

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

RYDEVILLE ELITE BOOK SIX

SAWYER

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR

SIOBHAN DAVIS

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

RYD EVILL E ELIT E BO OK SIX

SAWYER

USA ODAZ BESUSELLI GAUEI-IOR

SI OB HAN DAVIS

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

İÇİNDEKİLER

Yazarın Notu Önsöz

1. [Sawyer](#)
2. [Sawyer](#)
3. [Sawyer](#)
4. [Sawyer](#)
5. [Sawyer](#)
6. [Xavier](#)
7. [Sidney](#)
8. [Sawyer](#)
9. [Sawyer](#)
10. [Sawyer](#)
11. [Sawyer](#)
12. [Sawyer](#)
13. [Sawyer](#)
14. [Sidney](#)
15. [Xavier](#)
16. [Sawyer](#)
17. [Sawyer](#)
18. [Sawyer](#)
19. [Sawyer](#)
20. [Sawyer](#)
21. [Xavier](#)
22. [Xavier](#)
23. [Xavier](#)
24. [Sawyer](#)
25. [Sawyer](#)
26. [Sawyer](#)
27. [Xavier](#)
28. [Xavier](#)
29. [Sawyer](#)
30. [Sawyer](#)

Kyler Koleksiyonu - Örnek

Yazar Hakkında

Siobhan Davis tarafından yazılan kitaplar

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

YAZARDAN NOT

Bu aşk romanı, bazı karanlık temalara/referanslara ek olarak MM ve MF sahneleri içerir. On sekiz yaş ve üzeri okuyucular için tavsiye edilir.

Sawyer, Jackson'ın sonundan sonra devam ediyor, ancak kısa öykü *The Hate I Feel*'den önce (şu anda *Hot Summer School Nights Antolojisi*'nde mevcut).

OceanofPDF.com

PROLOGUE

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

MCebimdeki telefon titriyor ve ekranda yanıp sönen ismi gördüğümde inliyorum. Babamın aramalarını hep atlattım. Hafta. *Aile müdahalesi olmadan bahar tatilinin tadını çıkarmayı istemek çok mu fazla?* Neden aradığını bildiğime dair bir his var içimde, bu yüzden telefonu açmakta tereddüt ediyorum. Ama inatçılığımı babamdan almışım ve söyleyeceğini söyleyene kadar pes etmeyeceğini biliyorum, bu yüzden aramasını isteksizce kabul ediyorum.

"Nihayet. Ben de bir arama ekibi göndermek üzereydim," diyor babam. "N'aber ihtiyar?" Ses tonumu neşeli tutmak için çok çaba sarf ediyorum. "Bir iyiliğe daha ihtiyacım var."

Ağzımdan bir inilti daha çıkıyor. "Baba." Ses tonum uyarı taşıyor.

"Bana baba deme." Ethan Hunt'ın yüzünde çatık bir ifadeyle ofisinin zemininde volta attığını hayal edebiliyorum. "Senden fazla bir şey istemiyorum evlat, ama bu konuda yardımına ihtiyacım var."

"Bir kere olduğunu söylemiştin."

"Birkaç ortakla görüştüğümüz o dönemde bu kadarı yeterliydi ama işler değişti ve daha acil hale geldi."

"Neden?" İçimi çekerek kanepeye uzandım ve sordum.

"Henüz açıklayamayacağım nedenlerden ötürü, diğer ortaklar çekildi ve Shaw Software birleşme için tek aday olarak kaldı."

"Neden başka bir teknoloji şirketiyle birleşmek istediğinizi hala anlamıyorum. Yeni güvenlik ürünleriniz piyasayı altüst edecek. Hisse senedi fiyatları tavan yapacak. Kârı neden başka bir şirketle paylaşasınız ki?"

"Yatırım sermayesine ihtiyacımız var," diyor kırpılmış bir tonda. "Ve bu tartışmaya açık değil. Herman Shaw'ı yanımızda tutmak görev açısından kritik önem taşıyor. Anlatılanlara göre Sydney Shaw senden çok etkilenmiş ve Herman da bunu onaylıyor. Tek kızı için ne kadar endişelendiğini biliyorsun. Onun üzerinde iyi bir etkiniz olduğunu düşünüyor ve onu tekrar dışarı çıkarmanızı öneriyor."

"Kahretsin, baba, hayır. Yardım etmek için her şeyi yaparım ama bunu değil."

Şanslıyım ki Xavier geçen sefer Sydney ile buluştuğumu öğrenmedi. Aslında şansın bununla bir ilgisi yok. Hiçbir şeyin sızmadığından emin oldum çünkü onu incitmek istemedim. O gece Met'te Shaw'un varisiyle çekilmiş tüm fotoğraflarımı satın aldım ve internetteki tüm haberleri sildim.

Muhtemelen Xavier'e söylemeliydim ama resmi olarak görüşmüyorduk ve o en iyi zamanlarda bile tam bir drama kraliçesidir.

Bunu çok büyüteceğini biliyorum. O sırada başımda onca iş varken daha fazla stres yaşamak istemedim ve hiçbir şey söylemedim.

Sessizce kızı dışarı çıkardım ve randevumuzu hemen unuttum.

Orada olmak istediğimden ya da benim için bir şey ifade ettiğinden

değil. Bunu bilen tek kişi Jackson, o da babamla yaptığım bir görüşmeye kulak misafiri olup her şeyi dinlediği için. Ama artık her şey farklı. Xavier ve ben hala resmi olmasak da, şeyler daha ciddi. Bu kadar ileri izin vermemeliydim, çünkü iyi bittiği bir senaryo yok, ama yapamam

zamanı geri al.

Gerçek şu ki, adama karşı güçlü hislerim var. Beni çoğu zaman sinirlendirse de ona değer veriyorum ve bu onu incitebilir.

"Rica etmiyorum Sawyer," diyor babam, kendi istediğini yaptırmak istediğinde kullandığı o iddialı ses tonuyla. "Zaten anlaştık. Cumartesi gecesi onu dışarı çıkaracaksın. Herman seni saat tam sekizde bekliyor."

"Planlarım var," diye tıslıyorum sıkılmış dişlerimin arasından.

"Onları çözün," diye bağırır. "Bu daha önemli. Tüm geleceğimiz tehlikede evlat. Bu birleşme gerçekleşmeli yoksa uğruna çalıştığım her şeyi kaybederim."

Babamın sevgilimden melodram dersleri alıp almadığını merak ediyorum. "Aşırı tepki vermeyelim."

"Başka bir seçeneğim olsaydı seni buna zorlar mıydım sanıyorsun?!" diye kükrüyor. "Bencil bir serseri olmayı bırak ve

Anneni düşün. Tanrım, herkes Sydney Shaw'ın bir canavar olduğunu düşünür. O güzel, yüksek eğitimli bir kadın. Bu bir zorluk değil."

"Bir randevu," diye .

Öfkesini yatıştırdıktan sonra daha sakın bir sesle, "Ne kadar gerekirse o kadar randevu olacak," dedi. "Annen ve ben seni Pazar günü akşam yemeğinde göreceğiz ve tam bir rapor bekliyorum. Randevunuzun tadını çıkarın," diye ekliyor telefonu kapatmadan önce.

"Orospu çocuğu!" Hayal kırıklığı içime doluyor ve başımı ellerimin arasına gömmeden önce cep telefonumu odanın diğer ucuna fırlatıyorum. *Şimdi ne yapacağım ben?*

OceanofPDF.com

SAWYER

Aynı yılın Haziran ayında

"P "Bana şaka yaptığını söyle." Şok içinde babama bakıyorum, çenemin yere düşmesini zor engelliyorum. Yaz tatilinin ilk günü. Techxet'te çalışmaya başladığımın ilk günü ve bana bütün bombaların anasını attı. Bana hazırlanmak için bir gün veremez miydin?

"İyi bir eşleşme," diye yanıtlıyor, prestijli ofisinin zemininde adım atarak tavandan tabana pencerelerin önünde duruyor. "Daha kötüsünü de yapabilirdin," diye ekliyor, ben ayaklarımı hareket ettirmeye zorlayıp yavaşça ona yaklaşırken omzunun üzerinden bakıyor.

"Yirmi birinci yüzyıldayız baba. Elit tabakanın bir üyesi olmadığın sürece görücü usulü evlilikler olmaz," diye çıkışıyorum, çenemde bir kas kasılması oluyor. "Son baktığımda ne sen ne de Shaw öyle değildiniz. Onları ve temsil ettikleri her şeyi küçümsediğini sanıyordum. Ama şimdi doğrudan onların oyun kitabından bir hamle mi yapıyorsun?" İnandırıcı olmayan ses tonum yüzümdeki kuşkulu ifadeyle eşleşiyor. Pencereden dışarı, çok aşağıdaki yere bakıyorum ve atlasam ne kadar acıyacağını merak ediyorum.

"Anlamıyorsun." Elini dikenli çene çizgisinin üzerinde gezdiriyor, yüz hatlarında gerginlik var.

"Çünkü son birkaç aydır beni karanlıkta bırakmakta ısrar ettin. Eğer bunu yapmamı bekliyorsan - Sydney Shaw'la gerçekten *evlenmemi* - o zaman nedenini bilmem gerek. Bunu yapmamın neden bu kadar önemli olduğunu anlamadan hayatımı bir kenara atmayacağım."

"Mahvolduk evlat," diyor pencereden aşağıdaki Central Park'a bakarak.

"Ne demek istiyorsun?" Kaşlarımı çatıyorum, babamın ne zaman bu kadar melodramatik olduğunu merak ediyorum.

"Hadi oturalım." Kırkıncı kattaki geniş ofisinin ortasındaki toplantı masasına doğru ilerliyor, bir sandalyeye çöküyor ve tamamen yenilmiş görünüyor. Ensemdeki tüm küçük tüyler diken diken oluyor ve içimde bu konuda gerçekten kötü bir his var.

Bir koltuk çekip oturuyorum, dirseklerimi masaya dayayıp babama bakıyorum. Kahverengi saçlarının arasından gri teller geçiyor ve gözlerinin etrafındaki çizgiler daha da belirginleşiyor. Bitkin görünüyor. Savaş yorgunu. Sanki pes etmek üzere ve benim tanıdığım adam bu değil. Yenilgiyi kabul etmenin eşiğinde olduğuna göre işler gerçekten boktan olmalı. "Bana neler olduğunu anlat."

"İki yıl önce, birkaç çalışanın yüz milyonlarca doları zimmetine geçirdiğini ve işletmeyi neredeyse iflas ettirdiğini keşfettim."

"Ne oluyor be?" Gözlerim neredeyse yuvalarından fırlayacaktı. "Neden bunu ilk kez duyuyorum?"

"On sekiz yaşında bile değildin. Okuldaki son senendi ve başka bir sürü şey oluyordu." Bilmiş bir bakışla beni süzdü ve ben de . Kai, Jackson ve ben Abby ve Michael Hearst'e karşı savaşmak için Rydeville'e taşındığımız zamandı. "Senin dahil olmana gerek yoktu." Bir elini saçlarında gezdiriyor, gözlerimle buluşmak için çabalıyor. "İşi ayakta tutmak için kişisel finansmanımın çoğunu işe aktardım ve haberleri her zamanki kanallardan yaymayı başardık."

Bu da her haberi internetten kaldırdığı ve TV kanallarına haber yapmamaları için para ödediği anlamına geliyor. "Lütfen bana adamları yakaladığınızı söyleyin."

Başını sallıyor. "Eski finans müdürümüz Roland Murtagh şu anda Otisville'deki ıslah evinde hapis yatıyor. Russell Chalmerstan önceki teknoloji müdürü Vincent Becker ise diğer suçlu. Bir önceki yıl bir araba kazasında öldü. Yetkililer onu sorgulayamadı ama biz Murtagh'ın suç ortağı oldukları iddiasını destekleyecek yeterli kanıt bulduk."

"Ve parayı geri aldınız, değil mi?"

Başını sallıyor. "Para kayıp. Murtagh, Becker'ın denizaşırı gönderilmesinden sorumlu olduğunu iddia ediyor. Gizli bir ekiple çalıştım-

fonların izini sürmeye çalıştık ama başarılı olamadık."

"Ama işimiz kârlı. Hisse senedi fiyatı şimdiye kadarki en yüksek seviyesinde ve yeni güvenlik portföyünü açıkladığınızda bu fiyat fırlayacak. Yani, nasıl mahvolduk anlamıyorum?"

"Yine oldu." Başını ellerinin arasına gömüyor ve omuzlarına baskı yapan stresi neredeyse görebiliyorum.

"Yine birinin zimmetine para geçirdiğini mi söylüyorsun?" Birinin bunu bize nasıl yapabileceğini düşünürken kaşlarım çatılıyor. Babam dünyanın en başarılı, en saygın bilişim şirketlerinden birini kurdu ve iç güvenlik sistemlerimiz çok sağlam. Bilişim sektöründeki en iyi beyinlerden bazıları tarafından geliştirildi, uygulandı ve sürdürüldü. Erkek arkadaşım da dahil.

"Altı ay önce yine oldu. Son seferden sonra sisteme gizli uyarılar yerleştirdik ve bu da bir alarmı tetikledi. Onlar bizi kurutamadan deliği kapattık ama yine de mali durumumuzda önemli bir düşüş oldu. Warren Feldman bazı yaratıcı muhasebelerle bunu örtbas etti ve Russell Chalmers izleri bizzat takip etti, ancak bilgisayar korsanlarını tespit edemedi. Hiçbirimiz nasıl içeri girdiklerini ya da izlerini nasıl bu kadar iyi gizlediklerini bilmiyoruz. Hiçbir şey bulamıyoruz. Ayak izi yok. Banka ekstremizdeki kayıp sıfırlar dışında sistemlerimize girdiklerine dair hiçbir kanıt yok."

"Hoşnutsuz bir eski çalışan olmalı. Bilgi işlemde çalışmış, üstün becerilere sahip ve sistemlerimiz hakkında ileri düzeyde bilgi sahibi biri."

"Katılıyorum, ancak kovulan ya da şaibe altında ayrılan herkese baktık ve hepsi temiz çıktı. Bu her kimse, akıllı biri ve bunu tekrar denediler."

Kaşlarımın arasındaki gergin noktayı ovuşturarak içimden küfrediyorum. "Bu yüzden birleşme istiyorsun. Yatırım sermayesine ihtiyacın var."

Başını sallıyor. "Ama bundan daha fazlası var. Onların sermayesine, en iyi BT çalışanlarına erişmek istiyorum ve onların sistemlerini kullanmak istiyoruz çünkü bizimkiler tehlikede ve şimdi harekete geçmezsek, yakında sıfırdan kurduğum işten geriye hiçbir şey kalmayacak."

"Kahretsin, baba." Aniden kuruyan dudaklarımı ıslattım. "Bana söylemeliydin. Yardım edebilirim. Bunu yapan piçi bulmak ve ona bunu ödetmek istiyorum."

"Artık takımdasın ve bazı değişiklikler yapıyorum. Gelecek hafta için bir toplantı ayarladım. Magdalena'dan ayrıntılar için seni aramasını isteyeceğim. Tesis dışında toplanacağız ve katılan kişi sayısı az olacak ve doğru beceri setlerine sahip kilit personelle sınırlı olacak. Tam bir gizlilik içinde bu işi çözeceklerine güvenebileceğimiz insanlar."

"Bir köstebeğimiz olduğundan şüpheleniyorsun," diye tahmin ediyorum, siyah boynuz çerçeveli gözlüklerinin ardından babamın yeşil gözlerine bakarak.

Yavaşça başını sallıyor. "Mantıklı olan tek sonuç bu. Bunu her kim yapıyorsa içeride onlara yardım eden birileri var."

"Murtagh ile konuştun mu? Bunu hapishaneden çıkaran o olabilir mi?"

"Sorgulandı ve hiçbir şey bilmediğine yemin ediyor. Adam bir çakal ve ona güvenmiyorum, bu yüzden onun bu işe karıştığını göz ardı etmeyeceğim."

Beynim düşünceler ve fikirlerle çalkalanıyor ama en acil konu Sydney Shaw'la evlenmemi istemesi. "Shaw Software'e neden ihtiyacın olduğunu anlıyorum. Ama Sydney'le evlenmemin neden bu işin içine girdiğini anlamıyorum. Bilmediğim ne var?"

Kapı açıldığında ve babamın asistanı sandviç ve kahve dolu bir tepsi taşıyarak odaya girdiğinde kafalarımız kapıya doğru dönüyor. Magda tepsiyi masaya bırakırken ellerinin nasıl titrediğini ve kollarının nasıl büküldüğünü fark ediyorum. Artriti azmış olmalı ve sanırım kendini erken bir mezara gömmeden önce onunla emeklilik konuşmasını tekrar yapmam gerekiyor. "Saat ikideki hastanız erken geldi Bay Hunt. Onu şimdilik küçük toplantı odalarından birine yerleştirdim."

"Teşekkürler, Magdalena. Sawyer'la işimiz bitecek ve onunla o zaman görüşeceğiz."

Magda odadan çıkmadan önce bana gülümsüyor. Yıllardır babamın asistanlığını yapıyor ve ben ona çok düşkünüm. Çocukken her öğleden sonramı Techxet'te toplantı odalarından birine kapanıp ödevlerimi yaparak geçirirdim, annem ve babam ise oğullarından ve onun ihtiyaçlarından habersiz işlerine devam ederlerdi. Magda her zaman nazik ve özenliydi. Yiyecek ve içecek almamı sağlar ve nadir durumlarda ev ödevlerimde bana yardımcı olurdu. Sıkıldığımda bazen benimle gizlice Scrabble oynardı. O benim hiç sahip olmadığım büyükannem gibiydi.

"Herman Shaw neşeli bir dev gibi görünebilir," yanıtlıyor babam, ben bir çift sandviç alırken fincanlara kahve dolduruyor, "ama pençeleri keskin ve ısırığı daha da kötü. O acımasız bir iş adamı ve şu anda bulunduğu yere gerekeni yapmadan gelmedi."

"Ve bu da tek kızını sanal bir yabancıyla evlendirmek mi? Aşık olmadığı bir adamla?"

Sydney'nin beni *sevip sevmediğini* bile bilmiyorum. Kartlarını göğsüne oldukça yakın tutuyor. Son üç ayda toplam dört kez dışarı çıktık ve her buluşmamızda sağlığımdan bir kat daha eksildi. Bunu Xavier'den saklamayı başarmış olmam bir mucize. Bunu kontrol altına almanın stresi ve erkek arkadaşımdan sakladığım için duyduğum ezici suçluluk duygusu beni öldürüyor. Belki de ona söylemeliydim, ama tarihleri kesinlikle gizli tutmuş olsam bile bunun onu inciteceğini biliyorum. Anlamayacaktır. İkimiz de aile yalanlarımızı konuşmuyoruz. Genellikle tartışmakla ya da sevişmekle meşgulüz.

Sikime kan hücum ediyor ve sandalyemde rahatsız bir şekilde . En azından oturuyorum. Umarım gitme vakti gelene kadar pantolonumdaki yılanı uslu durmaya ikna edebilirim.

"Sydney asi biri ve Herman onun geleceği konusunda endişeli," diye devam ediyor baba. "İyi bir adamla evlenmesinin yuva kurması ve potansiyelini gerçekleştirmesi için tek ihtiyacı olduğuna inanıyor. O güzel, akıllı bir kız ama yön duygusundan yoksun. Senin sağlayabileceğin bir yön."

"Bu şimdiye kadar duyduğum en iğrenç cinsiyetçi şeylerden biri," diye itiraf ediyorum, iştahım kaçıyor. "Sydney'nin hikâyesinin ne olduğunu bilmiyorum, öğrenmek de istemiyorum ama o yirmi dört yaşında ve babası onun hayatını belirleyemez."

"Ama kendini geçindirecek hiçbir yolu olmadığına bunu yapıyor." Babam bana bir fincan kahve uzattı.

"Neden ben olmak zorundayım hâlâ anlamıyorum."

Babam derin bir nefes verdi. "Bunu birleşmenin bir koşulu haline getirdi."

"Bu çok saçma." Kaşığımı fincanımın içinde daha hızlı çeviriyorum, Sydney'in adına giderek daha da sinirleniyorum. "Ve ticari işlemler genellikle bu şekilde gerçekleşmez."

"Katılıyorum ama bu alışılmadık bir durum ve elim kolum bağlı. Konuştuğumuz diğer tüm yatırımcılar çekildi. Shaw Software ayakta kalan son kişi. Bizim onlara, onun da size ihtiyacı var."

"Baba, Sydney'le evlenemem. Henüz yirmi yaşında bile değilim ve ben-" Xavier ile olan ilişkiyi açıklamadan önce kendimi durduruyorum. Babam

ve ben buna daha fazla katkıda bulunmayacağım. Bundan hoşlanmayacak ve bunu ona bilerek söylemedim çünkü bunun Xavier'in işini etkilemesini ya da babamın ona bakış açısını etkilemesini istemiyorum. Xavier tam bir bilişim dehası ve CTO'nun onun için büyük planları olduğunu biliyorum. Bunu mahvetmek istemiyorum.

"Sen nesen?" Masanın karşısında öne doğru gerinerek beni süzüyor.

"Evlenmeye hazır değilim. Özellikle de biriyle." "Onu sevmeyi öğreneceksin."

"Bunu bilemezsin!"

"Annen ve benim hiçbir zaman tutkulu bir aşk ilişkimiz olmadı ve bunu yürütmeyi başardık."

Sandalyemde geriye yaslandım, iştahım artık tamamen kaybolmuştu. "Onu seviyor musun ki?" Bunu birkaç kez sorguladım. Annemle babamın birbirlerine çok uygun olduklarını inkâr edemem. İkisi de işlerine bağlı işkolikler ve iyi anlaşıyorlar. Benzer ilgi alanlarını paylaşıyorlar ve nadiren tartışıyorlar. İkisi de sevgi gösterilerine karşı bağışık ve ben onların beni ya da birbirlerini sevip sevmediklerini merak ederek büyüdüm.

"Elbette, anneni seviyorum! O benim , oğlum. Dışarıya karşı sevgi dolu olmayabiliriz ama evliliğimiz ben senin yaşındayken umduğum her şeydi. Şehvet ayrılığa son vermez. Saygı ve sevgi sürer. Ava'yla evlendiğimde bunu biliyordum ve bu bugün de geçerli."

"Kulağa çok klinik ve soğuk geliyor."

"Bunun annen ve benimle hiçbir ilgisi yok." Yüzünden öfke akıyor. "Sydney iyi bir eş. Biraz vahşi olabilir ama sen onu hizaya getireceksin. Çaresiz olmasaydım senden bunu istemezdim." Sandviçini yere bıraktı ve yalvaran gözlerle beni süzdü. "Bu birleşme gerçekleşmezse her şeyimizi kaybedebiliriz Sawyer. Anneni düşün. İşini kaybedecek binlerce çalışanı düşün. Bu benden ya da senden daha büyük bir mesele ve bencil olamayız."

Sözlerinin ağırlığı kurşun bir balon gibi üzerime oturuyor. Sırf biri benden bir şey bekliyor diye bir şey yapacak tipte biri değilimdir ama ailemle aramda her zaman farklı olmuştur. Yükümlülük duygusu şu anda etrafımı sarmış durumda, neredeyse beni boğuyor.

Babam dünyanın yükünü omuzlarında taşıyor ve eğer bu yükü hafifletmek için bir şey yapabilirsem, bunu yapmalıyım. "Tamam. ," diye mırıldandım. "Onunla ne zaman evlenmemi istiyorsun?"

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

SAWYER

I Bu lanet bir pusu ve ben doğrudan içine girdim. Ülkenin en pahalı beş yıldızlı otellerinden birinin eski balo salonu.

NYC her zamanki yalakalar ve züppelerle dolu ve yemek için kurulmuş sayısız masanın etrafında ayakta duracak yer bile yok. Sydney koluma daha sıkı sarılarak, "Vay anasını," diye haykırıyor. "Bunun bizim nişan partimiz olduğunu biliyor muydun?" Uzun, kalın siyah kirpiklerinin kamaştırdığı güzel zümrüt gözleriyle bana .

"Hayır," diye itiraf ediyorum dişlerimi sıkarak, nişanlıma kalabalık odada eşlik ederken gülümsemeye zorlayarak. "Babam kutlama için hep birlikte yemek yiyeceğimizi söyledi. New York'un yarısının bize sürpriz yapmak için pusuya yattığından hiç bahsetmedi."

Biri internette bir şey paylaşmadan önce Xavier'e mesaj atmalıyım. Bütün hafta boyunca ona söyleyecek cesareti toplamaya çalıştım ama yapamadım. Gizlice çıktığım bir adama, babam için bir kadınla evlendiğimi ve bunun daha da büyük bir sır olması gerektiğini nasıl söylerim?

"Şükürler olsun ki süslendim, saçım ve makyajım için zaman harcadım." Sydney küfretmeye meyillidir. Babamın farkında olmadığından emin olduğum bir şey çünkü o küfürden nefret eder. Benim hoşuma gidiyor. Bir de düşündüğünü söylemesi. Sanırım ağzının bozukluğu ve açık görüşleri başını bir ya da on kez belaya sokmuştur.

Biz yanından geçerken kötü taraklı ve ürkek bir gülümsemesi olan yaşlı bir adama göz kırptırıyor. Sydney de havasız kalabalıklarla başa çıkma konusunda kadar deneyimli. Bizim gibi varlıklı ailelerde büyüme hayatın bir parçası.

"Bu arada çok güzel görünüyorsun," diyorum ona ve bu doğru. Vücudunu saran kırmızı ipek bir elbise giymiş, ikinci bir ten gibi kıvrımlarını sarıyor. Elbisenin ön kısmı aşağıya doğru iniyor, krem rengi teni ve cömert göğüslerinin bir kısmı ortaya çıkıyor. Zaten hoşlanmıyor olsaydım, muhtemelen onunla bir şeyler yaşayabilirdim. Ama benim için konuşuluyor ve bu sahte evlilik için bazı net temel kurallar belirlememiz gerekiyor.

Hayal görmüyorum. Sydney de bunu en az benim kadar istiyor. Tüm buluşmalarımızda ne o beni öpmeye çalıştı ne de ben onu. Evliliğin eşliğinde birbirine ilgi duyan iki insandan çok, takılan arkadaşlar gibiydik.

Göz kamaştırıcı mor elbiseli minyon esmerin bize doğru geldiğini gördüğümde kaşlarım biraz olsun gevşiyor. "Sydney, hayatım. Büyüleyici görünüyorsun. Kesinlikle büyüleyici. Oğlum çok şanslı bir adam." Annem onu kucaklıyor, Sydney de beni eğlenen bir ifadeyle süzerken onu şımartıyor.

"Bir de sana bak." Dikkatini bana yöneltiyor. "Çok yakışıklı görünüyorsun, Sawyer." Yanağımı öpmek için uzandığında eğildim.

"Biraz uyarı iyi olurdu," diye mırıldanıyorum, böylece beni sadece o duyabiliyor.

"Sürpriz olmasını istedik." Annem gülümsüyor ama gözleriyle tam olarak örtüşmüyor. Kısa bir an için yüzünde bir utanç ifadesi beliriyor. Beni istemediğim bir evliliğe sürüklemenin ve nefret edeceğim bir nişan partisiyle tuzağa düşürmenin alçakça ve son derece bencilce olduğunun farkında olmasına sevindim. "Daha sonra konuşmalıyız. Özel olarak." Gözleri benimkilere bakıyor ve orada endişe görmek beni rahatlatıyor. Ne kadar büyük bir fedakârlık yaptığının farkına varmadan bu işe devam etmeyeceğini bilmek.

"Ah, günün çifti." Babam gelir, Sydney'in elini kaldırıp ağzına götürürken elini annemin omzuna koyar. "Tebrikler Sydney. Hunt ailesine hoş geldin demek için sabırsızlanıyoruz."

"Teşekkür ederim," diyor ve yanından geçen bir garsondan bir kadeh şampanya kapıyor. "İlginç olacağı kesin." Bir bardak daha alıp bana uzatırken gözlerinden muziplik fişkırıyor. "Senin için, sevgilim."

Kaşlarımı çatıyorum, sessizce şampanyayı kabul ediyorum, su gibi yudumluyorum çünkü bu geceyi atlatmak için sıvı cesarete ihtiyacım var.

"Sawyer. Oğlum." Herman Shaw önümüzde beliriyor ve sırtıma içten bir tokat atıyor. "Seni görmek çok güzel. Bu küçük afacanın koridorda yürüyeceği günü göreceğimi hiç düşünmemiştim ama işte buradasın." Sırıttıyor ve aşırı beyaz dişleri beni neredeyse kör ediyor.

"Fazla seçeneğim yok gibi." Küçük grubumuzun dışında kimse duymasın diye sesimi bilerek alçak tutuyorum.

Annemin nefesi kesiliyor, elini göğsüne koyuyor. "Sawyer! Bu kadar kaba olma."

Annem, Sydney ve Herman arasında bakışarak omuz silkiyorum. Babama bakmıyorum çünkü yüzünde ne göreceğimi zaten biliyorum. "Ben sadece gerçeği söylüyorum. Şu anki topluluğun arasında başka türlü davranmanın kimseye faydası olacağını sanmıyorum."

"İnsanların içindeyken öyle," diye bağırtıyor Herman, gözlerini bana dikerek. Ben uzun boyluyum ama o hâlâ benden birkaç santim uzun. Geniş omuzları ve çıkık göbeğiyle iri bir adam ve babamın ne demek istediğini şimdi anlayabiliyorum. Nazik bir dev gibi görünebilir, ama şu anda yaydığı havayı yanlış anlamak mümkün değil. Adam üzerime oturup beni bir hamlede ezebilir. "Kızıma saygısızlık edilmesine izin vermeyeceğim."

"Bu olmaz-"

Öfkeli babamın sözünü kestim. "Sydney'e asla saygısızlık etmem ama ona palavra da atmayacağım. Bu tam olarak yüzeyde görüldüğü gibi."

"O zaman bunu düzeltmemiz gerekiyor, değil mi?" Herman öfkesini zar zor gizleyerek ofluyor.

"Baba. Yapma." Sydney uzun sarı saçlarını omuzlarına atarak babasına uyarıcı bir bakışla yalvarıyor. "Bırak Sawyer ve ben detayları halledelim. İkimiz de yetişkiniz. Senin daha fazla müdahale etmene ihtiyacımız yok."

Herman'ın burun delikleri genişler ve yüzü mosmor olur. Oh. Bundan gerçekten hoşlanmadı. İçgüdüsel olarak kolumu Sydney'e doladım ve onu kendime çektim.

"Bu konuya tekrar girmeyeceğiz," diyor sıkılmış dişlerinin arasından. "Özellikle de burada. Sen kabul ettin," diye ekliyor, daha düşük bir tonda, başımızın üstünden birine el sallayıp gülümseyerek. "Sen de öyle." Başını bana doğru çeviriyor, geri çekilmem için beni cesaretlendiriyor.

Omuzlarımı geride tutuyorum ve çenemi kaldırıyorum. "Söz verdim ve sözümünden dönmeyeceğim, ama bu saçmalıkları halk için saklayalım."

"Şimdi başlayabilirsin," diye ekliyor ve babama bilmiş bir bakış atıyor.

Tüm kaslarım kilitlendi. Bu da ne böyle? Babam parmaklarını Sydney ve bana doğru kıvrarak, "Siz ikiniz benimle gelin," diyor.

"Bunu inandırıcı yap, tatlı bezelyem." Herman kızını yanağından öpmek için eğilir.

"Baba. Lütfen. Artık on yaşında değilim." Sydney gözlerini devirdi.

"Sen her zaman benim tatlı bezelyem olacaksın, balkabağım," diye cevap veriyor, kendi kendine söylenerek.

Ailem bizi salonda yönlendiriyor ve Sydney ile ben insanları geçerken gülümseyip tebrikleri kabul ediyoruz. Bazılarını ailemin arkadaşları ya da Techxet'ten iş arkadaşları olarak tanıyorum, diğerleri ise daha önceki etkinliklerde tanıştığım iş ortakları. Babam sağa sapıp salonun arka tarafındaki yükseltilmiş kürsüye doğru ilerlerken Travis ve Laurena Lauder'a -Jackson'ın anne ve babası- el sallıyorum. Neler olduğunu anladığımda bir iniltiyi bastırıyorum.

Babam bizi yan kapıdan bir çeşit bakım odasına götürüyor. Pantolonunun cebinden bir kutu çıkarıp elime tutuşturuyor. "Bunu sahnede Sydney'e vermen gerekiyor. Önce sizi tanıştırayım."

"Bu gerçekten gerekli mi?" Kolumu Sydney'in belinden çekerek soruyorum. Parmaklarımı gömleğimin yakasında gezdiriyor, başımı serin tutmak için mücadele ediyorum. Gömleğim aniden boynumu sıkıyor, tenimi sıkıştırıyor ve hava akışımı kısıtlıyor. "Herkes nişanlandığımızı zaten biliyor. Duvardaki büyük 'Mutlu Nişan' pankartları oyunu ele veriyor," diye mırıldanıyorum.

"Evlenme teklif et demedim," diye tersliyor babam, yüzü biraz asık. "Sydney'e yüzüğü ver ve onu öp. Herkese bir şey ver. Gerçekçi görünmesini sağla. Eminim olaylara biraz tutku katabilirsin." Annemin elini tutmadan önce Sydney'e sıkı bir gülümseme sunuyor. Annem endişeli görünüyor, yüzümü incelerken gözleri buruşuyor ama o da durmuyor. Bunu neden yaptığımı zamanında hatırlatıyor.

"Tamam. Hazırlanmamız için bize birkaç dakika ver." Nişanlımı ilk kez kendini beğenmiş puştlardan oluşan salyalı bir izleyici kitlesinin önünde öpmeyeceğim. Ve Xavier'e mesaj atmam gerek. Umarım çok geç hazır olmam.

Babam annemi odadan çıkarıyor ve ben tuttuğum nefesi bırakıyorum. "Sadece bir mesaj göndermem gerekiyor. Bana bir saniye ver," diyorum, parmaklarım çoktan telefonumun tuş takımının üzerinde uçuşmaya başlamıştı.

Konuşmamız lazım. Müsait olduğumda seni ararım. Sosyal medyaya bakma. Her şeyi sonra açıklayacağım.

Telefonumu cebime atıp dikkatimi Sydney'e veriyorum. . Beş hafta içinde evleneceğim kadın. Hay sikeyim. Hayat ne zaman bu kadar karmaşıklaştı?

"Kuralları ve bunun nasıl işleyeceğini belirleyen bir konuşma yapmak istiyorum," diye açıklıyorum.

"Kulağa ciddi geliyor." Bana yanlış yöne çeken flörtöz bir bakış fırlatıyor.

"Bunun gerçek olmadığını biliyorsun Sydney. Hiçbir zaman gerçek olmayacak. Bu sahte.

O sahneye çıktığımızda söyleyeceğim sözler kadar sahte."

Kollarını göğsünde kavuşturuyor ve bu hareket dikkatleri geniş göğüs dekoltesine çekiyor. Ben biseksüelim. O muhteşem bir kadın ve gözlerim doğal olarak göğüslerine kayıyor, ama bu onun çekici ve harika göğüslere sahip olmasından başka bir anlama gelmiyor.

"Bundan emin misin?" Ses tonundaki eğlence beni tekrar sinirlendiriyor.

"Eminim," diye çıkışıyorum, yüzüne karşı. "Ben bir ilişki içindeyim ve bu sadece... görev. Aramızda asla bir şey olmayacak."

"Bunun farkında değildim ve sorun değil. Anlıyorum." Cilveli gülümsemesi yüzünden kayıp gidiyor. "Ben başka birine aşığım."

"O zaman aynı fikirdeyiz. Bir gösteri yapacağız. gerekeni yapacağız. Ama bunun dışında hiçbir şey olmayacak. Seninle bir arkadaştan başka bir şey olarak ilgilenmiyorum."

"Benim de sana karşı romantik ya da cinsel bir ilgim yok."

"Güzel." Omuzlarım gevşiyor. Ağzımı onunkine indirmeden önce "Bu işi kolaylaştırır," diyorum.

Sydney itiraz etmiyor, becerikli dudakları ve kısa şehvetli darbelerle benimkini okşayan baştan çıkarıcı diliyle beni tekrar öpüyor. İşin kızışmasını istemediğim için hemen geri çekiliyorum. Bu şimdiden en büyük ihanet gibi geliyor. Suçluluk duygusu kalbimi parçalıyor. Xavier'in bunu anlamayacağını biliyorum ve bunun ilerideki ilişkimiz için ne anlama geleceğini bilmiyorum. Devam etmeyi kabul edecek mi yoksa bana siktir olup gitmemi mi söyleyecek.

Ama şimdi bunun için endişelenemem. Sydney'nin elini kavrayıp parmaklarımı onunkilere geçiriyorum. Bu işi ne kadar çabuk bitirirsek o kadar iyi. "Sahne her şeyi yapacağım," diye onu uyarıyorum. "Seni aşağıya indireceğim ve deli gibi öpeceğim. Senin için sorun olur mu?"

"Başka seçeneğim yok ki." Sözlerimi bana geri fırlatıyor ve ağzımın kenarlarında bir sırıtma beliriyor.

"Touché, tatlı bezelye. Yoksa sana balkabağı mı demeliyim?"

Babam bizi toplanan kalabalığa tanıtırken dışarı çıkarken gözlerini devirerek homurdanıyor.

"Eğer bana bir sevgi sözcüğü vereceksen, en azından orijinal bir şey seç ve bana babamı hatırlatan bir şey olmasın," diye kulağıma fısıldıyor.

"Anlaşıldı," diye mırıldanıyorum ve sahneye doğru ilerlerken eğilip onu usulca öpüyorum.

O anın garipliğini geçiştiriyorum, dizlerimin üzerine çöküp Sydney'e gösterişli yüzüğü verirken gerekli romantik sözleri sarf ediyorum. Hakkını yemeyelim, sahte gözyaşlarıyla Oscar'a layık bir performans sergiliyor. Sonra onu yakaladım, alçalttım ve seyircilerin haykırırları ve çığlıkları arasında öptüm.

Sonra, kafam patlayacakmış gibi hissedene kadar daha fazla tebrik kabul ederek tur atıyoruz.

Akşam yemeği gergin bir ilişki ve herkesin en sahtekâr olmak için yarıştığı sahte bir sevişme egzersizidir. Herman'a iki oğlu ve eşleri de katılıyor. Sydney'i sohbete neredeyse hiç dahil etmiyorlar ve ben onun erkeklerle dolu bir evde nasıl bir çocukluk geçirdiğini merak ediyorum. Annesi o beş yaşındayken kanserden ölmüş ve bu onun için gerçekten zor olmuş olmalı. Annemle babam sanki bu durum garip değilmiş gibi Shaw'larla gülüp şakalaşıyor ve ben daha fazla dayanamayıp Sydney'i dans pistine çekiyorum.

"Benim için olduğu kadar senin için de acı verici miydi?" diye soruyor kollarımı beline dolayıp onu kendime çekerken.

"Bu alışılmışın dışındaydı ama en azından başardık ve hayatta kaldık." Müzik eşliğinde sallanıyoruz ve birkaç çift gözün sırtıma yapıştığını hissediyorum. "Sence ne zaman kaçabiliriz?"

"Bir yere yetişmek için acelen mi var?" Ensemdeki ince tüylerle oynuyor.

Kaslarım . "Ne yapıyorsun?"

"Bunu gerçekmiş gibi göstermek," diye fısıldıyor ve "programa uy" bakışıyla beni deliyor.

Müzik eşliğinde dans ediyoruz ve ben gergin kaslarımı gevşetmeye çalışıyorum, ama gergin olmayan bir yanım yok.

"Sakin ol, Sawyer. Kıçına bir demir çubuk sokulmuş gibi görünüyorsun. Bunun ne olduğunu biliyorum. Her zaman biliyordum. Babam ilk randevumuzu ayarladığında hiçbir yanılsamaya kapılmamıştım."

"Bunu neden yaptığımı biliyorsun. Sen neden yapıyorsun?" "Kendimce nedenlerim var," diye gizemli bir şekilde yanıtlıyor.

Onu tekrar vücuduma yaklaştırmadan önce etrafında döndürüyorum. "Ne gibi?"

"Bunu yapmazsam benimle ilişkisini kesecek. Zorla evlendirilmedikçe kimsenin benimle evlenmek isteyeceğine inanmıyor, o yüzden çözümü bu." Mutsuzluk yüzünde hayalet gibi dolaşıyor. "Ona parasını ve modası geçmiş ideallerini bir kenara bırakmasını ve her şeye burnunu sokan kıçını hayatımdan söylemek isterdim ama sokaklarda yatmak istemiyorum ve onun parası olmadan beş parasızım."

"Peki ya senin işin?" İlk buluşmalarımızdan birinde bana bir emlak acentesinde resepsiyonda çalıştığını söyledi.

"Kovuldum." Omuz silkiyor, şarkı değişirken kalçalarını sallıyor. "Başka bir iş bulacağım ama beni bağımsızlığa kadar para kazandıracak bir iş değil. Dil diplomam bana pek bir şey kazandırmıyor. Bu, işleri halletmenin daha kolay bir yolu gibi görünüyor." Göğsünü benimkiyle aynı hizaya bastırıyor ve eğer aşağı baksaydım, muhtemelen tüm malları görürdüm. "Bir ya da iki yıl dayanabileceğimizi ve sonra boşanma davası açabileceğimizi düşünüyorum. Bu süreyi kariyerimde ne yapmak karar vermek için kullanacağım ve evlilik öncesi anlaşmayla tek başıma uçabileceğim. Herman Shaw'ın sikini yalayabilirim."

Bir kahkaha attım. "Bu kadar zarif görünen biri nasıl olur da bir denizci gibi küfreder?"

"İki ağabeyim var ve gençliğimin büyük bir kısmı durmadan küfür eden korumaların etrafında geçti. Neredeyse ağızlarından çıkan her iki kelimedenden biri s.kti." Omuz silkiyor. "Bu bana da bulaştı. Babam bundan nefret ediyor, bu da ek bir bonus." Göz kırpmıyor ve ne kadar muhteşem olduğunu takdir etmemek elde değil.

Cebimdeki telefonum titriyor ve uğursuz bir dehşet duygusu omurgamı sarıyor.

"Bunu almalısın. Tabii eğer bilerek o şartlı görüntüyü istemiyorsan?" Sydney alay ediyor.

Ekranı Xavier'in adının yanıp söndüğünü gördüğümde boğazım düğümleniyor. "Buna bakmam gerek." Onu dans pistinden çıkarırken telefonumu cebime geri koyuyorum.

"Ben iyiyim. Git kadınınla konuş. Döndüğünde masada olacağım. Tuvalet molası vermen gerektiğini söylerim."

Varsayımını düzeltmedim. "Teşekkürler." Elini sıkıyorum, Sydney'le sahte nişanlı olduğum ve büyüklük hayalleri kuran kibirli bir kaltak olmadığım için minnettarım. Sydney durumu biliyor. Sakin biri ve benimle aynı fikirde. Bu işi yürütebileceğimden daha emin hissediyorum.

Dışarı çıkıp Xavier'in çağrısına cevap verene kadar.

"Nişanlandın mı amina koyayım?" bağılıyor daha ben bir şey söylemeye fırsat bulamadan. "Ve ben bunu sosyal medya aracılığıyla öğrenmek zorunda mıyım?"

"Sana sosyal medyadan uzak durmanı söylemiştim!"

"Eğer bunu kastettiysen, o zaman bunu dile getirmemeliydin! Mesajın yüzüme kırmızı bayrak sallamak gibiydi. Beni hiç mi tanıyorsun?"

"Bunu bana çevirmeye çalışma."

"Siktir git, Sawyer. Sakın suçu benim üzerime atmaya kalkma. Haberler her yerde ve telefonum herkesten gelen mesajlarla dolup taşıyor." Sözlerinden acı akıyor ve kendimi gezegende yürüyen en büyük pislik gibi hissediyorum. O da haklı. Xavier düğmelerime basmaya bayılıyor. Ona bir şeyi yapmamasını söylersem, tam tersini yapması neredeyse garanti.

"Özür dilerim." Kelimeleri ağzımdan zorla çıkarıyorum. Çünkü onlardan nefret ediyorum, onları kastetmediğimden değil. Bu iki kelime dünyada en çok kullanılan kelimeler olmalı. Ya da en azından bazıları. Haklı olmadıkça bu kelimeleri kullanmamaya özen gösteriyorum.

Şimdi olduğu gibi.

"Oh, şuna bakın. Kudretli Sawyer Hunt özür diledi. Şimdi gökkuşağı sıcıyor ve tek boynuzlu at osuruyorum. Dünyada her şey yolunda çünkü erkek arkadaşım sonunda özür diledi, ama musun Hunt? Bu yeterince iyi değil!" diye kükrüyor ve ben de telefonu kulağımdan uzak tutuyorum. "Senin tarafından bok gibi muamele görmekten bıktım. Bu bardağı taşıran son damla."

"Açıklamama izin vermeniz gerekiyor. I-"

"Hiçbir şey yapmana izin vermeme gerek yok!" diye bağılıyor. "Benden bu kadar Hunt. Benden bu kadar. İyi bir hayatın olsun. Sydney'e geçmiş olsun dileklerimi ilet. Zavallı kaltağın neye bulaştığından haberi yok."

Tek kelime edemeden telefonu kapattı ben de duvara yaslanıp bunu nasıl düzelteceğimi düşünmeye başladım.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

SAWYER

"Bir tane daha alayım," diyorum barmene, bana yönelttiği sıkık bakışları görmezden gelerek. Bazen merak ediyorum, acaba ya da insanlar sadece meydan okumamı mı seviyor. Kasıtlı olarak bana asılacak insanlar arıyor değilim. Birçok insan bir pelerin gibi giydiğim soğuk, temkinli kayıtsızlıktan korkuyor, ancak kendilerine yardım edemeyecekleri gibi ona çekilen başkaları da var. İnsan doğası kızdırdığı kadar büyülüyor da. Bazı günler insanlardan gerçekten nefret ediyorum ve işte o günlerde kendimi kilitlemeyi ve dış dünyayı görmezden gelmeyi seviyorum.

"Sorunlarınızı viskiyle boğmak onları ortadan kaldırmaz," diyor Jackson, kulübe geldiğimizden beri içtiği birayı yudumlarken. "Bilmem gerekirdi."

"Bana ders verme, Lauder. Hiç havamda değilim." İçkimi geri deviriyorum, boğazımdan aşağı süzülürken acı sıcaklığın tadını çıkarıyorum. Karısı Van internette nişanı doğrulayan bir makale gördükten sonra dostumun beni aramasına sevindim. Şu anda bana bok atıyor olsa da, üzüntülerimi tek başıma boğmamayı tercih ederim.

"Ya biri fotoğrafını çekerse?" Jackson etrafına temkinli bir bakış atarak soruyor. "Damadın nişan gecesini komaya girecek kadar içki içmesi halk arasında pek hoş karşılanmaz." Buraya geldiğimizde yaptığım ilk şey Jackson'a Techxet'te olan biten her şeyi anlatmak oldu, böylece bu sahte evliliğe neden devam ettiğimi anlayacaktı.

Ellerimi sallıyorum. "Etrafına bak. Burası bir batakhane. Kimse burada kim olduğumu umursamıyor. Sikişmekle, sigara içmekle ya da

fark etmek için içiyorum." Kendi sözlerime inandığımdan emin değilim ama henüz gitmeye hazır değilim. Tüm düşünme yetimi yok edene kadar değil.

"Buna hâlâ inanamıyorum dostum." Jackson başını sallıyor. "Hayır kazan- der Xavier üzgündü. Makaleyi okuduğumda ben de şok oldum."

"Sadece üzgün değildi. Benden ayrıldı," diyorum barmene bardağımı sallayarak. Adam reşit olmadığımı umursamıyor. Bana kart bile göstermedi ama gittiğim çoğu yerde yaşça büyük görüldüğüm için paçayı kurtarıyorum. Diğer zamanlarda, Ethan Hunt'ın tek çocuğu olarak tanınıyorum ve reşit olduğumu varsayıyorlar. Bazı yerler gerçeği biliyor, ama onlara sahte kimliğimi gösterdiğim sürece, görmezden gelmekten mutlu oluyorlar.

"Hayır, yapmadı." Jackson sıcak birasından bir yudum daha alarak alay ediyor.

"Eminim ki 'Benden bu kadar' deyip telefonu yüzüme kapatması bunun kanıtıydı."

"Ama siz resmi olarak birlikte bile değildiniz."

Arkadaşıma ters ters baktım. "Neden böyle bir şey söyledin ki? Biliyorsun, son bir yıldır yattığım tek kişi o. Tabii ki resmiydi."

"Xavier'in bunu bildiğini sanmıyorum," diyor Jackson sessizce. "Bir rozete ya da isim levhasına mı ihtiyacı vardı?"

"Hunt, tam bir pislik olabiliyorsun, bunu biliyor muydun?" Omuz silkiyorum çünkü bana bilmediğim bir şey söyle.

"Xavier'i hepimizden daha iyi tanıyorsun. O etikete ihtiyacı var. Konu ilişkiniz olduğunda her zaman güvensiz olmuştur. Ben de anlamıyorum. Eğer ondan hoşlanıyorsan ve özel olarak çıkıyorsanız, bunu neden saklıyorsun?"

"Nedenini biliyorsun." Ben ona bakarken görüntüsü bulanıklaşıyor. "Babam."

Jackson'ın kaşları saç çizgisine tırmanıyor. "Ne oluyor lan? Ailenin cinselliğini sorun etmediğini sanıyordum."

"Görünüşte evet, ama onlar gelenekçi. Babam ben mezun olduktan sonra ince bir baskı uygulamaya başladı. Bana tek varisi olarak sorumluluklarımı ve kamuoyu nezdinde algının ne kadar önemli olduğunu hatırlattı. Kolumda beni seven bir eşim olmadan Techxet'in başında olamam."

"Öyle mi dedi?" Arkadaşımın ses tonundan inançsızlık sızıyor.

Birisi müzik kutusunu açıyor ve Elvis Presley'in "Hound Dog" şarkısı pis odada bangır bangır çalarken ikimiz de inliyoruz.

"Evet ve artık hiç de ince değil." Başımı tezgahın üzerindeki ellerime yaslıyorum. "Artık resmileşti. Berbat durumdayım."

Jackson kıkırdar. "Hayır, değilsin. Sawyer Hunt asla ateşli bir karmaşa değildir."

"Teşekkürler mi? Sanırım," diye mırıldanıyorum.

"Haydi. Biri seni fark etmeden buradan gidelim. Seni eve bırakayım."

Sanırım arabada bayılıyorum ve Jackson beni çatı katındaki daireme çıkan asansöre sürüklerken uyanıyorum. Yüzüme bir tokat attı. "Uyan dostum, kalp krizi geçirmeden önce." Beni doğrulturken pantolonunu indiriyor. "Göründüğünden daha kilolusun."

"Çok mu dramatik?" Onu silkeleyip asansörün duvarlarına tutunurken bacaklarım altımdan çıkmakla tehdit ediyor. Sanırım vücut ağırlığınca viski tüketmek insana bunu yaptırıyor.

"et. Beni ve dramamı özlüyorsun."

"Kafamda bir delik gibi, dostum." Parmağımı ona doğru salladım ve o da kıkırdadı.

"Van seni özlüyor. Bu gece dışarı çıkmam için bana yalvarıyordu ama onu evde kalmaya ikna ettim."

"Bunu nasıl başardın? Senin kadın bir şeye dişini çok inatçı oluyor."

"Daireyi düzenlemekle deli gibi meşgul, her yerde kutular ve ıvır zıvır var. Ben yokken onu meşgul edecek çok şey var. Eve döndüğümde yüzüme oturmasına izin vereceğimi de söyledim. Muhtemelen bir am suyu birikintisinde yüzüyordur ve benim dönmemi bekliyordur."

"Bir de romantizmin öldüğünü söylerler," diye mırıldanıyorum asansör dairemin koridorunda açılırken.

"Ben oldukça romantiğim," diyor Jackson, bir kolunu omuzlarıma doluyor ve koridorda sendelerken beni destekliyor. "Romantizmin de yeri ve zamanı var, sevişmenin de yeri ve zamanı var. Bu gece, kadını yedikten sonra onu anlamsızca becereceğim. Adımı öyle bir haykırarak ki günlerce sesi kısılacak."

"Komşularınıza acıyorum."

Yaşam alanına girdiğimizde Jackson, "Henüz hiç yok," diye onaylıyor. "Gerçi bina hızla doluyor." Genelde Jack- son yaz tatilinde benimle kalırdı, ama artık evli olduğu için

Central Park'a bakan yepyeni bir çatı katı satın aldı ve sadece birkaç blok ötede.

"Geliştirici Bennett Mazzone'un mafya olduğunu biliyorsun, değil mi?" Dedim.

"Caltimore Holding'in CEO'sunun kim olduğunu herkes biliyor. Ben, New York mafyasından sorumlu ve geleceğin ABD mafya lideri. Sözlerime kulak verin. Bu adam bir yerlere gelecek ve çok kurnaz bir işletmeci. Kontratın üzerinden geçmek için onunla buluştuğumuzda babam bile etkilendi. Yeni arkadaşlar edinmekten zarar gelmez diye düşündüm. Hâlâ gereken elit işler var. Belki Ben'in bağlantıları işe ."

Seçkinlerin bok listesinin başında olmamızın birkaç nedeni var. Geçen yıl Christian Montgomery'yi Jackson'ın karısı Vanessa'ya (tek kızı) tecavüz etmeye çalıştıktan sonra, Denton Mathers'ı da Van'ı cinsel köleliğe satmak amacıyla kaçırdıktan sonra öldürdük. Her iki adamın ölümünde oynadığım rolden dolayı hiç pişmanlık duymuyorum. Onlar yıllarca masumlar üzerinde kurdukları terör saltanatı nedeniyle ölmeyi hak eden aşağılık pisliklerdi.

Parkhurst'ün paravan olduğu ortaya çıktığında elit kesimin diz çökmesinde de etkili olduk. Elbette elit kesimin bağlantıları oldukça güçlü ve erişimleri hükümete ve yetkililere kadar uzanıyor. Birkaç günah keşisini teslim ettiler ve skandal patladı.

Kai ve Rick'in babası Atticus Anderson hâlâ aranan bir suçludur ve hakkında uluslararası bir tutuklama emri vardır. Wyoming'de ortalığın karıştığı o günden beri kimse onu görmedi. Yeni elit başkan William Hamilton, işini zorlaştırdığımız için bizi taşaklarımızdan asmak istiyor. Ama elimizde onu zor duruma düşürecek kanıtlar var, bu yüzden şimdilik çizgiyi aşmamak zorunda. Peşimizden geleceğini biliyoruz, ama izliyoruz ve geldiğinde onun için hazır olacağız.

"Tanımak için iyi bir insan," diye kabul ediyorum ve Lauder mutfaka girerken kanepeye uzanıyorum. Ayakkabılarımı çözerken parmaklarım bağcıkların üzerinde dolaşıyor ve oda biraz dönüyor. Sonunda ayakkabılarımı çıkarıp sehpanın altına simetrik bir şekilde yerleştirdikten sonra deri koltuğuma oturuyorum. Kravatımı gevşetiyorum ve gömleğimin üstteki birkaç düğmesini açıyorum, artık daha rahat nefes alıyorum.

"Kahve hazır. Şimdilik bunu iç." Jackson bana buzdolabından soğuk bir şişe su uzatıyor.

"Neden komik görünüyorsun?" Arkadaşımla buruşmuş burnunu ve büzülmüş kaşlarını incelerken şişemin kapağını açarak soruyorum.

"Burası çok fazla temiz. Duyularına hakaret ediyor. Mutfağın çamaşır suyu gibi kokuyor, Hunt." Burun kıvrılıyor ve tertemiz dairemi incelerken başını sallıyor.

"Normal insanlar böyle yaşar, Lauder. Değişiklik olsun diye bokunu her yere atmamayı denemelisin."

"Hayat ortalığı toplamak için çok kısa. Zamanımla yapabileceğim çok daha keyifli şeyler var. Güzel karımla sevişmek gibi." Neredeyse koşarak mutfığa gidiyor ve elinde dumanı tüten bir fincan kahveyle rekor sürede geri dönüyor. "Suyu iç. Birkaç ağrı kesici al, sonra da kahveni iç. Ben eve, Nessa'ya gidiyorum."

"Teşekkürler, dostum."

"Her zaman arkadayım." Gözlerinde tanıdık bir kıvılcım parlarken düşünceli görünüyor. "Yarın ikide bizim evde ol."

"Neden?"

"Sadece orada ol. Öğle yemeği yiyeceğiz." Sırıtarak geri . "Sydney'i de getirme!" diye gözden kaybolmadan önce.

"Onun burada ne işi var?" Ertesi gün öğleden sonra Vanessa ve Jackson'ın yeni evlerine gittiğimde Xavier neredeyse ağzından köpükler saçarak soruyor.

"Siz iki bayanın konuşması gerek," diyor Jackson. "Öpüşün ve barışın." "Kayıtlara geçsin diye söylüyorum," diyor Van, dış terastan içeri girerken. "I ona müdahale etmemesini söyledim."

"Bu yüzüne binmene izin vermesinden önce miydi sonra mı?" Dudaklarım seğirerek soruyorum.

"Aman Tanrım! Jackson!" Ona bulaşık havlusuyla vuruyor. "Seks hayatımızın ayrıntılarını arkadaşlarıyla paylaşman konusunda sana ne demiştin?!" Kızgın görünmeye çalışarak kollarını kavuşturuyor. "Bir hafta seks yok."

"Ha! İyi denemeydi, güzelim." Van'ı kollarının arasına aldı. "Benim sikim olmadan yirmi dört saat dayanamayacağını biliyorsun."

"Ben gidiyorum." Xavier bana ters ters bakıyor, kollarını vücudunun üst kısmında kavuşturuyor ama kılını bile kıpırdatmıyor. "Nessa. Lütfen, bu konuda

her şeye burnunu sokan kocası artık benim bok listemde. En üst sırayı alamadı çünkü orası hak ettiği gibi o sık kafalıya ait." Parmağını dolu bir silahmış gibi bana doğrultuyor. "Adios, amigos." Kapıya doğru yürüyor, yanımdan geçerken omzuma sürtünüyor.

Van ellerini kışkırtıcı bir hareketle sallarken bana bir bakış atıyor ama cesaretlendirilmeye ihtiyacım yok. "Parlak Olan. Dur bakalım." Erkek arkadaşımın peşinden koşarken Jackson'ın histerik kahkahası beni takip ediyor. Ona taktığım isim yüzünden başıma bela alsam da umurumda değil. Grovel-ing modundayım ve bunu düzeltmek için her şeyi yaparım.

Xavier asansöre çarparak durur ama arkasını dönmez. Çekingen bir şekilde beline dokunuyorum. "Gitme. Açıklamam gerek."

Yavaşça arkasını dönüyor ve ben onun muhteşem adaçayı yeşili gözlerindeki yaralı bakış karşısında nefesimi tutuyorum. Onu oraya koyanın ben olduğumu bilmekten nefret ediyorum. "Gerçekten nişanlı mısın ve o kadınla evleniyor musun?"

İçimdeki asit çalkalanıyor ama gerçeği inkar edemiyorum. "Öyleyim ama bu sahte. Sadece geçici ve gerçek değil."

"Benim için öyle," diye boğuluyor, kollarını kendine sararak. "Bunu bana nasıl yapabildin Sawyer? Bunu bize nasıl yapabildin? Sonunda bir yerlere varacağımızı sanmıştım ama hiçbir şey değişmedi." Gözlerindeki acı yerini erimiş lavlara bıraktı. "Ben hâlâ senin küçük kirli sırrınım ve bu oyunu oynamaktan bıktım." Asansörün düğmesine basıyor. "Kuzey Dakota'dan ayrılırken kendime bir daha hiç kimse için kim olduğumu saklamayacağıma dair söz verdim ve saklamadım. Sen hariç."

Gözünün kenarından tek bir damla yaş süzülüyor ve göğsüme bir acı yayılıyor. Başımdaki çarpıntı ve ağzımın kuruması da yardımcı olmuyor ama dün gece bir şişe JD'nin içinde yüzmek benim suçum. "Bunu hâlâ düzeltebiliriz. İncindiğini biliyorum ve üzgünüm. Gerçekten çok üzgünüm Xavier. Sana söylemek istedim ama nasıl bilemedim, sonra babam dün gece nişan partisini attı ve-"

"O kadınla ne zamandır görüşüyorsun?" diye soruyor, yanağından süzülen gözyaşlarını öfkeyle siliyor.

"Onunla görüşmüyorum," diye itiraz ediyorum. "Sadece seninle birlikteydim."

"Onunla çıktığınızı biliyorum. İlk ne "

"Onlar gerçek randevular değildi. Dün geceye kadar öpüşmemiştik bile ve-"

Xavier gözlerini kapattığında konuşmayı kesiyorum ve neden olduğum hasarın boyutunu fark ediyorum. Bunu itiraf ettiğim için üzgün değilim, çünkü ona söyleyecektim, ama ortaya çıkış şekli için üzgünüm. "Siktir, Xavier. Lütfen. Sadece beni dinle. Sana bunu neden yaptığımı söyleyeyim ama yemin ederim Sydney'le aramızda hiçbir şey yok, olmayacak da. İstediğim tek kişi sensin."

Gözlerini açıyor ve yüzünde gördüğüm ıstırap yüzünden kendimi kalbimden bıçaklamak istiyorum. "Beni onunla aldattın ve ben bunu sosyal medya aracılığıyla öğrenmek zorunda kaldım çünkü bunu yüzüme söyleyemeyecek kadar korkaktın."

"Her şeyi berbat ettim." Elimi taranmış saçlarımda gezdiriyorum, bir kez olsun berbat edip etmediğimi umursamıyorum. "Büyük bir hata yaptım ama açıklamam için bana bir şans verirsen bunu telafi edeceğim."

"Beni seviyor musun, Sawyer?"

"Ne?" Panik boğazımda fokurduyor.

"Zor bir soru değil." Çenesinde bir kas kıpırdadı. "Yap. Sen. Aşk. Ben mi?"

"*Beni* seviyor *musun*?" Ben de ona karşılık verdim, çünkü bu duygusal konularda pek iyi değilim.

"Evet," diyor tereddüt etmeden. "Seni hayatımda başka hiçbir erkeği sevmediğim kadar seviyorum."

"Xavier," diye fısıldıyorum, omuzlarından tutup onu kendime çekiyorum. Bunu bana daha önce hiç itiraf etmemiştii ve kalbim onun tarafından koparılmayı bekleyen ince telli bir enstrüman gibi.

Beni itti. "Lanet soruya cevap ver, Hunt. Beni seviyor ? Basit bir evet ya da hayır."

Düşünüyorsun, değil mi? Ona evet demek istiyorum ama kelimeler dilimde şekillenmiyor. Hiç aşık olmadım ve ilişkimizin tam olarak ne olduğunu düşünmek için durmadım. Etiketlere takılan o, ben değilim. Onu önemsiyorum. Ona çok değer veriyorum ama bunun aşk olup olmadığını bilmiyorum ve kastetmediğim bir şeyi söylemeyeceğim. Bu sadece işleri daha da kötüleştirir. Tabii bu mümkünse.

Asansörün geldiğini bildiren ping sesi duyulurken yüzünde hayal kırıklığı, acı ve teslimiyetle savaşıyor. "Ben de öyle düşünmüştüm." Asansöre adımını atarken gözleri taş gibi, sanki içime bakıyormuş gibi bana bakıyor. "Benimle bir daha iletişime geçme. Seni görmek ya da seninle konuşmak istemiyorum. Bildiğim kadarıyla sen benim için ölüsün."

Asansör kapıları kapanıyor, onu alıp götürüyor ve ben yere yığılıp başımı ellerimin arasına gömüyorum. Artık benimle hiçbir şey yapmak istemiyor ve ben de onu suçlamıyorum. Onun yerinde olsaydım, ben de aynısını yapardım. Gerçek şu ki, o adama asla layık olamadım.

Ama belki de en iyisi budur. Olmamı istediği şey olabilir miyim bilmiyorum. Sevme kapasitem var mı bilmiyorum ve Xavier'in ihtiyacı olan şeyin bu olduğunu biliyorum. Belki de ona değer verdiğimi göstermenin en iyi yolu gitmesine izin vermektir.

OceanofPDF.com

SAWYER

I Pazartesi sabahı ailemin çatı katında hala kötü bir ruh halindeydim. Abby dün beni telefonda azarlamak için aradı. En iyi arkadaşına karşı aşırı korumacıdır ve Xavier'e davranış şeklimden dolayı ne kadar boktan biri olduğumu söylemekten geri durmadı. Parmağım birçok kez Xavier'in numarasının üzerinde gezindi ama onu aramadım. Hâlâ ne yapmam gerektiğini bilmiyorum - gitmesine izin mi vermeliyim yoksa onun için savaşmalı - ve sanırım hâlâ incinmiş ve kızgın, bu yüzden bize

ikisinin de işlemesi için biraz zaman.

"Solgun görünüyorsun," diyor annem, kapıyı açıp beni içeri sokarken. "Hasta mısın?"

"Sevmediğim biriyle evlenme düşüncesi beni hasta ediyor," diyorum çünkü suçluluk duygusunu bu kadar yoğun yaşayan sadece onlar değil.

"İdeal olmadığını biliyorum Sawyer."

O gerçek mi? "İdeal değil mi?!" Ona boynuzları çıkmış gibi bakıyorum. "Anne, bu lanet olası bir kabus ve hayatımı mahvediyor."

"Vay canına. Bana gerçekten nasıl hissettiğini söyle," diyor Sydney, annemin ev ofisinin kapısında .

"Burada olacağını bilmiyordum." Anneme bakarken kaşlarım çatılıyor. "Magda bana toplantının şu anda burada olduğunu söyleyen bir mesaj gönderdi."

"Öyle," diyor babam, mutfak tarafından görünerek. "Yemek odasında hazırlanıyoruz."

"Sydney ve ben düğün planları yapıyoruz," diye açıklıyor annem, altın yağıyor gibi ışıldayarak.

"Harika," diye mırıldanıyorum, kaşlarımı çatmaya çalışmıyorum.

"Hep böyle huysuz musun?" Sydney soruyor. "Çünkü neye bulaştığımı tam olarak bilmemin adil olacağını düşünüyorum."

Şu anda bu saçmalığa hiç tahammülüm yok. "Bunu zaten konuştuk ve aynı fikirde olduğumuz konusunda anlaştık. Eğer fikrini değiştirdiysen, çekip gitmekte özgürsün."

"Ona aldırmayın." Annem kolunu Sydney'in koluna doluyor ve bana uyarıcı bir bakış atıyor. "Sawyer sabah insanı değildir. Koşusunu bitirip kahvesini içene kadar ondan uzak durmak en iyisi."

Babamın yüzündeki azarlayıcı ifadeyi fark ettiğimde ona her ikisinin de çoktan gerçekleştiğini söylemenin eşiğindeydim. Ağzımı düğmeleyerek kelimeleri boğazımdan geri atmaya zorluyorum ve babama doğru ilerliyorum.

Geniş yemek odasına girdiğimizde, "Tavrını bırakıp bir şeyler yaparsan bu iş çok daha kolay olacak," diyor. Techxet'in baş teknoloji sorumlusu Russell Chalmers uzun ceviz masanın başında oturmuş, duvara monte edilmiş büyük televizyona bağlı dizüstü bilgisayarını tıkırdatıyor.

"söyledim. Beni rahat bırak, ihtiyar."

Russell bir an için yazmayı bırakıyor, dudaklarını ıslatıyor ve rahatsız görünüyor.

"Sawyer." Babamın kırılmış sesi bana sallantılı bir zeminde yürüdüğümü söylüyor ve kavga etmek için can atıyor olsam da, çalışanının önünde tartışmaktan daha iyisini biliyorum.

"Özür dilerim. Bunu daha sonra tartışabilir miyiz ve sadece elimizdeki işe odaklanabilir miyiz?"

"Anlaştık. Oturun."

Tabletimi açıyorum ve oda yavaş yavaş e-postalarımı yanıtlamakla meşgul oluyorum.

"Sawyer." Tanıdık bir ses başımı kaldırmamı sağladı.

Önümde duran uzun boylu, siyah saçlı, moda uygun gözlükler takan adamı içime çekerken bir kez daha bakıyorum. "Jamison?" Ses tonumdan inançsızlık sızıyor.

"Bedende."

"Dostum, spor yapıyormuşsun." Onu tanıdığımndan beri Jamison bir deri bir kemikti ama artık öyle biri yok. Önümde duran adam iri yarı ve kaslı; saçlarını bile değiştirmiş, tepesi uzun, yanları kısa moda uygun bir tarzda kestirmiş. Jamison geçen yaz benim için bazı işler yapmıştı.

etkili ve sağduyulu biriydi. Bu yüzden babam bana sorduğunda onun adını nerdim.

Ben de Xavier'i önerdim, ancak tamamen bencilce nedenlerden dolayı Şimdi bunun bilgeliğini sorguluyorum. Gerçek Şu ki, Xavier bu hacker'ı bulmak için en iyi Őansımız ve ona ihtiyaımız var. Kişisel sorunlarımız ne olursa olsun bir kenara bırakılmalı. Bu ikimizden de önemli. Ailemin yaşam tarzını kaybetmesinden daha büyük.

"Herkes burada mı?" Babam yarım saat sonra, iki sandalye hariç tüm sandalyeler dolduğunda Russell'a soruyor.

Russell ensesini ovuşturarak, "Bir kişi daha bekliyoruz," diyor. "Xavier Daniels." Saatine bakıyor ve kaşları atılıyor.

"Bir sorun mu var?" Babam soruyor.

"Dün gece patronu beni aradı. İstifa etmeye çalıŐtığımı söyledi ama-
" "O ne?" Ağzımdan kaçırdım, kendimi hasta hissediyordum çünkü bunun

Ben.

Bütün gözler bana kilitlendi. Boğazımı temizliyorum. "Xavier iyi bir arkadaş ve bu ülkenin en iyi hackerlarından biri. Bana bundan hiç bahsetmedi ve ona ihtiyaımız var."

"İŞte bu yüzden buradayım *dostum*," diyor Xavier, ses tonundan küçümseme damlıyor. Eski sevgilim, buraya gelirken bir çalı ile kavga etmiş gibi görünerek odaya giriyor. Her zamanki Mo- hawk'ı yok. Koyu renk dalgalar alnına yaslanmış, uçları yeni, canlı bir mor renge boyanmış.

Xavier sa rengini bazı insanların çoraplarını deęiŐtirdięi gibi düzenli olarak değiştiriyor. Genellikle duygularıyla bağlantılıdır, bu yüzden Şaşırdığımı söyleyemem. Ama önünde büyük bir ketçap lekesi olan buruşuk mavi ve yeşil gömleği ve yıpranmış Chucks'larıyla giydiği kirli siyah savaş tarzı pantolonu beni Şaşırttı.

Xavier'in tuhaf bir stil anlayışı vardır, ancak en iyi Şekilde görünmeyi sever. Yataktan sürünerek kalkmış ve bulduğu ilk Şeyleri giymiş gibi görünmek hiç ona göre değildir. Özellikle de önemli bir iş toplantısına.

Her iki kolundaki görünür mürekkep, dudak halkası ve kaÇ piercingi de eklendiğinde babam onun hakkında kararını çoktan vermiş oluyor. Babamın hoŐnutsuzluęunun kokusunu buradan alabiliyorum ve bu beni çok rahatsız ediyor.

"Bu sabah hiç aynaya bakmadın mı oğlum?" Babam sesindeki küçümsemeyi gizlemeden söylüyor.

"Nasıl görüldüğümle ilgili bir sorunun mu var?" Xavier "umurumda değil" dercesine gözlerini vücudunda gezdiriyor.

Sesimi yükseltmek istiyorum ama zaten personelin önünde çene çaldığım için eleştirildim, bu yüzden Xavier'e "dur ve vazgeç" bakışı göndermeyi tercih ediyorum, o da bunu hemen görmezden geliyor.

"Burada olmayı planlamıyordum," diye devam ediyor Xavier, babamı umursamaz bir bakışla süzerek. "İstifa etmişim ama durumun ciddiyeti beni etkiledi ve yeniden düşünmem istendi." Bana bakmadan doğruldu. "Sunumum hoşunuza gitmediyse özür dilerim. Sizi temin ederim ki bu durum benim bilgisayar kullanmadaki becerimi hiçbir şekilde etkilemez, ama beni burada istemiyorsanız bu benim için sorun değil. Eğer size engel oluyorsam, bunu söylemeniz yeterli," diye ekliyor ve odadaki her iki avcıya da bir mesaj iletirken sonunda bana bakıyor.

Babam bağınaz bir aptal olduğu için "Gitsen iyi olur" diyor.

Artık kendimi tutamıyorum ve görünüşe göre babamın Xavier'in kim olduğuna dair küçük bir hatırlatmaya ihtiyacı var. Ayağa kalktığımda sandalyem parke zemine sürtünüyor. Gitmek için döndüğünde Xavier'e "Kımıldama," diyorum. "Baba, Rydeville'de yaşadığımız olayı hatırlıyor musun?" Bilerek üstü kapalı konuşuyorum çünkü dinleyicilerimiz var. "Peki Wyoming'de olan olayı?"

Babam başıyla onaylarken dudakları birbirine yapışıyor.

"Xavier bunların çoğunun gerçekleşmesini sağlayan adamdı. Çılgın yetenekleri var ve ona bu takımda ihtiyacınız var. Bana güvenin. Yaptığı işte en iyisidir ve bu kişiyi ortaya çıkarmamıza yardım edebilecek biri varsa o da odur." Babam bunu zaten biliyor. Xavier için Boston'daki yeni ofiste bir görüşme ayarladığımda, babamdan onun için iyi şeyler söylemesini istedim ve geçen yıl ona her şeyi anlattım, yani bu bir saçmalık ve ben bunu kabul etmiyorum.

Babam Rydeville operasyonunun büyük bir kısmını karşıladı çünkü Jackson'ın kız kardeşi Dani Lauder'a yaptıklarından dolayı seçkinlerden intikam alma zorunluluğu hissediyordu. Babam Travis Lauder'in en iyi arkadaşıdır ve bir projede kendileriyle ortak olacak bir robotik uzmanı ararken babamın Montgomery'nin şirketiyle iletişime geçme önerisi birçok şeyin harekete geçmesine yardımcı olmuştur.

Olan biten her şey için büyük bir suçluluk duyduğunu biliyorum. Bu onun az sayıdaki kurtarıcı özelliklerinden biri ama şu anda Xavier'e sırf görünüşü yüzünden yaptığı muameleyle her şeyi berbat ediyor.

"Eğer Xavier giderse, şirketinize veda edebilirsiniz." Babama bir bakış attım. "Ne giydiği kimin umurunda? Zeki ve keskin içgüdüleri var ve iyi bir adam. Birinin ona kefil olmasını istiyorsan, ben kefilim."

"Kimsenin bana kefil olmasına ihtiyacım yok," diye araya giriyor Xavier. "İşim kendi adına konuşuyor, ama istenmediğim yerde kalmayacağım."

Birbirimize bakarken havada yoğun bir gerilim var ve sözleri ruhuma ağır geliyor. "Aranıyorsun." Göz temasını sürdürüyorum ve onun bu çift anlamı anladığını biliyorum.

"Pekala, Bay Daniels. Görünüşe göre . Lütfen özrümü kabul edin. Görüşlerinize değer veririz ve istifanızı tekrar sunduğunuz için teşekkür ederim."

Xavier babama sırtarak, "Bana zaten teşekkür ettin," diyor. "Patronum maaşımda önemli bir artışa ve altı haneli bir performans primine onay verdi." Umarım şirket zamanı geldiğinde ona borcunu ödemeye devam eder. Gözleri tekrar benimkilere dönüyor. "Para için buradayım. Sadece para için." Dag- ger'i hedefine ulaştığında göğsüme keskin bir acı saplanıyor.

"Hadi başlayalım," diyor CTO. "Kat etmemiz gereken çok yol var."

Xavier masanın sonunda Jamison'ın yanına oturuyor. El sıkışmalarını ve tanışmalarını izliyorum, Jamison'ın gözlerinde gördüğüm ilgi parıltısına kaşlarımı çatıyorum. Onun da benim gibi biseksüel olduğunu biliyorum. Ama benim gibi onun da partnerlerinin çoğu erkek ve Xavier'e övgü dolu bakışlarından hoşlanmıyorum.

"Bir sorun mu var Jamison?" Başını kaldırmaya zorlayarak soruyorum.

Boynunun arkasını ovuşturuyor, utangaç görünüyor. "Özür dilerim Sawyer, Bay Hunt. Sadece kendimi tanıtıyordum."

"Yeterince gecikme yaşadık. Lütfen burada bulunma sebebimize odaklanın. Sizi tavsiye ettiğim için beni pişman etmeyin."

Xavier bana zehirli bir bakış fırlatırken Jamison bakışlarıma karşılık veremiyor.

Babam toplantıyı başlatıyor ve durumu açıklarken herkes odaklanmış durumda. CTO, kendisinin ve önceki ekibin suçluyu veya suçluları tespit etmek için attığı adımları anlatırken ekranda görüntüler paylaşıyor. CFO banka ekstrelerinin kopyalarını net bir şekilde gösteriyor

geri çekilmeleri gösteriyor. Keşfedebileceğimiz seçenekler ve herkese fikrini söyleme fırsatı verilerek nasıl görev dağılımı yapmamız gerektiği konusunda sağlıklı tartışmalar yürütülmektedir.

Üç saat sonra bir planımız var ve herkes görevlerini tamamlamış durumda. Babam herkese durumun aciliyetini ve gizliliğin tam olarak korunması gerektiğini hatırlatarak toplantıyı sonlandırıyor. Techxet'in Yetmiş Beşinci Cadde'de sahip olduğu dairede tek başına ya da küçük gruplar halinde çalışılacak. Xavier'in New York'ta bulunduğu süre boyunca kalacağı daire.

Herkes ayrılmak üzere eşyalarını toplamaya başlarken babamı kenara çekiyorum. "Baba. Seninle ve Xavier'le konuşmak istiyorum. Keşfetmemiz gerektiğini düşündüğüm başka bir konu var."

Xavier ve Jamison birlikte kapıya doğru yönelirken babam, "Bay Daniels," diye sesleniyor. "Geride kalabilir misiniz? Konuşmamız gereken ek bir konu var."

OceanofPDF.com

SAWYER

Xavier kaşlarını bana doğru kaldırıyor, yüzünde şok olmuş bir şaşkınlık ifadesi var ve aklının nereye gittiğini anlıyorum. Kurnazca

Başımı sallıyorum ve yüz ifadesi hayal kırıklığına dönüşüyor.

Masada oturmuş, garip bir sessizlik içinde Russell'ın eşyalarını toplamasını bekliyoruz. Sonunda çıktığında babam kapıyı arkasından kapatıyor. "Pekâlâ. Dinleyelim bakalım," diyor koltuğunu geri alırken.

"Seçkinlerin dahlini göz ardı edebileceğimizi sanmıyorum," diyorum. "Bu onların işi değil." Babam beni azarlamakta gecikmedi.

"Oğlunun söylediği her şeye katılmaktan nefret etsem de bence haklı," diyor Xavier alnımdan terler boşanırken. Kırgın ve kızgın olduğunu biliyorum ama babama bizim hakkımızda tek kelime ederse, onu fena benzetirim. "Başından beri aklımdan bu , ancak bilinen elit tanıdıklarımız arasında bizim uğraştığımız türden bir bilişim uzmanlığına erişimi olan birini tanımıyorum."

"Geniş ağları olabilir," diyorum dirseklerimi masaya dayayarak. "Örgütün ABD'nin her yerinde kökleri olduğunu biliyoruz. Bunu yapabilecek birine sahip olmaları akıl almaz bir şey değil."

Xavier derin düşüncelere dalmış bir halde, "Ya da ran- somware konusunda uzmanlaşmış yabancı bir kuruluşla ortaklık kurdular," dedi.

"Ama sistemlerimizi ele geçirmediler ya da fidye talep etmediler," diye itiraz ediyor babam.

"Çünkü verilerimizi erişilemez hale getirmeye gerek kalmadan fidyelerini çoktan aldılar," diyorum. "Xavier haklı olabilir. Ters fidye yazılımı gibi. Bu hackerlar sistemlere fark edilmeden girme konusunda yeteneklidirler. Dünyanın her yerinde bunun örnekleri var."

Bu pislikler harekete geçmeden önce aylarca sistemde sinsice dolaşmışlar. Bu her kimse bize de aynı şeyi yapmadığını bilmiyoruz."

"Demek seçkinler değil," diyor babam, bir elini pürüzsüz çene çizgisinde gezdirerek.

Xavier, "Ben olsam onları küçümsemezdim," diyor. "Fidye yazılımlarının arkasındaki insanlar para kadar şöhret ve güç için de bu işin içindeler. Bu onların tarzı değil. Eğer işin içindeyseler, motivasyonları farklıdır."

"Ya da sadece son derece kazançlı bir iş," diye öneriyorum. "Kesinlikle," diye onaylıyor Xavier.

"Neden seçkinlerin olmayacağını söyledin?" Babamın neden bu kadar emin görüldüğünü merak ederek sordum.

"Çünkü geçen yıl onlarla barıştım," diyor ellerini önünde kavuşturarak.

Sessizlik çöküyor ve bu hiç de rahat bir sessizlik değil. Babama bön bön bakıyorum, tamamen şok olmuş bir halde. "Bu tam olarak ne anlama geliyor baba? Ne halt ettin sen?" Endişeden kollarımda tüyler diken diken oluyor.

"Seni ve anneni korumak için gerekeni yaptım." Ayağa kalkarak konuşmanın bittiğini gösterir.

Ayağa fırladım. "Bilmem gerek. Bunların hepsi bağlantılı olabilir." "Bağlantılı değil. Bırak artık Sawyer."

"Peki," diye yalan söylüyorum, odadan çıkışını giderek artan bir korkuyla izliyorum.

Babam dinleme menzilinden çıktığında Xavier, "Bu saçmalık," diyor.

"Biliyorum." Ağır bir şekilde iç çekerek tekrar .

"Ne yapacaksın?"

"Resmî soruşturmaya paralel küçük bir yan soruşturma yürüt." Gözleri parlıyor. "Çeteyi buraya mı getiriyoruz?"

"Anderson ve Lauder'ı kastediyorsanız, evet."

"Drew ya da Charlie değil mi?" diye soruyor kaşlarını kaldırarak.

"Henüz değil. Önce kendimiz ne bulabileceğimizi görmek istiyorum. Eğer desteğe ihtiyacımız olursa, süvarileri çağırırız."

Başını sallıyor ve beyni fikirler ve seçenekler arasında çalkalanırken yüzünde hiçbir gerginlik yok. Düşünmeyi bırakmadan koltuğa uzanıyorum ve elini tutuyorum.

Gözlerini parmaklarımızın birleştiği yere indiriyor ve adem elması boğazında düğümleniyor. "Seni şimdiden özledim," diye dürüstçe itiraf ediyorum. "Konuşamaz mıyız? Bu işi yürütmenin bir yolu var mı diye bakamaz mıyız?"

Bilge gözleriyle beni delip geçerek, "Evlilik tüm bunlara bağlı," diye tahmin yürütüyor.

Başımı salladım. "Babamın şirketi korumak için Shaw Software ile bu birleşmeye ihtiyacı var ve Herman Shaw kızını evlendirmek istiyor. Bunu anlaşmanın bir koşulu haline getirdi." Parmaklarını daha sıkı sıkıyorum, sıcaklığının ve gücünün bir kısmını hortumluyorum. "Bunu yapmak istemiyorum, Parlak Bir."

"Bana öyle deme." Elini benimkinden çekip gözlerini kaçırdı. "Paylaştığımız her şeyin üzerine asit dökme."

"Ben değilim. Yine de pek çok açıdan uygun." Xavier ismi Bask-İspanyolcası bir isim ve anlamının bir kısmı da parlak. Bu onun büyülu beyninde saklı rastgele gerçeklerden biri. Bana söylediğinde, bunun mükemmel bir sevgi ifadesi olduğunu biliyordum çünkü Xavier mümkün olan her şekilde parlıyor. İnanılmaz derecede parlak, yani zeki ve hayatımdaki varlığı beni delirttiği ve deli gibi tartıştığımız günlerde bile hayatımı hep aydınlattı.

"Artık bir önemi yok." Kollarını göğsünde kavuşturmuş, hâlâ bakışlarımla buluşmayı reddediyor.

"Ona biriyle birlikte olduğumu , onun da bir erkeği var. Bir anlaşmamız var ve sadece toplum içinde evli gibi görünmemiz gerekecek. Yine de birbirimizi görebiliriz. Sadece tedbirli olmamız gerekiyor."

"Bunun ne kadar aşağılayıcı olduğu hakkında bir fikrin var mı Hunt?" Başını kaldırarak, kırmızı çerçeveli gözleriyle beni delip geçiyor. "Senin yanında hep ikinci planda kalıyorum ve beni ilk sıraya koyacak biriyle birlikte olmak istiyorum." "Biliyorum ve bunu hak ediyorsun. Bunu sana şimdi veremem, ama bir gün."

Homurdanıyor, başını sallarken üzgün görünüyor. "Gerçekten buna inandığını düşünüyorum." Yüz hatları biraz yumuşar. "Çok muhafazakârsın Sawyer. Çok gergin ve içine kapanıksın. Babanla tanıştıktan sonra seni biraz daha iyi anlamaya başladım. Aramızdaki yaş farkı beni daha önce hiç rahatsız etmemişti çünkü sen her zaman çok olgun, çok birlikte görünmüştün. Ama şimdi gerçeği görüyorum." Çantasını yerden alıyor ve ayağa kalkarken bir omzuna atıyor. "Hâlâ kim olduğunu ve bu dünyada nereye ait olduğunu anlamaya çalışıyorsun ve korkuyorsun. Kendini açmaktan korkuyorsun. Gerçekten yaşamaktan korkuyorsun. Sevmekten korkuyorum. Senin için bundan nefret ediyorum."

Duvarlarınızı yıkın, ama onları çok yüksek inşa ettiniz ve ben onlara tırmanacak kadar güçlü değilim."

"Benim için bir şey ifade ediyorsun." Ayağa kalktım, masanın etrafında dönerek onun önünde durdum. "Sen önemlisin." Elimi uzatıp yanağını avuçluyorum, elimi çekip bir adım geri çekildiğinde inciniyorum.

"Yeterince önemli değil ve benim için durumun özü de bu. Seni seviyorum, Sawyer. Gerçekten seviyorum ama seninle birlikte olamam. En azından şimdi." İç organlarım eriyormuş gibi hissederken gözleri yokluyor. "Kötü şartlarda ayrılmak istemiyorum. Birlikte yakın çalışmalıyız ve ben bunu yapacağım. Babana yardım etmek için, her ne kadar koca bir göt olsa da. Bunu senin ve Techxet çalışanları için yapacağım çünkü doğru olan bu. Çünkü adaletin yerini bulmasını istiyorum ve babanın söylediklerine rağmen bu işin içinde elitlerin kokusunu alıyorum. Eğer bu onların yeni oyunuyorsa, ben de varım."

Gözlerinde kararlılıkla hüznün birbirine karışıyor ve kararını verdiğini söyleyebiliyorum. Tartışmaya devam etmeyecek kadar ona saygı duyuyorum. Onu kaybettim ve bunun tek suçlusu benim. Kafamı duvara vurmak için ani bir istek duyuyorum, ama bu isteği görmezden gelerek ellerimi yanımda yumak haline getiriyorum. "Yardım etmeyi kabul ettiğin için teşekkür ederim. Söylediklerimde ciddiydim. Bunu sensiz yapamayız."

"Sawyer, tatlım. Sen... Ah, pardon, misafirin olduğunu fark etmemiştim," diyor annem, elinde büyük bir dosyayla odaya girerken.

"Merhaba." Sydney annemin arkasından odaya giriyor ve ben iniltimi güçlkle bastırıyorum. "Ben Sydney. Sawyer'ın nişanlısı." Elini Xavier'e doğru uzatıyor ve yüzük parmağındaki devasa elmas odanın parlak ışıkları altında parlıyor.

Xavier ellerini pantolonunun ceplerine sokuyor ve ona yüzünde gördüğüm en sahte gülümsemeyi atıyor. "Kim olduğunu biliyorum." Kollarını iki yanına indirirken gülümsemesinin sınırı ortadan kalkıyor. "Sawyer'ın arkadaşı mısın?"

"Ben Xavier." Ona bilmiş bir bakış fırlatıyor ve ben içten içe ürperiyorum.

"Sawyer'la mı çalışıyorsun?" Ben sessizce ilahi müdahale için dua ederken o araştırmaya devam ediyor.

"Vay be." Xavier dönüp bana işkence bir ifadeyle bakıyor. "Yalanlar gelmeye devam ediyor." Ona özellikle onunla birlikte olduğumu söylediğimi hiç söylemedim. Sadece biriyle birlikte olduğumu söyledim, o yüzden saçmalıyor ama bunun acı dolu bir yerden geldiğini biliyorum.

"Yalan söylemedim."

"Sawyer, neler oluyor?" Sydney kaşlarını çatarken annem soruyor, kurnaz bakışları eski sevgilimle benim aramda gidip geliyor.

"Önemli değil, Bayan Hunt. Beni affedin," diyor Xavier, dramatik bir şekilde belinden eğilerek. "Kaba davranıyordum. Bu özel bir şaka. Neyse." Doğruldu. "Gitsem iyi olacak. Yapacak çok işimiz var ve benim de yeni daireme yerleşmem gerekiyor." Bana sert bir bakış fırlattı. "Yarın sabah görüşürüz."

"Kaba davrandıysam özür dilerim," diyor Sydney'e. "İyi bir kıza benziyorsun. Tebrik ederim." Gözleri yüzümün yan tarafında bir delik açtı. "Umarım ikiniz de çok mutlu olursunuz." Bu harika veda sözleriyle ayrılıyor ve ben üzüntü ile öfke arasında bir yerde sıkışıp kalıyorum.

Xavier odadan çıktıktan sonra annem, "O biraz... tuhaf," diyor.

Sydney bana tuhaf tuhaf bakarak, "Bence eksantrik biraz daha uygun olabilir," diyor.

"Yargılayıcı pislikler olmayı bitirdiyseniz, istediğiniz bir şey var mıydı?" Tersledim.

Sydney en azından utanmış görünme nezaketini gösteriyor. Öte yandan annemin bu notu kaçırdığı çok açık. "Sawyer, son zamanlarda sana ne oldu bilmiyorum ama sen böyle yetiştirilmedin. Terbiyeni takın."

"Ders verecek havada değilim anne." Zonklayan şakaklarımı ovuyorum. "Ne istiyorsun?"

Dosyayı masaya çarpıyor ve çenesinde bir kas patlıyor. "Bu seçeneklerden bazıları hakkında görüşlerinize ihtiyacımız var."

"Katkıda bulunacak bir şeyim yok." Not defterimi ve tabletimi postacı çantama yerleştiriyorum. "Sen seç." Çenemi kaldırıp Sydney'e bakıyorum. "Eminim neye karar verirsen ver çok güzel olacaktır." Ses tonumdan alaycılık damlıyor ve bir pislik gibi davrandığımı biliyorum ama şu anda verecek hiçbir sikimim yok.

"Jackson ve Vanessa'nın düğünü için sana mor ipek bir kravat sipariş ettim," diye devam ediyor annem, sanki ben hiç konuşmamışım gibi. "Sydney'in giymesi için sipariş ettiğimiz güzel elbiseyle uyumlu olacak."

"İyi, her neyse." Düğün hakkında düşünmek istemediğim için çantamın fermuarını kapatıp doğruluyorum.

Arkadaşlarım zaten evli olmalarına rağmen, geleneksel bir düğün yapmadılar, bu yüzden şimdi tüm bu saçmalığı sadece

Jackson'ın annesi. Dört hafta sonra Hamptons'da bir otelde gerçekleşecek ve şu anda bundan korkuyorum. Xavier'in karşısına Sydney'le çıkmak zorunda kalacağım. Ayrıca, kendi düğünüme sadece bir hafta kalmış olacak.

"Seninle bir saniye konuşabilir miyim?" Ben iki kadının yanından geçerken Sydney soruyor.

"Şimdi olmaz. Ofise gitmem gerekiyor." "Peki, ne zaman?"

"Seni sonra arayım," diye yalan söyleyerek odadan aceleyle çıkıyorum. Kendimi işe, beni bu lanet karmaşaya sokan o pislği bulmaya vermeli ve tüm duyguları yok etmeliyim. Bunu yapabilirim. Gençliğimde, arkadaşlarım benim yerime işi seçtiğinde kendimi incitmemek için uyguladığım bir sanat bu.

Yani, bu çocuk oyuncağı olacak.

Kendimi bu hacker'ı bulmaya adayacağım ve yaklaşan evliliğimi ve Xavier'in ilişkimize nihayet bir çizgi çekerken gözlerindeki derin yaralı bakışı görmezden geleceğim.

OceanofPDF.com

XAVIER

I Motoru durdurup tıka basa dolu cipimi Abby ve Kai'nin evinin önüne park ettim. Üzüntü vücuduma ikinci bir deri gibi yapışıyor ve kalbim ağırlaşıyor. Ön kapı açılıyor ve en iyi arkadaşım karşıma çıkıyor. Abby'nin gülümsemesi o kadar geniş ki yüzünü ele geçirmekle tehdit ediyor ve ben de aynı şekilde karşılık vermekten kendimi alamıyorum. Arabadan inip, kapıyı kilitliyorum.

Kapıdan çıkıp ona doğru yürüyün.

Güzel başını yana eğiyor ve bitkin yüz hatlarımı ve çökmüş omuzlarımı incelerken kaşlarında küçük kırışıklıklar beliriyor. Sanki dünyanın yükünü taşıyor gibiyim ve bir kişi için dünyanın en büyük acıma partisini düzenlemeye fazlasıyla hazırım. Ya da belki iki. Eminim en iyi kız arkadaşım beni şımartacaktır.

"Gel bana biraz sevgi ver," diyor kollarını açarak. "Senin de biraz sevgiye ihtiyacın var gibi görünüyor."

"Bu ve kışımnda bir canavar aleti," diye mırıldanıyorum, onun sıcak kucağına çöküyorum. "O pisliği sistemimden atmam gerekiyor."

"Sanırım bugün işler iyi gitmedi?" Ben terk edilmiş zavallı bir aşık gibi ona sarılırken elini omurgamda aşağı yukarı gezdiriyor.

"Bu milenyumun yetersiz ifadesi. Yeniden imza bile atamadım ve şimdi öngörülebilir bir gelecek için o hilekâr piçle çalışacağım." Başımı kaldırıyorum, hâlâ onun minyon bedenine bir gibi yapışmış durumdayım. "Görüyor musun? Alnımdaki büyük PGI'yi?"

"PGI?"

"Zavallı. Saf. Aptal." Omuz silkiyorum. "En iyi halim değil ama kalbim paramparça olduğunda her zamanki dahi halim olmak zor."

Kaiden karısının arkasından yaklaşarak, "Kalp kırıklığı senin dramatik çizgini hiç etkilememiş," diyor. Kapı çerçevesine yaslanıp gözlerini bize dikeyor. "Tamamen kalpsiz değilim," diye ekliyor. "Ama son dört dakikadır karıma yapışıp duruyorsun ve ellerim senin her parçanı onun vücudundan çıkarmak için kaşınıyor."

"Mağara adamı, dışarı çık ve gürleşecek vahşi hayvanlar bul," diye dalga geçiyor Abby, sırtımı ovmaya devam ederken omzunun üzerinden bakıyor.

"Gerçekten bize zaman mı tutuyordun?" diye soruyorum ve o da kaşlarını çatıyor. "Bu çok etkileyici. Onaylıyorum." İsteksizce Abby'den uzaklaşıyorum çünkü ne kadar istesem de kendimi onun yanına yapıştıramıyorum.

Kai eve girmemize izin vermek için koridora geri çekiliyor. "İyi misin?" diye soruyor, daha ciddi bir tonda, omuzlarımı sıkarak. "Dürüst olmak gerekirse, hayır." Sözlerimi küçümseyen biri değilimdir ve Yalan söylemenin bir anlamı yok. Herkes Hunt hakkında ne hissettiğimi biliyor ve herkes onun sözde sahte evliliğini de biliyor. "Daha önce hiç böyle hissetmemiştim ve bu berbat bir şey."

"Kıç yalamayı sevdiğini sanıyordum." Kai sırtıyor.

"Kıçını yalamak isterdim," diye karşılık veriyorum çünkü bu bizim .

"Rüyada görürsün, Parlak Olan." Sırtışı yüzünü ikiye bölecekmiş gibi görünene kadar büyüyor.

"Jackson'ı öldüreceğim. Sawyer'ı çantadan çıkardığı için öldürdükten hemen sonra."

"Bence bu çok tatlı." Abby kolunu benimkine doladı. "Ve hiç Sawyer'a benzemiyor."

"Adını yasaklayabilir miyiz?" Geniş yaşam alanına girerken soruyorum. "Sawyer artık Voldemort ve ruhunun yedi parçasını da çoktan kaybetti."

"Kızgın olduğunu biliyorum," diyor Kai, oturma odası ile mutfak arasındaki boşlukta durarak, "ve seni suçlamıyorum, ama Hunt hâlâ en iyi arkadaşlarımdan biri."

"Onun tarafını mı tutuyorsun?" Acı gözeneklerimden sızıyor ve ses tonumun altını çiziyor.

"Ben taraf tutmuyorum. Ve bu sadece karımın kışma tekmeyi basacağı ve beni sonsuza kadar engelleyeceği için değil." Dudaklarının kenarları yukarı kalktı.

"Ben de öyle," diye cevap veriyor Abby sadık bir şekilde, kolumu sıkarak. "Kimse en iyi arkadaşına böyle davranamaz ve bu yanına kâr kalmaz. Sawyer benim bok listemin en tepesinde ve bunu biliyor."

"Bunu her iki taraftan da görebiliyorum," diye ekliyor Kai. "Senin yaptığın gibi öğrenmek çok boktan bir şeydi ve bu Hunt'ın suçu. Ama bunu sadece Techxet'in batmasını engellemek için yapıyor." Bundan daha fazlası var ama Sawyer belli ki henüz Kai'yi bu konuda konuşmak için aramadı. "Ve seni önemsiyor, dostum." Samimi kahverengi gözleri benimle aynı hizada. "Duygularını ifade etmekte zorlandığını biliyorum ama Lauder ve ben sana karşı nasıl olduğunu gördük. Önemsemediğinden değil."

"Artık nedenler umurumda değil, Kai. Neredeyse bir yıldır çıkıyoruz, daha uzun süredir sevişiyoruz ve adam beni sürekli kol mesafesinde tuttu." Yorgun beynim günlerdir kafamın içinde dönüp duran acı verici iç analizleri protesto ederken kaşlarımın arasındaki gergin bir noktayı ovuşturuyorum. Tekrarlayan düşüncelerimle kendimi bile sıkıyorum. "Artık bunu yapamam. Akıl sağlığım ve kendime olan saygım için çekip gitmeliyim."

Kai yavaşça başını sallıyor. Gözlerinde endişe parıldıyor ve NYC'ye dönmeden önce geri dönüp burada durmaya karar verdiğim için memnunum. Kankamın beni kucaklamasına ve her ikisinin de bana doğru şeyi yaptığını söylemesine ihtiyacım var. Çünkü bir ileri bir geri sallanıp duruyorum, kararlılığımı rağmen azmim zayıflıyor. Hayatının aşkı olduğunu bildiğin adamdan gönüllü olarak uzaklaşmak çok zor.

"İçki ister misin?" diye sorar. "Buzdolabında biram ya da sevdiğin elma şarabım var."

"ne kadar çok istesem de New York'a gitmem gerekiyor ve uzun süre kalamam."

"Ona sevdiği sıcak çikolatadan yap," diyor Abby, beni kanepede yanına çekerek. "Marşmelovlu."

"Ve çikolata parçacıkları," diye ekliyorum. "Çikolata parçacıklarını unutamazsın."

Kai sırtıtmamak için dudaklarını büzüyor. "Başka bir şey var mı, Majesteleri?"

"Kıç yalamak hala yasak mı çünkü ben-"

Abby eliyle ağzımı kapatarak beni susturdu. "Kalbinin kırıldığını biliyorum ama kocama evlenme teklif edemezsin." Gözleri neşeye parıldıyor. "Bu benim işim. Öyle değil mi bebeğim?" diye sesleniyor Kai gözlerini devirerek mutfığa girerken. "Şaka bir yana, nasılsın? Bana neler olduğunu anlat."

Ona bugün neler olduğunu ve yeniden imza atma planlarımın nasıl suya düştüğünü anlatıyorum. Sonra ona Sydney ve Hunt'ın yargılayıcı annesiyle olan küçük karşılaşmamı anlattım.

"Görünüş Avlar için her şey demek," diyor Kai, bana dumanı tüten bir fincan çikolata uzatırken. Eğilip karısını dudaklarından öpüyor, sonra da ona bir bardak berrak beyaz şarap uzatıyor. Yanımızdaki koltuğa uzanıp birasının kapağını açıyor. "Onların kötü insanlar olduğunu düşünmüyorum, babam gibi değiller ama bencil amcıklar. Hunt'a para saçmaktan, lüks partiler vermesine izin vermekten ve temelde ne isterse yapmaktan mutluydular çünkü bu, işlerine odaklanabilecekleri ve oğulları hiçbir şey istemediği için iyi ebeveynler olduklarına kendilerini ikna edebilecekleri anlamına geliyordu."

"Sevgileri, zamanları ve ilgileri dışında, öyle görünüyor," diyor Abby. "Doğru."

"Bana onlardan nadiren bahseder," diye itiraf ediyorum. "Ama bana onlar hakkında verdiği izlenim bu değil."

"Hunt gerçeği itiraf etmeden önce kendini bıçaklardı," diyor Kai birasını devirirken. Adamım, içtiği zaman çok seksi oluyor. Yutkunurken adam elmasının sallanışını izlemek çok seksi.

"Kocamı gözünle mi beceriyorsun?" Abby sorar.

Kai onun kucağına bira tükürür.

"Oops. Öyle mi yaptım?" Kaşlarımı sallıyorum, özür dilermiş gibi bile yapmıyorum. "Dünyaya gelmiş en iyi kadın tarafından kaçırılmış olsa bile seksi bir erkeği takdir edebilirim."

"Affedildin, ama sadece affedildin."

"Hemen biriyle yatmam lazım. Tekrar ve tekrar ve tekrar. Hunt'ın sikinin her anısını kışımından çıkarmak için dev bir rektal yıkıcıya sahip büyük bir aygır bul."

Kai bu sefer neredeyse boğuluyor ve Abby uzanıp ağzı seğirirken onun sırtını ovuyor.

Ben sıcak çikolatamı yudumlarken usulca "Bunun gerçekten faydası olur mu?" diye soruyor. "Acı çektiğini biliyorum ve şu anda bekarsın, bu yüzden tekrar eyere çıkmanı engelleyen hiçbir şey yok, ama seni tanıyorum. Acını mizahla maskeliyorsun. Bir seks arkadaşı bulmak sana geçici bir soluk aldırabilir ama kalbindeki çatlakları iyileştirmez."

"Neden hep beni asla sevmeyecek adamlara aşık oluyorum?" Gözyaşlarım gözlerimin arkasını yakarken mırıldanıyorum. "Son seferden sonra yemin ettim

Böyle bir şey olsaydı kendimi bir daha asla bu duruma sokmazdım ama tarih tekerrür ediyor sanki."

"Bana daha önce bahsettiğin adam bu mu? On yedi yaşındayken birlikte olduğun yaşlı adam?"

"Karısı öğrenip sikişirken çektiği videoyu tüm şehre yayınlayana kadar beni kirli sırı olarak saklamakta ısrar eden yaşlı ve evli adam mı? Evet, işte o."

"Keşke acını emebilseydim." İnce kollarını bana doladı. "Keşke acı çekmeseydin ama her zaman böyle olmayacak. Eğer Sawyer senin ne kadar muhteşem, harika, araba kullanan, zeki, komik, eşsiz bir adam olduğunu göremeyecek kadar aptalsa, bu onun kaybı, senin değil. Bir gün, seni sen olduğun için gerçekten takdir eden birini bulacaksın. O zamana kadar seni sevgi yağmuruna tutacağım ve her gün inanılmaz olduğunu ve her şeye layık olduğunu tekrar hatırlatacağım."

Gözyaşlarıyla savaşıyor ona . "Seni seviyorum." "Ben de seni seviyorum."

Omzunun üzerinden bakarak kocasına sırtıyorum. "Bence ben takım değiştirmeliyim, sen de mağara adamını terk etmelisin ve Karayipler'de bir adada yaşamaya gidelim. Günlerimizi güneşin altında uzanarak, sarhoş olarak, yemek yiyerek ve sevişerek geçiririz."

"Oyumu Kai'yi getirmekten yana kullanıyorum." Abby'nin burnu seğirirken kocasına sırtıyor. "Yemeğimizi yapabilir ve ayaklarımızı ovalayabilir."

"Çamaşırları yıka ve evi temizle," diye ekliyorum. "Onun kışını sırayla yalayabiliriz."

Gülmekten kırılıyoruz ve bir anda kankam melankolimden kurtuluyor.

"Çok komiksin," diyor Kai. "Cidden, sen sahneye aitsin." Bizi tersliyor ve göğsümüzden daha fazla kahkaha yükseliyor.

"Ah, bebeğim." Abby kocasının kucağına emekler. "Özür dilerim. Eğer seni bu kadar rahatsız ediyorsa, kış yalama işini ev işleri listesinden çıkarabiliriz."

Yirmi dakika sonra, geldiğimden çok hafif hissederek evlerinden ayrılıyorum.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

SYDNEY

"O Sydney, çok güzel görünüyorsun. Regal. Bir prenses gibi," diyor yakında kayınvalidem olacak Ava Hunt. gelinlik butiğindeki aynanın önünde.

En iyi arkadaşım Cayenne, "Çok çarpıcı, Syd," diyor. "Ve tam senlik.

İyi bir seçim yaptınız."

Nişanımızdan birkaç gün sonra Ava ile buraya geldik ve ilk denediğim elbise buydu. Bunun doğru elbise olduğunu hemen anladım. Chantilly dantelinden yapılmış, dökümlü bir eteği, kepçe yakası ve açık bir sırtın üzerinden geçen spagetti askıları var. Seksi ama zarif ve biraz boho havası var.

Bu düğün saçmalığına harcadığım için çok üzgünüm.

Ava Cayenne'e gülümsüyor ama bu zayıf bir girişim. Sawyer'ın ailesi misafirperver ve sıcakkanlıdır, ancak aşırı yargılayıcı ve tam bir züppedirler. Statü ve zenginliğin en çok değer verdikleri şeyler olduğu ve başkalarını değerlendirmek için kullandıkları ölçüt olduğu çok açık bir şekilde ortaya çıktı.

O gün Sawyer'ın ailesinin çatı katında Xavier hakkında yaptığım yorumdan utanıyorum. Adam beni gafil avlamıştı ve Ava aşağılayıcı bir yorum yapınca ben de hiç düşünmeden kendi yorumumu yaptım. Sawyer biriyle görüştüğünü söyledi, ben de kadın olduğunu düşündüm. Bu çok saçma çünkü biseksüelliğini saklamıyor. Bunu bana ilk buluşmamızda söylemişti.

Acaba kankamın mor saçları Ava'ya Xavier'i mi hatırlatıyor? Belki de bu yüzden ondan hemen hoşlanmadı. Belki de renkli kıyafetleri ya da gürültülü kişiliğidir. Belki de Cayenne'in bir doktor, avukat ya da bankacı değil de aromaterapist olmasındandır. Ava'nın

babamla ortak bir noktamız var. Herman Shaw, Cayenne ile olan arkadaşlığımı hiçbir zaman onaylamadı çünkü o beni hayatımı istediğim gibi yaşamaya teşvik ediyor. Gerçi bunu yapacak cesaretim yok ama belki bir gün onun cesareti ve gözü pekliği bana da bulaşır. "Bence şimdi mükemmel oldu." Butik sahibi, bir süre Elbiseyi her açıdan inceleyin, oturup oturmadığını kontrol edin.

"Katılıyorum. Bunu benim için aceleyle için çok teşekkür ."

"Bir değil. Tüm müşterilerimizin tamamen memnun olduğundan emin olmak isteriz." Babamın bu elbise için ödediği fahiş miktardaki paradan sonra, öyle olduğunu düşünmek istiyorum.

" ne dersin?" Ava soruyor, yüzü .

Cidden, onun peçeyle ne işi var? Ona zaten istemediğimi söyledim. Bir dergide gördüğüm narin bir çiçek çelengiyle saçlarımı gevşek ve dalgalı yapmayı planlıyorum. Bunun New York sosyetesini için uygun olmadığını biliyorum ama Sawyer'ın annesinin düğünün her yönünü belirlemesine izin verirsem lanetlenirim. Diğer her konuda onun isteklerini kabul ettim. O gün nasıl görüneceğim tamamen benim seçimim olacak. "Duvak takmayacağım ve bunun nedenlerini daha önce açıkladığımı sanıyorum."

Cayenne kahkahasını gizlemek için öksürür.

Ben üzerimi değiştirdikten sonra Ava tezgâhın arkasından elbiseyi alıyor ve dükkândan çıkıyoruz. "Bunun babanın dairesine teslim edilmesini sağlayacağım," diyor. "Eğer doğruca eve gitmeyeceğinden eminsen."

Kolumu Cay'in koluna doladım. "Ben değilim. Akşam yemeğinde konuşacaklarımız var."

"Peki, iyi akşamlar."

Eğilip yanaklarından öpüyorum. "Bugünkü yardımın ve her şey için teşekkürler." Ava biraz ısrarcı olabilir ama tüm ayak işlerini o yaptığı için şikayet etmiyorum. Her şey kocaman bir maskaralıktan ibaretken düğün planlamasına pek ilgi duymuyorum. Gerekli heyecanı toparlamakta zorlanıyorum.

"Benim için zevk, Sydney." Bana gülümsüyor ve bunun gerçek olduğunu söyleyebilirim. "Annen ya da kız kardeşlerin olmadan bunun senin için zor olduğunu biliyorum. Senin için burada olabildiğime sevindim." Kolumu sıkıyor. "Artık bir aileyiz ya da on iki gün içinde olacağız."

Hatırlatma bana. Ona el sallıyorum ve Cayenne'le birlikte rezervasyon yaptırdığımız restorana doğru ilerliyoruz. "Tam bir baş belası. O aileyle evlenmek istediğine emin misin?"

"Başka seçeneğim yok ki."

"Hâlâ sik kafalı babanın sana bunu yaptırdığına inanamıyorum. Onu yetkililere ihbar etmem gerektiğini hissediyorum."

"Keşke bu kadar basit olsaydı."

"Sen lisedeyken onu ihbar etmeliydim," diyor dişlerini sıkarak ve gözlerini tanıdık bir kırmızı tabaka kaplıyor.

"Biliyorum," diye fısıldıyorum, koluna daha sıkı yapışarak. "Ama artık bu konuda yapabileceğim bir şey yok."

"O zamanlar beni vazgeçirmene izin vermemeliydim," diye ekliyor kavşakta ışıkların değişmesini beklerken.

"Onu ihbar etmenin bir önemi olmazdı Cay. Para konuşur ve o da yüklü bir çek yazıp suçlamalardan kurtulmanın yolunu satın alırdı." Işıklar değişiyor ve cadde boyunca yürüyen kalabalığa . "Hunts ve babam gibi insanlar yasaların üstünde. Neden bu kadar gösterişçi olduklarını düşünüyorsun? Kelimenin tam anlamıyla tanrı olduklarını düşünüyorlar. Herkesin ve her şeyin üstünde olduklarını. Kurallar, yasalar ve genel ahlak onlar için geçerli değil."

"Bu yanlış. Günümüz toplumunda yanlış olan her şeyi temsil ediyor," diyor modern Yunan restoranının kapısından içeri girerken.

Oturduktan sonra, konuşmadan menü üzerinde düşünürken beyaz şarabımızı yudumluyoruz.

Garson kız siparişimizi aldıktan sonra gider gitmez Cayenne dirseklerini masaya dayayıp gözlerimin içine bakıyor. "Bunu yapacağına inanamıyorum, bebeğim. Bu cidden delilik. Tek bildiğin baltalı bir katil olabileceği."

Kıkırdıyorum. "O bir katil değil, çatık kaşları her şeyi öldürebilecekmiş gibi görünse de."

"Böyle huysuz bir piç olmaya devam ederse onunla nasıl yaşayacaksın?"

"Sonsuza kadar sürmeyecek," diyorum gevrek Sancerre'den büyük bir yudum alarak. "Sadece evlilik sözleşmesinden bir ödeme almam için yeterli bir süre, sonra da buradan defolup gideceğim. Avrupa'da bir yer düşünüyorum. Deniz kenarında küçük şirin bir ev bulabilir ve gün doğumundan gün batımına kadar resim yapabilirim."

"İki yıl, sevmediğiniz bir huysuzla yaşamak için uzun bir süre."

"Onu sevmediğimi hiç söylemedim. O sonradan edinilmiş bir tat. Pizzadaki an- chovies gibi. Eskiden o enayilerden nefret ederdim ama şimdi onlarsız pizza sipariş edemiyorum."

Kalabalık restorana göz gezdirirken sesini alçaltıyor ve daha yakına eğiliyor. "Ortamda bir erkek varsa nasıl olacak? Peki ya biriyle yatmak istediğinde ne olacak? Parmağındaki taş ve Sawyer Hunt'ın kocası varken rastgele biriyle birlikte mümkün değil."

"Bir yolunu bulacağım ve o adamın artık olay yerinde olmayabileceğine dair içimde sinsi bir şüphe var." Bu, Sawyer'ı her gördüğümde neden böyle kötü bir ruh hali içinde olduğunu kesinlikle açıklıyor. Onu pek gördüğüm söylenemez. Ailesinin bizi dışarıda bir gecede onlara katılmaya zorladığı durumlar dışında - çünkü görünüşe göre toplum içinde görünmemiz gerekiyor - Sawyer beni neredeyse hiç görmezden geldi.

Servis elemanı önümüze yemek tabaklarını koyarken Cayenne, "Bu, kılık değiştirmiş bir lütuf olabilir," diyor. "En azından adamı beceriyor olsaydın iki yıl daha katlanılabilir olurdu."

"Bunu kabul edeceğini sanmıyorum," diyorum piliç souvlaki'mi keserken.

"Adam kör falan mı?" diye soruyor, moussa- ka'sına iştahla saldırırken. "Lanet olası bir süper model gibisin. En fazla bir ay birlikte yaşarsınız, o da kemiklerini kırar."

Bir kahkaha attım. "Fikrini değiştirdin ve bundan şüpheliyim. Tanıdığım en çekingen, en ölçülü adam ve hiçbir şey ele vermiyor. Soğukkanlı kayıtsızlık sanatını çok iyi biliyor."

"Eğer yapacaksan, en iyisini yapman gerektiğini düşündüm. Adam seksi ve çalıştığı belli. Eğer onun mızımız kışına katlanmak zorunda kalacaksan, en azından birkaç orgazmı hak ediyorsun."

"Onu becermeyi göz ardı etmezdim ama nefesimi de tutmuyorum," diye itiraf ediyorum, etli tavuk ve kışkırtıcı tatlar dilimde patlarken inliyorum. "Adam hakkında yanılıyor olabilirim. Belki hâlâ birlikte dirler ve benim hissettiğim gerginlik düğün yüzündendir."

Çatal bıçak takımını yere bırakıyor, gözlerini ciddiyetle bana diyor. "Teklifim hâlâ geçerli. Benim kanepemi alabilirsin, biz de daha büyük bir yer bakarız."

"Hangi parayla Cay?" Elini sıkıyorum, desteği için çok minnettarım. "Şu anda işsizim ve sen de geçimimi zar zor sağlıyorsun."

olduğu gibi karşılayın."

"Bir miktar para çekip saklayamaz mısın? Yeni bir iş bulana kadar seni idare edecek kadar?"

"Öneriniz için teşekkür ederim ama aslında çok fazla param yok." Utanç verici gerçeği itiraf ederken boynumdan aşağı kaynar sular dökülüyor. "Sadece platin kartım var ama üzerinde bloke var, yani onunla nakit çekemiyorum ve bir mağazada ya da restoranda büyük miktarda nakit iadesi isteyebileceğim gibi değil."

"Peki ya banka kartınız?"

"Bende yok," diye itiraf ediyorum utangaç bir şekilde. "Aşırı dozdan sonra babam elimden aldı," diye fısıldıyorum. "Para konusunda bana güvenmiyor. Eğer bir şeye ihtiyacım olursa, asistanlarından birine sipariş . Kartımın küçük bir limiti var, böylece deliremiyorum." Ses tonumdan alay damlıyor. "Kart kabul eden bir satıcı tanımıyorum ki. Ona defalarca dersimi zor yoldan aldığımı ve uyuşturucuyla bittiğini söyledim ama bana inanmıyor. Her şeyi kontrol ettiğinden emin olmak için böyle davranıyor. Kazandığım cüzi bir maaş bile doğrudan onun yönettiği bir hesaba yatıyor ve bir hesap açmaya ya da kredi başvurusunda bulunmaya çalıştığımda beni reddetmeleri için şehrin dört bir yanındaki bankalara talimatlar bıraktı."

Çenesi açık kaldı. "O orospu çocuğu piç! Bunu sana yapamaz." Öfke güzel yüzüne yayılıyor.

"Yapabilir ve yapıyor da." İştahım kaçtığı için çatal bıçak takımımı yere bıraktım. "Yirmi dört yaşındayım ve babamın onayı olmadan zar zor nefes alabiliyorum." Bu bana sadece ne kadar patik bir kaltak olduğumu ve felaket hayat seçimlerimin beni bu noktaya nasıl getirdiğini hatırlatmaya yarıyor. Gözyaşlarım gözlerime saplanıyor, ama onları zorla geri indiriyorum. Geçmişimin hataları ve bugünümün acısı için ağlamaktan bıktım. En azından gelecek için bir parça umut var. "Bu düşün o adamdan kurtulmak için en iyi şansım. Sawyer boşanma zamanımız geldiğinde tazminatı doğrudan bana ödemeyi kabul etti bile. Sonra bana sahte bir kimlik bulacak birini bulmam gerekiyor ve Sydney Shaw'a veda edip eski hayatımı geride bırakıyorum."

"Bu yeni hayat ben de var mıyım?"

"Kesinlikle. Eğer sen de gelmek istersen çok memnun olurum ama bunu tek başıma yapmaya hazırım."

"Çok cesursun."

Neredeyse şarabımı masanın üzerine tükürecektim. İnanılmaz gözlerle ona bakıyorum. "Sanırım zayıf ve korkak demek istedin."

"Hayır." Bana ters ters baktı. "Bu saçmalığa tekrar başlamayacaksın. Yaşadığın onca şeyden sonra, zayıf ya da korkak olacağın en son şey." Göğsü kabarıyor ve benim göğsüm de bastırılmış duygularla ağırlaşıyor. Kadehimi kaldırarak şaraptan sağlıklı bir yudum alıyorum. "Başka bir seçenek daha var," diyor. "Ona gidebilirsin. Jared'a gidebilirsin. Ona olanları anlatır ve yardımını istersin. Artık parası var. Eminim sana yardım edecektir."

"Neden yapsın ki?" Omuz silkiyorum. "Onu son gördüğümde beri sekiz yıldan fazla oldu. Unuttuysan söyleyeyim, gitti ve benimle iletişime geçmeye bile tenezzül etmedi. Sanki birlikte geçirdiğimiz onca yılın hiçbir anlamı yokmuş gibiydi. Sanki arkadaşlığımız sahteymiş gibi. Sanki yurtdışına taşınmadan önceki son birkaç ayda paylaştığımız şeyler önemsizmiş gibi."

"Sana göre değillerdi."

"Hayır, değillerdi." Bardağımı dudaklarıma götürürken elim titriyor. "O benim için hâlâ her şey demek Cayenne, beni tamamen unuttuğunu ve hayatına devam ettiğini bilsem de."

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

SAWYER

"E Herkes bakıyor," diye fısıldıyor Sydney kulağıma, dünyanın en büyük otelinin güzel dekore edilmiş balo salonundan çıkarken.

Hamptons'daki pahalı bir otelin terasında.

"New York sosyetesinin en iyileri burada. Kim olduğumuzu ve düğünümüzün gelecek hafta olduğunu biliyorlar. Başka ne olacağını düşünüyordun ki?" Kaşlarımı çatıyorum ve güneş gözlüklerini gözlerinin üzerine kaydıran nişanlıma bakıyorum.

Jackson ve Van düğünleri için muhteşem bir gün yakaladılar. Güneş omuzlarıma vuruyor ve Laurena Lauder'a tam resmi kıyafet giymekte ısrar ettiği için sessizce lanet ediyorum. Takım elbise giymeye alışkınım ve hava mevsim normallerinin dışında sıcak olmadığında bunu sorun etmiyorum. Bayanlar için sorun yok. Takım elbisenin altında terlemeden de pahalı elbiseler içinde görünebilirler.

Sydney de bunun bir . Boynunun etrafından dolanan ve belinden yumuşak bir şekilde akan muhteşem beyaz, mor ve pembe ipek elbisesi içinde çarpıcı görünüyor. Yumuşak bir okyanus esintisi bunaltıcı sıcağa karşı küçük bir rahatlama sağlarken, kumaş bacaklarının etrafında dönüyor.

"Bunu beklerdim ama ben eskilerden bahsetmiyorum," diye yanıtıyor Sydney, sarı saçlarının dağınık tellerini yüzünden geriye doğru tarayarak. "Arkadaşlarını kastettim." Arkadaşlarımın terasta uzun bir masaya oturmuş, bana ve sevgilime bakmıyorlarmış gibi davranarak şampanya kadehleri eşliğinde sohbet ettikleri sol tarafa doğru başını sallıyor.

"Isırmazlar," diyorum göz ucuyla ona bakarak. "Hem de çok."

"Bu güven verici." Onu masaya götürürken elime daha sıkı sarılıyor. "Beni tanıştırmış olsaydın bu daha kolay olurdu."

daha önce onlara."

Arkadaşlarımdan birkaç adım ötede çarparak durdum. "Bunu neden yapmış olabilirim ki?"

"Çünkü evleniyoruz," diye homurdanıyor, sinirli görünüyor. "Ve evet, bunun gerçek olmadığını biliyorum," diye fısıldıyor, "ama iki yıl boyunca benimle sıkışıp kaldın Sawyer. Beni Rapunzel'in kulesinde olduğu gibi çatı katında kilitli bırakamazsın. Seninle birlikte etkinliklere katılmak zorundayım. Beni uzak tutamazsın ya da hayatından soyutlayamazsın."

Bahse girmek ister misin?

"Bunların bugünle ne alakası var anlamıyorum. Onlarla şimdi görüşüyorsun. Ne fark eder ki?"

Ağzından hava üflüyor. "Bugün çok fazla alkole ihtiyacım gibi bir his var içimde."

"Beni utandıracak bir şey yapma," diye uyarıyorum, nişanlandığımızdan bu yana geçen haftalarda Sydney hakkında birkaç şaşırtıcı gerçeği ortaya çıkarmıştım. Onun asi yönüne dair anlatılanlar abartılı değildi.

"Sen tam bir pislisin," diye feryat ediyor ve bana ters ters bakıyor.

"Öyle," diyor tanıdık sesli bir kadın ve ben kendimi buna hazırlıyorum. "En azından neye bulaştığını biliyorsun. İş anlaşmanızın gerçek bir ilişkiden çok daha tercih edilir olduğunu söylediğimde bana güven. Xavier'e sor. Kalbindeki yara izleri bunu gösteriyor." Abby elini uzatarak Sydney'e gülümsüyor. "Ben Abby, bu arada."

Abby, Sydney'in Xavier'i zaten bildiği için şanslı; yoksa bu itirafı için onu pataklardım. Sydney'le eski sevgilim hakkında yaptığım tatsız konuşmayı hatırlamak benim de hatırlamak istediğim bir şey değil. "Abby ortalığı karıştırmayı seviyor ve Xavier'in en iyi arkadaşı. Ona fazla yaklaşmamanızı öneririm," diyorum kızlar el sıkışırken.

Abby parmağını yüzüme doğru sallayarak, "Eğer bu Nessa ve Jackson'ın özel günü olmasaydı, o aptal kıcını yumruklar ve seni sırt üstü yere sererdim," diye karşılık veriyor.

Anderson, Abby'nin arkasında belirip kollarını onun beline doladığında, "Karını kontrol et," diyorum.

"Onu kızdırmayı bırakmaya ne dersin?" Kai bana karanlık bir bakış fırlatıyor ama ben buna karşı bağıışıklık kazanıyorum. Onu on yaşımdan beri tanıdığımı unutuyor ve bu ince tehditler benim üzerimde işe yaramayacak.

Beni onunla aynı ringe çıkarırsanız bu farklı bir mesele olur.

"Taşaklarını bulmaya ne dersin?" Çünkü kadınının yanında tam bir korkak. Beni yanlış anlamayın. Abby'yi seviyorum. bela olmadığı sürece. Kaiden için mükemmel çünkü onun hiçbir saçmalığına katlanmıyor ve sadece varlığıyla bile onu cezalandırıyor. Ama en iyi arkadaşımı parmağında oynatıyor ve o aptal da onun her dediğini yapıyor.

"İki sağdıcımı da düğünümünden atmak zorunda kalmadan önce bu saçmalığı bırakmaya ne dersiniz?" Jackson gömleğinin yakasını çekiştirerek söylüyor. Düğün brunch'ı ve partisinden önce sahilde küçük bir tören yapılıyor ve Jackson'ın takım elbisesini çıkarmak için şimdiden can attığını söyleyebilirim. "Sen Sydney olmalısın," diyor elimi acı verecek kadar sıkkan kadına gülümseyerek. "Sonunda seninle tanışmak güzel."

"Beni davet ettiğiniz için teşekkürler ve tebrikler."

"Hadi oturalım," diyor Abby. "Ayaklarım bu topuklularla zaten beni öldürüyor ve Nessa'ya dönmeden önce şampanyamı bitirmek istiyorum."

Diğer arkadaşlarımın oturduğu masaya doğru yürüyoruz. Önce gerekli tanışma faslını halledip Sydney'i Charlie ve nişanlısı Demi, Anderson'ın kayınvalidesi Olivia ve onun arkadaşı Sylvia Montgomery, Drew ve Shandra ile tanıştırıyorum. Ya yalnız ya da birbirlerinin eşleri olarak geldiler. Bu ikisini hiç anlayamıyorum. Xavier ve daha kötüler. Şeytandan bahsediyoruz. Nerede o? Sydney'nin sandalyesini çekerken etrafıma sinsice bir göz attım ama onu göremedim.

Burada olmasaydı daha kolay olurdu ama o kadar şanslı olamayacağımı biliyorum.

Şehirden gelirken bütün sabah diken üstündeydim, acaba yalnız mı gelecek yoksa yanında birini mi getirecek diye merak ediyordum. Geçtiğimiz ay boyunca Xavier ve Jamison'ın durmak bilmeyen flörtlerine katlanmak zorunda kaldım ve o sıksa serseriye karşı kendimi kaybetmeme ramak kaldı. Spor salonuna gidip kilo alması umurumda değil. O hâlâ sıksa bir serseri ve Xavier gibi bir adama asla layık değil.

"Jackson, gel otur," diyor Abby, yanındaki boş sandalyeyi okşayarak. "Endişeli görünmeyi bırak. O iyi."

"Nessa'nın bugün üzülmesini istemiyorum. Ruth'u burada istememesinin bir sebebi var."

"Annen onunla birlikte. Nessa'nın annesinin onu üzecek bir şey yapmasına ya da söylemesine izin vermez," diye cevaplıyor Abby.

özledim.

Shandra şampanyasını yudumlarken, "Samimi görünüyordu," diye ekliyor.

Jackson ellerini masaya dayar. "Sarhoş muydu?" diye soruyor alçak bir ses tonuyla.

Abby ve Shandra başlarını sallarlar. Abby içkisini yudumlar ve ayağa kalkar. "Geri dönüp onu kontrol edeceğiz ama iyi olduğuna eminim." Uzanıp onu yanağından öpüyor. "Otur ve gevşe. Eğer bir sorun olursa, söz veriyorum Shandra ve ben gelip seni alacağız."

Minnettar bir rahatlamayla ağzından hava fişkırıyor. "Teşekkürler."

Kızlar, dizlerine kadar uzanan elbiseleri içinde bir elmanın iki yarısı gibi görünerek gözden kaybolurlar.

"Ben Kaiden," diyor Kai, masanın karşısından Sydney'e bakarak.

"Hunt beni nedense tanıtım listesinin dışında bıraktı."

"Gözetim, mağara adamı. Sakin ol." Ona alaycı bir gülümseme fırlatıyorum, o da bana ters ters bakıyor.

"oldum," diyor Sydney şampanyasını yudumlarken. "Sakin ol. Daha çok erken," diye hatırlatıyorum ona.

Güneş gözlüğü takıyor ama bana hançer sapladığını hissediyorum. "Sen benim babam değilsin ve henüz kocam da değilsin, o yüzden nutuk atmayı bırak. Teknik konulara girmek istiyorsan, reşit olmadığın için alkol almamalıydın. Yirmi dört yaşındayım ve ne istersem içmeye hakkım var."

"Yaşlı bir kadın. Tahmin etmeliydim. Yaşlı partnerlere karşı biraz zaafın var, değil mi Hunt?" Xavier arkamdan, Sydney Shaw'ı öğrendiği anda onunla ilgili her şeyi google'da aratmamış gibi davranarak söylüyor. Omuzlarım sertleşiyor ve çenemde bir kas kasılıyor, ama arkamı dönmüyorum. Zaten şüphelendiğim bir şeyi daha da kesinleştirmek istemiyorum.

"Xavier." Sydney ayağa kalkıyor, gözlüklerini çıkarıyor ve ona doğru dönüyor. "Sana bir özür borçluyum. Son karşılaşmamızda biraz kaba davrandım. Hazırlıksız yakalanmıştım ama acısını senden çıkarmak istememişim." "Kaba değildin ve özür dilemene gerek yok ama yine de minnettarım." Göz ucuyla onun elini görüyorum ve nasıl bir oyun oynadığını merak ediyorum. "Görünüşe göre karanlıkta kalan tek kişi ben değilmişim." Elini bırakmadan önce elinin arkasını öpüyor. Ona. "Merhaba demeyecek misin Hunt?"

Eldivenini indiriyor ve benim de karşılık vermekten başka çarem kalmıyor. Ayağa kalkıp arkamı dönüyorum, kendimi buna hazırlıyorum.

"Avlan." Jackson'ın ses tonu önemli bir uyarı taşıyor ve ben de buna kulak veriyorum. Düşünlerinde olay çıkarmayacağım.

Xavier'in üzerinde hafif, canlı mavi bir takım elbise, siyah bir gömlek ve saçlarıyla uyumlu mor bir kravat var. Takım elbise kaslı vücuduna tam oturuyor ve içimi bir özlem duygusu kaplayıp beni ısıtıyor. Eğer yanlış anlamadıysam, biraz daha kilo almış ve çok iyi görünüyor. Beyaz gömlekli siyah bir takım elbise ve replika mor bir kravatla daha geleneksel bir kıyafet giymiş olan Jamison'la el ele tutuşuyor.

"Eşleşen kravatlar. Ne kadar klişe."

"Nişanlının elbisesine uysun diye mor bir kravat takıyorsun, ki bu da farklı bir şey değil. Yoksa ikiyüzlü bir pislik değilmişsin gibi davranmayı mı seviyorsun?" Xavier karşılık verir.

Onu görmezden gelerek, öfkemdeki asıl noktaya odaklanıyorum. "Jamison. Bunun bir sürpriz olduğunu söylemek isterdim ama gerçekten değil. İkiniz de kızışmış köpekler gibi birbirinizin üzerine salyalarınızı akıtıyorsunuz."

"Kıskandın mı, Hunt?" Xavier bana sırtıyor. "Ona aldırma, bebeğim." Jamison'ın kolunu okşuyor ve ben dişlerimi gıcırdatırken ona Cheshire Kedisi gibi sırtıyor. "Böyle olacağı konusunda seni uyarmıştım."

"Ne. Ne. Hiç sevmediğim. Siktir!" Lauder sandalyesinden kalkıp yanıma doğru yürüdü. Jamison'a hızlıca bir göz atarken gözleri kocaman açıldı. "Dostum! Şu haline bak! Aşırı dozda steroid kokteyli mi aldın, yoksa gözlerim bana oyun mu oynuyor? Vay be. Harika görünüyorsun, dostum."

Sözde en iyi arkadaşşıma gözlerimi kısıyorum. "Gerçekten mi?"

Lauder kolunu omuzlarıma doluyor. "Hemen heyecanlanma, Hunt. Eğer o tarafa sallansaydım, seni yine de becerirdim."

"Jackson." Travis Lauder yaklaşıyor ve tam zamanında müdahale ediyor. "Vakit geldi." Onun ötesine baktığımda konukların balo salonundan ayrıldığını ve sahilde kurulan koltuk sıralarına doğru ilerlediklerini görüyorum. "Vanessa yolda."

"Gel hadi." Sydney'e elimi uzattım. "Seni koltuğuna kadar geçireyim."

Sydney'i ailemin yanına yerleştirdikten sonra, Lauder ve Anderson'la birlikte, davetliler hızla koltukları doldururken, töreni yönetecek kişinin sivil töreni yapmak için beklediği yükseltilmiş teras alanının bir tarafında bekliyorum.

"Sıradaki sen olacaksın," diyor Anderson, göz ucuyla karısına bakarak.

"Hatırlatma bana," diye mırıldandım.

"En azından ateşli," diyor Lauder.

"Bunun ne alakası var?"

"Eğer iki yıl boyunca her sabah onun yanında uyanacaksanız, manzaranın güzel olması işe yarar."

"Van senin ne kadar sığ biri olduğunu biliyor mu ve kim onun yanında uyanmaktan bahsetti ki? Benim yatağında olmayacak."

Lauder sırtıyor. "Bekâr kalmayı mı planlıyorsun? Sıradan bir ilişki çok riskli olur ve Xavier-"

"Hayatına devam etti." Söyleyeceği şeyi duymak istemediğim ve düğününde onunla tartışmak istemediğim için sözünü kestim. "Sadece sana ve Van'a odaklanmayı kabul edelim. Bu sizin gününüz ve eminim kimse benim saçmalıklarımı duymak istemiyordur."

"Haftalardır söylediğin en akıllıca şey bu," diyor Anderson ve ben ellerimi boğazına dolamaktan kendimi zor tutuyorum.

"Çekilmek için çok geç değil," diyor Lauder, ifadesi ciddileşiyor. "Babamla konuştum. Yatırım yapacağını söyledi. Babanla daha sonra konuşmayı planlıyor."

"Travis mi söyledi bunu? Gerçekten yatırım yapmaya istekli mi?"

"Neden şaşırdınız? Babalarımızın yedi yaşından beri en iyi arkadaş olduklarını biliyorsun. Ve eğer seçkinler hakkında şüphelendiğin şey doğruysa, bu işte hepimiz beraberiz."

"Babamın bunu takdir edeceğini biliyorum ama babanın bu işe karışmasına izin vermesine imkân yok. Mesele sadece para da değil."

"Düğünü biraz daha erteleyemez misiniz? Daha fazla zamanımız olursa, sorumlunun kim olduğunu bulacağımızı biliyorum."

"Yapabilseydim yapardım ama birkaç haftanın daha pek bir fark yaratacağından emin değilim. Xavier takımdayken ve hepimiz gece gündüz çalışırken bile hiçbir şeyi doğrulayamadık. Her ipucu bir çıkmaz sokak ve seçkinlere ait herhangi bir iz bulamadık."

"Yarın başka bir plan yaparız," diyor Anderson ve ben de başımı sallıyorum. Durumu tartışmak için sabah ailemin evinde . "O kişi bu kadar iyi olamaz. Orada bir şey . Sadece henüz keşfedilmedi."

Müzik başlarken Lauder, "Neler olup bittiğini bilmek istiyorum," diyor. "Ben uzaktayken beni her gün bilgilendirin."

"Kesinlikle hayır," diyor Anderson. "Balayında olacaksın ve her saniyeni karına ayırmalısın. İtalya'dan döndüğünde bu bok hâlâ burada olacak."

"Katılıyorum. Siz dönene kadar işleri biz halledebiliriz."

Doğrulup arkamızı dönüyoruz ve Nessa'nın genç erkek ve kız kardeşinin derme çatma koridordan bize doğru yürümelerini izliyoruz. Hunter yüzük yastığını taşıırken, Kayleigh yere gül yaprakları atıyor. İkisi de gülümsüyor ve açıkça eğleniyorlar. Laud-er Hunter'a beşlik çakıyor ve Kayleigh'i etrafında döndürdükten sonra Laurena'nın yanındaki yerlerine oturmalarına yardım ediyor. Ruth Breen'den iz yok, demek ki söyleyeceğini söyleyip gitmiş. Buna sevindim. Vanessa'nın bugün o saçmalığa ihtiyacı yok.

Sırada Abby ve Shandra var, koridorda zarif bir şekilde yürüyorlar. Tahmin edilebileceği gibi, Abby'nin gözleri Kai'ye kilitlenmiş durumda ve muhtemelen kumsaldaki düğünlerini hatırladıklarından eminim. Drew dümdüz önüne bakıyor, bilerek Shandra'ya bakmıyor ve yüzünde garip bir ifade var. zor biri. Anderson'a sırrını açıyor mu bilmiyorum, çünkü yakınlar, ama açıyorsa da Kai asla söylemiyor.

Lauder'in keskin nefes alışı beni kendime getiriyor ve Travis'in duygusal olduğu her halinden belli olan Vanessa'yı koridorda yürüttüğünü gördüğümde çenemi kaldırıp yüzüme gerçek bir gülümseme yayıyorum. Lauder'in gözleri şüpheyle camlaşıyor ve moral desteği için bir elimi omzuna koyuyorum. Gözleri yeniden güzel gelinine sabitlendiğinde adem elması boğazına kaçıyor.

Van prenses tarzı fildişi elbisesi içinde çarpıcı görünüyor. Sarı saçları topuz yapılmış ve sırtından aşağıya doğru akan dantel bir duvak ile bir taç takmış. Yüzünden gözyaşları dökülüyor ve Jackson'a bakarken gözlerindeki sevgi ifadesi açıkça belli oluyor.

"Senin adına sevindim dostum," diyorum ona, biraz tıkanmış hissederek. "Çok güzel görünüyor ve harika bir kadın. Senin için iyi biri."

Anderson, "için iyisiniz," diye ekliyor.

"O başıma gelen en iyi şey," diye kabul ediyor Lauder, bakışlarını ondan ayıramadan.

"Hiç kimse istemediği biriyle evlenmeye zorlanmamalı," diyor Anderson, ağzını kulağıma dayayarak, kısık bir ses tonuyla. "Bu ne sana ne de Sydney'e haksızlık olur."

"Hayat adil değil," diye cevap veriyorum, gözlerim Xavier'inkilerle buluştuğunda kalın bir şekilde yutkunuyorum. Jamison'ın yanında oturuyor. Elleri onun kalçasında kenetlenmiş ve boğazımda bir yumru oluşuyor.

Burada birlikte olmalıyız.

Elini tutan ben olmalıydım, onu hak etmeyen o cılız serseri değil.
Jackson, Ander- son'a bakarak Van'a uzanırken biraz geri
çekiliyorum. "Herkes kalbinin arzusunu elde edemez."

OceanofPDF.com

SAWYER

"Bütün gün seni aradım," diyor Abby gelerek. Son yirmi dakikadır terasta saklanıyordum, ana odanın görüş alanının dışında bir köşeye sıkışmıştım. Sydney ailemle oturuyordu ve benim de biraz nefes almaya ihtiyacım vardı. Dirseklerini parmaklığa dayıyor ve ayın gümüşü parıltısıyla yıkanan sakın okyanusa sessizce bakıyoruz, hafif dalgalar kucaklaşırken sahilde.

Arkamızda, parti tüm hızıyla devam ediyor. Bugün hayatta kalmam bir mucize ve neredeyse bittiği için mutluyum.

"Senden kaçıyordum," diye itiraf ediyorum birkaç atımlık sessizlikten sonra.

"Anlamıyorum, Sawyer." Yan gözle bana bakıyor, ben de onun bakışlarına karşılık veriyorum. "Sen her zaman kendi bildiği gibi dans eden bir insansın, peki bu nasıl oluyor? Xavier senin için gerçekten de sahip olduklarını bir kenara atacak kadar önemsiz mi?"

"Xavier'in bu kararla hiçbir ilgisi yok Abby." "Ve bu benim lanet olası sorunum," diye tıslıyor, elimi tutarak-
Selam. "Neden olmasın? Neden o her şeyin ön saflarında değil? Umurunda değilmiş gibi davranmaya çalışma. Bunun saçmalık olduğunu biliyorum."

"Ne söylememi istiyorsun, Abby? Babama çekip gitmesini mi söylememi istiyorsun? Onun ve binlerce çalışanının sırtlarındaki gömlekleri kaybetmelerini izlememi mi? Geride durup bu raundu elitlerin kazanmasına izin vermemi mi? Çünkü kanıt olsun ya da olmasın, işin içinde olduklarını biliyorum. Babamı alaşağı etmeyi başarırlarsa, bu onları devam etmek için cesaretlendirecektir. Bir sonraki hedefleri kim?" Ona bir bakış attım çünkü ikimiz de sıranın Anderson'lara geleceğini biliyorduk. "Her şeyden bıktım-

Doğru olanı yapmaya çalıştığım da bana bok atıyor. Bedelini ödeyen benim ama bağırılan da ben oluyorum." Bugün içimde tuttuğum her şey patladığında göğsüm kabarıyor. "Burada istediğim adamı başka biriyle izlemek benim için kolay mı sanıyorsun? Çok az tanıdığım ve çok az arzu duyduğum bir kadına aşık mışım gibi davranmak zorunda kalmak?" Ellerimi havaya kaldırıyorum. "Bana onun benim için ne kadar az şey ifade ettiğini tekrar söyleyin! Hepiniz benim için ne kadar az şey ifade ediyorsunuz?" diye çıkışıyorum.

"Başka bir yol bulacağız. Bunu yapmak zorunda değilsin." Çekingen bir şekilde koluma dokunuyor.

"Başka yolu yok." Elini çekiyorum, iki şekil ortaya çıkarken boşluğa bakıyorum.

"Onu kaybedeceksin," diyor yumuşak bir ses tonuyla. "Onu birçok kez kendinden uzaklaştırdın."

"Ona karşı bir şeyler hissetmemeye çalıştım," diye itiraf ediyorum. "Uzak durmaya çalıştım ama beni çok etkiledi." Kalçamı parmaklığa dayayarak dönüp ona bakıyorum. "Anlamadım. Kağıt üzerinde birbirimize . Pek çok yönden birbirimize tamamen zıtız. Zamanın yarısında birbirimizi delirtiyoruz, ama diğer her yönden mükemmel. Beni anlıyor, her zaman nasıl biri olduğumu anlamasa bile. Ne zaman iteceğini ve ne zaman geri çekeceğini biliyor. İkimiz de sorumlu olanın o olduğunu bilsek de liderliği benim almama izin veriyor. Daha büyük adam. Daha iyi bir insan."

Omzumun üzerinden bakıyor ve gözleriyle devam etmem için beni teşvik ediyor.

"Tüm bu rastgele gerçekleri bilmesine bayılıyorum. Sorum ne kadar güvensiz ya da tuhaf olursa olsun, cevabını her zaman biliyor. Ya da her zaman filmlerden alıntılar yapmasını ve süper kahraman iç çamaşırlarıyla dolu bir çekmecesini olmasını. Motosiklet korkusunu yenmesini ve şimdi iki tane motosikleti olmasını seviyorum. Batman derilerinin içinde ne kadar gülünç olduğunu bile seviyorum. Ne kadar zeki olduğunu seviyorum. Dürüst olmak gerekirse, onu çalışırken izlemek beni çok azdırıyor. Ukalalığını ve esprili cevaplarını seviyorum. Gülünçlüğünü ve hiçbir filtresi olmamasını seviyorum. Ne kadar sadık olduğunu ve arkadaşları için her şeyi yapabileceğini seviyorum. En büyük kalbe sahip olmasını ve ben ona aynısını veremediğimde bile benim için kendini savunmasız bırakmaya istekli olmasını seviyorum."

"Neden bunların bana söylemedin?"

Gözlerimi sıkarak kapatıyorum, Abby'yi beni kabul etmeye kışkırttığı için azarlamak, Xavier'le yüzleşmek ya da kaçıp tüm bu saçmalıkları söylediğimi duymamış gibi davranmak arasında kalıyorum.

"Cevap ver bana." Xavier kolumdan çekiştiriyor ve önümde durmak için hareket ettiğinde hava dönerek seçeneklerimi yok ediyor.

Yavaşça gözlerimi açıyorum, takım elbisesindeki kırıksıklıkları ve boynunun bir tarafına yapışmış kumu fark ediyorum. Jamison garip bir şekilde yan tarafta duruyor, kıyafetleri de benzer bir kargaşa içinde ve ne yaptıklarını anlamak için aşırı bir hayal gücüne ihtiyacım yok. Boğazıma bir safra düğümleniyor ve damarlarıma sıvı öfke dolunca acı hızla öfkeye dönüşüyor.

"Bu özel bir konuşmaydı ve kulak misafiri olan insanlar hakkında ne derler bilirsin." Elini ittim. "Siktiğin arkadaşının yanına dön."

"Biz bundan daha fazlasıyız," diyor Jamison, cesurca ya da aptalca. "Sen onu istemedin ama ben istiyorum."

"Kapa çeneni, yoksa ben senin yerine kapatırım." Ona ters ters baktım. "Bunun benim onu istemememle hiçbir ilgisi yok ve sen hiçbir şey bilmiyorsun."

"Jon Snow," diyor Xavier ve başımı ona çeviriyorum, şu anda şaka yapmasına biraz şaşırarak. Dudaklarım seğiriyor ve o da omuz silkiyor. "değildi. Onu bana bir tepside sundun."

Tanrım. Bunu özlemişim. Onu özledim.

"Ne?" Jamison kafası karışmış bir şekilde soruyor.

"*Game of Thrones*'u izlememiş. Bu bir terk etme suçu." Yaklaşıyorum, tüm öfkem azalıyor. "Konuşabilir miyiz? Yalnız başımıza. Lütfen."

Bana bakıyor ve yüzünü bir dizi duygu kaplıyor. Saçları yine dökülmüş ve parmaklarımı saçlarında gezdirmek için can atıyorum. Bu tembel, dağınık stil için Mohawk'tan vazgeçmiş gibi görünüyor, ama ben buna bayılıyorum. Karşı koyamıyorum ve iki kişilik bir izleyici kitlemiz olduğunu umursamadan uzanıp saçlarıyla oynuyorum. "Seni özledim. Seni çok özledim." Elimi hareket ettirip yüzünün bir tarafını kavriyorum. "Bugün tam bir ızdıraptı."

Xavier kolunu hareket ettiriyor, gözleri ihtiyaçla parlarken yüzüme doğru kaldırıyor. Aynı anda hareket ediyoruz, o yanağımı kavrarken göğüslerimiz birbirine değiyor ve yüzlerimiz yakınlaşıyor, ağızlarımız mükemmel bir açıyla hizalanıyor. Sıcak nefesi dudaklarımın üzerinde dans ediyor ve onu tatmaya o kadar ihtiyacım var ki şu anda onu öpemezsem ölecekmişim gibi hissediyorum. Benim

Gözlerimi kapatıp ağzımı onunkine sürterken kalbim göğüs kafesimin arkasında çarpıyor, keşke yalnız olsaydık, yatakta olsaydık da ona benim için ne kadar önemli olduğunu gösterebilseydim.

"Bırak onu." Jamison hışımla yanıma geldi, kolumu çekerek anı mahvetti.

"Siktir git. Kovuldun." Parmağımı yüzüne vuruyorum. "Eğer bana bir daha elini sürersen, kışını gelecek haftaya kadar dümdüz ederim."

"Beni kovamazsınız," diye ağzından kaçırıyor. "Ben yanlış bir şey yapmadım!" "Ben senin amirinin ve sen beni ittin."

"Erkek arkadaşına asılıyordun!"

"O senin değil," diye homurdanıyorum, her an o pisliği parmaklıklardan aşağı atmaya hazırım.

"Eski sevgilinle çıkıyorum diye beni kovamazsın!" "Kovabilirim ve kovdum da.

Şimdi kaybol."

"İnanılmaz." Xavier geri adım atarak başını sallar. "Neredeyse beni yine dibe çekiyordun." Parmaklarını Jamison'ın kollarıyla birleştiriyor ve göğsümde şiddetli bir acı hissediyorum. Bana kararlı bir bakış fırlatıyor. "O giderse, ben de giderim."

İnanılmaz bir kakhaha attım. "Onun için kariyerini feda mı edeceksin? Delirdin mi sen?"

Abby, yardımcı olamadan, "Bir çeşit kadın olmalı," diye ekliyor. Karakteristik olmayan bir sessizlik içindeydi.

Xavier sırtıyor. "Şimdiye kadarki en iyi yatışım."

Beni incitmeye çalıştığını ve bunun doğru olmadığını biliyorum, ama sözleri açıkta kalan etimi kesen bıçaklar gibi. O acımı görmeden önce, her duygu kırıntısını bir kutuya geri koyup içimin derinliklerine itiyorum. Her zamanki maskemi takıyorum ve gülümsüyorum. "Ben de hayatımın en iyi seksini yapıyorum," diye yalan söylüyorum, "sanırım bu kadar uyumsuz olduğumuz için ayrılmamız iyi oldu." Elimi Jamison'a doğru uzatıyorum. "Özür dilerim ve sözümü geri alıyorum. İkiniz birlikte çok iyisiniz. Ona iyi bakın." Kelimeler ağzımdan zehir gibi çıkıyor ama Xavier'e dönmeden önce söylemem gerekeni söylüyorum. "Mutlu ol dostum. Senin için tek istediğim bu."

Nişanlımın yanına dönmeden önce yaralarımı sarmak için sahile doğru yürüyorum.

"Bekle." Abby koştu.

Durup omzumun üzerinden baktığımda Jamison ve Xavier'in el ele balo salonuna doğru yürüdüklerini görüyorum. "Arkadaşlık edecek havada değilim, Abigail."

"Ondan hoşlanmıyorum," diye ağzından geçiriyor. "Onun için tamamen yanlış biri ve Xavier senin ümitsiz vaka olduğunu düşünüyor olabilir ama ben öyle olmadığını biliyorum." O önüne geldiğinde sessizlik bizi sardı.

"Teşekkür etmemi bekliyorsanız, bir süre daha bekleyeceksiniz."

"Onlar gelmeden önce söylediklerinde ciddi olduğunu biliyorum. Her kelimesinde ciddi olduğunu biliyorum." Elini göğsüme koyuyor ve başını kaldırıp gözlerimin içine bakıyor. "Nasıl bildiğimi biliyor musun?" Duraklıyor ve ben gözlerimi deviriyorum.

"Sadece söyle. Sen söyleyeceğini söylemeden çekip gitmeye çalışmaktan daha iyi biliyorum."

"Tüm yüzün canlandı Sawyer. Onun hakkında konuşurken çok - nadiren gördüğüm bir şekilde." Güzel yüz hatları yumuşadı. "Onu seviyorsun. Farkında bile değilsin ama seviyorsun."

"Sen aşık olduğun için herkesin aşık olmasını istiyorsun ama dünya böyle işlemiyor. *Benim* dünyam böyle işlemiyor."

"Bunu senin için istemiyorum. Kapana kısılmanın nasıl bir şey olduğunu bilirim." "Sydney, Trent değil. Bu benim seçimim olmayabilir ama

Aynen. Beni hiçbir şey yapmaya zorlamıyor. Aynı fikirdeyiz ve bu sayede seçkinlerin bu işin arkasında olduğunu kanıtlamak ve dizginleri geri almak için ne kadar sürerse sürsün bunu yapabileceğimi biliyorum."

"Ben de girmek istiyorum." Kai'nin bize doğru ilerlediğini gördüğümde gözlerinde kararlılık parlıyordu. Ortaya çıkmasının ne kadar süreceğini merak ediyordum.

"Elbette biliyorsun ve yardımını asla reddetmem. Sadece bir aptal bunu yapar."

"Kankamı incittiğin için sana hâlâ kızgınım ama şimdi bunu daha iyi anlıyorum."

"Ne oldu?" Kai kollarını Abby'nin beline arkadan dolayarak soruyor. "Xavier gök gürültüsü gibi bir suratla içeri girdi."

Yürümem lazım. "Ben sahile gidiyorum. Benim için Sydney'e göz kulak olur musun?"

"Masamızda ve gayet iyi. Demi ile düğünleri konuşuyor," diye doğruluyor.

Bu benim için zor bir pas. "Sonra görüşürüz çocuklar," diyorum ve ellerimi siyah pantolonumun ceplerine sokarak yürüyüp gidiyorum.

Kumda yalınayak yürürken Abby'nin sözleri aklımdan çıkmıyor. Onu seviyor muyum? İçimde çalkalanan tüm bu duyguların nedeni bu mu?

ne demek istiyorsun? Ve bunu kabul edip etmememin ne önemi var?
Xavier'i kaybettim.
Bunu şimdi
anlıyorum.
Bir şey yapabilsem bile, artık kurtarılacak bir şey kalmadı.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

SAWYER

"C Onu arar mısın lütfen?" Ertesi sabah toplantı için ailemin evinde toplandığımızda Abby'ye soruyorum.

Eski sevgilim dışında herkes burada ve o da işleri geciktiriyor.

Babam Travis'le golf oynarken annem Sydney'i alışverişe götürdü ama ne kadar kalacaklarını bilmiyorum. Bu konuşmayı yapmak ve bir plan oluşturmak için sabırsızlanıyorum.

Anderson, "Ona erkek arkadaşını getirmemesini söyle," diyor ve ben hiçbir duygu göstermemek için kendimi zor tutuyorum.

Shandra bana nefret ettiğim acınası bir bakış atarak, "Bu kesin," dedi. Başlangıçta sadece Lauder ve Anderson'ı güvenime almıştım. Ancak ilerleme kaydedemememiz ve artan endişelerim nedeniyle tüm çeteyi bir araya getirmeyi tercih ettik. Birlikten kuvvet doğar.

"Tam olarak değil," diyor Charlie ayaklarını bileklerinden çaprazlayarak. "Jami'nin oğlu Techxet'te resmi bir davada çalışıyor, bu yüzden Xavier ondan peşimize takılmasını isteyebilir."

Charlie Demi'yi getirmemiş. Annesi ve kız kardeşiyle birlikte yerel bir restoranda brunch yapıyor. Charlie, her şeyin farkında olmasına rağmen Demi'yi elit işlerden uzak tutmayı seviyor. Bana sorarsanız bu da amacını aşıyor. Ama anlıyorum. Babası annesini o hayattan uzak tutmuş, o da nişanlısını korumaya ve evlendikleri anda gözlerini ona dikecek olan akbabalardan uzak tutmaya kararlı.

Drew büyük pencerelerin önündeki pozisyonundan, "Dışarıdan gelen yok," diyor. Geldiğinden beri okyanusa bakıyor. O ve Shandra bu sabah birbirlerine zar zor bakabiliyorlar, bu da seviştikleri ya da sevişmedikleri anlamına gelebilir.

İçinde bulunduğum durumun tek olumlu yanı, artık ilişki dramasıyla uğraşmak zorunda olmamam.

"Anlaştık. Bu konuda tanımadığımız kimseye güvenemeyiz," diyorum.

Abby başını hücrelerinden kaldırır ve ayağa kalkar. "O şimdi burada. Onu içeri alacağım."

Drew arkasını döner, kanepenin arkasında durmak için yürür. Shandra ona bakıyor ve gözlerindeki acıyı gizlemek mümkün değil. Yanındaki koltuğa çöküp elini sıkıyorum. "İyi misin?"

Göğsü kabarıyor. "Pek sayılmaz," diye mırıldanıyor, başını bana doğru çevirerek. "O kadar belli mi ediyorum?"

"Belki de kalp kırıklığı başkalarındaki kalp kırıklığını fark ediyordur," diyorum bir anlık keskin bir dürüstlikle.

"Özür dilerim." Bana bakarak yanıma doğru eğildi. "En azından Sydney iyi biri ve beni anlıyor gibi görünüyor."

Omuz silkiyorum. "Bunu yapmak için kendine göre sebepleri var."

"Kusura bakmayın, geciktim." Xavier sanki birkaç saniye önce yataktan kalkmış gibi odaya daldı. Dağınık saçları alnına ve gözlerinin içine düşüyor. Tişörtü kırış kırış, üzerinde de kendisi için alışılmadık bir görünümde, Nike kaydıraklı jean şort var. "Uyuyakalmışım."

İçimdeki mide bulantısını görmezden gelerek her zamanki yüz ifademi takınıyorum. "Annem ve Sydney dönmeden önce ne kadar vaktimiz var bilmiyorum. Hadi başlayalım."

Herkes yerine oturuyor ve Xavier ile ben bugüne kadar yaptıklarımız hakkında onları bilgilendirmek için zaman harcıyoruz. Kimse sözümüzü kesmiyor. Herkes tüm dikkatini bize veriyor.

"Tüm personel dosyalarını inceledin ve hiç kimse göze çarpmadı mı?" Abby, personele, özellikle de BT rollerinde çalışanlara nasıl odaklandığımı, geçmişlerini araştırdığımı ve uygun olmayan herhangi bir şeyi veya elitlerle potansiyel bağlantıları aradığımı açıklamayı bitirdiğimde soruyor.

"Şüpheli çalışanlardan oluşan kısa bir listem vardı ama hepsi kontrol edildi."

"New York ofisinden biri olduğunu nereden biliyoruz?" Shandra soruyor. "Başka bir Techxet ofisinden biri olabilir."

Anderson kahveleri dağıtırken "Bu mümkün," diye itiraf ediyorum. "Ama dünya çapında yüzlerce ofiste binlerce teknik personelimiz var. Her personelin dosyasını incelemek sonsuza kadar sürer."

Charlie, "Onları aramızda paylaşırsak bunu ," diye öneriyor.

"İçimden bir ses bu kişinin New York'ta olduğunu söylüyor," diyor Xavier, kupasından yükselen buhara üfleyerek.

"Benimki de öyle," diye katılıyorum. "Bunu her kim yapıyorsa çok zeki ve bir hava var-"

Xavier benim yerime "Bu konuda kibirliyim," diye bitiriyor.

"Teşekkür ." Dudaklarımı büzüyorum ve gözlerimi ona dikiyorum.

"Kendi cümlelerimi tamamlayabilecek kapasitedeyim."

"Ne şekilde?" Abby işler kızıışmadan araya girerek sorar.

"Dünyanın en iyi teknik firmalarından birine girip onları fidye için alıkoyacak kadar cesur olan biri küstahtır. Bu kadar cüretkâr bir şekilde böyle bir şey yapabilmeleri için öyle olmaları gerekir."

"Hunt haklı," diyor Xavier. "Nasıl olup da hiçbir iz bulamadığımızı anlayamıyorum. Eğer bu standart sistemlere sahip normal bir şirket olsaydı, bunu anlayabilirdim. Ama biz değiliz. Techxet değil. Buna karşı koruma sağlayan sistemlerimiz var, o halde nasıl olur da biri hiçbir iz bırakmaz? Ne zaman bir ayak izi bulduğumu düşünsem, hiçbir yere çıkmıyor. Bu kişi ya da kişilerin bunu nasıl yaptığını anlamaya çalışmak beni çıldırtıyor."

"Ve son seferden bu yana başka para çalmadılar mı?" Drew dirseklerinin üzerinde öne doğru eğilerek sorar.

"Hayır. Finans elemanımız tüm banka hesaplarını yirmi dört-yedi saat izliyor. Sistemlerimizin içinde bizi izleyen birilerinin işini zorlaştırmak için sürekli olarak fonları hareket ettiriyor ve uzak yerlerde yeni hesaplar açıyorlar."

"Bu o olmalı." Anderson kolunu Abby'nin omuzlarına doladı. "İçeride olup bitenleri izleyen biri olmalı."

Hayal kırıklığı içinde ellerimi havaya kaldırdım. "Merkezdeki her bir çalışana baktık. Ek kameralar yerleştirdik. Herkesin üzerinde gözümüz var."

"Bu hiç mantıklı değil." Charlie kaşlarını çatı.

"Hadi canım, Sherlock. Son bir saattir sana ne anlatıyorduk?" Xavier Charlie'ye bir bakış attı.

"Paraların çalındığı olaylardan altı ay önceki ve sonraki banka hesap dökümlerine bakmak istiyorum. Bu adamların önce bir deneme yaptıklarını tahmin ediyorum" diyor Charlie.

"Finans çalışanlarımız tüm beyanları incelediler ve hiçbir şey bulamadılar," diye onaylıyorum.

"Belki de finans tarafında hâlâ bir köstebeğiniz vardır," diye ekliyor Charlie. "İlk seferinde finans ve IT elemanlarının birlikte çalıştığını söylememiş miydin?"

Başımı salladım. "Size ifadeleri getirebilirim. Yeni objektif gözlerin bakmasından zarar gelmez." Charlie ailesinin bankacılık ve yatırım şirketinde üst düzey bir pozisyonda çalışıyor ve yıllardır bir şekilde orada çalışıyor. İşini biliyor ve lise son sınıfta feci şekilde çuvalladıktan sonra hepimize tamamen bizim tarafımızda olduğunu kanıtlamaya hevesli olduğunu biliyorum.

"Hapisteki adamla konuşmaya ne dersin?" Anderson diyor ki. "Bunu babana sordun mu?"

"Evet, yine aynı şeyi söyledi. Bırakmak için. Birlikte çalışmayacak ve hiçbir şey bilmiyor."

"Bu saçmalık" diyor Drew.

"Ben de öyle, ama öylece ıslah evine gidip bir mahkumu görmeyi talep edemem," diyorum.

Drew bana karanlık bir bakış fırlattı. "Bunu bana bırak. Bana tam adını mesaj at, seni onu görmeye götüreyim."

Xavier yüzüme bakarak, "İkimiz de," diyor. "Desteğe ihtiyacın var."

Anderson, "Hunt'la gidebilirim," teklif ediyor ve yapmaya çalıştığı şeyi takdir ediyorum.

"Biz profesyoneliz." Xavier omuzlarını kaldırarak kendini beğenmiş bir bakışla Kai'yi kısıtıyor. "Bunu anlamanın senin için zor olduğunu biliyorum mağara adamı, ama birlikte çalışabilir ve işleri sadece iş olarak tutabiliriz."

"Jamison'la yaptığın gibi mi?" Kendime engel olamayarak ağzımdan kaçırıyorum. Xavier bana kafamı koparmak ister gibi bakıyor-
ders. "Oraya mı gidiyorsun? Gerçekten mi?"

Kontrolümü kaybettiğim için sinirlenerek boğazımı temizliyorum ve sorusunu duymazdan gelmeyi tercih ediyorum. "Yani, bu konularda hemfikiriz. Seçkinler hakkında konuşmamız gerekiyor. Sizce bunu kim yapıyor?"

"Hamilton olmalı," diyor Drew. "O bizim için var ve bir gün bizim için geleceğini biliyorduk."

Onlara, "Ama bu, bizimle hiçbir şey olmadan ya da Hamilton başkan olmadan önce başlatılmıştı," diye hatırlatıyorum.

"Ya Atticus'a yardım eden her kimse?" Anderson sesini yükseltti ve odanın üzerine ürkütücü bir sessizlik çöktü. "Kim olduğunu asla öğrenemedik."

"Baban değil miydi o?" Abby usulca Charlie'ye sorar.

Charlie daha dik oturuyor ve dudaklarını ıslatıyor. "Başka biri daha vardı. Atticus, Wes ve babam arasındaki bağlantıya aracılık eden biri. Kim olduğunu bilmiyorum. Babam bana asla söylemezdi."

"Bağlantı bu olabilir mi?" Anderson soruyor.

"Wes bilir miydi?" Abby sorar ve Anderson başını sallar. "Çok az şey biliyordu. Babam onu bilerek karanlıkta tuttu, sadece Parasını, kaynaklarını ya da bağlantılarını kullanması gerektiğinde onu yanına çekiyordu."

"Hamilton da olabilirdi," diyor Shandra. "Başından beri işin içinde olabilirdi."

"araştırdık ve onu bu olayla ilişkilendirecek bir şey bulamadık, ama bunun nedeni izlerini saklıyor olması olabilir," diyorum.

"Bu geçmişle bağlantılı gibi görünüyor, değil mi?" Xavier diyor ve yüzündeki ifadeyi fark ediyorum. Kafasında bir fikir dönüyor.

"görünüyor."

"Peki ya o piçleri Dani'yi kaçırmaya ve Lauder'in ailesini tehdit etmeye iten de aynı misilleme ise?"

"Arayan Montgomery'ydi."

Anderson, sanki bilmiyormuşuz gibi, "Ve okyanusun dibinde çürüyor," diye ekliyor.

"Ya Mathers olsaydı?" Charlie diyor ki. "Evet, onun da öldüğünü biliyorum ama bu adamlar asla yalnız çalışmazlar. Ya bu işin arkasında Montgomery ve Mathers için çalışan aynı ekip varsa?"

"Neden ölü adamların gündemlerini takip etmeye devam etsinler ki?" Abby öyle diyor. "Bu hiç mantıklı değil."

"Ya da tamamen mantıklı." Xavier bana bakarken gözleri fal taşı gibi açıldı. "Lauder'ın babası ona babanın Montgomery ve seçkinler hakkında anlaşılmadan vazgeçmelerini sağlayacak kadar korkutucu bir şey ortaya çıkardığını söylemiş. Ya o bilgiyi geri almak istiyorlarsa? Hırsızlık da gerçek amaçlarını gizlemek için bir sis perdesi."

"Bir şeylerin peşinde olabilirsin," diyor Anderson, ben başımı sallarken, damarlarımda adrenalin dolaşıyor.

"Eğer kanıtlar bu kadar kötüyse, baban neden hala kanıtların üzerinde oturuyor?" Drew soruyor. "Bu işte bir bit yeniği var."

Ben de aynı şeyi düşünerek başımı sallıyorum. Sevgilimi kaybetmenin yaralarını sarmıyor olsaydım, babamın taleplerini karşılamaya bu kadar razı olmayabilirdim. Beni bazı şeylerden habersiz bırakırken nasıl olur da benden böyle büyük bir fedakârlık yapmamı isteyebilir? Daha fazla cevap istemediğim için aptalın tekiyim ve bunu düzeltmenin zamanı geldi. Ayağa kalktım ve arabamın anahtarlarını aldım. "Babamla konuşmam gerek ve bu bekleyemez."

OceanofPDF.com

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

SAWYER

"H "Eğer oyunun ortasında onu bölersek çıldırır." Babam ve Travis Lauder'in golf oynadıkları golf kulübünde cipimden inerken Anderson şöyle diyor.

Arabayı fob ile Tag Heuer saatimin saatini kontrol ediyorum. "Neredeyse bitirmiş olmalılar. Onları on sekizinci caddede bekleyeceğiz."

"Sence baban ne tür bilgiler keşfetmiştir?" Bizi on sekizinci deliğe götürecek patika boyunca yürürken Kai soruyor.

"Spekülasyon yapmamayı tercih ederim." Bu işin nasıl sonuçlanabileceğini düşünürken ellerimi şortumun cebine sokuyorum.

"Umarım kullanabileceğimiz bir şeyi vardır."

"Ben olsam nefesimi tutmazdım. Eğer elinde istihbarat varsa ve Dani kaçırıldıktan sonra bile bunu sakladıysa, o zaman bu ya geçerli olmadığı ya da ortaya çıkarmanın çok riskli olduğu anlamına gelir. Her iki senaryo da bize yardımcı olmaz."

"Umutsuzluğa kapılıyorum, dostum." Şakaklarını ovuşturuyor. "Hamilton, Joaquin ve Harley'i son kabul programı için teslim etmediğimiz için bana ve Rick'e çok kızdı. Sonbahar için bir tane daha planlanmış ve eğer orada olmazlarsa bize karşı resmi bir hamle yapacağını biliyorum."

"O şerefsiz herifin Techxet'le ilgili bu durumun her yerinde parmağı var. Bunu biliyorum. Onu duvara çivilemek için kanıt bulacağız. Kardeşlerinizi kabul törenine zorlamak için etrafta olmayacak."

"Umarım haklısındır."

"Spencer ve Rogan hakkında başka bir şey yaptınız mı?" İstiyorum. Kai'nin iki küçük kardeşi evlatlık olarak

Sırasıyla sadece bir ve iki yaşındayken bir babanın pisliği. Son sınıfta Kai ve Rick, kardeşlerinin nerede olabileceğine dair bilgi bulmak için amcaları Wes'le birlikte çalıştılar ama bir sürü bürokratik engele takıldılar ve hiçbir yere varamadılar. Onları bulmak istediğini biliyorum. Onlar olmadan kendini tamamlanmış hissetmeyeceğini.

Çoğu kişi Anderson'ın derin duygulara sahip olmadığını düşünür ama bu büyük bir yanılgıdır. Kaiden her şeyi yoğun bir şekilde hissediyor ve aile onun için her şey demek. Abby ile birlikte olmak kişiliğinin bu yönünü daha da öne çıkardı.

Ağır iç çekişi her şeyi anlatıyor. "Onları aramayı çok istiyorum ama zamanlama çok kötü." Virajı dönüyoruz ve üzerinde büyük on sekiz rakamı olan işarette duruyoruz. "Tüm bu elit saçmalığı havada asılı dururken onları arayamam. Joaquin ve Harley'i korumak için mücadele ediyorum. Her ne kadar beni öldürse de, onları dünyamıza getirmenin güvenli olduğundan emin olana kadar aramayı bırakmak zorundayım."

"Hayatlarımız nasıl bu kadar karmaşık hale geldi?" Babam ve Travis Lauder'ın yanlarında iki caddie ile yeşil alana doğru yürüdüklerini gördüğümde mırıldanıyorum.

"Babamın çılgın planını kabul ettikten sonra Rydeville'e adım attığımız gün olduğunu düşünürdüm, ama bilsek de hoşumuza gitse de bundan çok daha önce işin içindeydik."

"Bu çok açık," diye katılıyorum, babamın yüzünde beliren çatık kaşları izlerken. Her iki adamın da toplarını atıp oyunu bitirmelerini beklerken sessiz kalıyoruz. Babam ve Travis el sıkışıp sopalarını ve golf çantalarını görevlilere teslim ettikten sonra bize yürüyorlar.

"Oluyor?" Babam golf eldivenini çıkarırken bakışları benimle Ander- son arasında gidip geliyor.

"Konuşmamız gerekiyor ve bunun şimdi olması gerekiyor." Ona sert bir bakış attım. Artık beni bir kenara itemeyecek.

Travis bunun nereye varacağını biliyormuş gibi başını sallıyor. Bir eliyle babamın omzunu sıkıyor. "Vakit geldi Ethan."

Babam başını sallıyor. "Sana söyledim-"

"Hayır, baba." Onun sözünü kestim. "Bu sahte düğünü aptalca kabul ettim ve cevaplar talep etmedim. Şimdi onları talep ediyorum ve hayır cevabını kabul etmeyeceğim. Eğer bu fedakârlığı yapmamı istiyorsan, bunu sadece hak ettiğimi bilerek yapacağım."

Babam belirsiz bir süre bana bakıyor ve ben de geri adım atmayı reddederek onun bakışlarını üzerimde tutuyorum.

"Pekâlâ." Yenilgiyi kabul ediyor, omuzları çöküyor. "Ama burada olmaz. Özel bir yere ihtiyacımız var."

"Benim evimde konuşabiliriz," diyor Travis. "Jackson ve Vanessa erken saatlerde İtalya'ya gitti, Laurena da Elizabeth ve Demi'yle dışarıda. Mahremiyetimiz olacak."

Lauders'ların Hamptons sahilindeki evlerine gitmek üzere ayrı arabalarla yola çıkıyoruz; bu ev ailemin tatil yerinden sadece birkaç ev ötede.

İçeri girdikten sonra, Travis buzdolabından birkaç kutu soda ve şişe su alırken biz de uzun yemek masasına oturuyoruz.

"Tamam," diyor babam, bir şişe suyun kapağını açarak. "Ne bilmek istiyorsun?"

"O günlerde Montgomery ile yaptığınız robot anlaşmasından çekilmenize neden olan seçkinler hakkında ne gibi bilgilere sahipsiniz?" Hiç istifimi bozmadan soruyorum.

"Kemiği olan bir köpek gibisin, evlat." Normalde sıkı olan gülümsemesinde bir parça gurur var. "Sana seçkinlerin zimmete para geçirme ve güvenlik ihlali olaylarına karışmadığını söyledim ama sen bu işin peşini bırakmıyorsun."

Öne doğru eğildim. "Bir nedeni var baba. Hamilton'ın bize bunu ödetmek istediğini biliyoruz ve bu diğer tüm yarım kalmış işleri düşünmeden önce. Elinizde olduğunu bildikleri kanıtlar gibi. İstersen kafanı kuma gömebilirsin ama bu işin içinde olduklarını biliyorum. Bunu içimde hissediyorum."

"Benimki de," diyor Anderson, bir kutu sodadan yudumlarken. "Jackson da aynı fikirde. Hepimiz aynı fikirdeyiz. Bu bir tesadüf olamaz. Belki ilk seferinde suçu finansçınıza ve ölen IT elemanına atabilirsiniz ama sonraki ihlaller onların oynadıklarını fark etmedikleri bir oyunda sadece piyon olduklarını doğruluyor."

"Ne olursa olsun." Travis konuşuyor. "Ben çocuklarla birlikteyim. Ne düşündüğünü biliyorum Ethan, ama bence yanılıyorsun."

Konuşmadan önce babamın dudaklarından titreyen bir nefes çıkıyor. "İlk zimmete para geçirme olayının arkasında da onların olduğundan emindim ve bu bilgiyi ifşa etmek beni cezbetti ama bu büyük bir seks çetesini, bir grup güçlü ve önemli adamı ve masum kadın ve çocukların öldürülmesini içeriyor."

Dirseklerimi masaya dayadım. "Seçkinlerin bu işe karıştığına dair kanıtınız var mı?"

Başını sallıyor.

"Hangi seçkinler?" Kai sorar.

"Hepsi. Montgomery. Hearst. Mathers. Hamilton ve büyük olasılıkla tanımadığınız diğerleri."

"Neden bunun üzerine oturdunuz? Neden ihtiyacımız olduğu hiçbir zaman bunu kullanmadın?" Ses tonuma bıkkınlık karışıyor.

"İstedim ama yapamadım."

Travis, "Bu bilgiyi ifşa etmek hepimizin ölümüne neden olurdu," diye ekliyor.

"Neden? Ne söylemiyorsun?" Anderson bakışları iki adam arasında gidip gelerek sorar.

Travis, "Bu iş Beyaz Saray'a kadar uzanıyor," diye yanıtlıyor.

Babam ekliyor: "Ve işin içinde çok sayıda üst düzey politikacı ve kilit yabancı ülkelerin hükümet başkanları var." "Bu bilgileri açıklayıp ailelerimizi güvende tutmamızın hiçbir yolu yok. Bu istihbarat başkanımızı ve dünyadaki diğer hükümetleri alaşağı edebilecek güce sahip. Çok etkili pek çok insanı başımıza bela etmiş oluruz."

"Önce ateş edip sonra soru soran insanlar," diyor Travis, şişe kapağını masanın üzerinde döndürerek. "Buna kıyasla kızımın başına gelenler çocuk oyuncağı gibi kalır."

"Bunu doğrudan kullanamazdık ve peşimize düşeceklerini biliyorduk, bu yüzden ikimizin de Atticus ve planının arkasında durmamızın ana nedenlerinden biri buydu. Gölgelerden finanse etmekten mutluluk duydum," diye açıklıyor babam.

Travis, "Katılımımızı kamuoyuna açıklayamazdık, bu yüzden perde arkasında yapabileceğimiz her şeyi yaptık," diyor ve şimdi daha anlamlı hale geliyor.

"Çünkü eğer babam başarılı olsaydı, eğer *biz* başarılı olsaydık, seçkinleri alaşağı *ederdik* ve kanıtların artık bir önemi kalmazdı. Ölmüş ya da hapse atılmış olsalardı peşinizden gelmezlerdi," diye tahmin yürütüyor Anderson.

"Aynen, planlandığı gibi gitmemesi dışında." Babam bana bakarken dudaklarını ıslatıyor. "Senin ve annenin hayatı için tehditler savurdular. Ailesini koruyan sadece Travis değildi. Bizi de hedef alıyorlardı."

"Yine de bunu benimle paylaşmamayı tercih ettin." Ses tonumdan alay damlıyor. "Bu beni nasıl koruyor?!" Zor bir dönemden geçiyorum.

Böylesine aşırı bir saflık karşısında her zamanki sakın tavrımı korumakta zorlandım.

"Rolünü oynuyordun ve lise son sınıftaydın. Rydeville Lisesi'nin oyun kurucusuydun. Normal bir hayatın olmasını isteseydim beni dava ederdin," diye tıslıyor.

Bir kahkahayı bastırıyorum. Bu adam gerçek mi? Son sınıftaki hayatımda normal olan hiçbir şey yoktu. Bu elit saçmalığına bulaştığımızdan beri de olmadı.

"Güvende olduğunuzdan emin oldum," diye devam ediyor. "Travis'le aynı şirketi kullandım ve sen ve annenin yıllardır yirmi dört-yedi güvenlik görevlisi var. Adamlarımız hayatına kasteden birçok saldırıyı engelledi." Masanın öbür ucuna uzanıp elimi tuttu. "Güvendesin oğlum. Güvende olmadığını düşünseydim sana söylerdim." Sanki omuzlarında dünyanın yükünü taşıyormuş gibi nefes veriyor.

"Ama bu bilgiye sahip olduğunu biliyorlar, o zaman nasıl güvende olacağız?" Kaşlarımı çatıyorum çünkü bu kısım pek mantıklı gelmiyor. "Neden peşimizden gelmiyorlar? Elbette, bu ihlalin sebebi de bu. O kanıt arıyorlar ve hırsızlık bizi doğru yoldan saptırmak için bir paravan."

"Parkhurst tutuklamalarından sonra her şeyin bittiğini düşündük," diyor Travis. "Mathers beni ziyaret edene kadar," diyor babam.

Anderson ve ben birbirimize temkinli bakıyoruz. Bunu şimdi duyduğumuza inanamıyorum. Jackson, babasının bu şeyleri kendisinden de sakladığını öğrenince çok kızacak.

"Elinde sizi ve Jackson'ı Montgomery'yi öldürürken gösteren video görüntüleri vardı," diye onaylıyor babam. "Bana geri çeviremeyeceğim bir anlaşma yaptı."

Zıpladım, noktaları birleştirdim. Korku üzerime çöktü. "Hayır, baba. Lütfen bana o işbirlikçi piçle kanıt takası yapmadığını söyle?"

"Başka seçeneğim yoktu, Sawyer!" Babam ayağa kalktı. "Hapse girecektin!" Anderson'a kısa bir bakış attı. "Hepiniz bunun için hapse girecektiniz. Yapsam da yapmasam da lanetlenirdim. İstihbaratı açıklamak hepimizin ölüm fermanını imzalamak olurdu. Mathers'la anlaşmayı reddetmek sizi hapse gönderirdi. Başka seçeneğim yoktu."

"Ne yani? Sen ona kendi kaydını verdin, o da sana kendi kaydını verdi ve biz de tek kopyanın bu olduğuna mı inanacağız?" Ander-

Oğlunun çenesi tedirginlikle titriyor.

"Ben aptal değilim Kaiden," diyor babam kırpılmış bir ses tonuyla. "uğraştığımızı biliyorum. Elbette bir kopyasını sakladım, tıpkı onun sakladığını bildiğim gibi."

Kendimi kontrol etmek için mücadele ederek odada volta atıyorum. "Baba, eğer o video ortaya çıkarsa, ömür boyu hapis cezası alırsak şanslıyız demektir."

Anderson, "Jackson'ın Montgomery'yi katletme şeklinden sonra hepimiz idam cezası alacağız," diyor.

"İkiniz de dramatize etmeyi bırakın," diyor babam. "Massachusetts, New York ya da Kanarya Adaları üzerinde yasal yargı yetkisine sahip olan İspanya'da idam cezası yoktur."

"Şartlı tahliye olmadan ömür boyu hapis. Harika." Kai'nin gözeneklerinden alaycılık sızıyor.

"noktaya gelmeyecek çünkü ben üstesinden geldim."

"Bununla başa çıkamadın!" Tersledim. "Mathers ölmüş olabilir ama o kanıt dışarıda bir yerde. Ve eğer bir kopyasını sakladılarsa, senin de sakladığını biliyorlar. Gözlerini aç, baba! Bu yüzden Techxet'in etrafında dolanıyorlar."

"Bunu kullanmak zorundayız. Tek yol bu," diyor Anderson.

"Hayır." Travis ve babam aynı anda konuşuyor. "Bu söz konusu bile olamaz."

"Bu kanıt elimizde olduğu sürece bana karşı bir hamle yapamayacaklar. Bize de," diyor babam. "Bunu riske atmazlar."

Travis, "Sanki onlara karşı herhangi bir hamle yapma riskini alamayız gibi," diyor. "Bu anlaşma işe yarıyor çünkü her iki tarafın da kaybedecek önemli bir şeyi var. Bu durumdan biz de sizin kadar hoşlanmıyoruz ama olması gereken tek yol bu."

Anderson yumruğunu masaya vurarak, "Anlaşmanın kendilerine düşen kısmını ihlal etmeleri dışında," diye homurdanıyor. "Bu nasıl bağlantılı olmaz? Bu elitlerin sizin kanıtınızı bulmaya çalışması olmalı. Eğer buna sahiplerse, o zaman tüm kartlar onların elinde demektir."

"O zaman bizi yetkililere teslim etmelerini engelleyecek bir şey yok," diyorum.

"Belki de haklısınız. Belki de bu işin arkasında onlar var ama Techxet içinde bu kanıtı bulamayacaklar. Biz her türlü tedbiri aldık ve acil durum planları yaptık. Güvenli yerlerde birkaç kopyamız ve herhangi biri onu geri almaya çalışırsa otomatik olarak devreye girecek prosedürlerimiz var. Bu insanlar bunu şirketimde tutmayacağını bilecek kadar akıllılar."

"Buna katılıyorum," diyorum arkadaşımın yanındaki koltuğa çökerek. "Ama bu, aynı nihai amaca hizmet etmek için sizi iflas ettirmeye ve mahvetmeye çalışmadıkları anlamına gelmiyor. Biz onlara satmaya zorlanana kadar hepimize aynı şeyi yapmaya çalışmayacakları anlamına gelmez."

"Haklılar," diyor Travis babama. "Sanki bunu hiç düşünmemişiz gibi."

"Biz de çok riskli olduğu için vazgeçtik." Babam ayık gözlerini bana çevirdi. "Seçkinlerin peşinden gidemeyiz evlat. Orijinal planımıza sadık kalacağız. Araştırmaya devam edersek bir şeyler buluruz. Bulacağımızı biliyorum."

"Peki ya ?" Ben sorarım.

"O zaman Techxet batar." Ellerini masanın üzerinde birbirine kenetler.

"Kan, ter ve gözyaşı dökerek yatırım yaptığınız şirketi kaybetmekten bahsederken son derece sakinsiniz."

"Öyleyim çünkü tüm bu elit durum bana çok değerli bir ders verdi. Hiçbir şey ailemi güvende tutmaktan daha önemli değildir. Önemli olan sen ve annen."

"Bu saçmalık," diye tersliyor Kai. "Oğlunu ne yapmaya zorladığına bir bak! Eğer gerçekten önemsiyor olsaydın, başka bir yol bulurdun."

Hiçbir şey söylemiyorum çünkü Anderson haklı. Benim bu kadar önemli olduğumu iddia etmesine rağmen benden bunu yapmamı nasıl isteyebilir?

"Sonsuza dek sürmesi gerekmiyor," diyor babam, gözlerimin içine bakarken biraz mahcup görünüyor. "Bunun neden olması gerektiğini anladığımı biliyorum. Seni dahil etmek zorunda kaldığım için nefret ediyorum ama umutsuz zamanlar umutsuz önlemler gerektirir. Savaşmadan yenilmeyeceğiz, ama iş o noktaya gelirse, hayatta kalacağız. Birbirimize sahip olduğumuz sürece."

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

SAWYER

"D "Babanın bunu kastettiğini mi düşünüyorsun?" Anderson altı gece sonra New York'ta popüler bir barda Charlie'yi beklerken soruyor,

Drew ve Rick gelecek. Yarın evleniyorum ve çocuklar bir şeyler içmek için dışarı çıkmamızda ısrar ettiler. Kutlamak için değil, dertleşmek için. Dikkatimi dağıtma ihtiyacı kabul etmemi sağlayan tek şeydi.

"Hangi bölüm?" Geçen hafta sonu iki babayla yaşadığımız şok edici tartışmaya atıfta bulunduğunu bilerek soruyorum.

"Seni ve anneni güvende tutmaktan başka hiçbir şeyin önemli olmadığını söylediği yer."

Omuz silkiyorum. "Senin tahminin de benimki kadar iyi. Eylemler kelimelerden daha yüksek sesle konuşur ve yılların ihmali çok şey anlatır." Anderson kaşlarını çatı. "Ne?" "Ne?" diye sordum.

"Anne babanı nadiren eleştiriyorsun. Küçükken bile, Lauder ve benim gibi onlar hakkında hiç sızlanmadın."

Tekrar omuz silkiyorum. "Artık daha yaşlı ve akıllıyım. Ve kulağa saçmalık gibi geliyorsa, genellikle öyledir." Sahte kimlikler ve ismim için minnettar bir şekilde biramı yutuyorum.

"Bence yaşlıların ödü kopuyor. Sence ellerindeki kanıtlar hakkında bize gerçeği söylediler mi?"

"Dürüstçe mi? Artık ne düşüneceğimi bilmiyorum." Bira şişemin üzerindeki etiketi karıştırıyorum.

Rick, Kai ve benim karşımdaki tabureye kayarak, "Naber, göt herifler," diyor.

"Geç kaldın. Yine," diye söyleniyor Kai, masanın öbür ucuna uzanıp ağabeyine sarılmadan önce. "Seni görmek güzel, dostum."

"Çok ayık görünüyorsun." Rick yoldan geçen bir garsonun dikkatini çekmek için ıslık çalar. Charlie ve Drew yanlarına gelirken iki bira daha ekleyerek bir tur daha sipariş eder.

Charlie yanımdaki tabureye kayarak, "Bu bir bekârlığa veda partisinden çok bir cenaze törenine benziyor," diyor.

"Zorla evlendirilmek kutlanacak bir şey değil," diyorum biramın son damlasını içmeden önce.

Garson kız siparişlerimizi getirirken Drew, "O kurşundan kurtulduğuma sevindim," diyor. İçkilerimizi bırakıp Kai'ye beni siken gözlerle bakarken konuşmuyoruz.

"O evli, tatlım ve karısına umutsuzca bağlı," diyorum. "Zamanını boşa harcıyorsun."

Bakışları üzerimde geziniyor ve neredeyse güleceğim. "Yarın evleniyorum, o da nişanlı" -Charlie'yi gösteriyorum- "ama bu ikisi bekar gibi" diye ekliyorum çünkü yüzde yüz emin değilim.

Rick kendini adaylıktan çekerek, "Değilim," diyor. "Rebecca'yla tekrar bir araya geldik. Yarın benimle geliyor."

Garson kız, Rick'in az önce verdiği yüz dolarlık banknotu cebine atarken Drew'a çapkınca sırıtıyor.

"İlgilenmiyorum." Drew onu şansını başka yerde denemesi uyarı bir bakışla süzer.

"Ateşli olanlar her zaman kapılır," diye mırıldanıyor nefesinin altında ve sonunda çekip gidiyor. Ne alet ama.

"Shandra'yla aranızda ne var?" Taze birayı yudumlarken sordum.

"Aramızda hiçbir şey yok."

"Bundan emin misin?" Kai sırıtıyor. "Eğer pantolonuna çorap sokmuyorsan, geçen hafta sonu kesinlikle bir şeyler olduğunu söyleyebilirim."

Drew onu tersler. "Shandra'yı tartışmayacağım."

"Peki ya Jane?" Charlie soruyor. "Ondan haber aldın mı?"

Drew elindeki şişeyi masaya çarparak Charlie'ye ters ters bakar. "Jane'i de tartışmayacağım." Birasının yarısını boşaltır, bir şeyi ya da birini yumruklamaya hazırmış gibi görünür.

Ona acıyorum çünkü artık kendimi ona yakın hissediyorum. "Hapishane ziyaretinden haber var mı?"

"Üzerinde çalışıyorum. Sen balayından döndüğünde, ben de onu ayarlamış olacağım."

"Balayına gitmiyorum ve buluşmayı gelecek haftaya ayarlayabileceğinizi umuyorum."

"Birkaç iyilik isteyeceğim, bu yüzden doğrudan benim kontrolümde değil.

Ama işleri hızlandırmaya çalışacağım."

"Sydney bu gece nerede?" Rick sorar.

"Bilmiyorum. Sanırım babasının evinde."

Rick bana bakıyor. "Onunla hiç konuşmuyor musun?"

"Konuşmamız gereken bir şey olursa onunla konuşurum. Arkadaş bile değiliz."

"Sydney için üzölmeye başlıyorum," diyor Charlie.

"Üzölme. O bu işi para için yapıyor."

"Kahretsin, sanırım sen benden bile daha soğuksun." Drew'un dudakları seğirir. "Gelecek hafta senin çatı katında duvarda uçan bir sinek olmak isterdim. Garip Şehir hakkında konuşmak."

"Seni neden davet ettiğimi tekrar hatırlatır mısın?"

Bana sırtarak bakıyor. "Sadece gerçekleri söylüyorum, dostum. Biraz daha çaba göstermek isteyebilirsin. Korkunç birine benzemiyor ve gözüne de hoş geliyor. Çok daha kötü olabilirdi. Alessandra Mathers gibi biriyle birlikte olabilirdin. Adamım, o tam bir sürtüktü."

"O bir amcıktı," diye katılıyor Anderson. "Tüm o Mathers kadınları öyleydi."

"Denton'ı hâlâ kayıp ilan etmediler," diyor Charlie. "Bunun nedenini merak ediyorum."

Rick, "Belli ki bir nedenden ötürü işlerine geliyor," diye tahmin ediyor.

"Onlar da işin içinde olabilir mi?" Aklıma gelen düşüncayı yüksek sesle düşünüyorum.

"Dürüst olmak gerekirse, hiç kimseyi ya da hiçbir şeyi göz ardı etmem," diyor Drew ve hepimiz başımızı sallıyoruz.

Birkaç vuruş için sessizlik çöküyor.

Anderson, "Jackson olmadan burası çok sessiz," diyor. "O burada olmalıydı."

"Erken dönecekti ama ona zahmet etmemesini söyledim. Bu düğün gerçek bir şey değil ki." Van ve Jackson hariç tüm arkadaşlarım yarınki düğüne katılıyor ama sadece moral desteğı için.

Drew arada sırada ortalığı karıştırmayı sevdiği için "Daniels olmadan da sessiz" diye ekliyor.

Ona acıdığımı düşünmek. Suratını yumruklamak için dürtü hissediyorum. "Çünkü eski sevgilimi -çok sevdiğim eski sevgilimi- davet etmek en tepedeki kiraz olurdu," diye söylendim ve shot yapmak istediğime karar verdim. Curl-

Yoldan geçen bir garsona parmaklarımı sokarak onu ikna ediyorum ve tur tekila shot sipariş ediyorum.

Garson gittikten sonra Anderson, "O değil," diye düzeltiyor. "Bunun senin yararına olduğunu biliyorsun."

Xavier'in dilini Jamison'ın boğazına soktuğu anılar zihnimde yeniden canlanıyor ve ağzıma ekşi bir tat doluyor. Sanki bu hafta ilişkisini yüzüme vurma grevindeymiş gibi. Sanırım sevgilisini kovmakla tehdit etmek onu gerçekten sinirlendirdi. "Onları bu hafta görmedin. Birbirlerine düşmüşler. Xavier o kadar da iyi bir aktör değil. Neyse, önemli değil. İlişkimiz bitti. Ben onu açtım."

Dört ift göz bana bakıyor. "Ben!" Homurdanıyorum, garson kız daha tepsiyi koymaya vakit bulamadan tepsiden bir shot kapıyorum.

Tamam, belki de değilimdir, diye düşünüyorum Xavier'in dairesine giden merdivenleri ikişer ikişer çıkarken. Bardan çıkarken bu iyi bir fikir gibi gelmişti ama sandığımdan daha sarhoşum ve bu en iyi plan olmayabilir. Oh neyse. Artık buradayım. Bir merhaba diyeyim bari.

Neredeyse tkezliyordum, düşmemek için tırazanlara tutunuyordum. Belki de asansörü beklemeliydim. Yarın kırık bir uzuvla gelsem Sydney ve annem beni ipe çekerdi. Kendimi tekerlekli sandalyede ya da koltuk değnekleriyle sallanırken hayal ediyorum ve koridorda ilerlerken bir kahkaha .

Geç oldu ama Xavier bir gece kuşu ve genellikle ya çalışıyor ya da televizyon izliyor. Kapısına vuruyorum, dünya biraz dönerken kapı çerçevesine tutunuyorum. Vay be. Kesinlikle düşündüğümden daha sarhoşum. Kimse cevap vermedi ve kaşlarımı attım. Kapının altından ışık sızıyor, o yüzden hâlâ uyanık olduğunu biliyorum. Kapıya vurdum. "Xavier. Benim. A kapıyı!"

Cebimdeki telefonum titriyor ve onu çıkarıyorum, yere dşrdğmde küfrediyorum. Almak için eğildiğimde bir elimle kendimi sabitlemek için kapıyı tutuyordum ki kapı açıldı ve dairenin içine doğru devrildim. "Kahretsin." Telefonumu elime aldım ve Sydney'in bulanık yüzünün ekranda gözlerimin önünde yzdğn gördüm. Aramayı reddederek telefonumu cebime geri koyuyorum ve beceriksizce ayağa kalkıyorum.

Xavier kollarını çıplak göğsünde kavuşturarak, "Burada olmamalısın," diyor.

Gözlerim vücudunu boydan boya dolaşırken bakışlarım lazere odaklanıyor. Su damlacıkları etkileyici göğsünden ve karın kaslarından aşağı yuvarlanıyor, beline sardığı havlunun altına sızıyor. Xavier ellerini ıslak saçlarında gezdirerek yüzüne doğru itiyor.

"Saçlarını daha sık böyle yapmalısın. Çok seksi görünüyorsun. Seksi." Kelimelerimi gevelediğimi ve ayaklarımın üzerinde biraz sallandığımı hissediyorum.

Xavier yüzümü inceliyor. "Lanet olsun. Mahvolmuşsun." İç çekmeden önce yüzündeki endişe belirsizlikle karışıyor. Kolumdan tutarak beni daireye götürüyor ve kapıyı arkamdan kapatıyor. "Otur." Beni kanepeye itti. "Sana biraz su ve kahve getireceğim, sonra da seni eve götürmesi için bir Uber çağıracağım."

"Eve gitmek istemiyorum." Uzanıp elini tutuyorum. Tenimiz temas ettiği anda kolumda tanıdık bir karıncalanma hissediyorum ve aramızdaki bağın hâlâ canlı olduğunu anlıyorum. "Orası çok yalnız. Seninle kalmak istiyorum."

"Sawyer, artık bunu yapamazsın. Biz birlikte değiliz." "Seni özlüyorum ve yarın evleniyorum. Sen değilsin ve sana bir kez daha sarılmak istiyorum. Lütfen, Xavier. Aletine dokunmayacağıma söz veriyorum. Sadece son bir kez yanında uyumama izin ver." Saçmaladığımın farkındayım ama umursamayacak kadar berbat durumdayım.

Jamison, Xavier'in arkasından yaklaşarak, "Acınacak haldesin," diyor. Onun da üzerinde bir havlu var ve sırılsıklam. Elleri Xavier'in beline iniyor ve şu anda o pislikten nefret ettiğim kadar hiçbir insandan nefret etmedim. "Eskiden sana saygı duyardım."

Ona bir pislik olduğunu söylemek istiyorum ama ses tellerim işbirliği yapmıyor.

"Jamie, yapma." Xavier göğüs göğüse gelene kadar arkasını döner. "O sarhoş. Bırak ayılmasına yardım edeyim, sonra da ona bir Uber çağırayım."

"O artık senin sorumluluğunda değil, bebeğim." Jamison Xavier'in kışını kavırıyor, kalçalarını Xavier'inkilere sürtündürürken onu vücuduna doğru çekiyor. "Ve güzel bir şeyin ortasındaydık."

"Bekleyebilir." Xavier onu iter. "Lütfen. Yatak odasına geri dön ve orada kal."

Jamison'ın burun delikleri bana bakarken alevleniyor. Xavier'in yanağını okşarken yüz hatları yumuşuyor. "Çok bağışlayıcısın, X. Bu her zaman iyi bir şey değildir." Jamison ağzını Xavier'inkine yaklaştırıp dudaklarına yapışmadan önce gözlerini bana diyor.

Acı her yanıma sarıyor ve sanırım kusacağım. Buraya gelirken ne düşünüyordum ki? Ateşli ve ağır olduklarını biliyorum. Erkek arkadaşının burada olacağını bilmeliydim. Ander'in oğlu için çok fazla ve "o hiç sevilmedi."

Xavier, Jamison'ın bariz hoşnutsuzluğuna rağmen öpücüğü uzatmıyor ama ben istenmediğimi anlıyorum. "Tamam. Ben gidiyorum." Ayağa kalkmaya çalışıyorum, parmaklarımı şıklatıp buradan gitmeyi diliyorum.

"Sawyer. Olduğun yerde kal. Biraz ayılman gerek," diyor Xavier, ilerlerken muhteşem yüzünde yeniden endişe beliriyor. "Haklısın," diyorum, ona zar zor bakabiliyorum. "Bunu yapmamalıydım. buraya gel. Bir daha olmayacak." Onu iterek dairesinden çıkıyorum, kendi aptallığıma lanet okuyarak ve Xavier Daniels'ı kafamdan sonsuza dek atmaya yemin ederek.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

SAWYER

I Yüzük parmağımdaki gümüş platin bandı çevirirken limuzinin penceresinden dışarı bakıyorum. Hâlâ gerçeküstü geliyor. Bütün gün

Sanki beden dışı bir deneyim yaşıyormuşum gibi. Ama bu gerçek. Ben evliyim. Koltuğun diğer ucunda oturan ve New York'tan çatı katıma doğru giderken pencereden dışarı bakan muhteşem beyaz elbiseli kadına bağlıyım.

Sydney'in eşyaları, biz New York Majestic Hotel'in büyük balo salonunda hayatımızın performansını sergilerken taşınmıştı.

"Ne?" Sydney sordu ve ben kendime geldim. Bakışlarımın yer değiştirdiğini ve ona baktığımı fark etmemiştim.

"Hiçbir şey." Uzun iç çekişi aramızdaki boşlukta yankılanırken başka tarafa bakarak pencereden dışarı bakmaya devam ediyorum.

"Hala akşamdan mısın?"

Kafamı sallıyorum, kafatasımdaki aralıksız çarpıntı ve sürekli kuruyan ağzım nihayet geçtiği için minnettarım. "Bu kadar açık olduğumu fark etmemiştim." Xavier dün gece beni dairesine sürükledikten sonra, birkaç ağır kesici hap içmeye zorlamadan önce neredeyse boğazımdan aşağı kahve attı. Sanırım bu sabah yataktan kalkabildiğim için ona teşekkür etmeliyim.

"etme, başardın," diyor Sydney. "Sana hiç kimse bunu anlayamazdı. Oyunu ele veren tekila nefesin oldu."

Bütün gün fırtına gibi öpüştük ve ben biraz suçlu hissediyorum. "Bana söylemeliydin. Nane şekeri alırdım ya da birkaç galon gargara içerdim."

"Sorun değil. Hepsi rol yapmanın bir parçası, değil mi?" Yüz hatları sertleşiyor ve elleri iki yanında kenetleniyor. "Benim rahatım ya da benimle ilgili herhangi bir şey senin öncelik listenin yakınında bile değil. Ben senin ayakkabının altındaki pisliğim. Bunu çok açık bir şekilde ifade ettin."

"Vay canına. Şimdi gerçekten işin ruhuna giriyorsun. Dırdırcı eş rolünü kesinlikle çok iyi kapmışsın."

"Siktir git Sawyer," diye tersliyor ve yüzünü cama dayayıp beni görmezden geliyor. Yolculuğun geri kalanı gergin bir sessizlikle geçiyor ve iki yıl boyunca bununla nasıl başa çıkacağımı merak ediyorum. Yakında bir gelişme olması için dua ediyorum. Boşanma davasını ne kadar çabuk açabilirsem o kadar iyi.

Asansör açıldığında, pent- house dairemin koridorunda, gelinimin önce çıkmasına izin vermek için kenara çekiliyorum. Sydney yanımdan hışım ile geçiyor, topukları porselen zeminde tıkırdarak ana yaşam alanına doğru ilerliyor. Kravatımı çıkarıp gömleğimin üstteki üç düğmesini açıyorum ve bütün gün olduğundan daha rahat nefes alıyorum.

Sydney oturma odamın ortasında duruyor ve her şeyi içine çekiyor. Saçında hala o güzel çiçekli çelenk var ve bu kadar taze görünmesi için ne spreyi sıkıldığını merak ediyorum.

"Yiyecek ya da içecek bir şey ister misiniz?" Takım elbisemin ceketini çıkararak soruyorum. Buzdolabına doğru yürürken onu mutfak taburelerinden birinin arkasına koyuyorum.

"Hayır, teşekkür ederim," diye kestirip atıyor ve hâlâ sinirli bir ruh hali içinde olduğunu anlayabiliyorum.

Bu durum, ne kadar kısa sürerse sürsün, evlilik hayatımız için iyiye işaret değil.

Buzdolabını açıp bir şişe su ve Florentina'nın bugün bırakmış olması gereken küçük bir kâse salata aldım. Nakliyeciler Sydney'i taşıdıktan sonra temizlikçinin gelmesini ayarlamıştım, çünkü yeni karım için evin tamamen temiz ve düzenli olmasını istiyordum.

Hay sikeyim. Bu kelimeler benim ağzımdan çıkınca çok yanlış geliyor.

"Bana güzel görüdüğümü bile söylemedin," diyor Sydney, dönüp zümrüt yeşili gözleriyle beni delip geçerek.

"Sen neden bahsediyorsun?" Şişenin kapağını açarken ona soğukkanlılıkla bakıyorum. "Bütün gün çok güzel görüdüğünü söyleyip durdum."

"Diğer insanlara!" Ellerini havaya kaldırıyor. "Bugün bana tek bir gerçek şey söylemedin."

"Bu da ne Sydney? Evlendik ve sen dırdırcı bir cadaloza mı dönüştün? Bir anlaşma yapmıştık. İkimiz de nerede durduğumuzu biliyoruz."

"Bunun bununla hiçbir ilgisi yok ve her şey düzgün bir insan olmakla ilgili!" Bana doğru yürüyor, uzun dalgalı sarı saçları hareketle birlikte omuzlarında sallanıyor. "Bunun ne olduğunu biliyorum, Sawyer, ama beklediğim belli bir seviyede sağduyu var. Bana güzel görüldüğümü söylemen seni gerçekten öldürür müydü?"

"Tamamen aşırı tepki verdiğini biliyorsun, değil mi?" Şişeyi dudaklarıma götürürken ona dik dik bakıyorum, buz gibi sıvı kavrulmuş boğazımdan aşağı süzülürken yavaşça içiyorum.

"Tam bir pislik olduğunu biliyorsun, değil mi?" Gözlerinden yaşlar süzülüyor, sonra onları uzaklaştırıyor. "Hoşuna gitse de gitmese de birbirimize bağlıyız. Bana dışlanmış biriymişim gibi davranman ikimiz için de bu durumu keyifli hale getirmeyecek."

"Dırdır etmeyi bırak Sydney. Hayatımın en boktan günlerinden birinden sonra hiç havamda değilim, o yüzden söyleyecek olumlu bir şeyin yoksa kapa çeneni."

Yanağım acıyana kadar tokadın geldiğini görmüyorum ve açık su şişesini yere düşürüyorum.

"Senden nefret ediyorum." Çelengi başından koparıyor, yapraklarını parmaklarının arasında eziyor. Yapraklar yere saçıldı. "Ben yatmaya gidiyorum. Yalnız başıma."

"Merak etme, tatlım." Sırıtiyorum. "Beni bulabileceğin son yer yatağın olacak"

Yatak odalarının bulunduğu yer olduğunu düşünerek diğer tek koridora doğru ilerliyor.

"Sağdaki orta odadasın," diye sesleniyorum arkasından, ses tonumdaki kızgınlığı saklamak için çok çalışıyorum. Mutfaktan birkaç kâğıt havlu alıp yerdeki pisliği temizliyorum. Işıkları kapatmadan önce bir şişe su daha kapıyorum. Kravatımı ve ceketimi alarak yatak odama ,
bu güne veda etmeye hazırım.

Sıcak bir duştan sonra hafif bir uyku pantolonu giyiyorum ve yatak odamın balkonunda oturup New York'un etrafındaki uğultusunu izlerken su içiyorum. Saat gece yarısını geçti ama şehir hâlâ hayat dolu. Benim aksime. Geleceğin neler getirebileceğini düşünürken kalbim ağırlaşıyor.

Birkaç saat sonra hâlâ uyanıktım ve bu beni çok şaşırttı. Sanırım aşırı yorgunum ve bu yüzden beynim Xavier'le yaptığım her hatayı yeniden düşünmekten vazgeçmiyor. Yapmalıydım

her şeyi farklı yapmalıyım. Ailemin ne diyeceğinden korkarak onu saklamak yerine önceliğim haline getirmeliydim.

Yatakta bir süre daha dönüp durduktan sonra kalkıp su almak için mutfığa giderken ağlama sesi kulak zarımı gıdıklıyor. Sydney'in yatak odasının önünde durdum ve boğazımda bir yumruyla hıçkırarak ağlamasını dinledim.

Her yeni ağlayışta gerçekler yüzüme tokat gibi çarpıyor ve kendimi dünyanın en büyük pisliği gibi hissediyorum. Başlangıçta Abby ve Vanessa'ya zalimce davrandıkları için Anderson ve Lauder'a bok verdim ve farklı davranmıyorum. Kadınlarına aşık olmaları önemli değil ve bu benim başıma gelecek son şey. Sydney'den hoşlanmıyorum ve geleceğimizde sonsuza dek mutlu olmak yok. Ama bu onunla ilgili değil. Bu saygıyla ilgili. Daha önce de belirttiği gibi, genel ahlakla ilgili.

Tüm öfke ve hayal kırıklığımı Sydney'e yönelttim. Bu acımasızca bir haksızlık çünkü bu onun hatası değil. O elinden gelenin en iyisini yapmaya çalışıyordu ve ben tam bir pislik oldum. Boktan bir insan. Arkadaşlarım bugün gelinime nasıl davrandığımı görselerdi beni bu davranışından dolayı azarlarlardı.

Kapıya hafifçe vurdum. "Sydney. İçeri girebilir miyim?" Hıçkırık durdu. "Git buradan, Sawyer."

"Lütfen. İçeri girmeme izin verin." Cevap alamayınca, bunu görev olarak kabul ediyorum. Kapıyı açıp karanlık odaya giriyorum. Pencere açıktı ve ipek perdeler hafif esintide sallanıyordu. Bu odayı Sydney için yeniden düzenlemesi için bir iç mimar tuttum. Ona bile söylemediğim bir şey.

Eşyalarının bulunduğu kutular duvara yığılmıştı ve ben manevralarla yanlarından geçtim. Yüzünü yastığına gömmüş, yatakta uzanıyordu. Çarşaflar belinde toplanmış, yumuşak pembe ipek geceliğiyle ince formunu sergiliyor. Saçları karmakarışık bir şekilde yüzüne doğru sarkıyor ve bunun bir tasarım olup olmadığını merak ediyorum. Acaba duygularını benden saklamaya mı çalışıyor? Eğer öyleyse onu suçlayamam.

Kendimi sorgulamayı bırakıp onun arkasındaki yatağa sürünüyorum, çarşafların üzerine uzanıyorum ve kolumu ona doluyorum. Onu kendime yaklaştırdığımda bana karşı sertleşiyor.

"Ne yapıyorsun?" Burnunu çekiyor, başını biraz kaldırıyor.

"Özür diliyor ve seni rahatlatıyorum."

Vücudu bana karşı gevşemiyor ama "Devam et. Dinliyorum."

"Haklısın. Korkunç bir pislik ve boktan bir insan oluyorum. Özür dilerim." Bu sözleri söylemek benim için çok zor ama hatalı olduğumu biliyorum ve yarım yamalak bir özür dilemeye kalkışmanın bir anlamı yok. "Tüm hüsrânımı senden çıkarıyordum, oysa bizi bunu yapmaya zorladıkları için aslında ailemden ve babandan çıkarıyordum."

Kasları gevşiyor ve sırt üstü yatıp bana bakana kadar kollarımda dönüyor.

Kırmızı çerçevesi gözlerini ve lekeli yanaklarını görmekten utanarak düğümlemiş saçlarını yüzünden geriye doğru tarıyorum. "Seni incittim ve bu affedilemez. Özür dilerim." Ne kadar iyi niyetli olduğumu görebilmesini umarak gözlerinin içine bakıyorum. "Bilgin olsun, bugün çok etkileyiciydin ve bunu sana törende elini elime koyar koymaz söylemem gerekirdi."

"Gerçekten bunu mu demek istiyorsun?" diye soruyor yan dönerek. "Ciddi olmadığım şeyleri asla söylemem."

"Arkadaş olmamızı istiyorum Sawyer. Hoşuna gitse de gitmese de hayatını paylaşıyorum."

"Biliyorum ve ben de arkadaş olmak istiyorum. Bunun benim için olduğu kadar senin için de zor olduğunu biliyorum. Aslında senin için daha da zor çünkü evinden koparıldın." Evden ayrılma zamanı gelmiş olsa bile. Varlıklı çevrelerde, yirmi dört yaşında hâlâ babasının çatısı altında yaşayan başka bir tanıdığım olduğunu sanmıyorum.

Bana biraz daha yaklaşarak başını sallıyor. "O hapishaneden çıktığıma memnunum. Burada yaşamak istenmeyen bir şey değil."

Kaşlarımı kaldırıp tam olarak ne demek istediğini sormak için ağzımı açıyorum ki ince parmaklarını dudaklarıma dayıyor. "Şu anda babam hakkında konuşmak istemiyorum." Düşük dudaklarını ısırtıyor ve bu çok seksi. Gözlerini göğsüme indiriyor ve göz bebeklerinin büyümesini izliyorum. Göğsü kabarıyor, bakışlarını üzerine çekiyor ve geceliğinin dayanıksız ipek kumaşının arasından çıkan sert meme uçlarını fark ettiğimde sikime kan hücum ediyor. "Hiç konuşmak istemiyorum," diyor nefes nefese bir ses tonuyla, ayak parmaklarına kadar hissediyorum.

Aletim sertleşiyor. İhmalden mi yoksa onun bana bu kadar yakın olmasından mı, uyarılmışlığı aşırı derecede belirgin, emin değilim. Belki de bunların bir kombinasyonudur. "Bu çok kötü bir fikir olabilir," diyorum, dudaklarımdan çekmeye çalıştığı parmaklarını ısırtarak.

"Ya da gerçekten iyi bir tane." Parmakları hareket halinde, çenemin pürüzsüz hatları boyunca ve boynumun kenarından aşağıya doğru ilerliyor. "En azından bana bir öpücük borçlusun. Sahte olabilir ama yine de benim düğün günümdü. Gerçek bir öpücüğü hak ediyorum."

Bence bundan çok daha fazlasını hak ediyor, ama ne yaptığım hakkında hiçbir fikrim yok ve hiçbir söz vermiyorum. Tek bildiğim onun tahrik olduğu, benim tahrik olduğum ve kendimi yalnız ve hüsrana uğramış hissetmekten yorulduğum.

Xavier hayatına devam etti. Benim de öyle yapmamın zamanı geldi.

"Emin misin?" Elimi vücudunda gezdirerek soruyorum. "Teklif ettiğin her şeyi kabul edeceğim, Sawyer." İçine çekiyor Parmaklarım geceliğinin içinden göğsünün alt tarafını okşarken nefesi kesiliyor.

Parmaklarım ipeğin arasından göğsünü yoğururken ereksiyonumu ona doğru itiyorum. "Bu sadece seks," diyorum çünkü ona başka bir şey teklif edemiyorum. "Başka bir şey değil."

"Bana uyar," diyor ve pantolonumun üzerinden ereksiyonumu avuçluyor.

Dişlerimin arasından tıslıyorum, küçük elinin gergin sikimin üzerindeki hissinin tadını çıkarıyorum.

"Öp beni, Sawyer. Şimdi öp beni, lütfen."

"Nasıl istersen." Başının arkasını kavrayarak ağzımı indiriyorum ve dudaklarına yapışıyorum.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

SYDNEY

"S Köşedeki küçük İtalyan restoranında onun karşısındaki kabine geçtiğimde Cayenne "Birileri mutlu görünüyor" diyor yeni evimden. "Yeni bir iş buldun mu?"

Garson önüme bir menü ve bir bardak su koyarken gülümseyerek başımı sallıyorum. "Birkaç görüşmeye katıldım ama şu ana kadar hiçbir teklif almadım."

"O kadar uzun zamandır aramıyorsun. Merak etmeyin. Eminim yakında bir şeyler çıkacaktır." Soğutulmuş kovadan şarap şişesini çıkarıp bana bir bardak doldurdu. "Artık zengin bir kocan olduğuna göre çalışmana gerek var mı?"

Sawyer'ın Techxet'in içinde bulunduğu tehlikeli durum hakkında bana söylediklerinden ona bahsetmedim; eğer borsada mali sıkıntıları duyulursa hisse fiyatları düşer ve babamın yatırımının değeri bir gecede azalır. Sawyer'ın kendi başına ne kadar varlıklı olduğundan emin değilim ama kişisel mali durumu hakkında çok endişeli görünmüyor. Evlendiğimizden bu yana geçen bir hafta içinde yaptığımız sohbetler büyük ölçüde birbirimizi tanımaya yönelikti.

"Sonsuza kadar sürmeyeceğini biliyorsun ve ben bağımsızlığımı istiyorum," diye açıklıyorum. "Ayrıca, çalışmazsam bütün gün ne halt edeceğim? Sawyer'ın Florentina adında hoş bir hanımı var, haftada iki kez gelip temizlik ve ütü yapıyor, bu yüzden iş aramadığım zamanlarda parmaklarımı oynatıyorum. Düşük maaşlı boktan bir yönetici işi bile olsa, dikkatimi dağıtacak bir şey olmazsa kafayı yerim."

"Bence bazı şeyleri değiştirmelisin. Bunun mükemmel bir fırsat olduğunu kendiniz söylediniz. Bence idari işleri bırakıp

nefret ettiğın ve gerçekten zevk alacağın bir şey ara. Ve eğer çalışmasaydın bütün gün ne yapacağın biliyorsun." Bilmiş bir bakışla beni süzüyor. "Sakın bana yeni kocanın bir stüdyo için yeri olmadığını söyleme? Eminim o lüks çatı katı dairesinde bir sanatçı stüdyosu için henüz görmediğim boş bir alan vardır."

"Onunla sanatım hakkında konuşmadım çünkü ne anlamı var ki? NYU'da dil eğitimi alarak sanat dünyasında bir yere gelebileceğimi sanmıyorum."

"Denemezsen bilemezsin."

Kötü bir öneri değil ama hayallerimden vazgeçeli çok oldu ve o kutuyu tekrar açmaya hazır olduğumdan emin değilim. "Bunu düşüneneğim." Masanın üzerinden uzanıp elini sıkıyorum. "Sen harika bir arkadaşsın Cay. Seni bir akşam yemeğe davet edeceğim. Söz veriyorum. Sawyer'ı yeni yeni tanıyorum. Evliliğimizin bu kadar erken döneminde arkadaşlarımı onun üzerine salmak istemiyorum." Gerçi Sawyer çok yoğun çalıştığı ve düzenli olarak gece geç saatlere kadar çalıştığı için geceleri tek başıma etrafta çok dolaşıyorum.

"gülümsemenin sorumlusu Sawyer mı?" diye soruyor kaşlarını sallayarak.

Garson siparişlerimizi almak için geri dönüyor ve Cayenne seçimini yaparken ben de menüyü hızlıca gözden geçiriyorum.

Siparişimizi verdikten sonra, o talepkâr bakışlarından biriyle beni iğneliyor. Yüzümdeki gülümsemeyi engelleyemiyorum. İyi bir seksin ruh halimi tamamen değiştirebilmesi inanılmaz. "Öyle," diye itiraf ediyorum şarabımı yudumlamadan önce.

"Aman Tanrım. İş bitirdin." Ciyakladı ve neredeyse şarabım boğazıma kaçacaktı.

"Arkadakiler için biraz daha yüksek sesle söyle." Ses tonumdan alaycılık damlıyor.

"Bana her şeyi anlat! Nasıldı? Aleti ne kadar büyüktü? Sana kaç orgazm yaşattı?"

Başımı ellerimin arasına gömüyorum çünkü kankam öyle. Çıldırııcı. Gürültülü. Cayenne kıkırdıyor. "Hiç komik değil," diyorum ona. "Sesini alçalt. Bu sadece gündelik bir anlaşma ve eğer biri senin ağzından çıkanları kaydedip sosyal medyaya koyarsa, orgazmlarıma veda edebilirim."

"Özür dilerim," diyor, sesi hiçbir şekilde özür diler gibi çıkmıyor.

"Daha sessiz olacağım.

Bana sadece malları ver."

"Düğünümüzün olduğu geceydi," diye itiraf ediyorum. "Ve inanılmazdı. Aleti kocaman ve onu nasıl kullanacağını çok iyi biliyor. Yatak odasında tam bir canavar."

Gırtlaktan gelen bir ses başımı kaldırmama neden oluyor ve garson elinde iki tabak, yüzünde eğlenceli bir sırıtışla orada dururken yanaklarım ısınıyor.

"Yeni evliler," diye açıklıyor Cayenne ben utancımdan ölürken.

Yemeğimizi bırakıp gittiğinde "Bu senin hatan," diye tıslıyorum. "Bir daha seks hayatımı herkesin içinde tartışmayacağım."

"En azından artık bir tane var. Bu harika bir şey. Senin adına sevindim."

"Kendinizi kaptırmayın. O gece ve ertesi sabah bunun sadece arkadaşça bir şey olduğunu, başka bir şey olmadığını açıkça belirtti."

"Bütün O'ları aldıktan sonra kimin umurunda."

"Bu da ne?" Sawyer omzuma doğru eğilerek soruyor ve ben çılglık atıyorum, neredeyse kalp krizi geçirecektim.

"Ben seni duymadan nasıl içeri girdin?" Başımı arkaya eğip ona bakıyorum.

"Ben gizliyim." Kravatını gevşetirken sırıtıyor.

"Akşam yemeği yediğinden emin değildim, bu yüzden senin için restorandan eve biraz paket getirdim. Isıtmak istersen mikrodalgada bir tabakta duruyor."

"Teşekkürler, Syd. Çok düşüncelisin."

Gülümsüyorum. "Sorun değil." Aramızdaki buzları erittiğimizden beri her şey çok daha iyi. Seks yaptıktan sonra garipleşebileceğini düşünmüştüm ama öyle olmadı. İkimiz de aynı fikirdeyiz ve düğün gecemizden beri seks yapmamış olsak da, bunun tekrar gerçekleşeceğinden umutluyum.

"Soruma cevap vermedin." Tabletimi işaret ediyor. "Ne oldu?"

"Ah, şu. Yok bir şey." Tabletimi sehpanın üzerine koyarak olayı önemsizleştiriyorum. "Sadece aptalca davranıyorum."

"Uh-huh." O yoğun bakışlarından biriyle beni delip geçiyor. Ben de kanepede kıvranarak ona bakıyorum. "Sen yemeğimi ısıtırken ben de üstümü değiştireceğim, sonra da bu konuyu konuşacağız."

"Çok patronluk taslıyorsun." Suratımı astım, bacaklarımı açtım ve ayağa kalktım.

"Asla aksini iddia etmedim." Yatak odasına doğru yürümeden önce bana hızlıca sırttı.

Yemeği yeniden ısıtılırken onun için ada ünitesinde bir yer ayarladım. Birkaç dakika sonra düz beyaz bir tişört ve gri bir eşofmanla, tam da mikrodalga fırından ses gelirken yeniden ortaya çıkıyor. Sawyer Hunt her şeyi güzel gösterebilir ve her sabah takım elbise giyip işe gitmeye hazır olduğunda ağzım sulanır. Ama Sawyer'ın gündelik hayatında beni gerçekten heyecanlandıran düpedüz seksi bir şeyler var.

"Beni erkek şekeri gibi süzüyorsun," diyor, mikrodalgadan dumanı tüten tabağı almak için üzerime eğilerek.

"Sen yakışıklı bir adamsın ve ben de kırmızı kanlı bir kadınam. Baktığım için beni suçlayamazsın."

"Teşekkürler mi? Sanırım," diyor ve tabağı tezgâhın üzerine koyup oturuyor.

"Bir kadeh şarap ya da bira ister misin?" Buzdolabından soğutulmuş Sancerre'yi çıkarırken soruyorum.

"Şarap alacağım. Teşekkürler."

Kendi bardağımı dolduruyorum ve onun için yeni bir tane dolduruyorum. Yanındaki tabureye tırmanıp makarnayı rekor sürede mideye indirmesini izliyorum. Yine de sessizlik rahatsız edici değil.

"Açlıktan ölüyorum," diyor lokmalar arasında. "Öğle yemeğinden beri bir şey yemedim."

"çalışıyorsun." Şarabımdan bir yudum alıyorum.

"Neden sanat galerilerine bakıyordun?"

Omuz silkiyorum.

"Sydney." Gözlerini bana dikti. "Daha açık olma konusunda anlaştığımızı sanıyordum.

Bana neler olduğunu anlatır mısın?"

"Cayenne'in akşam yemeğinde söylediği bir şey. Nefret edeceğimden ve kovulacağımdan emin olduğum daha fazla yönetici işi aramak yerine sanat hayalimin peşinden gitmem gerektiğini düşünüyor."

"Hangi sanat rüyası?" diye soruyor ağzına yemek tıktırmadan önce.

"New York Üniversitesi'nde sanat eğitimi almak istedim ama babam reddetti. Resim yapma aşkımı hiçbir zaman anlamadı ve büyürken beni şımartmasının tek nedeni evdeki stüdyomuzda saatlerce resim yapmam ve bunun beni beladan uzak tutmasıydı." Bir noktaya kadar.

"Bunu bir saniyeliğine park edelim." Yemeğini bitiriyor ve peçeteyle ağzının kenarını siliyor. "Okuldan atıldığını biliyorum.

West Lorian Lisesi ve sen devlet okuluna gitmek zorunda kaldın. Ve birkaç kez hırsızlıktan tutuklandığını biliyorum. Ne oldu?"

Öfke ve utanç beni mahvederken gözlerimin üzerinde kırmızı bir tabaka uçuşuyor. "Geçmişimi mi araştırdın?" Ayağa fırlayarak bağıriyorum. "Bunu nasıl yaparsın?"

"Gerçekten sormak zorunda mısın?" Yüz ifadesini ve ses tonunu yumuşatmadan önce kaşlarını çatıyor. "Kiminle evlendiğini bilmek istedim."

"Ve bana soramaz mıydın?" Tanrım, bu adam. Acı çekilebilir biri. Tam da ondan hoşlanmaya başlamıştım.

"Dürüst ol. Sorsaydım bana söyler miydin?"

"Hayır." Cevap vermekte tereddüt etmedim. "Elbette yapmazdım. Benim hakkımda kötü düşünmeni istemedim."

"Senin hakkında kötü düşünmüyorum." Bir eline şarabını, diğer eline de benim elimi alarak ayağa kalktı. "Hadi kanepede konuşalım."

Beni kanepeye ve yanına çekmesine izin veriyorum. İkimizin de bardaklarını sehpanın üzerine koydu. "Bana bak." İtaat etmediğimde çenemi tutuyor. "Syd. Senin hakkında kötü düşünmüyorum. Herkes büyürken kötü şeyler yaşar. Sadece merak ettim ama bana anlatmak zorunda değilsin. Sorun değil."

"En iyi arkadaşım yurtdışına taşındığında kötü bir dönemden geçtim."

"Çok yakın olmalısınız. Onunla hala görüşüyor musunuz?"

"Öyleydik. O bir erkekti. Ve bu kocaman bir hayır olurdu. Beni terk etti ve bu beni incitti. Davranışlar sergiledim. Okulda başımı yeterince derde soktum, beni okuldan attılar. Sanırım gerisini tahmin edebilirsin." Bu kadarını anlatmaya hazırım. Geçmişimin bu kısmı hakkında konuşmayı sevmiyorum çünkü genellikle bir tür mini çöküş içeriyor. Son birkaç yıldır kendimi delirtmeden önce bu konuyu zihnimden silmek için çok çalıştım. Ya da babamı veya Jared'i öldürmeden önce.

"Anderson ve Lauder ile birlikte öğretmenlerden birini ve arkadaşını becerdiğim için WLH'den atıldım. Ailem çılgına döndü," diye anlatıyor ve gözlerim fal taşı gibi açılıyor.

"İmkânı yok mu? Hangi öğretmen?"

"Onu tanıyamazsınız. Gençti ve öğretmenlikteki ilk yılıydı. Kariyerini mahvettiğimize eminim. Boktan bir şeydi-

Harika bir gece için ona borcunu ödemenin en iyi yolu." Bana hınzırca bir sırıtış fırlatıyor ve kendimi kıskançlık için test ediyorum, ama hiç yok.

"Vanessa ve Abby bunu biliyor mu?"

"Öyle. Arkadaşlarım eşlerinden sır saklamazlar. Ama sanat rüyasına geri dönelim," diyor ve konuyu açıkça değiştiriyor. "Bana ne istediğini söyle."

Bardaklarımızı alıp benimkini bana uzatıyor. Yüzüm ona dönük olacak şekilde dönerken bir dizimi altına kıvırıyorum. "Sanatla ilgili bir şeyler yapmak isterdim ama sanat diplomam olmadığı için seçeneklerim sınırlı. Buradan birkaç blok ötedeki küçük bir sanat galerisinde resepsiyon görevlisi için bir iş ilanı gördüm ve başvurmayı düşünüyordum."

"Seni durduran ne?" "Korku ve para, çoğunlukla." "Paramı?"

Başımı salladım. "Maaş gerçekten çok düşük."

Nefesinin altında küfrediyor. "Sydney, paraya ihtiyacın varsa, sana para veririm. Düşünmek için durmadım. Bana banka hesap numaranı mesaj at, sana biraz para göndereyim."

"Banka hesabım yok."

Kaşlarını çattı. "Banka hesabım yok da ne demek?"

Babamın beni nasıl sıkı bir tasma altında tuttuğunu anlatıyorum, ben konuştukça yüzündeki derinin daha da kızardığını izliyorum.

"O lanet olası bir pislik. Ne yaptığın ya da yapmadığın umurunda değil. Sana böyle davranmaya hakkı yok."

"Bir süre uyuşturucunun pençesindeydim ama eminim geçmişime baktıysanız bunu zaten biliyorsunuzdur." Başını sallıyor. "Artık temizim. Dört yıldır temizim ama o bana güvenmiyor."

"Bu tam bir kontrol saçmalığı ve yarın bunu düzelteceğim. Arkadaşım Charlie Barron'u arayacağım. Gün sonuna kadar sana bir hesap ve banka kartı verecek. Ben de sana para transfer edeceğim. Ne kadar lazım?"

Charlie'nin Barron Bankacılık ve Finansal Yatırım Hizmetleri'ndeki Barron olduğunu varsayıyorum. "Paraya ihtiyacım yok. Babam hâlâ aylık harçlığımı yatırıyor. Ben iyiyim."

"Ne kadar, Sydney?" diye , şimdi farklı bir nedenden dolayı kızgın görünüyor.

"Bana para vermeni beklemiyorum Sawyer."

"Sen benim karımsın ve sensiz gitmene izin vermeyeceğim."

"Sadece isim olarak ve size yük olmak istemiyorum. Ailenizin maddi durumunun şu anda pek de iyi olmadığını biliyorum."

Şarabından sağlıklı bir yudum almadan önce kıkırdıyor. "İşler o kadar da vahim değil. Eğer babamın gizli kişisel offshore hesaplarında para sakladığını düşünmüyorsanız, düşündüğümünden daha safsınız demektir. Bana gelince, ailem bana zaman ayırmak yerine para saçtı. On beş yaşımdan beri borsaya yatırım yapıyor ve döviz piyasasında işlem yapıyorum. Bağımsız bir zenginim. Burası bana ait ve bankada bol miktarda param var. Techxet batarsa, bana bir şey olmaz."

"Bunu neden yaptın o zaman? Madem ailenle aranız iyi olacaktı, neden benimle evlendin?"

Daha dik oturuyor. "Ailem iflas etmeyecek ama alıştıkları yaşam tarzının çoğunu kaybedecekler. Onlar daha çok algı ve görünüşle ilgileniyorlar. İş kurtarmak istemelerinin ana nedeni, her ikisinin de işle evli olması. Babam o şirketi sıfırdan kurdu ve bunun için çok fedakârlık yaptı. Normal bir evlilik. Oğluyla düzgün bir ilişki. Techxet annemle babamın tanışma şekli."

"Bunu bilmiyordum."

"Annem babamın sekreteriydi ve geceleri pazarlama okuyordu. Nasıl bir araya geldiklerinden emin değilim ama bir araya geldiklerinde babam onu pazarlama ekibine terfi ettirdi ve üniversite masraflarını ve öğrenci kredilerini karşıladı. Bir yıl sonra evlendiler ve annem pazarlamadan sorumlu başkan yardımcısı oldu. Şimdi tüm departmanı o yönetiyor."

"İşinde iyi olmalı."

"Öyle. İkisi de işlerinde harikalar. Ebeveynlikte o kadar değil." Omuz silkiyor ve ben daha fazlasını sormak istiyorum ama bana fırsat vermiyor. "Her neyse, o şirketi seviyorlar. Battığını görmek onları öldürür. Bana gelince, ben bunu yapıyorum çünkü babasına hayır diyemeyen bir id-iot'um ve çalışanlara karşı sorumluluk hissediyorum. Techxet batarsa, dünyanın yüzlerce ülkesinde binlerce insan işini ve aşını kaybedecek. Eğer bunun olmasını engelleyebilirim, o zaman bunu o insanlara borçluyum."

"Sen iyi bir insansın Sawyer."

Kaşları çatılır. "Yaptığım bazı şeyleri bilseydin bunu söyleyeceğinden pek emin değilim. Bu konuda jürinin kesin kararını vermediğini söylersem bana güven."

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

XAVIER

I Kalbim boğazımın arkasına sıkışmış ve midemde asit çalkalanırken resimlere bakıyorum. Sawyer'ın yüzündeki geniş gülümsemenin ardında mutsuz olduğunu bilmem önemli değil. Düğün gününde geliniyle birlikte poz verdiğini görmek hâlâ içimi acıtıyor. Bugün ünlüler sitesinin ana konusu bu ve bakmayacağıma yemin ettim, ama cezaya aç bir obur olmalıyım.

Tabletimi bir kenara atıp koltuğuma yaslanıyorum ve başımı çevirerek yüzümü yastığa bastırıyorum. Koku artık soluk ama hâlâ kokusunu alabiliyorum. Baharatlı kolonyası oturduğu yerde dururken hâlâ onun kokusunu alabiliyorum.

Onu o halde görmek beni incitti. Sawyer genelde çok kontrollüdür. Sarhoş olmak ona göre değildir. İlişkimizde normalde sarhoş kıcımla ilgilenen o olurdu, tersi değil.

Ayaklarımı hareket etmeye zorlayarak yatak odama gidiyor ve gece için bir çanta hazırlıyorum. Yarın Boston ofisinde patronumla yapacağım toplantı öncesinde bu gece Rydeville'e gitmeyi tercih ettiğim için mutluyum.

Biraz Abby zamanına ihtiyacım var.

Üç buçuk saatlik yolculuğa çıkarken arabamdaki müziği bangır bangır açıyor, zihnimi Sawyer Hunt ve yeni karısıyla ilgili tüm düşüncelerden boşaltıyor, bunun yerine Techxet ihlaliyle ilgili ilerleme kaydedemememize odaklanıyorum. Bir şeyler çok yanlış gidiyor ve içimden bir ses bunun burnumun dibinde olduğunu ve benim kaçırdığımı söylüyor. Kendi kuşağımın en iyi bilgisayar korsanlarından biri olmakla gurur duyuyorum ve bu kişinin en ufak bir izini bile bulamamış olmam, kendimi zaten kötü hissettiğim bir dönemde tam bir başarısızlık gibi hissetmeme neden oluyor.

Bu kişiyi bulmalıyım. Sadece egomu tatmin etmek için değil. Bu kişiye bir son vermek istiyorum, böylece işimden ayrılabilir ve Hunt'ı arkamda bırakmaya başlayabilirim. Babasının şirketi için çalıştığım sürece, asla tam olarak hayatıma devam edemeyeceğim. Sawyer'ın yanında çalışmak zorunda kaldığım sürece, onun yokluğunun kalbimde ve hayatımda yarattığı yıkıcı boşluğu asla unutamayacağım. Beş hafta sonra okula döneceğini biliyorum ama bu benim için çok uzun bir beş hafta. Her gün kırılğan akıl sağlığımdan bir katman daha eksiliyor. Jamison dağıtmama yardımcı oluyor. Ama şu anda sadece bu kadar ve daha fazlası olacağından da şüpheliyim.

Bale stüdyosunun önüne biraz erken yanaştım. Arabamı kilitleyerek, Abby'nin provasının sonunu yakalamayı umarak binaya giriyorum. Gelecek hafta başlayacak olan iki haftalık performans öncesinde deli gibi çalıştığını biliyorum. Andersonı arka sırada buldum, yanına sokuldum ve zavallı kıcıımı yanındaki sandalyeye yerleştirdim.

"Erkencisin," diyor alçak sesle, gözleri sahnedeki karısına takılmış bir şekilde.

"Biliyorum. Şok edici." Gözlerini deviriyor.

"Kim bu adam?" Uzun boylu, sırık gibi bir adamın Abby'yi havaya kaldırışını izlerken soruyorum.

"Bizim okula giden bir ahmak. Son sınıf öğrencisi. Sabit bir kız arkadaşı var. Tutuklanmamış ya da sabıkası yok."

Ona aval aval bakıyorum. "Dostum, senin ciddi sorunların var. Sandığımdan daha da ciddi."

Bana ters ters . "Bir soysuzun karımı kontrol etmeden ellemesine izin vereceğimi mi sanıyorsun? Hadi ama dostum. Seçkinlerin neler yapabileceğini biliyorsun. Sıkı bir geçmiş kontrolü olmadan kimse kadınıma yaklaşamaz."

"Dostum. Adama bak." Parmağımı havada sallıyorum. "Allah aşkına tayıt giyiyor. Tek bakışta zararsız olduğunu anlıyorum."

"Seni tayıt ve diğer şüpheli kıyafetler giyerken gördüm ve zararsız olmaktan çok uzaksın."

"Az önce bana hakaret mi ettin yoksa iltifat mı ettin anlayamıyorum."

Anderson sırtıyor, sıkılı yumruğunu kaldırıp parmaklarına dokunuyor. "Seni görmek güzel Daniels. Seni özlemiştik. Sen onu arayıp ziyarete geldiğini söylediğinde Abby deli gibi sırtıyordu."

"Ben hala üç şeyi denemeliydik diyorum." "Hangi üç şey?" Kaşlarını çatı.

"Sen, ben ve sevgili Abigail. İşe yarayabilirdi."

Daha dik oturuyor ve bana ters ters bakıyor. "Dostum, bunun için kelimelerim bile yok." Başını sallıyor, yüzü biraz solgun görünüyor. "Hunt'ı tekrar sikmeye başlamalısın."

Bir kahkaha attım. "Hunt evli, eğer bu notu kaçırdıysanız."

"Oradaydım. Farkındayım ama bu onun için hiçbir şey ifade etmiyor. Bunu biliyorsun."

"Geçen Pazartesi sabahı boynunda kocaman bir morluk olduğunu biliyorum. Evlendikten hemen sonra am ya da sık aramaya çıkmadıysa, güzel sarışın karısını beceriyor. Bu da onun için kesinlikle bir şey ifade ediyor."

Anderson'ın yüzünde şok ifadesi belirir. "Olamaz mı? Şimdi ciddi misin?"

"Bir morlukla Hunt hakkında saçma sapan şeyler uyduracağımı mı sanıyorsun? Bütün hafta ne kadar sarsıldığım ve kalbimin kırıldığı hakkında bir fikrin var mı?"

"Neden?" Abby, sanki sihirli bir şekilde oraya puflamış gibi sıranın sonunda beliriyor. "Ne oldu?"

"Hey, bebeğim. Gel ve babana sarıl." Kollarımı açtım ve en iyi arkadaşşıma gülümsedim.

Anderson sanki bunu daha önce duymamışım gibi, "Çok tuhafsın," diyor.

Bana mağara adamı gibi davranmadan önce karısını kollarıma alıyorum. "Seni özledim," diyor Abby, beni sıkıca kavrayarak. "Üstümü değiştireyim, sizinle ön tarafta buluşuruz." Kucağımdan inip omzumun üzerinden bana bakıyor. "Rezervasyon yaptırdın mı?"

"Ben yaptım." Anderson karısının yanına gitmek için beni itti. "Şu sevdiğin deniz ürünleri restoranında yer ayırttım." Kendini karısına sürüyor. "Neden bunu yatak odasında hiç giymedin?" diye mırıldanıyor, onun kıcını avuçlayarak. "Beni çok azdırıyor."

"Merhaba! Tam burada duruyorum ve seni duyabiliyorum."

"Boş ver onu. Sinir bozucu biri," diyor Anderson, eğilip karısını öperken.

"İkiniz de sinir bozucusunuz," diyor onu geri iterek ve öpücüğünü tutarak. "Ama seni seviyorum. Madam'ı taramadan önce git dışarıda bekle."

Bize söyleneni yapıyoruz, azarlanmış küçük çocuklar gibi ayaklarımızı sürüyerek dışarı çıkıyoruz.

Abby'nin favorisi olan muhteşem okyanus kenarı restoranında siparişlerimizi verdikten sonra Abby, "Tamam, tüm detayları istiyorum," diyor.

"Neyin detayları?"

"İkinizin stüdyoda konuştuğunuz şey."

Anderson, "Görünüşe göre Hunt Sydney'i beceriyor," diyor ve ben ırkiliyorum.

"Biraz sağduyulu olun lütfen, yoksa travma geçirdiğim ve kalbimin kırıldığı kısmı unuttunuz mu?"

Anderson elindeki ekmek çubuğunu çiğnerken dalgın görünüyor. "Gerçekten öyle misin? Seni özlem çekerken görmüyorum. Şu anda Jamison'la birliktesin ve Hunt'a göre her fırsatta onun yüzüne vuruyormuşsun."

"Öyle mi dedi?"

Anderson başını sallar.

"Güzel." Kendimi kindar hissediyorsam ve yeni ilişkimin onun beni etkilediği kadar onu da etkilemesinden memnunsam beni dava edin.

Abby sodasından bir yudum alarak, "Bana karşı dürüst ol," diyor. "Jamison'la aranızda ne var? Onu sadece Hunt'tan almak için mi kullanıyorsun yoksa ondan gerçekten hoşlanıyor musun?"

Cevap vermeden önce kendimi sakinleştirmek için bir ağız dolusu bira içiyorum. "Sevgilim," diyorum doğrudan gözlerinin içine bakarak. "Beni hiç tanıyor musun?"

"Endişeliyim," diyor. "Acı çektiğini biliyorum ve asla kasıtlı olarak birini kullanmayacağını da biliyorum. Bunun senin yöntemin olmadığını biliyorum." "Ama bu yaptığın şeyin bu olmadığı anlamına gelmez," diyor Anderson.

diyor, birasından içerken kaşlarını kaldırarak.

"Jamison'ı seviyorum," diye itiraz ediyorum. "O tatlı ve seksi ve akışına bırakıyor. Dramadan uzak ve hiçbir karışıklık yok. Onunla nerede durduğumu biliyorum ve o da beni saklamaya ve bana karşı bir şey hissetmiyormuş gibi davranmaya çalışmıyor."

"Şuradaki." Abby elindeki ekmek çubuğunu bana doğru uzattı. "Ben de bundan bahsediyorum. Hâlâ canın yanıyor ve Sawyer'ı hâlâ aklından çıkaramadın."

"Sevdiğin birini öylece unutamazsın." Parmaklarımı şıklatıyorum. "Ama hayatıma devam etmeye çalışıyorum. Onu arkamda bırakmaya."

"Bunun doğru olduğuna emin misin?" Endişesi güzel yüzüne kazınmış. "Sizi seviyorum ama ikiniz de acı çekiyorsunuz. I

Bunu görmekten nefret ediyorum."

"Bana hiç öncelik vermedi Abby. Bu konuyu konuşmuştuk ve gerçekten bir daha konuşmak istemiyorum."

"Yerleşeceğinden endişeleniyorum."

"Yerleşmiyorum. Kalbim kırıldıktan sonra flört oyununa geri döndüm. Jamison hayatımın aşkı değilse ne olmuş yani? Kendimi iyi hissetmemi sağlıyor ve şu anda buna ihtiyacım var."

Abby ağzını açıp kapatıyor.

"Ne? Kendini tutma, sevgilim." Ses tonumda biraz küstahlık var çünkü buraya bu saçmalığı bekleyerek gelmemiştim.

Ayağa kalkıyor, yanıma geliyor ve kollarını bana doluyor. "Bir şeyi açıklığa kavuşturmama izin ver, Xavier. Ben ömür boyu Xavier'in takımındayım." Beni sıkıca sarıyor ve başımın üstünü öpüyor. "Seni seviyorum ve mutlu olmanı istiyorum."

Anderson hırıltılı bir ses çıkarıyor. "Sarılmam nerede?" Suratını asıyor ve gülünç görünüyor. Ona karşı çok sahiplenici ama içimden adamı eleştirmek gelmiyor çünkü en iyi arkadaşımı sevme şekli çok güzel. Kaiden'in karısı için kurşun yiyeceğinden hiç şüphem yok. Onu korumak için yapmayacağı şey yok ve daha ateşli ya da daha sevimli bir şey de yok.

Abby koltuğunu geri almadan önce bana son bir kez sarılıyor. Kocasını dudaklarından hızlıca öpmeden önce gözlerini deviriyor. "Bu gece çok muhtaçsın."

"Konu sen olunca her zaman muhtaç oluyorum." Bakışları ona taparcasına bakıyor, sık sık yaptıkları gibi uzun uzun bakışıyorlar ve göğsümde bir kıskançlık duygusu filizleniyor. Ki bundan nefret ediyorum. Çünkü onlar adına mutluyum. Gerçekten mutluyum. Ama bu bana Sawyer'ın bana hissettirdiklerini hatırlatıyor ve onun kaybı ilk günkü gibi taze.

"Ahem." Burada olduğumu hatırlatmak için boğazımı temizliyorum. "Ben hâlâ buradayım. Tardis'in beni alıp götürdüğünü düşündüyseniz diye söylüyorum."

"Çok şanslı olmalıyız," diye mırıldanıyor Anderson, karısıyla göz göze gelmekten isteksizce vazgeçerek.

Herkesin içinde olduğumuzu umursamadan ona ters ters .

"Özür dilerim," diyor Abby, yüzü kızarmış bir halde. "Bunu yapmıyorum."

Bana öyle baktığında, kendi küçük baloncuğumuzda kayboluyorum."

Anderson kolunu kadının omuzlarına dolayarak onu çekiyor. Kızın şakağına sert bir öpücük konduruyor. "Seni çok seviyorum Abigail Anderson."

"Aynen bebeğim." Dudaklarını usulca okşuyor. "Seni çok seviyorum."

Kollarını birbirlerine doluyorlar ve ağzımda kocaman bir gülümseme beliriyor. "Birbirinizi sevme şeklinize bayılıyorum. Ben de bunu arzuluyorum."

"Bunu bulacaksın Xavier. Bulamayacak kadar harikası," diyor Abby, kocasının kucğından sıyrılıp masanın öbür ucuna uzanarak elimi sıkmak için.

"Muhtemelen önyargılısınız, ama iltifatı alabildiğim kadar alacağım."

"Özür dilerim," diyor Abby, elimi bırakmadan önce bir kez daha sıkarak. "Seni yemeğe aşk hayatınla ilgili üçüncü bir bilgi vermek için çağırmadık. Sadece tekrar incindiğini görmek istemiyorum."

"Merak etme. Jamison'la öyle değil. Sıradan ve eğlenceli."

Ayak sesleri bize doğru geliyor ve hep birlikte başımızı çeviriyoruz.

"Burada ne yapıyorsun?" Drew masamıza yaklaşırken Abby soruyor.

"Kenara kay," dedi ve ben de duvarın yanındaki boş koltuğa geçtim.

"Bu arada davet için teşekkürler." Anderson'a keskin bir bakış atar.

Abby şaşkın bir ifadeyle, "Bu akşam Shandra ile sinemaya gideceğini sanıyorduk," diyor.

"Planlar değişti," diyor Drew kırılmış bir ses tonuyla.

"Andrew." Abby kardeşine ciddi bir şekilde ters ters bakar. "Eğer arkadaşımı ekersen, seni o pencereden aşağı atarım. Şaka yapmıyorum."

"İlla bilmek istiyorsan, *beni* ekti." Elini kaldırarak garsonu çağırıyor, Kai gibi sörf ve çim siparişi veriyor ve başlangıçlarımızla aynı anda çıkmasını sağlamasını söylüyor.

Bu Rydeville varisleri çok otoriterler. Sawyer da öyle, ama bu onun en sevdiğim yönlerinden biri.

"olmaz." Abby başını sallar. "Shandra bunu yapmaz."

"O yaptı ve ben bu konuda konuşmak istemiyorum." Drew biramı silip süpürüyor ve kalanını boşaltıyor. Ben ona ters ters bakarken dudakları seğiriyor. "Şimdi, şimdi. Böyle davranma. Sana bir iyilik yapıyorum. Daha fazla içemezsin. Hemen New York'a geri dönmelisin."

"Neden?"

"Bağlantım sonunda gerçekleşti. Sen ve Hunt sabah Otisville İslahevini ziyaret edeceksiniz." Katlanmış bir kâğıt parçasını göğsüme vurdu. "Sakın geç kalma."

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

SAWYER

I Yatak odamdan çıkarken esnememi bastırıyorum, ayakkabılarımı koridor boyunca taşıyorum ve Sydney'i rahatsız etmemek için sessiz olmaya çalışıyorum. Bu

Hala erken ve bir süre daha uyanmayacak. Xavier'i evinden almadan önce Lauder ile kahvaltıda buluşacağım. Birlikte Otisville'e gidip Roland Murtagh'ı ıslahevinde ziyaret edeceğiz, eğlenceli olacak.

Jackson beni binamın dışında bekliyor ve birbirimizin sırtını sıvazlayarak kısa bir süre sarılıyoruz. "İtalya nasıldı?" En sevdiğimiz kahvaltı mekanına doğru yola çıkarken soruyorum.

"Harikaydı. Hava, yemekler ve plajlar gibi harikaydı ve insanlar çok arkadaş canlısıydı. Geri dönmek istemedim."

"Otel odanızdan dışarı çıkmanıza şaşırdım," diye takılıyorum, ceketimi çıkarıp koluma geçiriyorum.

"Yine de seks için bolca zaman bulduk." Kaşlarını sallıyor. "Ama karımın yapmak istediği şeylerin ve görmek istediği yerlerin bir listesi vardı ve ben hepsini yapmasını sağladım." Gülümsüyor ve onu bu kadar kaygısız görmek güzel. Lauder uzun süredir sorunluydu ve Vanessa onun hayata dönmesine yardımcı oldu.

En iyi iki arkadaşımın aşık sonra ne kadar değiştiklerini görüyorum ve bu beni korkuttuğu kadar arzuluyorum da. "İyi vakit geçirdiğine sevindim."

"Biz yokken ne kaçırdım?" diye soruyor ve ben de onu bilgilendiriyorum, kafeye vardığımızda bitiriyorum.

Arka tarafta, cam kenarında her zamanki masamıza oturduk. Garson kız her zamanki siparişlerimizi vermek için koşarak gitti ve biz de yerimize yerleştik.

oturmuş, taze sıkılmış portakal suyu içerken hapishane ziyaretini düşünüyorum. Ağzımdan bir esneme çıkıyor ve elimi dudaklarımın üzerine koyuyorum.

"Yeni gelininiz geceleri sizi uyutmuyor mu?" Lauder parmaklarını masaya vurarak soruyor.

"Bunu bana neden soruyorsun?"

"Bir söylenti duydum." Dirseklerini masaya dayıyor. "Şimdi de Sydney'i mi beceriyorsun?"

"Bunu nereden duydun?" "Anderson'dan. O da Daniels'dan almış."

"Bir avuç korkak gibi dedikodu yapıyorsunuz ve Xavier nereden biliyor?" Sandalyemde rahatsız bir şekilde kayıyorum.

"Sende bir morluk olduğunu gördü ve ikiyle ikiyi topladı." Jack-oğul bir elini sarı saçlarında gezdiriyor. "Yanılmadıysa tabii?"

"Bir hata yaptım," diye itiraf ediyorum. "Ağlıyordum ve kendimi bok gibi hissettim çünkü bu benim hatamdı."

"Ah, anlıyorum. Acıması bir sikişti."

Garsonun kaşları saç çizgisine kadar yükseliyor, ama gitmeden önce kahve ve çatal bıçak takımını masaya bırakırken hiçbir şey söylemiyor.

"Öyle değildi. Anlık bir şeydi." Bu konuşmayı gerçekten yapmak isteyip istemediğimi merak ederek enseme ovuyorum ama biriyle konuşmazsam patlayacakmışım gibi geliyor. Lauder'ın beni yargılamayacağını biliyorum. Ona Xavier'in apartmanına sarhoş gittiğimi ve Jamison'ın orada olduğunu anlatıyorum.

"O inekten hoşlanmamamın bir nedeni olduğunu biliyordum." Jackson gözlerini kısar. "Onu itaatsizlikten kovmalısın. Seninle böyle konuşamaz. Sen aslında onun patronusun."

"Pek sayılmaz ama onu kovdurabilirim. Eğer Xavier'i sonsuza dek kaybetmek istiyorsam."

"Duygular hakkında pek konuşmadığımızı biliyorum ama benimle konuşabilirsin Hunt. Kimseye söylemem. Nessa hariç. Ama o seni seviyor ve güvenini korumak için ikimize de güvenebilirsiniz."

"Her şeyi berbat ettim, Jackson. Xaviere karşı ciddi olduğumu fark ettiğimde bunu aileme söyleyecek cesareti göstermeliydim. Ama çok korktum ve onu incittim. Şimdi Sydney'i becererek ona tekrar ihanet etmişim gibi geliyor bu çılgınca çünkü o haftalardır Jamison'ı beceriyordu ve hayatına etmesi onun için kolay görünüyordu. Bu arada, ben burada kendimi dövüyorum ve

Düğünümüzün olduğu gece karımla yattığım için duyduğum ezici suçluluk duygusu yüzünden uyuyamıyorum."

Garson kız kahvaltılarımızı getirirken susuyorum ve tekrar konuşmadan önce onun gitmesini bekliyorum. "Onu çok özleyorum." Kalbim göğüs kafesine çarpıyor ve göğsümde sıkı bir ağrı yayılıyor. "Onu çoğu gün işte görmeme rağmen. Başıma gelen en iyi şeyi kaybettiğimi ve kendimden başka suçlayacak kimsem olmadığını bilerek onun ve Jamison'ın yanında çalışmak işkence gibi."

"Bana ve Nessa'ya bak. Her şeyi berbat ettim ama onu geri aldım, sen de Xavier'i geri alacaksın. Şu anda yapabileceğin en iyi şey, ihlalden kimin sorumlu olduğunu bulmak ve o deliği kapatmak. Sonra hayatınızı yeniden inşa etmeye ve ilişkinize verilen zararı onarmaya başlayabilirsiniz."

Lauder kadar kendime güvenmiyorum ama umudumu da yitirmedim. Daha önce yanılmıştım. Daha fazla yanlış adım atmadığım sürece her şey bitmiş sayılmaz. Ve Techxet bilmecesinin özüne inmek öncelikli çünkü suçluyu bulup çalınan parayı geri almadıkça hiçbir şey değişmeyecek. "Bugünle ilgili içimde iyi bir his var," diyorum ona. "Bir dönüm noktası olabilirmiş gibi geliyor ve umarım haklıyım çünkü evli kaldığım sürece Xavier'i geri kazanma şansım o kadar azalır."

"Evlilik hayatı sana nasıl davranıyor? Sydney nasıl?" Xavier arabada geçen ölüm sessizliğindeki yarım saatin ardından soruyor.

Sessizliği nasıl bozacağımı bilemeden tüm zamanımı sabahın erken saatlerinde şehir trafiğinde gezinerek geçirdim. Şimdi Otisville'e varana kadar Palisades Parkway'de önümüzdeki birkaç saat boyunca ilerleyeceğiz. Buradan sonrası hemen hemen düz bir yol.

Direksiyonu daha sıkı kavrayarak ona doğru hızlı bir bakış attım. "Bunu gerçekten yapıyor muyuz?"

"Ne?" Masum numarası yapıyor, spor ayakkabılarını tekmeliyor ve ayaklarını ön panelin üzerine kaldırıyor. "İş arkadaşşıma yeni seksi gelininin nasıl olduğunu soramaz mıyım?" Hayal görüyor olabilirim ama bunu söylerken yüzü biraz yeşile dönüyor.

"Onu bir kez becerdim ve bu bir hataydı," diye itiraf ediyorum. "Bu bir daha olmayacak." Bir şeyi açıklığa kavuşturmayı planlamıştım.

Sydney dün gece ofisten döndüğümde yatak odasında hazırды. "Senin aynı şeyi söyleyebileceğini sanmıyorum," diye ekliyorum, gözlerimi ayaklarına dikerek. İki farklı ayak bileği çorabı giyiyor ve bu görüntü göğsüme bir sızı veriyor. Xavier ve onun çılgın stil anlayışı her zaman onun sevdiğim yönlerinden biri olmuştur. Yine de bu ona bok atmama engel olmadı.

"Benim bununla ne alakam var? Aldatan ben değilim ve kararlı bir ilişkim var. Evliliğimin sahte olduğunu söyleyip sonra da düğün gecemizde gelinimi beceren ben değilim. Bunun da mı sahte olduğunu söylemeye çalışıyorsun?"

Ona karanlık bir bakış attım. "Birini nasıl sahte bir şekilde beceriyorsun? Lütfen söyle, nasıl olduğunu bilmek isterim."

"Kılı kırk yarıyorsun, Hunt. Ne demek istediğimi biliyorsun."

"Sana bunun bir hata olduğunu söyledim! Daha ne söylememi istiyorsun?"

"Umurumda değil. Onu becer ya da becerme. Bu beni ilgilendirmez."

"O zaman neden sordun?" Bağırıyorum.

"Sadece kibarca sohbet etmeye çalışıyorum," diye karşılık veriyor.

"Karımı becerip becermediğimi sorarak mı? Çok sinir bozucusun. Ve o lanet ayaklarını önümden çek!"

Sırıttıyor. "Ne kadar süreceğini merak ediyordum. Beş dakika dayandın. Böyle bir pislik olmasaydın etkilenebilirdim."

"Babama yardım etmeye ve herkesi işinde tutmaya çalıştığım için mi? Buna erkek arkadaşın da dahil."

"Oh, lütfen. Bana yapıyormuş gibi davranmaya çalışma. Ben her zaman senin öncelik listenin en sonunda yer aldım."

Cevap vermeden önce sakinleşmek için birkaç saniye bekliyorum. "Bu doğru değil ve sen de bunu biliyorsun."

"O zaman neden, Hunt? Huh?" Koltuğun üzerinde dönüyor, deri hareketle gıcırıyor. "Benden utandığın için değilse neden beni bir sır olarak sakladın?"

Gözlerinde yaşlar parlıyor ve ben dehşete düşüyorum. Ondan utandığımı mı düşünüyor? Tanrım, gerçekten sıçtım batırdım. "Xavier. Senden asla utanmadım. Asla." Otoyolda araba sürmekten nefret ediyorum çünkü bunun asla bununla ilgili olmadığını anlaması gerekiyor. Şansa bakın ki, az ileride bir dinlenme tesisi görüyorum. "Durmak istiyorum. Bunu konuşmamız gerek."

İtiraz etmedi, ben de bunu evet olarak kabul ettim. Sağ şeride manevra yaparak otoyoldan çıkıyorum ve benzin istasyonu ve restoranın çoğunlukla boş olan otoparkında boş bir yere giriyorum. Motoru durdurup emniyet kemerimi çözüyorum, yüzümü ona dönüyorum, böylece tüm dikkatimi ona veriyorum.

"Xavier. Senden hiç utanmadım. Asla da olamazdım. Sen tanıdığım en zeki, yaratıcı, şefkatli ve esprili . Seninle birlikte olmaktan gurur duydum ve eğer farklı hissettiysen özür dilerim."

Belirgin bir gerginlikle dudak halkasını çekiştirirken, muhteşem adaçayı yeşili gözleri beni delip geçiyor.

"Beni delirtiyorsun ama başka türüsünü de istemezdim," diye devam ediyorum. "Kalbini, zekanı, mizahını seviyorum. Sen yanımdayken hayat hiç sıkıcı değildi ve senin varlığın hayattan daha büyük olmanın tam tanımı. Sen benim dünyamı doldurdun Parlak Olan ve şimdi sensiz çok boş geliyor."

"Güzel sözler, Hunt. Sende onlardan çok var. Ama hala soruma cevap vermedin."

Ona bazı gerçeklerimi anlatmaya hazırlanırken adem elmam boğazımda sallanıyor. "Ailemle tanıştınız ve eminim kendi fikirlerinizi oluşturmuşsunuzdur. Dış görünüş onlar için çok önemli. Onlara biseksüel olduğumu söylediğimde, babam sağduyulu olmam ve zamanı geldiğinde bir kadınla evleneceğimi anlamam koşuluyla bunu hoş görebileceğini söyledi. Sosyal çevremizde iyi bağlantıları olan biriyle."

"Ve sen de bunun yanına kâr kalmasına izin mi verdin?" İnançsızlık her gözeneğinden yayılıyor.

"Anlamıyorsun, ben-"

"daha iyi anlıyorum." "Bu ne anlama geliyor?"

Çenesinde bir kas sıkıştı. "Benim ailem orta sınıf, ama görünüşe göre senin ailenle aynı değerleri paylaşıyorlar. Annem bir hemşire. Babam muhasebeci. Ben bir oops bebeğiydim. Annem beni kırk iki yaşındayken doğurmuş ve benimle ne yapacaklarını bildiklerini hiç sanmıyorum. Ben doğduğumda erkek ve kız kardeşlerim on yedi ve on sekiz yaşlarındaymış, bu yüzden onları hiç tanımamışım. Çoğu insanın kardeşlerini tanıdığı gibi değil. On üç yaşındayken onlara eşcinsel olduğumu babam iğrenmişti ve evet, o günden sonra her şey tepetaklak oldu." İç çekiyor, pencereden dışarı bakıyor.

Uzanarak elini tutuyorum, otomatik olarak geri çekilmeyince memnun oluyorum. "Özür dilerim. Bunu nasıl bilemedim?"

Homurdanıyor, elini çekiyor ve acıyor. "Çünkü birbirimize açılmadık, Hunt. Tartıştık, çalıştık ve seviştik. Ama hiçbir zaman duygusal gerçekleri paylaşmadık çünkü ne zaman denesem, bir rahibenin vajinasından daha sıkı kapandın."

"Beni hiç sevmediler," diye geveliyorum ve bu sözleri söylemek canımı acıtıyor. "Bir ebeveynin çocuğunu sevmesi gerektiği şekilde değil ve beni sevmeleri için çok uğraştım." Boğazımdaki dağınık duygu yumağını yutkunarak bastırıyorum. "Gördüğüm kadarıyla iki seçeneğim vardı. İsyan edebilir, rol yapabilir ve bu şekilde dikkatlerini çekmeye çalışabilirdim. Ama bunun onları daha çok kızdıracağını düşündüm. Benim sorunlarımla uğraşmak için işten uzaklaşırlarsa, bu onları kızdırdı. Ben de diğer seçeneği seçtim. Aynı fikirde olmasam bile benden yapmamı istedikleri şeyi yapmaya çalıştım. Dilimi ısırdım ve bir gün onları gururlandıracağımı ve beni seveceklerini umarak emirlerini yerine getirdim."

"Sawyer." Yüz hatları yumuşar ve daha yakına eğilir.

Daha fazla dayanamayarak parmaklarımı dağınık saçlarının arasından geçiriyorum. "Saçlarının bu halini seviyorum."

"Bunu yapmayın. Kalbini açtıktan sonra kendini kapatma."

Ellerimi kaldırarak, bir gözümünden akan serseri bir gözyaşını fark edince dehşete kapılıyorum. "Hatalıydım," diyorum ona, gözlerinin derinliklerine bakarak. "Benim için ne kadar önemli olduğunu onlara söylemeliydim. Sydney'i randevuya götürmem gerektiğini söylediğinde babama hayır demeliydim. Pek çok şeyi farklı yapmalıydim."

"Yapmalıydın," diye kabul ediyor. "Ve çok güçlü olduğunu biliyorum. Benim tanıdığım Sawyer Hunt kimseye boyun eğmez. Kendi ritmine göre yürür. Ailenin bunu yapmasına izin verdiğine dair hiçbir fikrim yoktu çünkü bana hiçbir işaret vermedin. Onların iyi insanlar olduğunu sanıyordum ama tam bir pislikmişler. Sana nasıl böyle davranabilirler?"

"Davranışlarında yanlış bir şey görmüyorlar. Sosyal çevremizde aynı durumda olan pek çok ebeveyn var. İş ve kariyer gibi bahaneleri olmayan pek çok kişi çocuklarını yetiştirmeleri için dadılara teslim ediyor."

"Bana söylediğin için teşekkür ederim. Keşke daha önce söyleseydin. Ebeveynlere gidip kendilerini becermelerini söyleme konusunda biraz deneyimim var. Bu deneyim yardımcı olabilirdi ama sen bana güvenmedin ve bu çok acı verici, Hunt."

Hunt'a geri döndük ve bunun ne anlama geldiğini biliyorum. Bana sadece beni uzakta tuttuğu zaman Hunt diyor. Doğrudum ve duygularımı tekrar içime attım. Birkaç değerli dakika için bir şansım olduğunu düşünmüştüm. İşleri kurtarmanın bir yolu olduğunu ama beni hayal kırıklığına uğratmaya hazırlandığını.

"Keşke yapsaydım, ama artık çok geç, değil mi?" Oraya ilk ben giriyorum.

"Sen evlisin." Dudak halkasını çekiştiriyor ve gözlerim ağzına iniyor.

Onu öpmeyi özledim. Beni her zaman büyük bir tutkuyla öperdi ve ben bunun kıymetini bilemedim. Onu hafife aldığım için utanıyorum. Ona benim için önemli değilmiş gibi hissettirdiğim için.

"Ve onunla seks yaptın. Sonra da bana çocuğuna hamile olduğunu söyleyeceksin."

"Beni ne kadar aptal sanıyorsun? Korundum. Ve asla çocuk sahibi olmayacağım," diye geveledim.

"Vay canına. Gerçekten mi?"

Bir ekleme yapmadan başımı sallıyorum. Xavier'le birlikte olsaydım ve o da çocuk isteseydi, onunla birlikte denemeye istekli olurum. Yine de söylemiyorum. Artık birlikte değilken ve ilişkimizin altına çoktan kesin bir çizgi çektiği ortadayken ne anlamı var ki? Umut var sanıyordum ama hiç yok. Acı kalbime saplanıyor, sanki çok sayıda küçük iğne yavaşça organıma batırılıyormuş gibi.

"Sanırım bugün senin hakkında bir yıllık randevudan daha fazla şey öğrendim," diyor ve bu beni rahatsız ediyor.

Birbirimize hiç sır vermemişiz gibi davranıyor ama bu doğru değil. Ona kimseye anlatmadığım şeyleri anlattım. Tamam, kendimi hiçbir zaman tam anlamıyla savunmasız bırakmadım ama hakkımda hiçbir şey bilmediğini ima etmek saçmalık. "Bu saçmalık ve sen de bunu biliyorsun."

"Öyle mi?" Dili dışarı fırlayıp dudaklarını ıslatıyor. "İş, elit şeyler ya da arkadaşlarımız hakkında olmadıkça anlamlı konuşmalar yapmazdık. Kendimiz hakkında hiç konuşmazdık."

"Bu doğru değil. Bence hafızan seçici ve ilişkide ikimiz de vardık ama suçlanan benim. Bana ailen hakkında da hiçbir şey anlatmadın. Madem açılmamı istiyordun, neden bana bir şeyler sormadın?"

Başımı sallıyor, öfke ve üzüntü arasında gidip geliyor. "Hiç kimse kalbini açması için zorlanmamalı ya da ikna edilmemelidir. Bu

Bir çift aşık olduğunda ne olur? Kendilerinin her parçasını partnerleriyle paylaşmak isterler. Korkutucu yanlarını bile."

"Peki neden ?"

"Bilmiyorum." Dudak halkasını dişlerinin arasından çekiştiriyor. "Belki de haklısın. Sadece sen değildin. Belki de ilişkimiz kafamda canlandırdığımdan tamamen farklıydı. Belki de birbirimiz için doğru kişi değildik."

"Vay be. Bizimle ilgili tüm güzel anılarımın içine sıçtın."

"Gerçekler acıtır, Hunt. Sydney ile işleri yoluna koymaya çalışmalısın çünkü bizim için bir gelecek yok."

Ve tabuta son çiviği çaktı. Umut etmeye devam ettiğim için aptalın tekiyim. Başım ve kalbim ağrıyor ve bunu yapamam. "Bunu seninle şimdi yapmayacağım. Bunun hakkında konuşmamalıyız bile."

"Hayır, yapmamalıyız." Gösterge panelindeki saate bakar. "Yola geri dönmemiz gerek. Geç kalırsak Drew canımıza okur."

Anahtarı çeviriyorum ve motoru çalıştırıyorum. "Şu andan itibaren tüm konuşmalarımızı tamamen profesyonelce yapalım ve özel hayatlarımızı bunun dışında tutalım," diye öneriyorum, arabayı otoyola geri sürerken.

"Katılıyorum." Kollarını kavuşturup dudaklarını büzüyor, gözlerini pencereden dışarı diyor ve yolculuğun geri kalanında hiç konuşmuyoruz.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

SAWYER

"W Buraya ait. Mahkum birazdan yanınıza getirilecek," diyen iri yarı gardiyan bizi küçük bir meydana götürdü Oda. Xavier ve ben küçük bir masanın önündeki koltukları kapmış, Techxet'in gözden düşmüş eski CFO'sunun teslim edilmesini bekliyorduk.

Xavier, "Kamera az önce bozuldu," diyor ve gözleri odanın köşesindeki duvara monte edilmiş cihaza kayıyor.

"Drew bunu ayarlayacağını söyledi," diye açıklıyorum, bizim için çabaladığına sevinerek.

"Böcek ya da başka dinleme cihazları olup olmadığını kontrol edeceğim." Çantasının yan tarafındaki gizli bir panelden en yeni Techxet güvenlik aygıtlarından birini yeniden hareket ettiriyor. Xavier odayı tararken ben de çantamdan evrakları çıkarıyorum.

"Temiz," diye onaylıyor. "Mahremiyetimiz var."

"Güzel." Elimi ceketimin ön kısmına götürüp dudaklarımı ıslattım.

"Drew'un bazı güçlü bağlantıları var gibi görünüyor." Xavier yanımdaki koltuğa geri oturdu.

"O seçkin biri. Gerçekten şaşırdın mı?"

Çantasını karıştırıyor. "Her daha ketum davranıyor."

"Kartlarını her zaman göğsüne yakın tutmuştur," diyorum elimi uzatarak. Avucuma iki küçük gümüş çip bırakıyor.

"Tanıdığım başka biri gibi." Xavier kaşlarını kaldırıp bana bakarken ben yumurta şeklindeki çipi kulağıma, dairesel olanı da gömleğimin yakasının hemen altına, gözden uzak bir yere sıkıştırıyorum. Bunu bir yanıtla onurlandırmıyorum çünkü Murtagh gelmeden hemen önce onunla tartışmaya başlamak istemiyorum. Dairesel çipin üzerine bastırıyorum ve sıcak.

kayıt ve dinleme cihazı açılırken tenime değiyor. Xavier de aynısını yapıyor.

Babamın geliştirdiği güvenlik ürünlerinin bir parçası olan ve önümüzdeki yıl piyasada satışa sunulacak olan bu yeni Techxet cihazları son zamanlarda çok işe yaradı. Arkadaşlarımız dinlemiyor, çünkü kapsama alanı dışındalar, ancak tüm bu konuşma kaydedilecek ve bulutta saklanacak.

Kapı açılmadan ve mahkûm odaya götürülmeden hemen önce, "Bırakın ben işaret edeyim, siz de beni takip edin," diye onu uyarıyorum.

Adamın fotoğraflarını gördüm ve hapsedilmesinden bu yana geçen yıllar içinde oldukça yaşlanmış. Saçları artık tamamen ağarmış ve kafasına doğru sıkıca kırpılmış. Çenesinde ve yanaklarında en az birkaç günlük büyüme var ve ağzının ve gözlerinin etrafındaki çizgiler daha belirgin. Gardiyan kelepçelerini çıkarıp onu karşımızdaki sandalyeye iterken hiçbir şey söylemiyor, dikkatli gözlerle bizi izliyor. Gardiyan başını bana doğru eğip odadan çıkmadan önce, "Sorun çıkarma," diye uyarıyor.

"Bu, müsrif oğlun ete kemiğe bürünmüş hali değil mi?" diye alay ediyor, sandalyesinde arkasına yaslanıp kollarını kavuşturarak. "Ne istiyorsun, evlat?"

"Cevaplar," diyorum, "ve sen onları bana vereceksin."

Sert kıkırdaması donuk mavi duvarlarda yankılanıyor. "Sana hiçbir şey anlatmıyorum, evlat."

"Sanırım bu fikrini değiştirecek." Evrakları masanın üzerinden ona doğru kaydurdım.

Gözleri benimle Xavier arasında gidip geliyor ve kim olduğunu sormak için can attığını biliyorum. "Bu da ne?"

"Borçları ödediğimin ve ailenizin evi üzerindeki ipoteği tamamen kaldırdığımın kanıtı."

İfadeleri okurken gözleri sayfalar arasında yarışır. Xavier çantasından gizli cep telefonunu çıkarır ve kaydı hazırlar.

"Bunun sahte olmadığını nereden bileceğim?" diyerek göründüğü kadar aptal olmadığını kanıtlıyor.

"Bize inanmayacağınızı düşündük, bu yüzden karınızı ve çocuklarınızı ziyaret ettim." Xavier'e başımı salladım.

Xavier karısının kaydettiği mesajı çalar ve telefonu ona uzatır.

Gözleri doluyor ve kadının artık tahliye edilmeyeceklerini onaylayan mutlu sesini dinlerken yutkunuyor.

Ben ikinci evrak setini masanın üzerinden kaydırırken Xavier telefonu geri aldı. "Bunu imzalayın, ben de bugün mesai bitimine kadar karınızın banka hesabına yarım milyon dolar yatırayım. En büyük oğlunuzun gelecek yıl mezun olacağını biliyorum ve bu onun NYU'ya gitmesini sağlayacak."

"Benden ne istiyorsun?" "Sana zaten söyledim. Cevaplar."

"Neden imzalamamı istiyorsun?"

"Çünkü bunu kaydediyoruz," diyor Xavier, "ve iş gelirse seçkinlere karşı tanıklık etmeyi kabul edeceksin." İlk yemi atıyor.

Roland rahatsız bir şekilde koltuğunda kayar. "Bu insanlarla uğraşmak istemezsin. Ben bulaştım ve bak beni nereye getirdi."

İşte ihtiyacımız olan ilk onay. "Seçkinlerle nasıl başa çıkacağımızı biliyoruz," diyorum. "Siz sadece kendiniz için endişelenin."

"Eğer konuşursam, gelirler."

"Korunmanızı sağlayacağız," diye soğukkanlılıkla yalan söyledim. "Nasıl?"

"Bugün burada nasıl oturduğumuzu sanıyorsun?" Xavier söylüyor, çünkü benim yönetmeme izin vermesini istememe rağmen sessiz kalamıyor. "Korumanın olmadığı ve kameranın kapalı olduğu bir odada mı?"

Roland arkasına dönmeden önce sandalyesinde kayarak kamerayı inceler. Çenesindeki kılları kaşır. "Burada insanlar öldürüldü. Bilmiyorum."

Ona bakarken tiksintimden hiçbir şey saklamıyorum. "Bu senin ailen için. Babamın şirketini dolandırmayı seçtiğinde terk ettiğin ailen için. Zavallı kıçın için endişelenmek yerine hazır olda bağırsaklarını döküyor olmalıydın. Yoksa çocukların umurunda değil mi?"

"Elbette seviyorum. Ailemi seviyorum."

"O zaman ," diyerek sözleşmeyi tekrar ona doğru itiyorum.

Başını sallıyor. "Haklısın. Ve beni koruyacaksın." Noktalı yere imzasını atarken eli .

Belgeyi alıp diğer evrakların üzerine koyuyorum.

"Ne bilmek istiyorsun?"

Xavier cep telefonunun kayıt düğmesine basıyor ama bu sadece göstermelik. Boğazımı temizliyorum. "Techxet'ten neden hırsızlık yaptınız ve bunun arkasında gerçekte kim vardı?" diye soruyorum.

"Yıllardır küçük meblağlar çalışıyordum. Tamamen fark edilmeden çünkü izlerimi nasıl kapatacağımı biliyordum. Bir kumar problemim vardı. Ne zaman başım derde girse Techxet'in fonlarına el attım." Özür diler gibi bile görünmüyor, ama ben tarafsız bir maske takmaya devam ediyorum-

devam etmesi için onu teşvik ettim.

"Bir akşam çocuğumun futbol antrenmanını bitirmesini beklerken okulun otoparkında bir adam bana yaklaştı. Ne yaptığımı bildiğini söyledi. Beni hapse gönderebilecek evrakları gösterdi. Bana bir hücre verdi ve talimatları beklememi söyledi. Birkaç gün sonra bana bir buluşma yerinin koordinatlarını gönderdi ve yalnız gelmemi söyledi."

"Kimdi o?" Xavier sorar.

Murtagh başının arkasını kaşıyarak endişeyle etrafına bakınır. "Mathers. Adı Denton Mathers'dı."

Çok şaşırdığımı söyleyemem. " et."

"Vincent Becker'ı orada bulduğumda neredeyse ölüyordum."

Xavier, "Techxet'in o zamanki baş teknoloji sorumlusu," diye onaylıyor.

"Evet. Birbirimizi tanıyorduk elbette. Beni orada görünce o da şok oldu."

"Mathers'ın Becker'da ne işi vardı?" Soruyorum.

"Bilmiyorum. İkimizi de izlediğini ve bireysel durumlarımızı tartışmamamız gerektiğini açıkça belirtti. Becker'a karşı ne hissettiğine dair hiçbir fikrim yok. Açıkçası, adam çok dürüst biriydi. Yasa dışı bir şey yaptığını düşünmüyorum ama kafasının üzerinde bir şey tutuyordu. Her birimize mühürlü birer zarf verdi ve eğer biriyle konuşursak ya da istediğini yapmazsak içindekileri kullanacağını söyledi." Alnında boncuk boncuk terler belirdi. "Toplantı boyunca adamlarına kafamıza silah . Yeterince korkmuştum."

"Senden ne yapmanı istedi?"

"Fa- ther'inizin seçkinler üzerinde sahip olduğu bazı kanıtları bulmak için birlikte çalışmamızı istedi. Ne olduğunu söylemedi. Becker ona Techxet sistemine erişim izni verdi ama araştırmasından bir sonuç çıkmadı. Becker birkaç gece sonra beni görmeye geldi. İyi bir durumda değildi. Artık bunu yapamayacağını söyledi. Suçluluk duygusunun onu sakat bıraktığını söyledi. İtiraf edecekti. Onu vazgeçirmeye çalıştım ama kararlı görünüyordu." Başını sallıyor. "Birkaç saat sonra Becker, karısı ve kızı bir araba kazasında öldüler. Çok korkmuştum, çünkü bunun bir kaza olmadığını biliyordum."

Ağzından hava üflüyor ve parmaklarını masaya vuruyor. "Denton bundan kısa bir süre sonra beni içeri aldı. Becker'ı dışarı çıkardığını doğruladı. Ağzımı açmaya kalkarsam sıranın bana ve aileme geleceğini söyledi."

"Yani, sessiz kaldın ve sonra ne oldu?" Ben kandırdım.

"Ona her ay banka ekstrelerinin kopyalarını verdim ve ekibinin sistemde olduğunu, etrafa baktığını biliyordum ama neredeyse bir yıl boyunca hiçbir şey olmadı. İstediklerini bulduklarını ya da vazgeçtiklerini umuyordum. Ama sonra baban ve avukatları beni bir toplantıya çağırdılar. Bana ciddi bir dolandırıcılık yapıldığını söylediler ve bunun nasıl olduğunu bilmek istiyorlardı ve ben hiçbir şeyin yanlış olduğunu fark etmemiştim. Altıma sığıyordum. Yemin ederim Mathers'ın o kadar parayı çalacağından haberim yoktu."

Yapsaydı da bir fark yaratacağından şüpheliyim.

"Bir soruşturma yürütülürken açığa alındım. İşlerin sarpa sarmak üzere olduğunu biliyordum, bu yüzden kaçmaya çalıştım." Terli alnını sıvazlıyor. "Kaçmama izin vereceğini düşünecek kadar aptalmışım."

Xavier ve ben birbirimize temkinli ifadelerle bakıyoruz. "Sonra ne oldu?" "Mathers yirmi dört saat geçmeden beni yakaladı. I bir yeraltı bodrumuna götürüldü ve sorgulandı. Bana kayıp para için suçu üstleneceğimi ve Becker'ın da işin içinde olduğunu söyleyeceğimi söyledi. Ne kadar dengesiz olduğundan bahsedecektim. "Kazanın daha çok intihar olduğunu ima et."

"Ve sizi işbirliğine zorlamak için ailenizi kullandı," diye tahmin ediyorum.

Başını sallıyor. "Çenemi kapalı tuttuğum sürece aileme göz kulak olacağını söyledi ve öyle de yaptı."

"Ölene kadar," diyor Xavier.

Daha dik oturuyor. "Bunu biliyor muydun?"

"Dediğim gibi, elitlerden haberimiz var." Seçkinlerin işin içinde olduğunu biliyordum. İçgüdülerimin doğru olduğunu ve soruşturmamızı yanlış yürüttüğümüzü biliyordum.

"Öldüğünü biliyorsan neden ortaya çıkmadın?" Xavier soruyor.

"O şerefsiz tek başına çalışmıyordu. Bir ekibi olduğunu biliyordum. Bana çenemi kapalı tutmamı yoksa ailemi öldüreceklerini söylediler. Karımın banka hesabına aylık para yatırmayı kestiler. Lanet olası pislikler." Burun delikleri alevlendi. Belli ki hırsızlar arasında onur olmadığını hiç duymamış. "Ama bir şey söyleyemeyecek kadar korkuyordum."

Ne salak herif. Aptallığı yüzünden ölmeyi hak ediyor ve koruma konusunda ona yalan söylemekten çekinmiyorum. Biz buradan çıkar çıkmaz, herif kendi başına kalacak.

"Hamilton adında biri sizi hiç ziyaret etti mi?" Ben sordum.

Başını iki yana sallıyor. "Gördüğüm ya da konuştuğum tek kişi Mathers'dı. Diğerlerinin kim olduğunu bilmiyorum."

"Yalan söylediğini öğrenirsem, korumamı geri çekerim ve seçkin av köpeklerinin sana saldırmasına izin veririm," diye tehdit ediyorum.

"Yemin ederim başka bir şey bilmiyorum. Size her şeyi anlattım."

"Peki ya çalınan para?" diye sordum. "Nerede o para?"

"Bilmiyorum. Hırsızlıkla hiçbir ilgim yok."

"Tabii ki yapmadın," diye alay ediyorum. "Ona sadece hem karada hem de denizde tüm paranın nerede tutulduğunu gösterdin ve Becker ona tüm sisteme erişim izni verdi." Belgelerimi toplayıp çantama geri koyuyorum.

"Ne olursa olsun, özür dilerim, tamam mı?" Hayır, tamam değil, salak.

"En son hırsızlık olayına karıştınız mı?" Çantamın fermuarını çekerek sordum.

Kaşları . "Ne hırsızlığı?" "Birisi son zamanlarda daha fazla para çaldı."

Gözleri fal taşı gibi açılır ve iyi bir aktör değilse, genel olarak şaşırmış görünür. "Benim bununla hiçbir ilgim yok. Yemin ederim!"

"Dua et ki yapmadın," diye uyarıyorum, ayağa kalkarak.

Xavier kaydı kapatır ve hücreyi çantasının gizli bölmesine geri koyarak mühürler.

"Parayı karıma göndereceksin. Söz verdiğin gibi," diyor Xavier işimizin bittiğini söylemek için muhafızı çağırmaya giderken.

"Vereceğim. Gün sonuna kadar parayı almış olacak."

Bu tutacağım bir söz. Kocasının yalancı, hırsız bir piç olması onun suçu değil. O da bir kurban. Babam ne yaptığının farkında olsaydı, iğrenirdi çünkü onu ve çocuklarını kendisini dolandıran adamın bir uzantısı olarak görürdü. Ben farklı görüyorum. Kadın adamın günahlarının bedelini ödedi ve eğer adamın doğruyu söylemesi için gereken buysa, o zaman iyi harcanmış bir para.

Gardiyan odaya giriyor ve ben de o pisliğe bir kez daha bakmadan oradan uzaklaşıyorum. Amacına hizmet etti ve iyi hizmet etti.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

SAWYER

"W "Bu işe tamamen yanlış yaklaşıyormuşum," diyorum telefonuma, bizi ıslah evinden uzaklaştırırken. Biz Hapishane kapısından çıkar çıkmaz ekibi arayıp Murtagh'la konuşmamız hakkında bilgilendirdim. "Mathers'tan başlayarak paranın izini diğer uçtan sürmemiz gerekiyor."

"Hemen ilgileneceğim," diyor Charlie.

Drew, "Hamilton'ın mali işlerini de araştırın" diyor.

"Dikkatli ol." Xavier çantasından Mac'ini çıkarır. "Her ne yapıyorsanız gizli olduğundan emin olun ve Hunt ve ben sistemlerine girene kadar kimse harekete geçmesin."

Anderson, "Muhtemelen hiçbir şey bulamayacaksınız," diyor.

Drew ekliyor: "Tabii bu, onların sistemlerine girebilerseniz." "Eğer bunun arkasındalarsa, muhtemelen güvenlik duvarlarını aşamazsınız."

"Sanırım bir keşif görevine hazırlanmamız gerekiyor," diyor Anderson, kelimeleri ağzından alarak.

Drew, "Manning Motors jetini beklemeye alacağım," diye cevap verir.

Xavier ve ben hep bir ağızdan "Hayır," diyoruz. "Geldiğimizi kimseye haber veremeyiz," diyor Xavier.

"gideceğiz," diye onayladım ve arabayı otoyola çektim.

"Babamı arayacağım," diyor Lauder. "Bakalım geçen sefer Bama'yı vurduğumuzda kullandığımız adamları koyabilecek miyiz? İşlerini biliyorlardı."

"Onlardan biri içeride değil miydi?" Xavier diyor ki. "Hâlâ onların maaş bordrosunda mı?"

"Güzel soru," diyor Lauder. "Bunun pek olası olmadığını söyleyebilirim, ama kontrol edeceğim. Artık görevde olmasa bile, bizim tarafımızda olması işimize yarayacaktır. Mülkün ve evin planını biliyordur."

"Bu adamlara ihtiyacımız var," diye katılıyorum. "Güvertede ne kadar çok elimiz olursa o kadar iyi olur. Techxet'ten ekipman ve kıyafet alacağım."

"Kızlar bu işe karışmasın," diyor Anderson.

"Katılıyorum," diyor Lauder. "Bu çok tehlikeli."

"Demi'yle bir sorunum yok," diyor Charlie. "Ama Abby ve Nessa'yı bu işin dışında tutmayı nasıl düşünüyorsun? Onlar da dahil olmak isteyecektir."

"Shandra da," diyor Drew.

"Abby'nin yaklaşan gösterileri var. Bu gösteriyi kaçırmak istemeyecektir ama Madam'ı ya da diğer dansçıları hayal kırıklığına uğratmayacaktır."

"Nessa o evin yakınına bile gitmek istemeyecektir," diyor Jackson sessizce. "Bu sefer oturmakla ilgili bir sorunu olmayacak."

Xavier dizüstü bilgisayarını karıştırırken, "Diğer kızlar gelmezse Shandra'ya bir şey olmaz," diye ekliyor.

"Tamam. Bir planımız var. Birkaç gün ne bulabileceğimize bakalım, elimiz boş çıkarsak Perşembe günü Bama'ya gideriz" dedim.

Herkes kabul eder ve telefonu kapatırız.

Şehre dönerken müziğin sesini kısık tutuyorum. Xavier kafasını bilgisayarına gömmüş, şimdiden bazı açılar üzerinde çalışıyor.

"Senin evine mi yoksa merkeze mi gidiyoruz?" Birkaç saat sonra şehir sınırlarına girdiğimizde soruyorum.

"Benim evime git." Başını kaldırıyor, keskin gözleriyle beni delip geçiyor. "Diğerlerini ofise geri göndereceğim, böylece gizlilik içinde çalışabiliriz. Ne planladığımızı başka kimse bilmemeli."

"Katılıyorum." Şirkette bir köstebek olup olmadığını henüz keşfedemedik ama tek mantıklı açıklama bu gibi görünüyor. Ekibimiz dışında hiç kimse elit bir bakış açısıyla çalıştığımızı bilmiyor ve bunu böyle tutmamız gerekiyor.

İyi bir zamanlama yapıyorum ve otuz dakika sonra Xavier'in binasının yeraltı otoparkına giriyoruz. Eşyalarımızı toplayıp arabadan iniyoruz ve asansöre yöneliyoruz. "En azından sonunda bir yere varıyormuşuz gibi hissediyorum," diyor Xavier, ayağı zemine hafifçe vurarak.

"Haklı olduğumuzu teyit etmek harika ama kanıta ihtiyacımız var."

"Ve parayı bulmamız gerekiyor," diye ekliyor Xavier, asansörün sesi duyulup kapılar açıldığında yanımdan aceleyle geçip gidiyor.

"Sen Mathers'a odaklan," diye mırıldandım koridor boyunca onun dairesine doğru ilerlerken. "Ben de Hamilton'a bakacağım."

Anahtarını kilide sokarak daireyi açıyor ve içeri giriyoruz, Jamison ve kırpılmış sarı saçlı bir yabancı'nın bilgisayar ekranına eğildiğini görünce duruyoruz.

"Neler oluyor lan?" Xavier sevgilisine şüpheyle bakarak, "Ne oluyor lan?" diyor. Diğer adam kıpırdamadan dönüyor ve gözlerini masaya indiriyor.

"Xavier." Jamison doğruldu ve genişçe gülümsedi. "Erken dönmüşsün. Seni çok geç bir saate kadar beklemiyordum." Beni uyarırken kaşlarını çatıyor. "Patronunla Boston'da buluşacağını sanıyordum?"

"Öyleydim," diye yalan söylüyor Xavier. "Yolda Hunt'ı aradım çünkü bir şey üzerinde çalışmamız gerekiyor."

"Kimsin sen?" Genç adama bir bakış atarken bir adım öne çıkarak soruyorum.

"Öğrenci stajyerlerden biri," diyor Jamison, adam bana cevap veremediği için ona bir tokat atarak. Ona gülümsüyor. "Bana öğle yemeği getirdiğin için teşekkürler. Eğitimine başka bir zaman devam edeceğim. Ofise geri dön."

Adam eğilip yerden bir sırt çantası alıyor. Onu göğsüne bastırıyor ve masanın etrafından dolaşıyor. Beni geçmek için hamle yaparken elimi omzuna vuruyorum. "Buraya bir daha gelme. Burası yasak bölge."

Çenesini kaldırıyor, stil sahibi siyah çerçevelerin ardındaki şaşırtıcı mavi gözleriyle beni delip geçiyor. "Özür dilerim, Bay Hunt. Bir daha olmayacak." Elimden yeniden hareket ettirerek gitmesine izin verdim ve

birkaç saniye arkasından bakakaldım. "Neden buradaydın?" Xavier çantasını kanepeye atar ve saplar doğru onun Erkek arkadaş. O kamçı onun Kafa etrafta. "Diğer herkes nerede?"

"Argon bana öğle yemeği getirdi ve diğer herkes köşedeki suşi restoranına gitti."

"Babamın talimatları çok açıktı. Tam gizlilik, başka hiç kimsenin burada ne yaptığımızı ya da buraya geldiğimizi bilmesine izin verilmemesi anlamına gelir." Kollarımı kavuşturup gözlerimi Jamison'a dikiyorum. Projeyi tehlikeye atmış olabilir ve görevden alınması gerekecek. Xavier'in mutlu olmayacağından ama bu gerçekleştiğinde sevincimi kontrol altında tutmaya çalışacağım. Babamla konuşmak için bir not alıyorum.

Xavier, "Sipariş ," diyor.

Jamison'ın burun delikleri alevlenir. "Hiç yoktan büyük bir olay yaratıyorsun. Adam staja başladığından beri benim kuyruğuma takılıyor. Akşamları ona bir şeyler gösteriyorum. O iyi bir çocuk. Süper zeki ve inanılmaz yetenekleri var. Bana öğle yemeği getirmeyi teklif etti, ben de bir sakınca görmedim. Yeni bir atılım yapmıştım ve yemek yemek için durmak istemedim."

"Bununla başlayamaz mıydın?" Xavier benim "Ne atılımı?" dememle aynı anda soruyor.

Gözleri parlıyor. "Dijital bir ayak izi buldum ve onu takip edebildim. Bir isim buldum. Bekle biraz. Çıktısını alayım."

Lanet olsun. Babam onu takımdan çıkarmayı kabul etmeyecek. Yine de, bir yabancının içeri girmesine izin verdiği için uyarılmayı hak ediyor.

Yazıcıdan birkaç sayfa çıktı ve Xavier'e uzattı, gözlerinde heyecan vardı. Xavier'in omzuna , raporu okurken kaşlarını saç çizgime tırmanıyor. Xavier ve ben bakışlarımızı değiştiriyoruz ve Jamison yine kaşlarını çatıyor. "Bu Hamilton denen adamı tanıyor musun?"

"Bundan sonrasını biz hallederiz." Artık ona güvenmiyorum ve daha fazla bilgi vermek istemiyorum.

Xavier, "Karargâha geri dönebilirsiniz," diyor. "Buranın bize kalması gerek."

Jamison kaşlarını çatarak masanın etrafından dolanır. Ellerini Xavier'in kalçalarına . "Neden köpek kulübesindeymişim gibi hissediyorum? Bir ipucu buldum. Aradığımız şey buydu. Mutlu olmalısın."

"Ben mutluyum." Xavier geri adım atıyor ve Jamison'ın elleri kalçalarından iniyor. "Bu iyi bir iş. Teşekkürler, Jamison. Bundan sonrasını biz hallederiz."

Gözlerinde acı parıldıyor ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturuyor. "Bilmediğim bir şey mi var X? Bana söyleyecek bir şeyin mi var?" Ses tonunda suçlama çok net.

"Öyle bir şey değil," diyor Xavier. "İşle ilgili meseleleri kişisel meselelerimizden ayrı tutalım. İşim bitince seni ararım, tamam mı?"

"Elbette." Eğilerek Xavier'in başının arkasını kavırıyor ve ağzına sert bir öpücük konduruyor.

Yüzünü duvara çarptığımı hayal ediyorum ama bu beni sadece biraz daha iyi hissettiriyor.

Çantasını ve ceketini alırken ona ters ters bakıyorum, yüzünde kendini beğenmiş bir gülümsemeyle yanımdan geçerken ona çelme takmak istiyorum. Bu adamı nasıl sevebildim? Ona ve kibrine katlanamıyorum.

"Bu da neydi şimdi?" Jamison apartmandan ayrıldıktan sonra soruyorum. "Buraya kimseyi getirmemesi gerektiğini biliyor ve hiçbir zaman kuralları çiğneyen bir tip olmadı."

"Biliyorum." Sandalyesine çöktü ve bilgisayara giriş yaptı. "Ne düşündüğünü bilmiyorum."

"Belki de ona güvenemeyiz diye düşünüyorum." Onun yanındaki masaya oturdum ve bilgisayarını açtım.

"Bir saniye bekle, Hunt." Xavier vahşi bir bakışla beni iğneliyor. "Argon'un buraya girmesine izin vermemesi gerektiğini biliyorum ama aşırı tepki vermeyelim. Daha yeni ilk ipucunu ortaya çıkardı ve geçen yıl Nessa'nın Montgomery'nin kızı olduğunu keşfetmenize yardım etti ve Mathers ile Montgomery'yi alaşağı etmenize yardımcı olan başka istihbaratlar da verdi. O bizim düşmanımız değil."

. "Onun benim olduğuna eminim."

Xavier bir elini saçlarının arasında gezdirerek iç geçiriyor. "Kişisel duygularının yapmamız gereken şeyin önüne geçmesine izin verme."

"Ben de senin için aynısını söyleyebilirim." Bilgilerimi giriyorum ve ekranın yüklenmesini bekliyorum.

"Bunun için seninle tartışmayacağım. Yapacak işlerimiz var. Buna konsantre olalım."

Yaptığım ilk şey bu Argon stajyerini kontrol etmek oldu ama hiçbir tehlike işareti bulamadım. Argon Sanderon, yerel bir özel okulda okuyan A alan bir öğrenci. Ailesi Yunan kökenli, garip ismi de buradan geliyor. Babası o çocukken ölmüş ve o da tek çocuk.

Sandalyemde arkama yaslanıp kalemimi çeneme vuruyorum. Bir şey farkındalığımı gıdıklıyor ama ulaşamayacağım bir yerde. Bu adamda örümcek hislerimi tetikte tutan bir şey var. Xavier'in bana attığı yan bakışı görmezden gelerek bir kahkaha atıyorum, düşüncemden hoşlanacağını bilsem bile.

Yedi saat sonra, geceyi bitiriyoruz. İkimiz de yorgun ve huysuzduk. Hamilton ve Mathers'ın ev bilgisayarlarına girmeyi başardık ama soruşturmadan bir şey çıkmadı. Biz de düşündük.

Bu adamlar göz önünde bir şey saklamazlar. Güvenlik duvarlarını kolayca aştığımız gerçeği, içeri girmemize izin verildiğini gösteriyor. Bilgisayarımı kapatırken esnememi bastırarak, "Evlerini ve ofislerini aramalıyız," diyorum. "Seçkinlerin çoğu keşfedilmesini istemedikleri şeyleri saklama konusunda eski kafalıdır." Boş paket servis kaplarını üst üste yığıyorum, mutfğa taşıyorum ve çöpe atıyorum.

"Sanırım haklısın." Xavier yorgun gözlerini ovuşturarak esniyor. "Hamilton'a ulaşmak zor olacak. O seçkin bir başkan. Evi ve ofisi çok sıkı korunacaktır."

"Mathers ile başlıyoruz ve bu bize ihtiyacımız olan her şeyi verebilir."

Başını sallıyor, ayağa kalkarken tekrar esniyor. "Yorgunum." Kollarını başının üzerine doğru uzatıyor ve sırtını dikleştiriyor. Gömleği kalkıyor, kaslı bir karın şeridi ortaya çıkıyor ve gözlerim ona takılıyor.

"Ben de öyle. Uzun bir gün oldu."

Boğazını temizliyor ve onu süzerken yakalandığım için utanarak başımı kaldırıyorum. bakıyoruz. Söylenmemiş her şeyin ağırlığı ikimizin de üzerine çöküyor. Onunla birlikte yatağa girmeyi ve gece boyunca ona sarılmayı çok isterdim.

Xavier sarılmayı sever. Seveceğimi hiç düşünmediğim bir şeydi ama birbirimize sarılmış bir şekilde uyanmak en sevdiğim uyanma şekliydi.

Bir nostalji acısı yüzüme tokat gibi çarpıyor ve pişman olacağım bir şey yapmadan ya da söylemeden önce ayaklarımı hareket ettirmeye . "Bugünkü her şey için teşekkürler. Yarın görüşürüz." Adımlarımı kapıya doğru atıyorum.

"Sawyer?" diye sesleniyor, elimi kapının koluna doladığımda.

Aptalca bir nedenden dolayı umutla arkamı döndüm. "Öyle mi?"

Havada kaynayan elektrik çatırdarken sessizlik bizi sarıyor. "İyi geceler, dostum."

Kalbim sıkışıyor ve yüzümdeki hayal kırıklığını gizlemek için yeterince hızlı olduğumdan emin değilim. "İyi geceler, Parlak Olan. Tatlı rüyalar," diyorum apartmandan çıkmadan önce.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

SAWYER

"Sydney." Yatak odasının kapısına tekrar vurdum. "İçeri girebilir miyim? Konuşmamız gerek." Günlerdir onu yakalamaya çalışıyordum ama

Genellikle o uyanmadan ben kalkmış oluyorum ve gece döndüğümde o genellikle yatakta oluyor, bu yüzden zamanım olmadı. Bu gece Xavier'in evinden bilerek erken ayrıldım, onunla konuşmaya kararlıyım.

"Pek havamda değilim," diye .

"Bu önemli," diye bağıriyorum kapıdan. "Ya ben içeri gireceğim ya da sen dışarı çıkmak zorunda kalacaksın."

Kapı açılır ve karşısında somurtkan, darmadağınık bir Sydney bulur. Keçeleşmiş saç telleri nemli alına yapışmış. Gözleri kan çanağına dönmüş, kırmızı çerçeveli ve cildi benek benek. "Neyin var? Hasta mısın?" Yerdeki bol miktarda kullanılmış mendili ve yatağının başucundaki ağır kesici ilaçları görerek soruyorum.

"Daha iyiydim," diyor gizemli bir şekilde, içeri girmem için kenara çekiliyor. "Sen de içeri girebilirsin."

Yarı boş kutuların etrafından dolanarak kanepeye doğru ilerliyorum ve havasız odayı havalandırmak için pencereyi açıyorum. Kanepede yer açmak için birkaç dergi ve gazeteyi bir kenara itiyorum, o koltuğa çöküp dizlerini göğsüne çekerken oturuyorum. Üzerinde buruşuk bir pijama pantolonu ve lekeleri belli olan beyaz bir atlet var. "Yardım edebileceğim bir şey var mı?" olduğunu merak ederek soruyorum.

"Bana zaten yeterince yardım ettin." Yüz hatları yumuşuyor. "Charlie bana yeni banka bilgilerimi ve kartımı gönderdi ve galerideki röportajı almam için bir şeyler yaptığını biliyorum."

"Müdahale ettiğim için kızgın mısın?" Bunu sadece işe girmesini ve bir amacı olmasını istediğim için yaptım. Ben pek ortalıkta değilim ve o da yalnız olmalı.

"Başta biraz endişeliydim ama işi aldım ve Pazartesi günü başlıyorum, o yüzden sanırım teşekkür etmeliyim."

"Bu harika. Tebrikler." Bileğimi dizimin üzerine koyup kanepede arkama yaslanıyorum.

"Ne hakkında konuşmak istiyordun?" Alt dudağını kemiriyor.

"Birkaç günlüğüne gidiyorum. Ne zaman döneceğimden emin değilim ama

Pazar günü olmalı. Florentina yarın burada olacak, yeni hesabınıza para yatırdım ve yiyecek siparişi verdim."

Ağzında eğlenceli bir sırıtış yayılıyor. "Ben yirmi dört yaşındayım, Sawyer. Kendi başımın çaresine bakabilirim ama jestlerin için minnettarım."

Ayağımı yere koyup dirseklerimi dizlerime dayıyorum ve ellerimi kavuşturuyorum. "Bir şey daha vardı. 'Menfaatleri olan arkadaşlar' anlaşması yaptığımızı biliyorum ama fikrimi değiştirdim. İstediğim bu değil. Birlikte yatmamız tek seferlik bir şeydi ve şu andan itibaren bunu tamamen platonik tutmamızı tercih ederim."

"Sorun değil Sawyer. Ben de öyle düşünmüştüm." Düğümlemiş saçlarını yüzünden uzaklaştırıyor. "Sanırım hâlâ Xavier'e takılıyorsun."

Başımı salladım. "Hiçbir hayatıma devam etmeye hazır değilim," diyorum dürüstçe. "Ve seni incitmek istemiyorum. Seksin aramızda iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum."

"Muhtemelen haklısın." Gözleri yanımdaki dergi yığınının kayıyor ve yüzüne acı kazanıyor. Ayağa kalkıyor. "Hepsi bu kadar mıydı? Duş almam ve burayı temizlemem gerekiyor. Dağınıklığının seni ne kadar rahatsız ettiğini biliyorum."

Ayağa kalkıyorum. "Dürüstçe mi? Evet ama burası senin odan. En azından Jackson'ın eskiden yaptığı gibi daireyi dağıtmıyorsun." Tüm bedenimi saran bir ürperti içime işliyor. "Onu kardeşim gibi severim ama çok dağınık bir piç."

Bakışları tekrar kanepenin üzerindeki dergi yığınının kaymadan önce kıkırdıyor. Öne doğru atılarak onları topluyor ve kollarıma doğru itiyor. "At şunları lütfen." Bana hızlıca sarılıyor. "İyi yolculuklar. Döndüğünde görüşürüz."

Geri dönüşüm malzemelerini atmak için mutfaka doğru yürürken ünlü dergilerinden birinin manşetine göz atıyorum. Görünüşe göre Jared Dempsey -Ryder Stone'un küçük grubu Ruminant'ın davulcusu

Wilder'ın kardeşi, gelecek vaat eden bir süper modelle nişanlı. Acaba Sydney neden yüzlerinin her yerini karaladı?

"Deja vu yaşıyoruz sanki," diyor Lauder sesini alçaltarak, Techxet'in sağladığı yüksek teknolojiли dürbünlerle Matherses'lerin arazisini, araziyi çevreleyen ormandaki ağaçlardan birine tûneyerek tararken. İki kişilik gruplara ayrıldık. Ben Jack-oğul ile birlikteyim. Anderson Xavier'le ve Drew da Charlie'yle. Diesel'in altı kişilik bir ekibi var ve şu anda eve giden yolu açıyorlar, biz de beklenmedik tehditlere karşı etrafı kolaçan ediyoruz. Lauder, "Daniels'in dengesiz sosyopatın harekete geçtiğini doğrulamasını bekliyorum," diye takılıyor.

"Bu biraz zor olurdu," diyor Xavier kulağımızın dibinde, "söz konusu sosyopatın artık toz duman olduğunu düşünürsek."

"Sosyopatik eğilimleri olan tek Mathers o değildi," diyor Anderson kulağıma. "Alessandra'nın da aynı özellikleri paylaştığına eminim."

"Gerçek," diyor Drew. "Kız kesinlikle onun mini-me'i." "Elinizdeki göreve konsantre olun," diye emrediyor Diesel bir otoriter bir ses. "Hanımlar gala etkinliğinden dönmeden önce içeri girip çıkmamız gerekiyor."

"Onlar kadın değil," diyor Drew. "Ama seni gayet iyi duyuyoruz."

Dün gece geç saatlerde Bama'ya vardık ve şehrin dışında salaş bir yerde konakladık. Varlığımızı gizli tutmamız gerekiyordu, bu yüzden beş yıldızlı otellerden birinde kalmamız söz konusu değildi.

Kendi çarşaf larımı getirmeyi tercih ettiğim için mutluyum. Aksi takdirde kaldığım ikiz yatağın sert ve lekeli çarşaf larında uyumamın imkânı yoktu. Anderson oda rezervasyonlarından sorumluydu ve tabii ki kendisini Lauder'ın yanına, beni de Xavier'in yanına yerleştirdi. Her şeye burnunu sokan pislik. Xavier, diva olduğu için çift kişilik yatağı talep etti ve bana küçük ikiz yatağı bıraktı. Ayaklarım yatağın ucundan dışarı çıkarken uyuyabilmem bir mucizeydi ve her döndüğümde yan tarafa düşüp duruyordum.

Ne dediği umurumda değil. Bu gece büyük yatağı alacağım.

Bütün günü Diesel ve ekibiyle planlar üzerinde çalışarak geçirdik. Johnson'da Den- ton'un güvenlik ekibinde geçirdiği zamanlardan kalma tüm mekanın bir haritası var. Ayrıca kitaplığın arkasındaki gizli oda da dahil olmak üzere Math- ers'in ofisinin planını da bize anlatabildi. Hâlâ güvenlik ekibinde olan bir arkadaşı Denton'ın Van'ı buradan kaçırdığımız geceden beri görülmediğini doğruladı. Belli ki öyle. Çünkü şu anda cehennemde çürüyor. İlginç olan Mathers'in uzun süreli bir iş için yurtdışında olduğu ve Alessandra'nın onun atıyla gemiyi yönettiği söylendi. Eminim kendi halinde ve herkese hükmetmekten zevk alıyordur. Onun gibi bir kaltağın güce erişimi olması son derece tehlikeli.

lmn sır olarak saklamalarının bir nedeni var ve ben bunun nedenini bilmek istiyorum.

Diesel, "Dışarısı ve içerisi temizlendi," diyor ve ağaçtan inmeye başlıyoruz. "Kameralar kapandığında bize haber ver, Daniels," diye ekliyor, biz arazide yan girişe doğru koşarken.

"Tamamdır," diyor Xavier. "Gitmeye hazırız."

Diesel, "Benzin bize en fazla bir saat veriyor," diye hatırlatıyor.

Anderson'ı kaçırıp işkence ettikten sonra Hearst'n evinden kurtarıırken kullandığımız stratejiyi kullanmayı seçtik. Maliknedeki personeli ve muhafızları etkisiz hale getirmenin en kolay yolu buydu. Devriye gezen muhafızlar her zamanki gibi etkisiz hale getirildi. "Johnson ve Travers size içeride eşlik edecek. Adamlarımın geri kalanı dışarıda devriye gezecek. Ne gibi acil durum planları olduğunu bilmiyoruz, o yüzden acele edin."

Diğerleriyle birlikte yeniden toplanıp Johnson ve Travers'ı geniş arazinin içinde takip ediyoruz.

Herkes Techxet'in tamamen siyah savaş kıyafetlerini giymiş durumda. Hafif pantolonlar ve uzun kollu gömlekler kızılötesi lazerlere karşı dayanıklı ve kurşun geçirmez; hepimiz birer silah ve birkaç bıçak taşıyoruz. Hiçbir eliti hafife almamamız gerektiğini ve beklenmeyi beklememiz gerektiğini deneyimlerimizden biliyoruz.

Alessandra Mathers dev bir amık olabilir, ama akıllı ve kocaman taşakları var. Her ne kadar varlığımızı ondan gizlemek için büyük çaba sarf etmiş olsak da, burada olduğumuzu bildiğini ve bir saldırı beklediğini göz ardı edemeyiz.

Uyuyan çalışanları ve korumaları geçerek Johnson'ı doğrudan Denton'ın ofisine kadar takip ediyoruz.

Johnson büyük maun bir kapının önünde durur ve bir elini kaldırır. Kapının kolunu oynatıyor ama kapı yerinden oynamıyor. Johnson etkileyici bir hızla kilidi açıyor ve Travers'la birlikte odayı boşaltırken biz de geri çekiliyoruz. "Burada nöbet tutacağız ve gitmeden önce size beş dakikalık bir uyarı vereceğiz."

Yanından hızla geçip kitapların olduğu duvara doğru ilerlerken ona başımı sallıyorum ve Johnson'ın söylediği yerde, ikinci rafta *Oliver Twist*'i buluyorum. Ben kitabı çıkarıp gizli düğmeye basarken çocuklar arkamda duruyor. Dış ofisi arama zahmetine girmiyoruz; Mathers değerli bir şeyi bu kadar görünür bir şekilde saklamazdı ve masanın üzerinde duran bilgisayarı zaten hackledik ve ilgilenecek bir şey bulamadık.

Aradığımız her ne ise gizli odada olacaktır.

Raf ünitesi duvarın içine doğru çekilip geniş bir ofis-karma-den ortaya çıkınca geri çekiliyoruz. "Geride dur," diye emrediyorum, kolumu uzatarak. "Bu, ısı izleri olmadan en iyi şekilde çalışacaktır." Cihazı ön cebimden çıkarıp açıyorum ve odayı taramasına izin veriyorum. İnce kırmızı bir çizgi yayılıyor, odayı böceklerle ve diğer elektronik cihazlara karşı tararken bir battaniye gibi genişliyor. İki sinyal alıyor: Biri süslü şöminenin üzerinde duran devasa aile portresinin arkasında, diğeri de kitap raflarından birinin üzerindeki panoda.

Anderson ve Lauder yağlıboya tabloya yönelip onu duvardan çekerler. "Bingo." Anderson kasayı ortaya çıkarırken sırtıyor.

"Gizli kamera." Xavier panelden bir kitap alır. "Adamın kitaplarla ne alıp veremediği var?" diye mırıldanıyor, elindeki kitabın ortasına yerleştirilmiş kamerayı incelerken.

"Devre dışı bırak ve çantaya koy. İçinde işe yarar bazı görüntüler olabilir."

" canım, Sherlock," diyor Xavier, ben masaya yönelirken ve Charlie ile Drew çekmeceleri ve rafları karıştırmadan önce alanın geri kalanının fotoğraflarını çekmeye başlarken.

"Her şeyin fotoğrafını çek," diyorum sandalyeye çöküp Denton'ın gizli bilgisayarına güç verirken.

"Bırak ben yapayım," diyor Xavier, birkaç dakika sonra ben bilgisayara giriş yapmış ve beni sistemine sokacak yazılımı çalıştırmaya hazırlanırken ortaya çıkıyor.

"Ben ne yaptığımı biliyorum." Ona ters ters baktım.

"Biliyorum, ama ben daha hızlıyım." Kaşlarını sallıyor ve ben dudaklarımı büzüyorum. İnatçı yapım ona siktirip gitmesini söylememi gerektiriyor ama zaman çok önemli ve gerçek şu ki Xavier benden daha iyi.

"Tamam." Ayağa kalkıp USB anahtarını eline tutuşturuyorum. "

Diesel bir süre sonra "Yirmi dakikanız kaldı," diyor. "Her şey yolunda. Gala etkinliğini hâlâ izliyoruz ve minibüs sizi dışarıda bekliyor."

"Yardıma ihtiyacımız var." Anderson pantolonunu indiriyor ve ben Mathers'ın çekmecesini karıştırmayı bırakıp iki arkadaşına yardım etmek için koşuyorum. "Kahretsin, bu şey bir ton ağırlığında." Anderson ve Lauder duvardan çıkardıkları kasayı tutmakta zorlanıyorlardı. Kasayı çıkarıp almak, kısıtlı zamanımızda en güvenli seçenektir. Johnson ve Travers odaya gelene kadar yardım ediyorum, Lauder ve Anderson'ın kasayı dışarıya, minibüse taşımalarına yardım ediyorum. Tabloyu kapatıp masaya dönüyorum ve evrakları alıp çantamıza tikiyorum.

Xavier dosya indirmeyi bitirip dijital anahtarı pantolonunun fermuarlı cebine diğerlerine "İşleri toparlamaya hazır olun," diyorum.

"İşimiz bitti," diyor Charlie, odanın en ucundaki kuyruklu piyanonun tepesindeki çerçeveli resimlerin son birkaç fotoğrafını çekerken cep telefonunu uzatarak.

"Çocuklar. Oradan çıkmanız gerekiyor." Diesel'in acil sesi kulağıma doluyor. "Ön girişten yaklaşan araçlar var. Çatıda iki adamım var. Sizi koruyacaklar ama minibüse binip buradan defolup gitmeniz gerek!"

İkinci kez söylenmesine gerek yok. Ürkütücü sessizlikteki koridordaki tek ses, evin içinden kapıya doğru koşarken ayaklarımızın çıkardığı ses. "Kahretsin," diye küfrediyorum kapıya yaklaştığımızda ve tekerleklerin gıcırtısı düşmanın geldiğini haber veriyor. "Hazır ol," diyorum, silahımı yeniden hareket ettirerek. Xavier'e dönüyorum. "Poligonda sana gösterdiğim her şeyi hatırlıyor musun?"

"Kötü adamlara nasıl kurşun sıkacağımı biliyorum Hunt. Bana aptalmışım gibi davranma."

Onu bir bakışla deliyorum. Bazen çok sinir bozucu oluyor. Nasıl ateş edileceğini bildiğini biliyorum. Ona öğreten bendim. Ama daha önce hiç kimseyi öldürmedi. Daha önce kimseye silah bile ateşlemedi ve işler binmek üzere. Ben istemiyorum-

başına gelen şey. "Aptal olmadığını biliyorum ama üçümüz gibi tecrübeli değilsin. Aptalca bir şey yapma. Geride dur ve gözlerini dört aç."

Başıyla onaylıyor ama ona güvenmiyorum. Yüzünün iki yanını tutarak gözlerinin içine bakıyorum. "davrandığın için başına bir şey gelirse, bundan tamamen seni sorumlu tutarım ve bu işin peşini bırakmam. Dikkatli ol." Hiç düşünmeden dudaklarına hızlı ve sert bir öpücük konduruyorum, tam o sırada dışarıdan silah sesleri geliyor.

Drew, "Gidelim," der ve iki elinde birer silahla kapıdan dışarı fırlar.

"Gösteri zamanı." Charlie sırtıyor, fazlasıyla neşeli görünüyor ve bu, bu adamların çok fazla kötü şey gördüğünü ve yaptığını hatırlatıyor.

Silah sesleri harekete geçme vaktinin geldiğini gösteriyor. Yavaşça dışarı çıkarken Xavier'e "Arkamda kal," diyorum.

Drew ve Charlie'nin adamları bowling gibi devirmesini izlerken Xavier, "Vay anasını," diye haykırıyor. Diesel'in adamları çatıdan nişan alırken kurşunlar başımızın üzerinden vızıldıyor. Anderson ve Lauder minibüsün arkasında, eğilip dalarak bir Land Rover'a ateş ediyorlar. Alessandra'nın yanında getirdiği adamlar meşhur sinekler gibi düşerken, aileden esmer bir kadın kafasını kaldırıp ateşe karşılık veriyor.

"Teslim ol," diyorum, Charlie ayakta kalan son adamı indirirken silahımı kaldırmış ona doğru ilerliyorum. "Yoksa Manning'in kafana bir kurşun sıkmasına seve seve izin veririm."

Drew arkasından yaklaşarak saniyeler içinde onu etkisiz hale getirir. "Daha fazlasını istemezdim," diye tıslıyor, ellerini arkasından çekip bileklerine kelepçeler takıyor.

"Kink'le ilgilendiğini bilseydim, çok eğlenebilirdik," diye mırıldanıyor, bir tutsak için fazla huzursuz görünüyor.

"Çıkın buradan," diye emrediyor Diesel, evin yanından koşarak. "Temizleyeceğiz ama şimdi gitmen gerek."

"Peki ya sürtük?" Anderson sorar.

"Onu minibüse bindirin," diyorum, silahımı belimdeki kemere sokarak. "Ona birkaç soru sormak istiyorum." Bizi iş üstünde yakaladığına göre ondan bir şeyler öğrenmeye çalışabiliriz.

"Sana hiçbir şey söylemiyorum." Bana kibirli bir sırıtış attı.

"Meşhur son sözler, tatlım" diyor Drew, onu iterek araca bindirirken.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

SAWYER

Johnson bizi kasabanın en uzak köşesindeki bir ek binaya götürdü. Alabama'ya gelmeden önce, bir yere ihtiyacımız olursa diye keşif yapmışlardı. Ya da kibirli bir kaltağı sorgulamak için bir yer. Diesel ve ekibinin bu kadar akıllıca plan yapmasının nedeni onlara ödediğim her kuruşa değer.

Drew, Alessandra'nın el ve ayak bileklerini sandalyeye sabitledikten sonra "Konuşmaya başla," dedi. Kayıt cihazları ve silahlar için onu zaten kontrol ettik.

"Siktir ."

Xavier başını Mac'inden kaldırmadan, "Ne kadar orijinal," diye söyleniyor. Evdeki kamera sistemine bir virüs yerleştirdiğini biliyorum, yedekleri olması ihtimaline karşı.

"Kapa , ibne."

Ellerim bir anda boğazına dolandı. "Kadın olman sikimde bile değil. Bir daha ağzından o kelime anında boynunu kırarım." İsteksizce gitmesine izin vermeden önce ne demek istediğimi anlatmak için daha fazla baskı uyguluyorum.

Öksürüyor, zehirli gözlerini bana diyor. "Evli bir adama göre eski sevgilin hakkında çok ." Bizi izlediğini bilmek şaşırtıcı olmasa da endişe verici.

"Neden gala balosunda değildin?" Anderson elindeki bıçağı ileri geri savurarak sorar.

"Öyleydim ama erken ayrıldım. Zamanımı değerlendirecek daha iyi şeylerim vardı." "Bizi gözetlemek gibi," diyor Charlie.

Sırıttıyor ve ben tedirgin oluyorum.

"Neden babanızın kayıp olduğunu bildirmediğiniz?" diye sordum.

Bir kahkaha atıyor. "Sana söylemeyeceğimi söylemiştim. Bunu bütün gün yapabiliriz. Benim için sorun değil."

"Sikerim böyle işi." Drew bıçağı Anderson'dan kaptığı gibi kasıklarına bastırır. "Hunt'ın aksine, senin gibi bir kadına işkence etmek ya da onu öldürmek konusunda hiçbir tereddütüm yok. Bunun için gözümü bile kırpmam." Bıçağı aşağı bastırıyor ve kadının ağzından tiz bir çığlık çıkıyor. "Bacaklarının arasında bu silah olmadan ne kadar değerli olabilirsin ki? Ha?"

Charlie elinde bıçakla bir adım öne çıkıyor ve kızın başını saçlarından tutup geriye çekiyor. "Güzel yüzünü mahvedip saçlarını kesersek seni kim ister ki?" Kadının saçından bir tutam koparıp kucağına bırakıyor ve bıçağın kenarını yüzünün yan tarafına doğru ilerletiyor.

"Tamam! Dur! Dur! Sana anlatacağım."

Anderson ve Lauder, Drew ve Charlie'ye sırtıyor. Anderson bunu cep telefonuna kaydediyor, sanırım Abby'ye göstermek için. Bundan çok hoşlanacak.

Charlie kızın saçlarını serbest bırakıyor ama geri adım atmıyor, yüzünde tüylerimi diken diken eden tehditkâr bir ifadeyle kızın üzerinde geziniyor. Drew bıçağı biraz geri çekiyor ama kızın amına bastırmaya devam ediyor. "Konuş, amcık. Sabrım kalmadı."

"Parayı istiyorum," diye tükürüyor. "Eğer onun kayıp olduğunu bildirirsek, banka hesapları dondurulacak, yetkililer ensemizde olacak ve elit kesim beni babamın yerine geçmeye zorlayacak."

"Bu senin için neden bir sorun olsun ki?" Xavier'e doğru kaşlarını çatmasını izleyerek soruyorum. "O dünyanın her hastalıklı ve çarpık parçasını seviyorsun."

"Bir bok bilmiyorsun, Hunt." Çenesinde bir kas patladı. "Hamilton'ın sözlerine rağmen bir kadının gerçek bir güce sahip olmasına asla izin vermeyecekler. Ben onların oyuncağı olacağım. Başka bir şey değil ve o piçler tarafından oradan oraya savrulmaktan bıktım. O piçlerden babamdan nefret ettiğim kadar nefret ediyorum." Gözlerini yüzüme dikti. "Sanırım bu sorunu benim için hallettiğin için sana teşekkür etmeliyim."

"Yani baban ve arkadaşları için bacaklarını ve kıcını açmaktan zevk almadığını mı söylemek istiyorsun?" Drew bıçağın ucunu kadının kasıklarında gezdiriyor ve kadın biraz sıçırıyor.

"Tecavüz. Kelime tecavüz ve tabii ki bundan hoşlanmadım."

"Ne düşündüğümü biliyorsun," diyor Drew, Charlie onu arkadan sıkıştırırken yüzünü onunkinin içine sokarak. "Bence her dakikasını çok sevdim."

"Para nerede?" Bundan sıkıldığım için soruyorum.

"Bilseydim, çoktan buradan milyonlarca kilometre uzaklaşmış olurum," diye tıslıyor. "Babanın kasasına girmeyi unutabilirsin. Bu imkansız. Açmaya çalıştığın anda onu ateşe verecek bir güvenlik özelliğiyle donatılmıştır. yakacaksın ve sonsuza dek kaybolacaklar."

Başımı yana eğip ona bakarken yüzümdeki nötr ifadeyi koruyorum. Techxet'in her tür kasayı açmak için bir alet geliştirdiğini bilmiyor. Hearst'ün kasasına girerken yaşadığımız sorunlardan sonra babam bu aleti yaptırdı. Diesel kasayı Xavier'in Rydeville'deki deposuna göndermeyi organize eder etmez, o bebeği birkaç saat içinde açmış olacağız.

"Hunt. Bunu görmen gerek," diyor Xavier, bakışları benimkilere kayıyor. Bektan poker suratını takınmış, bariz zevkini zar zor gizliyor.

Omzunun üzerinden eğilerek ona doğru yürüyorum. "Ne oldu?" Fısıldıyorum.

"Kod Jamison'ın geçen gün bulduğu kodla aynı," diye açıklıyor, yani Techxet'in sistemine her kim girdiyse Denton'ın gizli ev bilgisayarının kurulmasına da yardım etmiş.

"çözebilir misin?"

"Bir ayı ormana sıçar mı?" Sırıttıyor, yeşil gözleri ışıltı ışıltı parlıyor.

"et."

Alessandra'ya dönüyorum ve onun Xavier'e belli belirsiz bir tiksintiyle bakışını izliyorum. Onun bu kadar homofobik olduğuna inanmakta zorlanıyorum, içinde yaşadığı dünya beni şaşırtıyor. Erkek erkeğe ilişki elit çevrelerde duyulmamış bir şey değil.

"Baban neden benimkinin peşine düştü?" Kollarımı göğsümde kavuşturmuş halde onun önünde duruyorum.

"Bence bu çok açık. Hamilton'ın talimatlarına göre hareket ediyordu ve Hamilton babanızın elitlerle ilgili pek çok soruna yol açabilecek kanıtları olduğunu biliyordu." Başını eğerek Lauder'a gülümsüyor. "Hamilton önce babanı hedef aldı çünkü ona ulaşmak çok kolaydı." Jackson sertleşince bir kahkaha atıyor. "Onunla tanıştım, biliyorsun. Kız kardeşinle. Bir keresinde adada bir partiye katılmıştım.

Daha çok bir seks partisiydi. Dani ziyafette Montgomery'nin yanına zincirlenmişti. Doğduğu günkü gibi çıplaktı. Onu kendi artıklarıyla besledi. Bir köpeği besler gibi."

Charlie başını geriye doğru çekip sağ yanağına bir çizgi çizdiğinde yüzündeki gülümseme silinir. Kan yüzünden ve çenesinden aşağı damlarken, delici çılgınlık terk edilmiş ahırın etrafında yankılanıyor.

Lauder öne çıkar, bıçağı Drew'dan sakince alır ve kasıklarına saplayarak sandalyeye saplar. İdrar kokusu havayı deliyor ve Alessandra'nın acı dolu ulumaları çılgılık atarken hayvani bir hal alıyor. "Bu zaman kaybı," diyor Lauder. "Bize değerli bir şey söylemeyecek."

"Öyle olsa bile, onu sorgulamak için burada kalamayız. Buradan siktir olup gitmeliyiz," diye ekliyor Anderson.

"Yaşamasına izin veremeyiz," diyor Charlie, kızın saçını tutmayı bırakarak. "Doğruca seçkinler sınıfına gidecek."

"Hayır," diye inliyor hıçkırıklarının arasında. "Onlara söylemeyeceğim çünkü o zaman parayı kaybederim."

Göğsünden karanlık bir kıkırdama yükseliyor. "Nasıl olsa parayı kaybedeceksin çünkü onu geri çalacağız."

Drew'a başını salladım, o da silahını çekti.

"Paylaşabiliriz!" diye haykırıyor. "Parayı bulmak için birlikte çalışabilir ve paylaşabiliriz."

"İyi deneme ama ben " diyorum. "Sana güvenmiyoruz ya da senden hoşlanmıyoruz."

Drew emniyeti kapatır ve silahını hazırlar.

"Peşinizden gelecek!" diye bağırıyor. "Beni öldürürseniz, hepinizi alaşağı eder."

Bu kadar kuruntulu olduğuna göre onu beceriyor olmalı. Hamilton, onun yerine başka bir uşak bulma zorunluluğu dışında onu umursamayacaktır.

"Nasıl olsa peşimizde, tatlım. Bir cinayet daha fark yaratmaz." Drew kızın başını kaldırıp gözlerinin içine bakıyor. "Bu işi uzatacak vaktimiz olmadığı için şükretmelisin. Bana kalsa seni bir hafta boyunca yavaş yavaş öldürürdüm. Seni tekrar tekrar uçurumun kenarına getirirdim. Ölmek için yalvarmana neden olacak akıl almaz acılar çektirirdim." ve silahını kadının alnının ortasına doğrulttu. "Keyfini çıkar

Babanla cehennemde buluşman." Drew tetiği çekiyor ve başı öne düşmeden önce gözlerindeki ışık anında sönüyor.

"Ne yazık ki onu yanımızda götüremedik. Onu yok edişini izlemek hoşuma giderdi," diyor Charlie, duygudan yoksun bir yüzle ona bakarak.

Bu adamlar sık sık içlerinde sakladıkları karanlık kötülüğe bir bakış atıyorlar ve kendimi asla onlarla karşı karşıya bulmak istemiyorum. Bunun yapabilecekleri açısından buzdağının sadece görünen kısmı olduğunu biliyorum. Hiç kimse çocukken katlandıkları şeylere katlanıp da en azından biraz kafayı yememiş olamaz.

Drew Charlie'ye "Ne yapacağını biliyorsun," der, silahını bir kenara koyar ve Alessandra'nın cansız bedenine sırtını döner. "Charlie cesedi yakarken biz minibüste bekleyelim."

İkimiz de motel odamızda duş alıp üstümüzü değiştirdikten sonra Xavier, "Bu çok ağır bir şeydi," diyor. "Drew'in ondan nefret ettiğini biliyordum ama yine de bunu yapmasına biraz şaşırdım."

"Ben değilim. O kötü bir kaltaktı. Sana ibne dedi ve Lauder'a Dani hakkında sataştı. Ölmeyi hak ediyordu." Eşyalarımı düzgünce spor çantama yerleştirdim. Diesel eve alternatif bir yoldan gitmemizi önerdi ve ekibiyle birlikte yola çıkmadan önce Knoxville'de bizim için yeni otel odaları ayarladı. Yaklaşık dört saatlik bir ve pek de keyifli olmayacak; neredeyse gece yarısı oldu ve hepimiz oldukça bitkin durumdayız. Ama oyalanmayı göze alamayız.

"Hamilton'ın peşimizden geleceği konusunda blöf yaptığını mı düşünüyorsun?" Xavier çantasının fermuarını çekerek söylüyor.

Omuz silkiyorum, kapı çalınırken çantamı omzuma atıyorum. "Bizim için geldiğini biliyoruz. Sanırım onun için önemli olduğunu ima ederek kışını kurtarmaya çalışıyordu ya da sorumluluğu onun üzerine atıyordu. Hamilton, Hearst öldürülene kadar bir oyuncu değildi," diye hatırlatıyorum ona, Drew'a kapıyı açarken.

"Bu sadece bir varsayım," diyor Drew, odaya girip sözümün sonunu yakalayarak. "Tek bildiğimiz, Atticus'a yardım edenin Hamilton olduğu. Hamilton'ın ölmemizi istemek için bildiğimizden daha fazla nedeni olabilir."

"Sebebi ne olursa olsun. Onu hemen indirmeliyiz," diyor Xavier, poposunu duvarın yanındaki küçük masaya yaslayarak. "Her şey doruğa ulaşıyor. Bunu iliklerime kadar hissediyorum."

"Ziyaretinizin bir nedeni var mıydı?" Drew'a saatimi kontrol ederek soruyorum. Yola çıkmamıza daha on dakika var.

Bakışları aramızda gidip gelirken boğazını temizleyerek başını sallıyor. "Denton'ın ofisinde çektiğimiz fotoğrafları gözden geçiriyordum ve görmen gereken bir şeye rastladım." Kot pantolonunun cebinden Charlie'nin cep telefonunu çıkararak ekranı açıyor ve Xavier'e uzatıyor. "Sol üst köşeyi yakınlaştır."

Xavier parmaklarını ekranda gezdirir ve Drew'un telefonuna bakarken yüzü gittikçe solgunlaşır.

"Ne oldu?" Yanına gidip telefonu kaptım. Ekran görüntüsü piyanonun üstündeki çerçeveli fotoğrafların bir görüntüsü ve dört adamın fotoğrafına yakınlaştırılmış. Denton ve William ortada, Denton'ın diğer tarafında tanıdık genç bir adam ve Hamilton'ın uzak tarafında tanıdık olmayan yaşlı bir adam var. Fotoğrafa birkaç saniye bakıyorum ama adamın sıksa, inek kıcını görmemek mümkün değil. "Vay anasını. Resmen oyuna getirildik."

"Yani oyuna getirildim." Xavier'in omuzları çökmüş, gözlerini kırptırarak yıpranmış halıya bakıyor.

"Daha da kötüleşiyor," diye ekliyor Drew. "Bir sonraki ekrana bakın."

Xavier başını kaldırıyor ve ben sağa kaydırırken sıkıntılı gözlerini bana diyor. Jamison ve Alessandra'nın kollarını birbirine dolamış görüntüsü karşısında yumruğunu ağzına tıkıyor. Jamison Alessandra'nın yüzünün yan tarafını öpüyor, Alessandra da kameraya gülümsüyor ve son derece mutlu görünüyor. "Orospu çocuğu," diye tıslayarak telefonu Drew'a geri veriyorum. Xavier'in önünde durup elimi omuzlarına koyuyorum. "Xavier. Bana bak."

"Yapma, Sawyer." Elimi itti. "İngilizce dilinde bunu düzeltebilecek hiçbir kelime yokken bunu daha iyi hale getirmeye çalışma." Yüzünü benimkine doğru kaldırırken adem elması boğazında zıplıyor. Yüzünde pek çok farklı duygu görüyorum ve bunun için kendini hırpaladığını biliyorum.

Durumu düzeltmek için bir şey yapmam, bir şey söylemem gerekiyor. "Eğer bu birinin hatasıysa, benim hatam. Bana ve Lauder'a yardım etmesi için onu geçen yıl işe aldım. Onu yıllardır tanıyordum. On yedi yaşından beri stajyerlik yapıyordu. Onu bu proje için öneren bendim."

"Kes şunu, Hunt!" Xavier bağıyor. "Onu beceren sen değildin!" diye bağıyor. "Her gün onun yanında çalışan sen değildin. Ona tam olarak ne yaptığını ve ne yapmayı planladığını göstermiyordun! İlerleme kaydedemememe şaşmamalı. Yaptığım her şeyi izliyordu ve ne zaman gerçeği ortaya çıkarmaya yaklaşısam izini kaybettiriyordu." Masanın üzerindeki bir kâseyi alıp duvara fırlattı.

"Xavier." Ona uzandım ama kolumu savurdu.

"Sadece yapma." Çantasını kaptı ve anahtarları elimden aldı. "Ben arabada bekleyeceğim. Yalnız birkaç dakikaya ihtiyacım var."

O çıkarken kapı çarpıldı ve kendimi hiç bu kadar çaresiz hissetmemiştim. "O iki yüzlü piçi taşaklarından asacağım. ve onu bir domuz gibi deşin," diye hırlıyor Drew.

"Sıraya girmen gerekecek." Parmak eklemlerimi kırıyorum. "O heriften nefret ediyorum ve onda bir terslik olduğunu hissediyordum ama dinlemedim."

Drew, "Kıskançlık olduğunu düşündün," diye tahmin ediyor ve ben de başımı sallıyorum.

Bir elimi pürüzsüz çene çizgimin üzerinde gezdiriyor, pek çok soruyu ve keşkeleri düşünüyorum. Ama tüm bunlar Xavier için duyduğum endişenin yanında ikinci planda kalıyor. O resme baktığında yüzünde beliren korku ve utanç ifadesi her şeyi anlatıyordu. "Bu onu mahvedecek. Hacker'ın yerini tespit edemediği için zaten içten içe eleştirildiğini biliyorum. Bunu öğrenmek-"

Duvarları sarsan ve yeri titreten büyük bir patlamayla kesiliyorum. Drew ve ben odadan hızla çıkmadan önce dehşete kapılmış ifadeler takınıyoruz.

Anderson, Lauder ve Charlie aynı anda odalarından çıkıyorlar ve ben Drew'un üzerine yığılıyorum, SUV'umun kalıntılarına bakarken dizlerimin bağı çözülüyor. Alevler arabamın iskeletinden geriye kalanları yalarken gökyüzüne yoğun siyah dumanlar yükseliyor. "Hayır!" Drew'un gömleğini tutarak bağıyorum, gözyaşlarım gözlerime saplanıyor. Anderson gözlerinde korkuyla bana bakıyor. "O arabadaydı! Hayır! Hayır! Xavier! Lütfen, Tanrım, hayır!" Kükreyerek Drew'dan uzaklaşıp enkaza doğru sendeliyorum. "Onu dışarı çıkarmalıyım. Bir ambulans çağırın," diye bağıyorum, arabamdan geriye kalanlara yaklaşırken yüzüm ısınıyor.

Lauder hızlı tepki veriyor, beni geri çekiyor ve hareket etmemi engellemek için bir kolunu göğsüme doluyor. "O öldü, Hunt. Kimse bundan sağ kurtulamazdı." Beni daha yakın tutuyor. Ben ona doğru sarkarken, "Çok üzgünüm," diye boğuk bir ses çıkarıyor.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

XAVIER

"**I** Sanırım tuzlu olmam ve içki almaya gitmem iyi oldu," diyerek patikaya çıktım ve hepsi kafalarını bana doğru çevirirken şok geçiren arkadaşlarıma bir şişe cin salladım. Arkalarında, Hunt'ın lüks cipinden geriye kalanlar çatırdayarak yanıyor ve gecenin karanlığına koyu dumanlı bulutlar gönderiyor

Gökyüzü. Şükürler olsun, burası boktan bir yer ve tek sakinleri biziz.

Patlama olduğunda, resepsiyon masasının arkasındaki yaşlı kadın gözünü bile kırpmadı. Araba bombaları ve cinayet teşebbüsleri buralarda normaldir.

Kim bilir? Belki de öyledir.

Sawyer'ın yüzü hayalet gibi solgun ve gözleri şüpheli bir şekilde cam gibi, bolca göz kırpmıyor ve bana bir hayaletmişim gibi bakıyor. Ya da İsa Mesih hayata dönmüş gibi. Sonra bana doğru koşuyor, kollarını bana doluyor ve beni neredeyse ölene kadar sıkıyor. "Ah, nefes alamıyorum." Beni korkuyormuş gibi bana sarılırken kelimelerim göğsünde boğuklaşıyor. Boştaki elimi göğsüne koyduğumda dağınık bir duygu yumağı boğazımı tıkıyor. Kalbi avucumun altında düzensiz bir şekilde atıyor ve boynundaki nabız insanlık dışı bir hızla zonkluyor.

"Öldüğünü sanıyordum," diye mırıldanıyor, sesi boğuklaşıyor.

"Sürpriz. Yaşıyorum!" Kollarından sıyrıldım, anında özledim

Sıcaklığı ve pahalı parfümünün rahatlatıcı baharatlı kokusu. "Xavier."

Sawyer başımı iki eliyle kavırıyor, gözlerinin derinliklerine bakıyor. Gözlerimi. "Şu anda benimle şaka yapma. Seni kaybettiğimi sandım." Gözlerinde yaşlar birikiyor ve benden hiçbir şey saklamıyor. "Lanet olsun. Kalp krizi geçiriyormuşum gibi hissediyorum."

"Ya da bir aydınlanma," diyorum çünkü ciddi şaka yapmak benim varsayılan ayarımdır.

"Evet." Başını sallıyor ve onaylamasıyla beni şaşırtıyor. "Sanırım bu o."

Kaşlarımı kaldırdım, misilleme yapmak için ağzımı açtığımda Başparmağını alt dudağımda gezdirerek beni etkili bir şekilde susturuyor. Dokunuşu her yerimde yankılanıyor ve adrenalin sistemimi doldururken kalbim hızlanıyor.

"Seni seviyorum," diye ağzından geçiriyor, yüzü duygularla çalkalanıyor. "Seni çok seviyorum Xavier," diye ekliyor dudakları dudaklarıma çarpmadan önce.

Sawyer'ın öpücükleri her zaman beni hissizleştirecek güce sahiptir ve bu sefer de farklı değil. Boştaki elimi kullanarak bir elimi gömleğine sokuyorum ve onu mümkün olduğunca yakınımaya çekiyorum. Başımı eğerek öpücüğünü derinleştirmesine izin veriyor, dudaklarıma değen tanıdık tadıyla ağzının inliyorum. Hiç kimse beni Sawyer Hunt kadar iyi öpmemişti. Dili dışarı fırlıyor, içeri girmeyi talep ediyor ve şu anda onu hiçbir şeyden mahrum edemem. Bu muhtemelen en kötü karar olsa bile.

Ama şu anda ona ihtiyacım var ve bencilce davranıp istediğimi alacağım.

Birbirimizi yutuyoruz ve vücudumdaki tüm kan kasıklarında toplanıyor. Sawyer bir elini bırakıp kıkırımı kavırıyor ve sertleşmiş aletini bana sürüyor. Zorlanan sikimin ucundan prekum sızıyor ve ona karşı sallanıyorum, kendimi onun içinde kaybetmekten ve beni aptal yerine koyan pisliği düşünmemekten başka bir şey istemiyorum.

"Çocuklar, bu her ne kadar harika ve tuhaf bir şekilde tahrik edici olsa da," diyor Jackson. "Başka bir sefere erteleyebilir misiniz?"

İsteksizce ayrılıyor ama Sawyer bir kolunu sırtımda tutuyor.

"Buradan siktir olup gitmemiz lazım," diye ekliyor Jackson. "Ve kendimize yeni tekerlekler bulmalıyız çünkü sanırım o kömürleşmiş kaltak benim arabama da bir bomba yerleştirdi."

"Diesel'i arayayım. Çok uzakta olamazlar. Belki araçlarından birini alabiliriz," diyor Sawyer.

Elinden kurtulup bir adım geri çekiliyorum, cin şişesini açıp bir yudum içiyorum. Hunt bana bakıyor, telefon görüşmesini yaparken yüzünde endişe okunuyor. Diesel'le konuşmak için uzaklaşırken başını Ander- son'a doğru sallıyor.

Anderson, Jackson, Charlie ve Drew sırayla sırtıma vurarak yaklaşıyorlar. "Şükürler olsun, iyisin. Karımı arayıp bu haberi vermek için sabırsızlanıyordum," diyor Kai, sanki gerçek bir çocuk olduğuma emin olmak istermiş gibi omzumu sıkarak.

"Keşke o sürtüğe şimdi işkence etseydik," diyorum lokmalar arasında. "Çok hafif atlattı."

"Bunu yapanın o olduğunu bilmiyoruz," diyor Drew. "Jamison yapmış olabilir. Nereye gittiğinizi ona söylediniz mi?"

Ağrı göğsüme baskı yaparken başımı sallıyorum. "Ona küçük yan operasyonumuz hakkında hiçbir şey söylemedim." Çok da önemli görünmüyor. Hâlâ etrafımda daireler çiziyor ve beni beceriksiz bir aptal gibi gösteriyor.

"Birlikte çalışıyor olmalılar," diyor Charlie. "Ona haber verilmiş olmalı."

Drew elini uzatarak, "Bana telefonunu ver," der. "Eminim dinleniyordur."

Abby'nin kardeşine ters ters baktım. "Telefonum dinlenmiyor. Düzenli olarak kontrol ediyorum. Ama al ." Dişlerimi azı dişlerime kadar gıcırdatarak avucuna bir tokat indiriyorum.

Sawyer konuşmaya yeniden katılarak, "Alessandra bunu pek çok şekilde öğrenebilirdi," diyor. "Burası onun ana . Muhtemelen her yerde casusları vardır. Biri bizi fark etmiş ve ona haber vermiş olmalı. Diesel'in adamları görmeden etkinlikten sıvıştığını biliyoruz, bu yüzden buraya geldiğini, bombaları yerleştirdiğini ve sonra da bizi öldürebileceğini ya da korkutup doğruca eve kaçmamızı sağlayabileceğini düşünerek eve geldiğini varsaymak mantıklı."

"Hücren temiz," diyor Drew. "Ama bahse girerim bir yerlerde senin üzerinde bir takip cihazı vardır."

"Bu mümkün değil. Her gün o bokun üzerindeyim."

"Drew, dostum. Bırak artık," diyor Sawyer. "Her ne olduysa, başarılı olamadı." Adamları kenara iterek yanıma geliyor ve parmaklarını benimkilere geçiriyor. "Hepimiz iyiyiz. Diesel, Lauder'ın cipini kontrol etmesi için bomba uzmanı bir arkadaşını gönderiyor ve yolda eve dönmek için kullanabileceğimiz bir aracı var." Elimi sıktı.

"bilgisayarını dinliyordur," diyen Jackson, Sawyer'ın ters ters bakmasına neden oldu.

Sawyer dişlerini sıkarak, "Bırak dedim," diye tıslıyor. "konuşmamız gerektiğini biliyorum ama şimdi değil. Bunu daha sonra çözeceğiz."

Hadi buradan siktir olup gidelim."

Yirmi dakika sonra yola çıktık. Diesel bize karartılmış yedi koltuklu araçlarından birini verdi, yani en azından hepimiz için yer var. Arabayı Drew kullanıyor, birkaç saat sonra Charlie devralacak. Ön taraftalar, kendi aralarında sessizce konuşuyorlar. Anderson Abby'ye mesaj atıyor. Lauder başını cama dayamış uyuyor. Ruh hali düşük. Hepimiz gergin ve yorgunuz. Ben . Kendime çok kızgınım ve düşüncelerimi susturmak için mücadele ediyorum.

Sawyer ağzını kulağıma dayayarak, "Bu senin hatan değil," diyor. "Kendini hırpalamayı bırak." Benim için endişeleniyor olmalı çünkü her zamanki homurdanmalarından hiçbirini yapmadan en arkadaki iki küçük koltuğa, sürünerek yerleşti. Bacakları benimkilerden birkaç santim daha uzun, öndeki koltuğa yaslanmış ve rahat olmadığını söyleyebilirim.

"Nasıl hissettiğimi biliyormuş gibi davranma," diye çıkışıyorum, dışarı atmam gereken kabarcıklı bir öfkeyle derim kaşınıyor. Bir ağız dolusu cin daha yutuyorum, ama etkisini göstermiyor. Şişeyi tekrar kapatıp yere atıyorum ve sessizce sızlanıyorum.

"Hıncını benden çıkar," diyor. "Hepsini çıkar. Ben halledebilirim." Elime uzanıyor ama ben onu itiyorum.

"Dur, Hunt. Sadece dur." Beni rahatlatmaya çalıştığını biliyorum ama duygularım allak bullak olmuş durumda ve onun aşk ilanı ile ne yapacağımı bilemiyorum. "Bu konuda konuşmak istemiyorum."

Dikkat çekici bir şekilde sessiz kalıyor ve bir şekilde uykuya dalıyorum.

OceanofPDF.com

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

XAVIER

Hve omuzlarımı sallayarak beni bir süre sonra uyandırdı. "Xavier. Oteldeyiz," diyor Sawyer, ses tonunu yumuşatarak. "Hadi ama. Bize bir oda tuttum."

Nasıl oda arkadaşı olduğumuzdan emin değilim ama Anderson ya da Drew ile paylaşmaktan iyidir. Drew yük treni gibi horluyor. Anderson da uykusunda inleyip Abby'yi çağırmaya meyilli.

Hunt bizi çoktan içeri aldı ve diğerleri görünürde yoklar, bu yüzden kaza yaptıklarını tahmin ediyorum. Asansörle katları çıkarken elimdeki cin şişesini tutarak esnememi bastırıyorum. Patlamada tüm eşyalarımı kaybettim ve Sawyer'ın Mathers'ın ofisindeki tüm kanıtları çantasında saklamakta ısrar etmesine minnettarım yoksa bilgisayar verilerini kaybedecektik. Her şeyi buluta yedekliyorum ama hala yeni parlak kırmızı MacBook Pro'mu kaybettiğim için kızgınım.

Koridorda odamıza doğru yürürken Sawyer, "Bize bir süit tuttum ama sadece tek yatak odalı süitler ," diyor. "Kanepede uyuyabilirim," diye ekliyor sonuna, pek de kararlı görünmüyor.

Omuz silkiyorum, çünkü uyku düzenimiz şu anda aklımdaki son şey.

Odamızın kapısını açıyor ve önce benim girmeme izin veriyor. Ayrı bir yaşam alanı, küvetli büyük bir banyo ve rahat görünümlü bir kral yatağı ve en-suite duş ve tuvaleti olan cömertçe orantılı bir yatak odası ile oldukça geniş. "Ben duş alacağım," diyorum, duman kokusunun kıyafetlerime sinmesinden nefret ederek.

Dumanlı kıyafetlerimi çıkarıp duşu açıyorum. Duşa girip buharlı suyun altında durarak geçmiş hatalarımdan arınmaya çalışıyorum.

Zihnim, ama hatalarım kendimi kötü hissettiğimde benimle alay etmekten hoşlanıyor. Saçlarımı ve vücudumu otomatik pilotta yıkar gibi yıkıyorum, keşke sihirli bir halım olsaydı da eve zum yapabilseydim, kendi yatağıma girebilseydim, kapıyı kilitleyebilseydim ve dünyayı kapatabilseydim.

Sonunda, serseri düşüncelerime daha fazla dayanamadığımda ve cildim kırılmaya başladığında dışarı çıkıyorum. Banyo iyi donanımlı, bu yüzden dişlerimi fırçalıyorum ve üzerimi değiştirecek hiçbir şeyim olmadığını fark etmeden önce işiyorum. Bu süper kandırmaca. Sıkı belime bir havlu sararak yatak odasına gidiyorum.

Hunt hafif uyku pantolonuyla yatakta oturmuş, telefonunda bir şeyler karıştırıyor.

Yatağa, onun yanına uzanıyorum ve o da başını kaldırıp hemen telefonunu komodinin üzerine koyuyor. Bakışları yavaşça vücudumda geziniyor, yoğun bakışları içtikçe daha da hararetleniyor.

Sawyer'ın bana öyle bir bakışı var ki tüm vücut parçalarımı eritiyor. Bacaklarımın arasındaki hariç. Karanlık bakışları her zaman sikimi taş gibi sertleştirir ve şimdi de durum farklı değil.

Seks bizim için hiçbir zaman sorun olmadı. İlişkimizdeki engel iletişim kurmaktı.

Boğazını temizliyor ve aç gözlerini benimkilere diyor. "Çantamdan sana giyecek bir şeyler alabilirim."

Başımı salladım. "Çıplak uyurum ama yarın ödünç kıyafet almam gerekecek. Benimkiler duman kokuyor."

"Sorun değil. Bende yedek mal var."

Sırıyorum. "Biliyorum. Hafif valiz hazırlamak senin kelime dağarcığında yok." Yatak başlığına yaslanıyorum, sabahın dört buçuğunda nasıl da uyanık olduğumdan nefret ediyorum.

"İyi misin?" diye soruyor ve ona bakmak için başımı çeviriyorum. "Gerçekten mi? Hayır."

"Ben senin için buradayım. İster dinlememi ister sadece sessizlik içinde oturmamı iste." Bir elini saçlarının arasında gezdiriyor. "Kanepede uyuyabilirim ama burada seninle uyumama izin verirsin diye umuyordum. Yalnız kalman gerektiğini düşünmüyorum."

Yan yatıp yüzümü ona döndüğümde dudaklarım bir seğirmeye karşı koyuyor. "Bana asılıyor musun? Karın ne derdi?"

"Sydney'i doğru yola getirdim. Her ne kadar sana asılmak istesem de, savunmasız olduğun bir anda senden asla faydalanmam. Senin için endişeleniyorum. Kafanı karıştırmasına izin verme. Buna değmez."

"Kendimi aptal gibi hissediyorum ve şimdi herkes beni tanıyacak ve yargılayacak. Sanki yeniden on yedi yaşındaymışım ve ailem evli bir adamla olan ilişkiyi ortaya çıkarmış gibi." Sawyer'ın yüz ifadesi şaşkınlığını gösteriyor ama sözümü kesmiyor, uzanıp parmaklarını benimkilere geçiriyor. Elini tutuyorum, dokunuşuna ihtiyaç duyuyorum. "Adam bana ayrıldığını ama iki ipoteği ödemeye gücünün yetmediğini, bu yüzden hâlâ aile evinde yaşadığını söyledi."

Tanıdık bir kendinden nefret dalgası üzerime çökerken başımı sallıyorum. "Ona inanacak kadar saf bir aptalmışım."

"Her zaman insanların içindeki iyiliği görmek istiyorsun. Bu iyi bir özellik Xavier."

"İnsanlığa olan inancımı kaybettim," diye dürüstçe itiraf ediyorum. "Dünyada artık bu saçmalığa inanmamı gerektirecek kadar çok kendine hizmet eden kötü piç var." Sawyer'a bunu söylemek istediğim için derin bir iç çekiyorum. İçimi dökmeye ihtiyacım var. "Elimde değil ama karşılaştırmalar yapıyorum. Hâlâ babamın yüzündeki iğrenme ifadesini ve sık kafalının karısı bizi sevişirken gizlice videoya çekip kasabanın internet forumunda yayınladığında annemin yüzündeki şaşkınlığı hatırlıyorum."

"Lanet olsun. Kızın canı yanıyor olsa bile bu yaptığın çok boktan bir şeydi."

"Bu da büyük bir aptallıktı. Kuzey Dakota'da rıza yaşı on sekizdir ve polis kocasına dava açmıştır. On yıl hapse mahkum edildi ve adı sonsuza kadar seks suçluları listesinde kalacak."

"Sempati duyduğumu söyleyemem," diyor Sawyer.

"Ben de yapmadım. Beni yeterince hızlı terk edemedi. Geri adım attı ve karısıyla arasını düzeltmeye çalıştı. Bütün suçu benim üzerime atmaya çalıştı."

"Ne pislik ama."

"Ona aşık olduğumu sanıyordum." Görünüşe göre aptallığının sonu yok. "Ama onun için hiçbir şey ifade etmiyordum. Ona en çok ihtiyacım olduğu anda beni terk etti. Son sınıf tam bir cehennemdi çünkü tüm arkadaşlarım beni terk etmişti ve sporcularla popüler çocuklar benimle alay etmeye bayılıyordu. Dolabımı kayganlaştırıcı ve gey dergileriyle dolduruyorlardı. Hatta bazı pislikler videodan bir ekran görüntüsü alıp şehrin her yerine yapıştırdılar."

Sawyer beni kollarına çekiyor, ben de kendi isteğimle gidiyorum. "Bununla uğraşmak zorunda kaldığın için üzgünüm."

Uzaklaşmadan önce birkaç saniye beni rahatlatmasına izin veriyorum. Acı, kırılgan kalbimi parçalıyor. "Kuzey Dakota'dan ayrıldığımda yemin ettim

Bir daha asla kandırılmayacağıma dair. Kendimi sadece bana layık olan birine vereceğime. Beni gerçekten seven birine. Yine de aynı lanet hataları yapmaya devam ediyorum. Hiç ders almıyorum." Bir elimi alnıma vuruyorum. "Çok aptalım."

"Aptal olan benim," diyor Sawyer, bileğimi kavrayıp beni görebileceği şekilde yüzümden uzaklaştırarak. "Sana asla layık olmayan bendim. Sana açılmaktan ve seni içime almaktan çok korktum ve bu süreçte seni incittim. Yaşadığım sürece bunun için kendimi asla affetmeyeceğim." Kolunu sırtıma dolayarak yaklaşırken yüzünde şiddetli bir kararlılık belirliyor. "Çok özür dilerim Xavier. Seni hayal kırıklığına uğrattığım için üzgünüm ama daha önce söylediklerimde ciddiydim."

Yüz hatları yumuşuyor ve gözlerinde derin bir duygu parıltıyor. "Seni seviyorum, Parlak Olan. Seni hiç kimseyi sevmediğim kadar çok seviyorum ve bu beni çok korkutuyor. İçten içe bunu bir süredir biliyordum ama sana itiraf etmek ya da aileme söylemek bir yana, bununla yüzleşemeyecek kadar korkak biriydim. Eğer bana bir şans daha verirsen, söz veriyorum seni ilk sıraya koyacağım. Her şeyi yoluna koyacağıma söz veriyorum."

Ona inanmak istiyorum. Hem de çok. Ama artık yargılarıma güvenmiyorum. Ve onun sözlerine de güvenmiyorum çünkü çatlakları kapatmak için onları kalbimin etrafına sarmak çok kolay olurdu. "Kelimeler yeterli değil, Sawyer. Ve artık çok geç. Sen evlisin."

"Ondan boşanıyorum," diyor, beni daha yakın tutarak. Göğüslerimiz birbirine değiyor ve güneye doğru bir arzu dalgası yayılıyor. Aletim kalınlaşıyor ve giydiği dayanıksız pijama pantolonunun içinden onunkinin de sertleştiğini hissediyorum. "Senden başka hiçbir şey umurumda değil. Uyanmam bu geceyi bulduğu için özür dilerim. Öldüğünü sandığım için." Sesi çatlıyor ve gözlerinde yaşlar birikiyor. "Bu beni mahvetti Xavier. Tek düşünebildiğim seni sevdiğimi bilmeden öldüğündü." Alnını benimkine bastırıyor. "Sana samimi olduğumu kanıtlamam gerektiğini biliyorum. Geçmişini anlattığın için bunu daha iyi anlıyorum. Bunun zaman alacağını biliyorum ama pes etmeyeceğim." Ağzına sert bir öpücük konduruyor ve ereksiyonu benimkine sürtünüp damarlarıma taze bir ihtiyaç gönderirken inliyorum.

Artık kaya gibi sertim ve tüm bu bastırılmış hisleri becermeye hazırım-
Çıkıyor.

"Senin için savaşacağım Xavier."

Daha önce kararlı görüldüğünü düşünmüştüm ama bu, yüzündeki inatçı kararlılık ifadesinin yanında hiçbir şey.

"Ve seni geri alana kadar pes etmeyeceğim. Biz birbirimize aitiz ve sen bunun doğru olduğuna inanana kadar da rahat etmeyeceğim."

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

XAVIER

"Y "Değiştiğini mi söylüyorsun?" Onu sırt üstü yatırıp havlumu kenara atarak ve kalçalarına binerek meydan okuyorum.

"O zaman bunu kanıtla. Zevkimi senin bedeninden almama izin ver çünkü sana sunmak istediğim tek şey bu."

"Seni nasıl elde edersem edeyim," diyor ve yüzümü avuçlamak için uzanıyor. "Bana ne istersen yap. Seveceğimi biliyorsun."

Kaşlarımı çatıyorum ve ellerimi sıcak, çıplak göğsünde gezdirirken kıkırdıyorum. "Şimdi, şimdi, Sawyer. Yalan söyleme. İkimiz de bana hükmetmeyi ne kadar sevdiğini biliyoruz. Kontrolün sende olmasına ne kadar ihtiyacın var."

"Bu, kontrolü bırakmaya hazır olmadığım ya da seninle alttan almaktan zevk almadığım anlamına gelmez." Dudaklarını ıslatıyor, gergin görünüyor. "Bunu sana hiç söylemedim. Söylemeliydim. Ama sen benim ilkimdin."

"Saçmalık." Nasıl bir oyun oynadığını merak ederek gözlerimi kısıyorum. "Bana yalan söyleme. Sıkıydın ama o kadar da değil."

"Parmaklarımı ve oyuncaklarımı kullandım. Hem de çok. Kendi başıma ve daha önceki partnerlerimle. Kıcımda bir penis olmasını seviyorum ama sen gelene kadar hiçbir erkeğe beni sikmesi için güvenmemiştim."

Yalan söylemediğini biliyorum. Gerçek yüzünün her yerinde yazıyor ve bundan muazzam bir heyecan duyuyorum. Eğilerek dudaklarımı onunkilere yapıştırıyorum ve hafif pantolonunun üzerinden sikinin üstüne bastırıyorum. Aletimin delici metaline sert bir şey sürtünüyor ve duraksıyorum, ağzımı geri çekip doğruluyorum. "O da neydi?"

Ağzında geniş bir sırıtış yayılıyor ve bu sanki taşaklarına yumruk yemiş gibi oluyor. Sawyer muhteşem. Çok ateşli. Çok seksi. Şimdiye kadarki en iyi yatışımdı. Çok azdım ve eğer bu düşündüğüm şeyse

saniyeler içinde boşalmam muhtemel. "Pantolonumu çıkar ve gör," diye mırıldanıyor, o hipnotize edici seksi derin sesini kullanarak.

Rekor bir sürede bacaklarını açtım, pantolonunu indirdim ve kurtuldum. muhteşem sikini yakından ve kişisel olarak inceledim. "Vay , Sawyer. Başardın. Sikini deldirmişsin." Onun da benim gibi tepesinde Prens Albert piercingi var. Benden farklı olarak, onun sikinde de dört tane merdiven var. Parmağımı uzunluğuna doğru gezdiriyorum ve tıslıyor.

"Sen sormadan önce," diyor, dilim dışarı fırlayıp sert, sıcak etini ve birçok piercing'inin soğuk metalini yalarken siki sallanıyor. "Bunu senin için yaptım. Her şey boka sarmadan hemen önceydi ve sana gösterecek zamanım olmadı."

tırmanıyorum, tekrar sırtına biniyorum, ten . "Gerçek bu mu?"

"Yüzde yüz."

"Neden?" Sawyer'la saf olduğu için acımasızca dalga geçtim çünkü kolunda hiç piercing ve sadece küçük bir dövme vardı.

"Çünkü aletin piercing ile kıcıma girip çıkarken inanılmaz bir his veriyor ve senin de aynısını deneyimlemeni istiyorum."

"Vücudundan zevk alarak beni becer," diye mırıldanıyorum, göğsünün her tarafına öpücükler bastırıyorum. "Aletini kıcıma sokmanı istiyorum. Hemen."

Sawyer başımın arkasından tutup beni sertçe üstüne çekiyor ve ağzı benimkiyle birleşiyor. Dili ağzımın içine dalıyor ve dudaklarımız ve birbirimizin ırzına geçerken birbirimize sürtünüyoruz. Ellerim onun muhteşem vücudunda geziniyor, her yontulmuş çukur ve kıvrımla kendimden geçiyorum. Sawyer beni sırtüstü çeviriyor ve tırnaklarımı omurgasına geçirip kıcının yanaklarını yoğururken o da bana doğru itiyor. "Siktir. Seninle seks yapmayı özlemişim," diye kulağımı tırmalıyor ve sonra bir vampir gibi boynumu ısırıyor.

Buruşuk deliğini bulmadan önce parmaklarımı yalıyorum. İki parmağımı içeri itiyorum, sikinin benimkine karşı sarsılmasının tadını çıkarıyorum ve dudaklarıma karşı küfür ediyor. Kalçalarım yukarı doğru itilirken ve birbirimize sürtünürken parmaklarımı kıcına sokup çıkarıyorum. Öpüşmelerimiz daha çılgınca, dokunuşlarımız daha vahşi bir hal alıyor, ta ki ben daha fazla dayanamayana kadar.

Bizi ters çeviriyorum, üzerine otururken kıcımı onun sikine bastırıyorum. "Lütfen, lütfen, lütfen. Kutsal olan her şey aşkına, bana prezervatif ve kayganlaştırıcı söyle."

"Öyle olduğunu söylersem küstahlık etmiş olur muyum?"

"Tamamen," diyorum, yataktan kalkıp çantasına ulaşmak için acele ederken neredeyse takla atıyordum. "Ama umurumda bile . Şu anda, ileriye dönük planlamandan etkilendim," diye ekliyorum, çantasını karıştırırken, tüm eşyalarını karıştırdığımı umursamadan. Bunun için yarın beni bir güzel benzetebilir. "Ve hayatının her yönünü saplantılı bir şekilde kontrol etme ihtiyacını takdir ediyorum." Malzemeleri bulduktan sonra ayağa kalkıyorum ve arkamı dönüp duruyorum.

Hunt yatağın ortasında bir yastık yaslanmış, bacaklarını iki yana açmış ve dizlerini göğsüne doğru çekerek her şeyini bana gösteriyor. Aç gözleri beni olduğum yerde sabitliyor. "Önce sikin içimde olması lazım."

Yatağa tırmanıyorum, heyecan tüm vücudumu titretiyor. Bacaklarının arasında diz çökerken sikimi okşuyorum. "Lütfen dersan sana istediğini verebilirim." Ona sırtıyorum, ne istersem yapacağını ve söyleyeceğini biliyorum çünkü beni memnun etmek için o kadar çaresiz. Eğer bundan faydalanıyorsam beni dava et. Normalde yatak odasında otoriter olan Sawyer'dır ve ben de ona eşlik etmekten mutluluk duyarım. Bu gece, patron benim.

"Lütfen sik beni, Parlak Olan."

"Adil oynamıyorsun, talim çavuşu." Sırıtarak kaşlarımı sallıyorum.

İnliyor. "Bana böyle seslenmeni özlemedim."

Elimi ereksiyonunun etrafına sarıp sıkıyorum. "Elbette . Tıpkı senin beni canavar sikinle delmeyi özlediğin gibi." Eğilerek uzun, kalın aletin her iki yanından aşağı yukarı bir yol yalıyorum. "Diğerlerine söylemediğim için minnettar ol. Özellikle de evcil hayvanımın adını ağzından kaçırdığında."

"Kasıtlı değildi," diyor, dilimi tepesine doğru düzleştirdiğimde kalçaları sarsılıyor. Prekum boncukları dilimi ıslatıyor ve elimi gergin uzunluğumun etrafına sarıyorum, dev horozunun ucunu emerken birkaç pompa .

"Biliyorum," diye itiraf ediyorum, doğrulup bir elimle ikimizi de pompalıyorum, onun sikin benime bastırılmış hissinin tadını çıkarıyorum. "Sırf bu yüzden ağzımdan baklayı çıkarmadım." O gözlerini devirirken ben kendi şakama kıkırdıyorum.

"Benimle dalga geçmeyi bırak dostum," diyor şehvetli gözlerle yalvararak. "Sana şimdi ihtiyacım var."

"Ve bana sahip olacaksın. Ben söylediğim zaman." Parmaklarıma biraz kayganlaştırıcı sürüyorum ve ereksiyonumun üzerine bir prezervatif yuvarlıyorum.

Dudağını ısıyor ve bırakmanın onun için zor olduğunu biliyorum, bu yüzden ona acıyorum. Başımı eğerek sikini ağzıma alıyorum, dudaklarımı sikinde aşağı yukarı kaydırıyorum, iki parmağımı götüne sokup onu hazırlarken piercinglerini dikkatlice yalıyorum. "Siktir," diye tıslıyorum, deliği parmaklarımın etrafında kenetlenirken. Ben de kendime daha fazla işkence edemiyorum. Parmaklarımı kışına sokup çıkarırken, olabildiğince yukarı iterken, hızla seccadesini okşarken onu birkaç dakika daha emiyorum. Neredeyse yataktan atlıyor ve ağzıma daha fazla prekum sızıyor.

Bunun çok hızlı bitmesini istemediğimden, gürültülü bir patlamayla aletini bırakıyorum ve parmaklarımı çekiyorum. Vücudumu onunkiyle aynı hizaya getirip dudaklarına yapışıyorum çünkü onu öpmek için can atıyorum. "Seni seviyorum," diyor nefes almak için ayağa kalktığımızda. Saçlarımı avuç avuç tutuyor. "Sen buna inanana kadar söylemeye devam edeceğim."

"Ben de seni seviyorum," diyorum çünkü o gerçeği biliyorken yalan söylemenin bir anlamı yok.

Bu her şeyin yolunda olduğu anlamına gelmiyor. Tam tersi.

Ama sanırım bu bir ilerleme.

Aletimin her tarafına kayganlaştırıcı sürerken birkaç kez daha öpüşüyoruz ve sonra kendimi girişine yerleştiriyorum, bacaklarını göğsüne doğru itiyorum, yavaşça içine girerken manzaranın tadını çıkarıyorum. "Siktir, Sawyer." Sonuna kadar itiyorum ve hareketsiz duruyorum, bir saniyeliğine gözlerimi kapatıyorum, kışının horozumu kucaklamasının inanılmaz hissini yıkıyorum.

"Kıınılda bebeğim," diyor Sawyer ve ben gözlerimi tam zamanında açıp onun muzip sırtışını görüyorum. "Vur şu kışa!"

Neye gönderme yaptığını bildiğim için kıkırdıyorum. "Lauder ve Anderson'ın bunu duymak için dışarıda olmamaları ne yazık," diye söyleniyorum.

"Onları her zaman izlemeye davet edebiliriz," diye alay ediyor, ben derinlere doğru iterken sırtı yataktan kalkıyor.

"Bunun onların işi olduğunu biliyorum, ama nedense iki erkeğin birlikte olmasının onları tatmin edeceğini sanmıyorum."

Sawyer sırtıyor. "Tuhaf şeyler oldu."

"Öyle," diye kabul ediyorum, bedenimi onunkinin üzerine bastırarak. "Ama seni paylaşmayacağım."

"Ben bu plana varım," diye kabul ediyor.

Onu becerirken ağzına sert bir öpücük konduruyorum, sikimi derinlere sürüyorum, Sawyer'ın içinde olmanın keyfini yeniden çıkarıyorum. Deri tokatlıyor

ve ben onu yatağa yatırırken ortak inlemelerimiz havayı dolduruyor.

"Yeter, bebeğim." Sawyer göğsümü iterek söylüyor. "İçine boşalmak istiyorum." Ağzımın kenarına yumuşak bir öpücük konduruyor. "Sen içimde hareket ederken hissettiklerimi senin de hissetmeni istiyorum."

"Sawyer, bunun bana söylediğin en romantik şeylerden biri olduğuna inanıyorum."

"Eğer bu doğruysa, fena halde başarısız oluyorum." Ben çekilirken bacaklarını indiriyor.

"Beni arkadan becermeni istiyorum," diyorum, "ama diz çökerek."

"Sanırım patronluk taslamayı seviyorsun," diyor prezervatifi takıp yağlarken.

"Eğer aletini kıcıma sokacaksa, evet," diye itiraf ediyorum, doğru pozisyona gelebilmesi için dört ayak üzerinde diz çöküyorum.

Sawyer yanaklarımı ayırıyor ve dilinin ıslak sıcaklığını göt deliğimde hissettiğimde neredeyse çözülüyorum. Aletimi çekiştiriyorum, o her yerimi yalarken kıcımı yüzüne doğru itiyorum. Elimi itip sikimi okşarken parmaklarını kıcıma soktuğunda ağzımdan boğuk bir çığlık kopuyor. "Patlayacağım ve eğer acele etmezsen sonsuza dek senin için kaybolacağım. Hadi, talim çavuşu. Beni delip geç."

Yatak hareket ediyor ve siki girişimi dürttüğünde tıslıyorum. Sawyer, "Bunu sen istedin," diyor ve derin bir hamleyle içime girerken ellerini kalçalarımın gömüyor. Geri çekilmiyor, sikini kıcıma sokup çıkarıyor ve bu inanılmaz bir şey.

Daha önce de piercingli erkeklerle sikişmişim ama Sawyer kadar büyüğünü görmemişim. Bu his akıllara durgunluk veriyor. "Siktir, Sawyer. Çok iyi hissediyorsun. Daha sert gir. Daha derine."

Sawyer elini boğazıma doluyor ve daha dik oturuyor, beni de yanına çekerek sırtımın sıcak göğsüyle aynı hizaya gelmesini sağlıyor. Beni doğru açıda tutmak için bir elini boğazımda, diğerini de kalçamda tutarak beni acımasızca beceriyor.

"Yaklaştım," diyor, yüzünü boynuma gömüyor ve tenimi hafifçe ısıtıyor.

"Ben de," diyorum ve saniyeler sonra kıcımı kaldırıp bacaklarımı ayırırken başımı yatağa doğru itiyor. Elleri bana mastürbasyon yapmak için hareket ederken arkadan vücuduyla beni örtüyor. Sikini içime sokup çıkarırken beni sert ve hızlı bir şekilde okşuyor ve

Taşaklarım geriliyor, omurgam karıncalanıyor ve elinin üzerinde patlamadan önce üç saniyelik bir uyarı alıyorum.

Sawyer kükrüyor, kalçalarını ileri doğru itiyor ve her ikimizin de doruk noktasını ustalıkla sağarken kıcımı eziyor. Hayatımın en iyi orgazmını yaşarken gözlerimin arkasında hâlâ yıldızlar beliriyor.

İkimizin de işi bittiğinde, ter içinde yatağa yığılıyoruz, otomatik olarak birbirimizi yakınımıza çekiyoruz ve saniyeler içinde kendimizden geçiyoruz.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

SAWYER

L Xavier'in bir örümcek maymunu gibi etrafımda dolanmasıyla
uyaniyorum ve bu yüzümde kocaman bir gülümsemeye neden oluyor.
Dün gece inanılmazdı ve daha önce piercing yaptırmadığım için
kendime kızıyorum, çünkü lanet olsun. Seks bundan daha iyi olamaz.
Ya da belki de artık hiçbir şeyi saklamadığım içindir. Kendimi
tamamen ona açtım ve

çok daha özgürleştirici.

Hâlâ uzun bir yol olduğunu biliyorum. Benim için bunu
kolaylaştırmayacağını bildiğim gibi. Kolaylaştırmamalı da. Ayaklarına
kapanmayı ve tapınmayı hak ediyorum.

Kollarımı ona dolayarak gözlerimi kapatıyorum ve yüzümü onun
muhteşem saçlarına bastırarak dün gece kullandığı şampuanın
meyvemsi kokusunu içime çekiyorum.

Xavier kıpırdanıyor, uykulu gözlerini kırpıştırarak açıyor ve
esniyor. Bir an için kaşlarını çatıyor ve yönünü yeniden bulana kadar
etrafına bakınıyor.

"Günaydın, Parlak Olan." Ağzımı onunkine bastırıyorum, onu
usulca öpüyorum, o da beni öptüğünde memnun oluyorum. Birkaç
dakika sonra dudaklarımız birbirinden ayrılıyor ve merakla bana
bakıyor. "Ne oldu?" diye soruyorum.

Göğsüme bastırarak sırtımı yatağa yaslamaya zorluyor. "Git
başımdan uzaylı ucube ve Sawyer 'Sabah nefesi almıyorum' Hunt'ı
bana geri ver."

Göğsümden bir kıkırdama yükseliyor. "Bunu gerçekten söyledim
mi?"

Kaşlarını çatıyor. "Birden fazla kez, ama seni affettim çünkü her
zaman sarılmama izin verdin."

Onu aşağı çekiyorum, yüzünü göğsüme bastırıyorum ve kollarımı
ona doluyorum. "Seninle sarılmayı seviyorum."

Çenesini kaldırıyor. "Bir vücut istilasının kurbanı olduğuna şimdi daha da ikna oldum."

"Bunu anlamak o kadar da zor değil," diyorum ensesini tutarak. "Duvarlarımı yıktım. Senin için kendimi savunmasız bırakıyorum çünkü sen buna değersin."

Yüzündeki acı dolu ifadeden de anlaşılacağı üzere, bu kesinlikle yanlış bir ifadeydi. Kahretsin. Bu işlerde çok kötüyüm.

Bacaklarını yatağın kenarına doğru sallayarak ayağa kalkıyor. "Bana iyilik yapma, Hunt. Kendini olmadığın biri gibi davranmaya zorlamayı istemiyorum." Ayağa kalkıyor, siki gururla dışarı fırlıyor.

Yataktan fırlayarak gitmesine engel oluyorum. "Bu benim için korkutucu Xavier, ama bu sana karşı sahte olduğum anlamına gelmiyor. Şu anda sana karşı daha önce hiç kimseye karşı olmadığım kadar gerçeğim." Onun yakışıklı yüzünü kavriyorum. "Nasıl seveceğimi bilmiyorum çünkü onunla büyümedim. Annemle babamın evliliğinin normal olmadığını erken yaşta anladım. Laurena ve Travis gibi birbirlerine bakmadılar ve benim üzerime sevgi yağdırmadılar."

Onu bırakıp yatağa yığılırken ağzımdan hava fışkırıyor. "Ben biriyim, Parlak Olan." Titrek bir gülümsemeyle onu iğneliyorum. "Lauder ve Anderson'ın kadınlarıyla nasıl olduklarını görüyorum ve böyle bırakıp gitmek beni korkutuyor, ama bunu seninle istiyorum. İstiyorum. Kendimi kesip açıyorum, kalbimi ve korkularımı açığa çıkarıyorum çünkü bu doğru geliyor. Sen ve ben doğru hissediyoruz. Her zaman öyleydi. Her şeyi çözmeye çalışırken ortalığı karıştırdığımı biliyorum ama bunu telafi edeceğim."

Yanımdaki yatağa uzanıyor ve ellerimizi birleştiriyorum. Gözlerinin içine bakarak ona "Seni seviyorum," diyorum. Bu sözcükler ağzımdan her çıktığında söylemek daha da kolaylaşıyor.

"Bence ne istediğini gerçekten bilmiyorsun. Bence motelde olanlar seni korkuttu ve emin olmadığın bir şey yapmana neden oldu. Beni sevdiğine inandığına inanıyorum, ama bu araba bombasına karşı bir tepki. Bu bir nostalji."

Dişlerimi sıkıyorum, öfkemi kontrol altına almak için çok çalışıyorum çünkü onunla tartışmak istemiyorum. "Kelimeleri ağzıma tıkma. Bana nasıl hissettiğimi söyleme. İnanmak istemiyorsan sözlerimi bana geri fırlat. Ama sakın bana onlara inanmadığımı söylemeye cüret etme."

"Zaten bir önemi yok," diyor ve elini elimden çekip ayağa kalkıyor.

Sabah odunu neredeyse gözümü çıkaracakken öfkeme hakim olmak zor, ama sözleri beni kızdırıyor. "Dün geceden sonra bunu nasıl söylersin? Bunu hissedenden tek kişinin ben olmadığımı biliyorum."

"Ateşli seks sorunlarımızı sihirli bir şekilde çözmez, Sawyer. Ve gerçekten bunun hakkında konuşmamız gerektiğini düşünmüyorum."

Bana yıllardır yalan söyleyen o çıkarıcı pisliği bulmak gibi var. haftalar."

"Tamam, ama yine bu konudan bahsediyoruz."

Bunu kasıtlı olarak görmezden gelerek, "Bana giyecek bir şeyler getir ve takip tarayıcısına ihtiyacım var" diyor ve banyoya girmeden önce ortadan kayboluyor.

Çantamı yerden alıp yatağın üzerine kaldırıyorum ve özenle katlanmış kıyafetlerimi buruşuk bir karmaşa içinde görünce derin bir nefes alıyorum. "Tanrı aşkına, Xavier!" diye bağıyorum. "Her şeyi dağıtmak zorunda mıydın?"

"Sakin ol. Onlar sadece giysi," bağıırır.

Kapı açıkken işerken ona ters ters bakıyorum.

Temiz bir boxer, düz beyaz bir gömlek ve koyu renk bir kot pantolon çıkarırken kendi kendime "Lauder two-point-oh gibi" diye mırıldanıyorum. Her şey ona biraz büyük gelecek ama iş görür.

Çantamın içindekileri yatağın üzerine boşaltıp her şeyi düzgünce katladıktan sonra yerine koyarken duş açılıyor. Dijital cihazı dışarıda tutup Xavier için komodinin üzerine bırakıyorum.

Bir dakika sonra tamamen çıplak ve halının her tarafına su damlatarak yeniden ortaya çıkar. Dumanlı kıyafetlerini yere bırakıp banyoya dönüyor ve bir saniye sonra hala sıırıslıklam bir şekilde geri dönüyor. Havluyu sırtında bir ileri bir geri gezdirirken, yatağın üzerinde bıraktığım giysi yığınının sanki kendisine hakaret etmişler gibi bakıyor.

Gözlerimi yarıklara kadar kısıyorum. "Bu kıyafetlerde bir sorun mu var?"

"Biraz renk ve stratejik olarak yerleştirilmiş birkaç yırtığın düzeltemeyeceği bir şey değil."

Ayağa kalkıp banyo odasına götürmek üzere çantamı alırken gözlerimi deviriyorum. Xavier'in sırf beni kızdırmak için çantamı tekrar karıştırmayacağına güvenmiyorum. "Onlar bir borç." Onu göğsünden dürtüklüyorum. "Kıyafetlerimi değiştirme."

"Sakin ol. Sadece zincirini çekiyorum," diyor havluyu kasıklarının içine ve çevresine sürterek.

Gözlerim açgözlülükle hareketi takip ederken, şehvet bellerimde kıpırdanıyor.

"Bana öyle bakmayı kes. Seni bir daha sikmeyeceğim."

"Senden bunu istedim mi?" çarparak çıkıyorum, gülüşü beni takip ediyor. En azından onu yıkıcı düşüncelerden uzaklaştırmıştım.

Yirmi dakika sonra banyodan giyinmiş olarak çıkıyorum ve Anderson ile Lauder'ın diğer odada Xavier ile konuştuklarını duyuyorum.

"Ne var ne yok?" Sehpadan oda servisi menüsünü kaptığım gibi çantamı yere bırakarak soruyorum.

"Görünüşe göre sakin." Lauder deli gibi sırıtıyor. "Annem ve babam öpüşüp barıştılar mı?"

"Siktir git," diye tersliyorum ve Anderson'ın yanındaki kanepeye çöküyorum.

"Buna inanamayacaksın," diyor Xavier, öfkeyle telefonunun tuşlarına basarken odada volta atıyor. "Pislik herif beni takip *ediyormuş*." Cüzdanından bir kartvizit odanın öbür ucundan bana doğru fırlatıyor. "O sinsi herif bana verdiği kartvizitin içine bir takip cihazı yerleştirmişti. Cüzdanımdaydı ve böcek taraması yapmayı hiç düşünmedim."

"Neden kızgın anlıyorum," diyor Anderson kağıt bardaktan kahve içerken. "Ama onun saatine bir takip cihazı yerleştirdin. Güvensizlik iki taraflı gibi görünüyor."

"Bunu takımdaki tüm adamlarla yaptım. İnsanların evime sigortasız girmesine izin vermem," diyor Xavier ve neredeyse ağzından köpükler saçılıyor. Xavier çok zeki biri ve bunun sevgilisinin ona kazık atmasından daha fazlası olduğunu biliyorum. Yaptığı işte en iyi olmakla gurur duyuyor. Jamison'ın onu bu şekilde alt etmesi her şeyden çok canını yakıyor.

Anderson'ın kafasının arkasına vurdum. "Benimki nerede?" Kahveyi işaret ediyorum.

"Sizi de davet edecektik ama bütün gece Pound Town'ı ziyaret edeceğinizi ve güzellik uykusuna ihtiyacınız olduğunu düşündük."

Lauder neredeyse kahvesini yere tükürüyordu.

"Çok mu çocukça?" Kahveyi onun kendini beğenmiş kafasına dökmek istiyorum.

"Odaklanabilir miyiz lan?" Biri kapıya vururken Xavier tersler.

Anderson ve Lauder rekor bir sürede silahlarını çıkarır, kapıya doğru ilerler ve gözetleme deliğinden bakarlar. "Bu Kray

İkizler," diyor Lauder, Drew ve Charlie'in içeri girmesi için kapıyı açarak.

"Kray İkizleri de kim?" Anderson sorar.

Xavier, "Ronnie ve Reggie Kray, Londra'da yirmi yıldan fazla bir süre yeraltı dünyasına hükmetmiş İngiliz gangsterlerdi," diyor.

"Her şey hakkında her şeyi nasıl biliyorsun?" Lauder kapıyı kapatırken Anderson sorar.

"Lisedeyken Tom Hardy'ye aşıkım. Ben son sınıftayken onların hayatlarını anlatan bir filmde oynamıştım."

"*Efsane* en sevdiğim filmlerden biridir," diyor Lauder. "Kim olduklarını bu şekilde biliyorum."

"Her ne kadar büyüleyici olsa da, o pislik Jamison'a yönelik işkence planlarını tartışabilir miyiz?" Drew her zamanki gibi açık sözlü.

Xavier, "Sanırım buraya doğru geliyor," diyor ve hepimizin kafası kalkıyor. "İzleme yazılımına girdim. New York'tan ayrıldığını gösteriyor."

Yedi saat önce ve görünüşe göre bu tarafa doğru geliyor."

"Muhtemelen Alessandra'ya gidiyordur," diyor Charlie, sehpadan ikinci menüyü alırken.

"Cüzdanımda bir takip cihazı vardı ve muhtemelen haftalardır beni takip ediyordu. Muhtemelen başından beri ne yaptığımızı biliyordur."

"İki adım geride olmamızdan nefret ediyorum. Bunun önüne geçmeliyiz," diyorum.

"Katılıyorum," diyor Drew. "Hamilton'ın peşinden gitmenin çok riskli olduğunu biliyorum ama parayı bulduktan ve sisteminizdeki açığı kapattıktan sonra bir sonraki önceliğimiz o olmalı."

"Her bir pislikle uğraşalım," diyor Xavier ve kan dökmek için can attığını görebiliyorum. Ben de öyleyim çünkü bunu ona yaptığı için o pisliğin canı cehenneme.

"Ona söylediğiniz gibi Boston'da olmadığınızı biliyorsa, Jamison neden New York'tan bizi takip etmedi?" Lauder diyor ki.

"Oyunu ele vermeden işten gizemli bir şekilde kaybolamaz," diyorum. "Özellikle de öğrenci stajyerlerden birini ofise getirdiği için babam onu azarladıktan sonra."

Xavier, "Bunu araştırmamız gerekiyor," diyor.

"Adamı çoktan kontrol . . ."

"Ding, ding, ding." Charlie bir elini dikenli çene çizgisinin üzerinde gezdiriyor. "Eğer duyduysam bu bir kırmızı bayraktır."

"Adam on altı yaşında ve ailesi Yunanistan'dan."

Charlie omuz silkiyor. "Yaşın bir önemi yok. On altı yaşına geldiğimde yirmi adam öldürmüştüm."

Anderson, Lauder ve ben bakiştık. Adamların ağır işlere bulaştığını ama bir genç için tonlarca ceset demekti bu.

"Bu kadar şaşırmış gibi davranma," diyor Drew. "Sunak çocuğu olmadığımızı biliyorsun."

Charlie, "Sadece Jamison'ın etrafında takılıyorsa ikinci bir bakış hak edebileceğini söylüyorum," diye ekliyor.

"Haklısın, onu tekrar kontrol edeceğim."

"Jamison'ın icabına baktıktan sonra," diyor Xavier.

"Katılıyorum. Nasıl olursa olsun ve ister buraya ister Bama'ya gelsin, o pislikle başa çıkmak için bir fırsatımız var" diyor Drew.

"Aklında ne var?" Anderson kahvesini bitirip fincanı masanın altındaki çöp kutusuna atarak sorar.

"Yemek siparişi veriyorum," diyor Charlie. "Bir şey isterseniz seslenin." Ona siparişlerimizi veriyoruz ve o da oda servisini arıyor. yardımcısı. Konuşmamıza devam etmeden önce bitirmesini bekliyoruz.

Drew boğazını temizler. "Onu buraya yakın bir yere çekebileceğimizi düşünüyorum. İşimizi rahatsız edilmeden yapabileceğimiz uzak bir yer, ama aynı zamanda ana güzergâh üzerinde olan bir yer, böylece Bama'ya doğru turlarsa, peşinden gidip onu yakalayabiliriz. Onu oraya geri sorguya çekebiliriz."

"Bu senin için sorun olur mu?" Xavier'e sordum.

"Aletini kesip kan kaybından sürece sorun yok." İncitici bir yerden konuştuğunu biliyorum, çünkü Xavier bir katil değil, bir aşık, ama bunu gerçekten yapıp yapmayacağını merak ediyorum. Bu düşünce beni tahrik etmemeli ama ediyor. Bunun benim hakkımda ne söylediğinden emin değilim.

"O zaman işe koyulalım," diyorum. "Yılanı yakalamak için yaklaşık altı saatimiz var."

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

SAWYER

Jamison'ın sert kahkahaları Knoxville'in kenar mahallelerinde bulunan metruk evin duvarlarında yankılanıyor. En yakın komşu beş mil uzakta, bu yüzden yapmamız gereken şeyi yapmak için var. Jamison son anda bunun bir tuzak olduğunu anladı ve . Biz de peşine düştük. Arabasını yoldan çıkardık ve onu aracından çıkarıp bizimkine sürükledik. Şimdi onu boxer'ına kadar soymuş ve eskiden oturma odası olan yerde pis bir sandalyeye bağlamış durumdayız. Duvar kâğıtları duvarlardan sıyrılıyor ve havadaki nemli, küflü koku kıyafetlerime yapışıp burun deliklerime kadar girerek beni

Şaka.

Xavier, eski sevgilisinin bağlı olduğu sandalyenin ayağını tekmeleyerek, "Gülmeyi bırak ve konuşmaya başla, sik kafalı," diyor.

"Siktir git, göt herif." Xavier'e bakarken yüzünde çirkin bir alay ifadesi belirir. "Benim hatam, ben zaten o dehşete maruz kaldım."

Ona doğru hamle yaptım ve yumruğumu suratına indirdim. Kan fışkırıyor, siyah tişörtümün üzerine sıçırıyor ve öfkemi daha da artırıyor. "Bundan daha zeki olduğunu sanıyordum, ama ne olursa olsun, gölge düşürmeye devam et ve bunun senin için ne kadar iyi bittiğini gör."

"Ben daha zekiyim." Yere kan tükürüyor. "Hepinizin toplamından daha zekiyim."

Bu kez Drew onun yüzüne yumruk atar ve burnu kırılırken kemikleri çatlar. "Sandalyeye bağlı olan sensin, aptal."

Jamison tıslıyor ama bağırıyor. Bizi inandırdığından daha güçlü. "Uzun sürmeyecek," diyor hınzırca sırıtarak. Diesel'den geri dönmesini ve bizim için dışarıda gözetim yapmasını istediğim için memnunum. Biz

Jamison'ın yalnız mı çalıştığını yoksa yolda desteği olup olmadığını bilmiyoruz. Güvende olmak üzmekten iyidir.

Anderson cep telefonunu savaş pantolonunun arka cebinden çıkarırken, "Eğer seks arkadaşının gelmesini bekliyorsan, bu planı uygulayabilirsin," diyor.

"Alessandra'yı kaçırdığını biliyorum. Eğer onun saçının bir teline zarar verdiysen, seni gebertirim."

Drew bıçağının ucunu Jamison'ın çıplak göğsüne bastırıyor. "Zayıf tehditlerin beni sıkıyor ve gücün bizim lehimize değiştiğinin farkında değil gibisin."

"Sen de tıpkı diğer elit pislikler gibisin. Kadınları küçümsüyorsun."

"Daha fazla yanılamazdın," diyor Xavier. "Ama seks arkadaşının değerini abartmış olabilirsin." Xavier, Anderson'ın elinden telefonu kapar.

"O benim seks arkadaşım değil." Jami-son'ın ağzında kötü niyetli bir sırıtma beliriyor. "O benim *karım*."

Birkaç saniye boyunca şaşkın bir sessizlik hakim olur. İlk tepki veren Drew olur, mahkûmumuza yeniden odaklanmadan önce Xavier ile sessizce iletişim kurar. Drew konuşurken Xavier hücreyi arkasına saklıyor. "Başın sağ olsun. Acına son vermemiz için bize yalvarmadığına şaşırdım."

"Kuzenini mi beceriyorsun? İğrenç," diyor Xavier.

Denton'ın bilgisayar dosyalarında Jamison'ın kardeşinin tek çocuğu olduğunu doğrulayan bilgiler bulduk. Bir noktada Jamison yasal olarak adını değiştirmiş ve Techxet'teki çalışan dosyası açıkça zekice uydurulmuş çünkü kontrol ettiğim ilk çalışanlardan biriydi.

"Bama'da birinci dereceden kuzenlerin evlenmesine izin veriliyor," diyor Jamison.

firmalar. "Ve inanın bana, ona yapmama izin verdiği şeylerde iğrenç bir şey yok."

"Ne kadar da çekici," diye mırıldanıyor Lauder.

"Onu benimle aldattığını biliyor mu?"

Ağzından karanlık bir kıkırdama çıkıyor. "Seni sikip atma fikri kimin aklına geldi sanıyorsun? Kıcını gümüş tepside bana sunana kadar seni Hunt'tan nasıl uzaklaştırabileceğimden emin değildim."

Xavier'i ifşa ettiğimi biliyorum. Onu bu hasta herife karşı savunmasız bıraktım ve bunun için kendimi asla affetmeyeceğim.

Xavier, "Yatakta bok gibiydin," diyor. "Ve berbat bir hacker'sın çünkü Denton'ın iç sistemini ele geçirmeye sonuna kadar açık bıraktın." "Dokunuşun tüylerimi diken diken ediyor," diye hırlıyor Jamison. "Yoksa neden seni her zaman alttan aldığımı ve seni arkadan becermek için ısrar ettiğimi sanıyorsun? Boğazımdan aşağı likör dökmek zorunda kaldım ve

Alessandra'nın bunu yapmasıydı."

Saçmalık diyorum. Xavier'le nasıl olduğunu gördüm. Çok yakışıklı ve sevecendi ve kimse bu kadar iyi bir aktör olamaz. Xavier'e aşık olmanın ne kadar kolay olduğunu biliyorum. Ne kadar sevimli olduğunu. Jamison'ın gerçek duygular beslemesi beni şaşırtmaz ama o pislik bunu asla kabul etmez.

"Siktiğimin ibnesi."

Xavier yüzüne tekme atıyor, burnundan daha fazla kan fışkırıyor ve ağzından damlıyor. Jamison acı içinde tıslıyor, gülerken çenesinden aşağı kan damlıyor. "Beni hasta ediyorsun. Çok acınası haldesin. Sen ve Hunt birbirinize aitsiniz. Birbirini hak eden iki beceriksiz amcık."

Bıçağımı çıkarıp Jamison'ın kalçasına saplıyorum, bilerek atardamarı ıskalıyorum çünkü bu iğrenç herif biz ondan bilgi almadan ölmeyecek. Acı içinde inliyor ve bu ses kulaklarıma müzik gibi geliyor. "İşte böyle olacak," diyorum sakince. "Sana bir soru sormadığımız sürece lanet olası suratını kapatacaksın. Bize bildiğin her şeyi anlatacaksın, biz de karşılığında Drew ve Charlie'nin kana susamış doğalarını senin bedeninde doyurmalarına izin vermeyeceğiz. Ölümünü acısız kılacağız."

"Sana bir bok söylemeyeceğim. Siktir , ibne," diye bağırıyor.

Bıçağı çekip çıkarıyorum ve yaradan kan sızarken kükrüyor.

"Eminim bunu karın için de yaparsın," diye tersledi Xavier, ekranı iterek

Anderson'ın hücrelerinden Jamison'ın yüzüne. Ona Alessandra ile olan kaydın ilk bölümünü gösterir ve iyi bölümden önce keser. "Haklısın. O elimizde. İkinizin fotoğrafını bulduk ve bir teşvike ihtiyacınız olacağını düşündük."

"Bize her şeyi anlat, biz de gitmesine izin verelim. Anlaşma bu," diye yalan söyledim.

"Benim de onu öldürmeyeceğinize bir garantim yok, o zaman neden konuşayım ki?"

Xavier ikna edici bir şekilde, "O bir amcık ve bu odadaki herkesin onun ölmesini istemek için bir nedeni var ama biz kadınları öldürmeyiz," diye yalan söylüyor.

"Yine de onlara işkence yapıyoruz," diye ekliyor Drew. "Ne durumda olduğu size bağlı."

"Onu bana getirin. Bana hayatta olduğunu göster."

Drew kıkırdar. " olmaz. Sürtük olduğu yerde kalacak. Bize bilmek istediklerimizi söylersen onu bırakacağımıza dair sana söz veriyoruz."

"Hayır." Jamison başını sallar. "Anlaşma yok. Sana inanmıyorum."

Xavier kendi hücresinin ekranını Jamison'ın yüzüne doğru iterek, "Başka bir teşvike ihtiyacın olabileceğini düşündüm," diyor.

"Seni lanet olası pislik!" Jamison bağılıyor, tanıdık mutfağa bakarken sandalyenin üzerinde debeleniyor. Bu Xavier'in fikriydi ama uzun bir ihtimaldi. Jamison, babası -Denton'ın erkek kardeşi- o daha bebekken öldükten sonra onu büyüten bekâr annesine çok yakın. Doğru olup olmadığından emin değildik. Xavier'e söylediği her şey saçmalık olabilirdi ama şansımızı denedik. Diesel bir saat önce annesinin evine iki adam gönderdi. Ona zarar vermeyecekler ama Jamison bunu bilmiyor.

"Konuş," diyor Drew, bıçağını Jamison'ın sol kolunda gezdirirken.

Jamison dişlerini sıkıyor ve gözlerini kapatıyor. "Sana her şeyi anlatacağım ama annemi rahat bırak ve karımın gitmesine izin ver."

"Bu konuda." Xavier Anderson'ın hücresinin tekrar Jamison'ın yüzüne fırlattı. "Yalan söyledik."

Ekranda Drew'un aşkını öldürmesini izleyen Jamison'ın boğazından acı dolu bir feryat kopar.

Xavier, "Annenin ikinizin de küllerini almasını sağlayacağız," diyor.

"Tabii hâlâ hayattaysa," ekliyorum bıçağımı yanağına saplarken.

"Konuş. Hemen şimdi, yoksa sen izlerken onu öldürmelerini sağlarız."

Bana diktiği gözleri dışarıdaki karanlık gökyüzü kadar siyah. "Ölümden döneceğim ve bunun için sana musallat olacağım." Bakışları odanın içinde geziniyor. "Bu hepiniz için geçerli." Gözlerinde parlayan acı, duygudan tamamen yoksun olmadığını kanıtlıyor.

Drew bıçağını Jamison'ın taşak kesesine saplar ve odada toplu bir irkilme sesi duyulur. Jamison bağıırırken bacaklarından kan fışkırıyor. Gözlerinden yaşlar ve nefes nefese kalıyor. "Sabrım tükendi, salak." Drew bana bakıyor. "Söz ver. Zararımızı kesip kaçalım. Benden bu kadar."

Telefonumu çıkardım.

"Dur!" Jamison bağııyor. "Hepsi amcamın işiydi. Hepsi Denton'un işiydi. Bunu yıllar önce planladı."

"Neden?" Telefonumu avucumun içinde tutarak soruyorum. "Nihai güç ve kontrol için." Charlie, "Başkanlık istiyordu," diye tahmin ediyor.

Jamison burnundan, kolundan, yanağından ve kalçasından kan damlayıp yerde birikirken başını sallıyor. "Hepsine yardım çünkü tasarladığı bir satranç tahtasındaki hamlelerdi. Yoksa geçen yıl sana o istihbaratı neden verdim sanıyorsun?" diyor.

Bunu daha önce merak etmiştim.

"Mathers bizden Nessa'yı bulmamızı istedi, böylece Montgomery'yi ortadan kaldıracaktık," diyor Jackson, duvarı itip yanımıza gelerek. "Onun için kirli işlerini yaptık."

Jamison sırtır ve Drew onun karnına yumruk atar.

"Yaptığın her şey Denton'ın yaradı."

"Hamilton'ın başkan olması ve Mathers'ın ölmesi dışında," diye hatırlatıyorum.

"Benim olacaktı," diye tıslıyor Jamison ve benim için taşlar yerine oturmaya başlıyor.

Jamison ve onun ihtişam hayalleri bile değil. Hayatımı geri kazanmak istiyorum ve bu da Techxet'i kurtarmakla başlayacak. "Babamın parası nerede?"

"Bilmiyorum. Denton onu açık denizde bir yere sakladı. Onu arıyorduk ama bir sonuç alamadık. Ev ağında da bir şey bulamazsınız."

"Bana yalan söyleme." Bıçağımı boğazına dayadım. "En son hırsızlığın arkasında senin olduğunu biliyorum."

Çenesinde bir kas kasılıyor ama konuşmuyor. "Annesini sol elinden almalarını söyle," diyorum sakince, Jamison'a bakarken arkadaşlarımla konuşuyorum.

"Hayır! Dur!" diye bağıyor, boynu hareketle birlikte hareket ediyor. Bıçağım derisinde küçük bir kesik açıyor. Kan boynundan aşağıya ve göğsüne damlıyor.

"Ben aldım. Denton'ın takipçilerini desteklerini ondan bana kaydırmaya teşvik etmek için buna ihtiyacımız vardı."

Doğrulup geri çekiliyorum ve gözlerimle devam etmesini işaret ediyorum.

"Denton'ın öldüğünü sadece bir avuç insan biliyor. Takipçileri onun iş için yurtdışında olduğunu düşünüyor ve iletişimi açık tutmak için e-postayı kullanıyor, beni anlatıya damlatmak için kullanıyoruz. Eğer Denton beni destekler ve bana güvenirse, takipçileri de aynı hizaya gelecektir.

Zamanı geldiğinde arkamda ol. Özellikle de maddi bir getirisi olacaksa."

Şimdiki zamanda konuşması dikkatimden kaçmıyor. Odanın en ucuna doğru ilerleyerek Diesel'le konuşmak için boynumdaki iletişim çipine basıyorum. Onu yeni gelenlere karşı daha dikkatli olması konusunda uyarıyorum.

Ben arkadaşlarımın yanına geri çekilirken Drew gülüyor. "Siz iki aptal piç çok aptaldınız. Kimse sizi desteklemezdi. Paranızı alıp doğruca Hamilton'a kaçarlardı."

"Gerçek," diye kabul ediyor Charlie. "Nerede o?" Ben soruyorum.

Omuzları çöküyor ve neredeyse mücadelenin onun güçsüz bedenini terk ettiğini görebiliyorum. "Cayman Adaları'nda Arnold Bruce adına bir hesapta."

"Techxet sistemine tespit edilmeden nasıl girdiniz? Ve ona nasıl erişileceğini başka kim biliyor?"

"Denton'ı Murtagha verdim ve Becker zaten arka cebindeydi," diye açıklıyor. "Aslında ben bir şey yapmadım. Denton benim açığa çıkmamı istemedi. Bir boşluk bulan ve içeri giriş yolunu sağlayan Becker'dı. Ayrıca bunun fark edilmemesini de sağladı."

"O bilgiye ihtiyacımız var," diyor Xavier. "Bir yerlerde sakladığınızı biliyorum."

"Telefonumda Eat4Now adında sahte bir uygulama var," diyor Xavier'e bakarak. "Her şeyi oraya yedekledim. Ne yapıldığını görebilir ve tersine çevirebilirsiniz, ancak bu boşluğu bilen başkaları da var."

"Hangi diğerleri?"

"Hamilton'ın adamları. Kim olduklarını bilmiyorum, sadece sistemde olduklarını biliyorum."

"Tüm bunların Denton'ın işi olduğunu söylediğini sanıyordum." Gözlerimi yarıklara kadar kısıyorum, entrikacı ağzından çıkan her kelimeye güvensizlik duyuyorum.

"Denton gidene kadar öyleydi. Şimdi operasyonu Hamilton yürütüyor." Sırıttıyor ve dişlerini kaplayan ve dudaklarından damlayan kanla ürpertici bir hal alıyor. "Babanın elindeki kanıtı istiyor ve onu bulur bulmaz üçünüzü de asıp kurutacak." Bakışları ben, Anderson ve Lauder arasında gidip geliyor.

En azından şüphelendiğimiz şeyi doğruladı. Hamilton'da kaydın bir kopyası var ve bu büyük bir sorun.

"Neden böbürlendiğini anlamıyorum," diyor Anderson. "Sen ölü bir adamsın ve o bize ateş etmeden önce Hamilton'ı çarmıha gereceğiz."

Aynen öyle.

Xavier, Jamison'ın telefonunu başparmağının altına iterek uzatıyor. "Etkinleştir."

Jamison tartışmadan itaat ediyor ve Xavier parmak izini hızla kendi parmak iziyle değiştiriyor. Uygulamayı açıp dosyaları tararken omzunun üzerinden izliyorum. O bilgileri hızlıca gözden geçirirken ikimiz de sessiz kalıyoruz ama bu, deliği kapatmak için ihtiyacımız olan şeye sahip olduğumuzu kanıtlamak için yeterli.

Xavier'in yanına gittiğimde omuzlarımdaki gerginlik kalkıyor. Evet, asıl kayıp paranın nerede olduğunu bilmiyoruz ama bu Techxet'i kurtarmak ve Sydney'den boşanmak için fazlasıyla yeterli.

"Argon kim ve o gün o dairede gerçekten ne yapıyordu?" İhtiyacımız olan diğer cevaplara geçerek soruyorum.

Jamison'ın gözleri Anderson'ınkilere kayarken dışarıda bir silah patlaması oluyor ve dikkatimizi çekiyor. Diesel'le iletişim kanalını açıyorum. "Neler oluyor?"

"Oradan hemen çıkmalısın!" Diesel bağırıyor. "İki SUV az önce yanaştı ve ateş açtı."

Kurşunlar büyük pencereden içeri girerken camlar kırılıyor ve odanın her tarafına yayılıyor. Herkes kendini siper ediyor ve ben de Xavier'i vücudumla koruyarak kendimle birlikte aşağı çekiyorum. "Orada kal." Onu güve yeniği bir kanepenin arkasına ittim çünkü patlamada silahını kaybetmişti ve savunmasızdı. Diesel ve ekibinin bizi dışarıda koruduğunu düşünürsek, bugün için bir yedeğe ihtiyacı olacağını düşünmemiştim.

Xavier başını sallıyor, biraz boyundan büyük işlere kalkışmış gibi görünüyor.

Parmaklarımı silahıma dolayarak, dirseklerimi kullanarak yerde sürünüyorum, kırık camlardan kaçınmak için elimden geleni yapıyorum ve diğerlerine doğru ilerliyorum. Adamlar pencereye daha yakınlar ama odayı kaplayan toz yüklü eski mobilyaların arkasına saklanıyorlar. Yıpranmış deri bir sandalyenin arkasına saklanıyorum ve silahımı doğrultup dışarıya ateş ediyorum.

Diesel kulağıma bağırırken kafamızın üzerinden daha fazla silah sesi geliyor, ama dışarıdaki bilinmeyen ve görünmeyen saldırganlarla ateş ederek karşılık verdiğimiz için gürültüden onu duyamıyorum.

Ve sonra durur.

Anderson'a bakıyorum ve onun şaşkın ifadesi de benimkiyle aynı. "Neler oluyor?" Kulak zarımı gıcırdatan lastik sesleri duyarken Diesel'e soruyorum.

"Birden kalkıp gittiler. Sen iyi misin? Kayıp var mı?"

Omzumun üzerinden bakıyorum, gözlerim anında Xavier'i buluyor, onu bıraktığım yerde güvenle saklanmış. İçimi bir rahatlama duygusu kaplıyor ama onun görüş alanını takip ettiğim için bu kısa sürüyor. "Lanet olsun."

"Ne?" Diesel sorar.

"Jamison öldü." Parçalanmış vücudu kurşunlarla delik deşik olmuş, başı geriye atılmış ve yüzünün bir tarafı yok.

"Sanırım bunun ne hakkında olduğunu biliyoruz," diyor Drew, ayağa kalkıp giysilerindeki tozu fırçalayarak.

"Onu susturmak istediler." Xavier tam boyuna tırmanıyor.

Ayağa kalktım ve yanına gittim. "Sakin bakma."

"Artık çok geç," diye fısıldıyor ve onu kollarıma çekiyorum. Titriyordu. Muhtemelen şokta.

"Bunu kendi başına getirdi ve peşimizden gelirken bunun bir olasılık olduğunu biliyor olmalıydı." Acaba ekibi bilerek mi geç geldi? Onu indirmemizi istediler mi? Belki ticari sırları ifşa etmesini beklemiyorlardı ama onu konuşmaya zorlamak için annesini rehin tuttuğumuzu bilmiyorlardı.

Her ne kadar ona daha fazla soru soramadığımız için kızgın olsam da, her halükarda ondan istediğimizi aldık.

"Hadi buradan siktir olup gidelim," diyor Lauder, düşüncelerimi yankılayarak.

Elimi Xavier'in sırtında bir aşağı bir yukarı gezdiriyorum. "Eve gitmeye hazırım."

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

SAWYER

W Takip eden günlerde kendimizi işe vererek Xavier'in Rydeville'deki deposunda geçici bir merkez kurduk. Çünkü babamın henüz ne yaptığımızı bilmesini istemiyorum. Onunla paylaşacak somut bir şey bulana kadar olmaz. Tek bildiği bir gelişme yaşadığımız ama tam olarak araştırana kadar bunu gizli tutmamız gerektiği.

Ne yazık ki Denton'ın kasası çıkmaz sokaktı. Kasayı açmayı başardık ama içinde sadece birkaç sahte pasaport, bir tomar nakit para ve evin tapuları vardı. Denton'ın se-cret odasından alınan kameradan da bir şey çıkmadı. Temizlenmişti. Büyük olasılıkla, görüntüleri bulutta bir yere yükledikten sonra otomatik olarak silmeye ayarlamıştı.

"Hunt! Gel de şuna bir bak," diyor Xavier, kafasını ana odadan çıkararak.

Charlie'yle birlikte deponun ana bölümünde çalışıyor, Mathers'ın bilgisayarının içindekilerin yanı sıra Techxet, Mathers ve Jamison'ın banka hesap özetlerini tarıyor ve çalınan ilk malın nerede olduğuna dair bir ipucu bulmaya çalışıyorum. Lauder ve Anderson Hamilton hakkında derlediğimiz bilgileri titizlikle inceleyerek kullanabileceğimiz bir şey ya da bir ipucu bulup bulamayacaklarını anlamaya çalışırken biz de Jamison'ın Cayman Adası'ndaki hesabının yerini tespit etmeye çalışıyoruz. Xavier Jamison'ın hücreesindeki dosyalara odaklanarak Techxet'in sistemine sızmak için izledikleri yolun izini sürmeye çalışıyor, böylece onlar ne olduğunu anlamadan önce onları devre dışı bırakmanın bir yolunu bulabiliriz.

Abby yardım edemediği için kızgındır, ancak bale provaları için çok çalışmaktadır ve Van'da birkaç günlüğüne erkek kardeşi ve kız kardeşi kalmaktadır.

Shandra yiyecek ve içeceklerle uğruyor ama Drew'la araları yine gergin olduğu için ortalıkta dolaşmıyor.

Ayağa kalkarak alanı geçip Xavier'in ofis-toplantı odasına giriyorum. Büyük oval masada oturmuş, duvardaki ekranlara bakarken bir yandan da kalemini çenesine vuruyor. "," diyor ben yanındaki sandalyeye çökerken. Gözlerinde heyecan parıltıyor ve bunu görmek güzel.

Alabama'dan döndüğümüzden beri benimle iyi geçiniyor. Van ve Lauder'ın evinde benimle kalmasını istedim ama onun yerine Abby ve Kai ile kalmayı tercih etti. Onu zorlamadım, çünkü hala düşünme aşamasında olduğunu bildiğim için onu üzmem istemiyorum, ama geri de çekilmiyorum. Sadece onu biraz rahat bırakıyorum. Şimdilik.

"Bak." En ekranı büyütüyor. "İşte böyle girdiler. Şuraya bakın." Gözlerim izledikleri yolu takip ediyor ve başımı sallıyorum. "Güvenlik duvarının altından gizlice girdiler ve sonra çalışan kayıtlarını indirdiler ve belirli personel üyelerinin tatilde ya da eğitimde olduğu zamanlarda ya da dahili BT ekibi hesaplarını devre dışı bırakmadan önce ayrıldıktan sonra yasal girişleri kullandılar."

"Göz göre göre casusluk yapıyorlardı. Kendimi çok aptal hissediyorum. Neden çalışan girişlerini izin kayıtlarıyla karşılaştırmayı akıl edemedik?"

"Basit ama zekiceydi. İhbar edilmedikleri sürece kimse bu kayıtları kontrol etmeyi düşünmezdi."

"Hangi çalışan girişlerini kullandıklarını biliyor muyuz?"

"Yok," diyor Xavier, "ve binlerce çalışan kaydını gözden geçirmek çok uzun sürecek. Eğer zamanlamayı mükemmel yaparsak, deliği kapatabilir ve ardından tüm şirket girişlerini aynı anda sıfırlayabiliriz. Aynı zamanda, yeni uyarılar ve ekstra birkaç güvenlik katmanı yerleştireceğiz. Ek bir önlem olarak, bankaların yerini değiştirmemizi öneriyorum çünkü bankacılık tarafından bir sızıntı olma ihtimalini göz ardı edemem. Bu ikili bir saldırıydı. Güvenlik ve finans."

"Her şeyi yönetmesi için Barron'a devretmeliyiz" diye aklımdan geçirirken ben de aynı fikirdeyim.

"Bence bu akıllıca olur," diye kabul ediyor. "Charlie'nin parayı güvende tutacağına güvenebiliriz."

Anderson odaya girerken, "Babam sevinecek," diyorum.

"Arabamdan bir şeyler alıyordum ve bir teslimat şoförünün yolunu kestim," diyor Kai, Xavier'in önüne ince dikdörtgen bir kutu koyarak. "Bunun için imza attım. Bir şey değil. Ayrıca, Hunt?" Gözlerini kilitledi

Benimle. "Abby akşam yemeği için seni bizim evde istiyor. Tüm ekip orada olacak."

"Ben de varım." Hemen kabul ediyorum çünkü bu Xavier ile biraz zaman geçirebileceğim anlamına geliyor. Anderson başını salladı ve gitti.

"Ben bir şey sipariş etmedim," diyor Xavier, bir tarama cihazı alıp kutunun üzerinde gezdirirken şaşkın görünüyor.

"Güvenli," diye onaylıyorum. "Senin için sipariş ettim."

Makası kapıp kutuyu açarken kaşları çatılıyor ve yüzünde şok olmuş bir ifadeyle özel üretim itfaiye motoru kırmızısı MacBook Pro'yu çıkarıyor. "Lanet olsun." Parmaklarını saygıyla pürüzsüz dış yüzeyde gezdirirken adem elması boğazında sallanıyor. "Bunlardan birini nasıl aldın?"

"Bir iyilik istedim. Patlamada seninkini kaybettiğinden beri özlem duyduğunu biliyorum. Önemli bir şey değil."

"Sağ ol dostum." Sesi boğuk geliyor. "Bir şey değil."

"Seni hâlâ becermiyorum," diye ekliyor, ekranı yukarı çevirip güç düğmesine basarak. "Evli erkeklerle seks yapmaktan bıktım."

Beni de bu sıralamaya dahil etmesinden nefret ediyorum ama teknik olarak doğru. "Bu bir rüşvet değildi." Dirseklerimi masaya yaslıyorum. "Senin için endişeleniyorum."

"Üzülme. Ben iyiyim."

"Gerçekten öyle misin?"

"Bir hata daha yaptım. Yine yanlış adamı seçmiş olmam çok kötü. Başka bir hıyarın beni manipüle etmesine izin verdim ama ölü bir adamın beni yok etmesine izin vermeyi reddediyorum. Hayatıma devam ediyorum."

Sözleri karşısındaki incinmişliği görmezden gelerek, çünkü beni memleketindeki o pislikle ve Jamison'la bir tuttuğunu biliyorum, ona günlerdir söylemek istediğim şeyi söylüyorum. "Sydney'e evliliğin iptali için dava açacağımı söyledim." Taraflardan birinin evliliğe zorlanması New York'ta evliliğin iptali için beş gerekçeden biri, bu yüzden bir yargıcın önünde, bir duruşmada durup açıklamamız gerekse bile çocuk oyuncağı olmalı. Evliliğimizin görücü usulü olduğu haberi sızarsa ailem sinirden küplere binecek ama bugünlerde verecek hiçbir şeyim yok.

"Bu biraz erken değil mi? Henüz kayıp paranın yerini tespit edemedik."

"Paranın en azından bir kısmını bulacağımıza eminim."

Başını yana eğiyor. "Neden fesih? Boşanmak aslında daha kolay."

"Evliliğin iptali, evliliğin artık kanun önünde var olmadığı anlamına gelir. Sanki hiç olmamış gibi." Ona bir bakış attım. "Evliliğin tüm izlerini silmek istiyorum, böylece gerçekten evlendiğimde, akla gelebilecek her yönden ilk evliliğim olacak."

Sessizlik birkaç dakika boyunca bizi sarıp sarmalıyor, aramızdaki boşlukta devam eden gergin bir alt-akımla yüklü.

"Birleşme ne olacak?" Parmağını yeni Mac'inin tuş takımında gezdiriyor.

Görünürdeki ilgisizliğini ciddiye almamaya çalışarak, konuşmayı istediği ya da ihtiyaç duyduğu yere yönlendirmesine izin verdim. "Henüz kesinleşmedi, bu yüzden hızlı ve kolay olabilir."

"Babanın memnun olacağından şüpheliyim. Evlendikten birkaç hafta sonra yeni karını terk etmen çok şaibeli görünecektir."

"Onun ne düşündüğü umurumda değil. Ya da annemin. Benden bunu yapmamı hiç istememeliydi ve ben de asla kabul etmemeliydim."

"Sydney haberi nasıl karşıladı?"

"Biraz üzgündü. Babası çok kontrolcüdür ve onu babasına geri gönderdiğimi düşündü."

Ekrandan başını kaldırıp bakıyor. "Babasıyla mı yaşıyordu?"

"Evet. Aslında onu zincire vurmuştu. Onu özgür bırakmaya yardım ediyorum." Ona evlilik öncesi anlaşmayı ödüyorum, böylece kendi evini alabilir ve galeride çalışmaya devam edebilir. Ya da başlangıçta planladığı gibi seyahate çıksın veya hayatında ne istiyorsa onu yapsın.

Ağzının kenarını çığnıyor. "Ona karşı bir şeyler hissediyorsun."

Ayağa kalkıp yanına yürüyorum ve ellerimi omuzlarına koyuyorum.

"Düşündüğünüz gibi değil. Hayatta eline kötü bir şans geçmiş iyi bir kadın. Onu hapishanesine dönmemesini sağlayacak kadar önemsiyorum. Ama bu senin için bir sorunsa, ondan tamamen elimi eteğimi çekerim."

"Bunun benimle bir ilgisi yok, Hunt." Elimden .

"Hem öyle hem değil." Ellerimi ceplerime sokuyorum, ağır ağır nefes alıyorum. "Seni rahat bırakıyorum çünkü buna ihtiyacın olduğunu biliyorum. Ama söylediklerimde ciddiydim. Seni seviyorum ve senin için buradayım. Neye ihtiyacın varsa, senindir."

"Bir şey buldum!" Charlie dışarıdan bağırarak konuşmamızı sonlandırdı. Ama Xavier beni duydu.

Dışarı çıktığımızda Drew, Anderson ve Lauder'ı Charlie'nin ekranına bakarken bulduk.

"Ne buldun?" diye sordum.

"Cayman Adaları hesabı ve Denton'ın aynı bankadaki gizli bir hesabı. Her iki hesabın toplamı çalınan miktarın sadece yarısı kadar ama yine de yardımcı olacaktır."

"Aynen öyle." Charlie'nin sırtına bir tokat attım.

Xavier, "İstihbaratı bana ve Hunt'a gönderin," dedi.

Neşe içinde ellerimi ovuşturuyorum. "Bazı banka hesaplarını temizleme zamanı."

"Şampanya mı?" O gece Anderson'ın arka bahçesinde otururken Van bana bir flüt uzattığında kaşlarımı çatıyorum. Havada ızgara et kokusu dolaşıyor ve midem minnettar bir beklentiyle gurulduyor. Yorucu birkaç gün olmuştu ve biraz dinlenmek iyi geldi.

"Kutlama yapıyoruz," diyor saçlarımı karıştırarak. Gözlerimi ona dikiyorum.

"Kes şu , Hunt," diye Lauder.

Gözlerinin karısına yapıştığına yemin edebilirim, sanki her saatin her dakikasının her saniyesinde ona bakmamaya dayanamıyormuş gibi. "Bugünlerde Anderson kadar kötüsün."

"Bunu duydum, sik kafalı." Anderson devasa açık hava ızgarasının başında oturduğu yerden bana ters ters baktı.

İçkimden bir yudum almadan önce "Öyle olması gerekiyordu," diye sesleniyorum.

"Techxet sorununu çözmüş olmamız harika," diyor Drew. "Ama kutlama biraz iyimserlik olur. Hâlâ Hamilton'la uğraşmamız gerekiyor ve bu çok daha zor olacak."

"Elimizde kayıt var. Belki de onu kullanmalıyız," diye düşünüyorum şampanyadan aldığım lokmalar arasında. Bu, babamın seçkinlerle yaptığı anlaşmanın şartlarını çiğnemek olmazdı. onlar da pek onurlu sayılmazlar.

"Bu yeterli değil," diyor Anderson, masaya gelip birasını kaparak. "İşten sıyrılacaktır. Daha fazlasına ihtiyacımız var."

"Keşke babamın elindeki istihbaratı kullanabilseydik ama bu çok tehlikeli," diyorum. "Hamilton'ı kendi başına suçlayacak bir şeyler bulmalıyız."

"Katılıyorum," diyor Drew. "O uzun bir oyun ve biz de yakalamaya çalışıyoruz. Bence son birkaç aydır gözümüzü toptan çok fazla ayırdık ve çıtayı yükseltmemiz gerekiyor."

"Sorun onu gömecek doğru toprağı bulmakta," diyor Lauder, ızgaraya göz kulak olmak için yanından geçerken Van'ın kışına bir şaplak atarak.

"Bunu tamamen yatağa atalım ve sonra gözlerimizi Hamil- ton'a çevirelim," diye öneriyorum.

"Baban ne dedi?" Charlie çenesini Demi'nin omzuna dayayarak bana soruyor. Demi onun kucağına tünemiş, kollarını nişanlısına dolamış, memnun görünüyor. Kuzeni Abby'ye bu kadar benzemesi beni hâlâ korkutuyor. Anderson hala garipsiyorsa bile bana bir şey söylemedi.

"O da katılıyor. Önümüzdeki hafta başı için bir toplantı ayarlamayı istiyor." Buraya gelmek üzere depodan ayrılmadan hemen önce iyi haberi iletmek için babamı aradım.

"Güzel." Charlie başını salladı ve Techxet'i yeni bir müşteri olarak kazanmanın onun için büyük bir başarı olduğunu biliyorum. Her iki taraf için de kazançlı bir durum.

"Onunla diğer şeyler hakkında konuştun mu?" Xavier soruyor.

"Evet. Çok mutlu oldu." Bana özellikle yapmamamı söylediği halde seçkinlerin peşinden gittiğim için bana nasıl kızdığından bahsetmiyorum. Yine de çabuk sakinleşti. Herman'ın anlaşmanın kendi tarafına uymayı reddettiği ortaya çıktı çünkü güvenlik ihlalinden haberdar olmuştu ve şirketinin ve yatırımının güvende olacağına dair güvence alana kadar yatırım yapmayacaktı. Babamın parasının tamamını geri alamamış olsak da, büyük bir kısmını yatırmak onu oldukça neşelendirdi ve öfkesini unuttu.

Xavier ve ben öğleden sonranın geri kalanını Cayman Adaları bankasını hackleyerek ve parayı tespit edilmeden nasıl taşıyacağımızı bulmaya çalışarak geçirdik. Sonunda nefes almak kadar kolay oldu çünkü sistemleri bu büyüklükteki bir finans kuruluşu için şaşırtıcı derecede yetersizdi.

"Dünya'dan Uzay Öğrencisi Hunt'a." Xavier parmaklarını yüzüme doğru salladı. "Kendinden geçmişsin."

"Sadece düşünüyordum." Ellerimi dalgınca saçlarımin arasından geçiriyorum. "Babam yönetim kurulu toplantısının özel bir oturumuna katılmamızı istiyor."

Pazartesi günü bir sonraki adımlar için raporumuzu sunacağız. Ve hafta sonu CTO'yu bilgilendirmemizi istiyor."

"Sawyer!" Abby pencereden dışarı bağıırıyor. "O koca kışını buraya getir."

"Evet, hanımefendi." Ayağa kalkıyorum, bu sırada kalçam Xavier'inkine değiyor ve tenime bir sıcaklık yayılıyor. Eğilip ağzımı kulağına dayıyorum. "Sana içeriden bir şey getirebilir miyim?" Sevdiğini bildiğim boğuk bir ses kullanarak ses tonumu kasıtlı olarak alçaltıyorum.

Belli belirsiz bir ürperti ona doğru ilerliyor ve ben gülümsüyorum. Elindeki uzun elma şarabı bardağını yüzüme doğru sallıyor. "Ben iyiyim. Git kankama yardım et."

"Ne var ne yok?" Mutfağa girdiğimde Abby'ye soruyorum. Shandra odadan çıkıp dışarı yönelirken bana gülümsüyor.

"Salata için bana yardım et." Abby bana bir bıçak ve domates dolu büyük bir kâse uzattı. "Bunları doğru."

"Anderson'a böyle mi patronluk taslıyorsun?" Lavaboda ellerimi yıkarken soruyorum.

"Yatak odası hariç her yer." Bir kırmızı soğanı ince halkalar halinde keserken sırtıyor.

"Bıçak kullanma becerilerim dışında beni içeri sürüklemenin bir nedeni var mıydı?" Domatesleri dilimlemeye başlarken soruyorum.

"Xavier'e karşı niyetinizin ne olduğunu bilmek istiyorum."

Açık ve net. Abby'de sevdiğim şeylerden biri de bu. Bu ve erkeğime olan sadakati. "Onun için iyi bir arkadaşsın, Abby. Sana sahip olduğun için mutluyum. Özellikle de şimdi."

"Sayamayacağım kadar çok kez yanımda oldu ve sen soruma cevap vermedin."

Cevabımı verirken tereddüt etmedim ya da duraksamadım. "Onu seviyorum ve onunla birlikte olmak istiyorum." Bıçağını doğrama tahtasının üzerine bırakıp yüzümü inceliyor. "Doğruyu söylüyorum."

Gülümseyerek başını sallıyor. "Sonunda kafanı kışından çıkardın. Bu harika bir şey. Şimdi bu konuda ne yapacaksın?" Bıçağı alıp dilimlemeye devam ediyor.

"Şu anda bir yandan onu geri kazanmanın yollarını planlarken bir yandan da ona ihtiyacı olan alanı sağlıyorum."

"Ya büyük oyna ya da evine git, Hunt." Bıçağı yüzüme doğru salladı. "Ve eğer işleri tekrar berbat edersen, bunu senin üzerinde kullanacağım. İlk giden aletin olur."

"Aman Tanrım. Sen kesinlikle Drew'un ikizisin."

Kaşları birbirine çatıldı. "Bu ne anlama geliyor?"

Ağzıma bir domates atıyorum ve pencereden Drew'u izlerken yavaşça çiğniyorum. Sandalyesinde arkasına yaslanmış, arkadaşlarımız etrafında gülüp sohbet ederken sıradan bir kayıtsızlık havası veriyor, ama her şeyi içine çekiyor. Hiçbir şeyi kaçırmıyor. "Kardeşinin içinde çok fazla saldırganlık ve hiçbirimizin görmeye yaklaşmadığına inandığım karanlık bir taraf var."

Bıçağı yere bırakıyor. "Endişelenmeli miyim?"

"Bilmiyorum."

Gözlerini ona diyor. "Keşke aklından neler geçtiğini bilseydim, ama o çok temkinli. Aslında senden daha kötü olduğunu düşünüyorum."

"Ben değişmiş bir adamım. Sadece izle ve gör." Kaşlarımı oynatıyorum.

"Xavier'le birlikte bir şeyler yapmanızı gerçekten istiyorum ama sadece sen de varsan Sawyer. Onu tekrar incitemezsin. Daha fazla reddedilmeyi kaldırabileceğini sanmıyorum."

"Ne kadar kötü? Bu hafta çok sessizdi ve canının yandığını biliyorum."

"Jamison'ın ihanetine üzmekten çok çatışmadan korkuyor. Cesedinin oldukça korkunç olduğunu duydum."

"Öyleydi ve çıldırdığını biliyordum. Arabada onu teselli etmeme izin verdi ama Rydeville'e girdiğimiz anda beni dışladı."

Soğan dilimlemeyi bırakıp ellerini ve bıçağı soğuk suyun altına tutuyor. Pencere kenarındaki kutudan bir mendil alıp ona uzatıyorum.

"Teşekkürler." Sızlayan gözlerini sildi. "Kendine gelecektir Sawyer ve bence sen ona yeterince zaman tanıdın. Şimdi ona aşkının gerçek olduğunu kanıtlamalısın. Ona samimi olduğunu, kendini ona adadığını ve uzun süre yanında kalmayı planladığını şüpheyi yer bırakmayacak şekilde göstermelisin. Güvenceye ve bağlılığa ihtiyacı var. Kalbini sizin için tekrar riske atması onun güvenini gerektirecektir ve bu işi şimdi yapmalısınız."

"Ne gerekiyorsa yapmaya hazırım. Bana ihtiyacı olan adam olduğumu bilene ve bana güvenene kadar durmayacağım."

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

XAVIER

I Yönetim kuruluna ve CTO'ya raporumu sunmayı bitirip Sawyer'ın yanındaki yerimi geri aldım. Masanın altından bacağımı sıkıyor ve gülümsüyor. "amına koyayım," diye mırıldanıyor.

"Teşekkür ederim Bay Daniels," diyor Ethan Hunt, beni ve oğlunu başlarımız birbirine eğik bir şekilde izlerken kaşları çatılıyor. "Bu mükemmel bir çalışma. Russell bana bu projeyi sonuca ulaştıracak teknik ekibi denetlemeyi kabul ettiğinizi söyledi. Techxet uzmanlığınız için size minnettar."

"Yardım edeceğim," diyor Sawyer. "İkimizin de Massachusetts'e dönmesi gerekmeden önce bu işi hallederiz." Sawyer, diğer arkadaşlarımızla birlikte iki hafta içinde ikinci sınıfa başlayacak.

Ethan Hunt kaşlarını çatır. "Batı Lorian Üniversitesi'ne transfer olacağınızı sanıyordum. Yeni gelininizin Rydeville'de yaşama fikrinden hoşlanacağından emin değilim."

"Eminim bunu kurulun önünde tartışmamıza gerek yoktur." Sawyer'ın çenesinde bir kas patlar. "Burada işimiz bittikten sonra ikinizle de konuşmak istiyorum," diye ekliyor, bakışları ebeveynleri arasında dans ediyor.

Şaşkınlık boğazımda düğümleniyor, çünkü bu benim için yeni bir haber. Sanırım onlara boşanma davası açtığını söyleyecek. Bunun Ava ya da Ethan'ın hoşuna gideceğini sanmıyorum.

CTO Russell Chalmers sandalyesinde dönüp bana bakarak, "Merkeze kalıcı olarak taşınmayı kabul edeceğini umuyordum," diyor. "Bu proje için çok büyük bir değer oldun ve bu şirket için de çok büyük bir değersin. Ekibimizdeki en zeki teknik uzmansın ve Techxet'te senin için çok parlak bir gelecek görüyorum."

Sawyer başını bana doğru çeviriyor ve bana bakarken gururla paniğin birbirine karıştığını fark ediyorum.

"Bunu söylediğiniz için teşekkür ederim. Bana değer verildiğini bilmek güzel. Teklifiniz için minnettarım ama bu sadece geçici bir durum," diyorum üstüme. "Benim hayatım Boston ve Rydeville'de."

Sawyer gözle görülür bir şekilde rahatlıyor ve beni tekrar masanın altına sıkıştırıyor. Ethan gözlerini kısıyor. Sanki tahtanın arkasını görebiliyor ve oğlunun elinin kalçamda olduğunu biliyor.

Russell, Boston'daki patronum için "Justin'in geri dönmene çok sevineceğini biliyorum" diyor.

CFO Warren Feldman, "Hepsi bu kadarsa, sanırım toparlanma zamanı geldi," diyor. "Saat üçte Barron Bankacılık ve Finansal Yatırım Hizmetleri'ndeki toplantımızdan önce hazırlamam gereken bazı bilgiler daha var."

Ethan, "İyi iş çıkardınız, ekip," diyor ve ben bir homurtuyu bastırıyorum. "Cuma günü mesai bitimine kadar mali durumumuzu düzeltmek ve sistemlerimizi güvence altına almak için çalışalım. Gerektiğinde fazla mesai onaylayın ama işi bitirelim."

Yönetim kurulu üyeleri eşyalarını toplayıp gitmeye hazırlanırken sandalyeler gıcırıyor. Mac'imi kapattım ve ayağa kalktım.

"Gitme." Sawyer kolumu çekiştiriyor. "Bunun için kalmanı istiyorum." Kaşlarımı çatıyorum ama bir şey söylemiyorum, onun yanında duruyorum.

"Bunu ofisime taşıyalım," diyor Ethan Hunt. Dördümüz toplantı odasından çıkıp CEO'nun ofisine giden uzun koridorda yürürken şüpheli bakışları bana sabitlenmiş durumda. "Telefonlarımı beklet, Magdale- na," diyor ofiste sağ kolu olan nazik yaşlı kadının yanından geçerken. Magda, Ethan'ın tutucu ve sıkıcı kışına bu kadar uzun süre katlandığı için Nobel Barış Ödülü'nü hak ediyor. Bunu nasıl yapıyor bilmiyorum.

"Hey, Magda." Masasının yanında durup ona bir gülümseme gönderiyorum. Hunt'ın ailesi ofise girmeye devam ediyor ama Sawyer oyalanıyor. "Geçen haftaki randevun nasıl geçti?"

Sawyer gülümsüyor, ela gözlerinde eğlence dans ediyor.

"Başka bir fiyaskoydu." Gözlerini deviriyor. "Sanırım bir süre flört cephesinde arka planda kalacağım."

"Hemen pes etmeyin," diyor Sawyer. "Beyaz atlı prensin hemen köşede, hatta burnunun dibinde olabilir." Bana sivri, flörtöz bir bakış fırlatıyor.

"Bu akşam seni kokteyl içmeye götüreceğim," diyorum, anlık bir kararla.

"Seni dışarı çıkarıyoruz," diye düzeltiyor Sawyer beni. "Eğer en iyi kız arkadaşımın sevgisini çalmaya kararlıysanız, en azından bir mücadele şansını hak ediyorum."

Magda çınlayan bir kahkaha atarak Sawyer'ın elini okşuyor. "Tatlı çocuk. Kalbimde ikiniz için de fazlasıyla yer var. Yaşlı kalbimin ne yapacağını bilemediğinden eminim. Bugün kendimi biraz melankolik hissediyordum."

Sawyer eğilip onu yanağından öpüyor. "O zaman karar verildi. Önce yemek yiyelim. Nereye gitmek istiyorsan seç ve benim adıma bir rezervasyon yap."

"Şık bir yer seçin, ben de ayaklarınızı yerden kesecek çekici bir beyefendi bulmanıza yardım edeyim."

"Keşke tekrar genç olsaydım ve sen de eşcinsel olmasaydın."

"Hepsi böyle der," diye şaka yapıyorum, elini tutup arkasından öpüyorum.

"Sawyer. Bütün gün bekleyemeyiz," diye sesleniyor Ethan Hunt ofisinden, kesik ses tonundaki tedirginlik açıkça belli oluyor.

"Kıçına ne girmiş?" Magda'ya elini geri vererek söylüyorum. Bir gülümsemeyle savaşıırken dudakları seğiriyor.

"Aynı eski önyargı ve sabırsızlık," diye mırıldanıyor Sawyer, elini sırtıma koyup beni odaya götürürken.

Sawyer'ın ailesi bunu fark eder ve Hunt kapıyı kapatırken dikkatli bakışlar atarlar.

Ethan bana hızlıca bir göz atıyor ve takım elbise giymeme rağmen onun titiz standartlarını karşılamadığını söyleyebiliyorum. Belki canlı mor renk ya da kadife yakalar onun zevkine uymuyor ya da belki de yeni saç rengimdir. Mohawk'a ara vermenin tadını çıkarıyorum ama de farklı bir şeyler denemek istedim. Bu yüzden dün gece erken döndüm ve kuaförümü evime çağırdım. Şu anda Sawyer'ın sevdiği dağınık yatak başı stilini kullanıyorum ama koyu renk saçlarım mor ve mavi alt tonları olan gümüşü bir griye boyandı.

Harika bir şey ve bir milyon dolar gibi göründüğümü biliyorum. Ethan Hunt'ın ihtişamı fark edemeyecek kadar kör olması benim sorunum değil.

"Bu da demek oluyor, Sawyer?" Ava Hunt kocasının yanına, benim ve oğlunun karşısındaki masaya oturarak soruyor. Dizüstü bilgisayarımı masaya bırakıp ellerimi koyuyorum.

"Boşanma davası açtım ve Sydney hafta sonu taşındı."

Yüzlerinde şok ifadesi belirir. "Bu biraz aceleci olmadı mı?" Ethan ellerini önündeki masanın üzerinde kavuşturur. "Evliliğe bir şans bile vermedin."

Ava saçlarını kulaklarının arkasına atarak, "Sydney çok sevimli ve ikinizin artık çok daha iyi anlaştığınızı sanıyordum," diye ekliyor.

Sawyer, "Onu sevmiyorum ve onunla evlenmeye zorlandım," diyor.

"Herman Shaw'la anlaşmanızın suya düştüğünü ve onunla evli kalmanız için işle ilgili bir neden olmadığını biliyorum ama birkaç haftalık evlilikten sonra kadını öylece bırakamazsınız. Sydney mükemmel bir sosyete eşi olur ve iyi bir soydan geliyor."

Giderek daha fazla eski paralı elitlere benzemeye başladı ve onun gibi birinin Sawyer gibi harika birini nasıl ürettiğini anlayamıyorum.

Ethan cep telefonunu çıkarıp masanın üzerinden Sawyer'a uzatır. "Sydney'i ara ve ona bir hata yaptığını söyle."

"Bunu neden yapayım ki?" Sawyer'ın boynunda bir damar zonkluyor ve her zamanki sakın görüntüsünü korumak için çok çalıştığını söyleyebilirim. "Ben görevimi yaptım ve bu ikinizin de beni istemediğim bir kararı vermeye zorlamanıza son kez izin . Size yalakalık yapmaktan bıktım. Sevginizin bir kırıntısı için savaşmaktan bıktım." "Sawyer." Ava keskin bir nefes çekiyor. "Ne yaparsan yap ne demek?"

Sawyer acı bir kahkaha atıyor. "Hadi ama anne. Hayatımızda bir kez olsun Tanrı'ya karşı dürüst bir konuşma yapalım. Sen ve babam beni hiç sevmediniz. Anlamlı bir şekilde değil. Bana verdiğiniz hayat için minnettarım, ama bana öğrettiğiniz tek şey zeka, zenginlik ve itibarın bu hayattaki tek başarı ölçütü - ve arzulamaya değer tek şey - olduğuydu, oysa benim tek istediğim sizin sevginiz ve zamanınızdı. Kendimi açamamam ve en gerçek yanlarımı paylaşamamam kalbimi koruma ihtiyacımdan kaynaklanıyor, çünkü duygularımı kilitlemek ve kontrol edebildiğim somut şeylere odaklanmak, büyürken beni açıkça ihmal etmenle başa çıkabilmemin tek yoluydu."

"Sawyer, neden böyle incitici şeyler söylüyorsun?" Ava gözleri yaşlarla dolarak şöyle diyor. "Sana bir çocuk olarak isteyebileceğin her şeyi verdik."

kendi kararlarını verme bağımsızlığı da dahil olmak üzere."

Demek bugünlerde böyle diyoruz. İğrenme duygusu ağzımın içini kaplıyor ve Sawyer için bundan nefret ediyorum. Sawyer'ın adem elması boğazında sallanıyor ve elimi masanın altına uzatıp kalçasını güven verici bir şekilde sıkıyorum, onun için burada olduğumu ve onunla gurur duyduğumu bilmesini istiyorum.

"Neler oluyor Sawyer?" Ethan gözleri masanın altındaki elime kilitlenmiş halde soruyor.

"Sonunda gerçeklerimi itiraf baba ve gerçekler acı veriyorsa özür dilerim. Klişe ama çok uygun. Sevgiye o kadar açmışım ki onu ne zaman bulduğumu bile fark etmedim ve neredeyse gelen en iyi şeyi mahvediyordum. Çünkü hâlâ senin onayını ve sevgini kazanmaya çalışıyorum. Ama artık değil." Sawyer elimi tutuyor, parmaklarımızı birleştiriyor ve birleşmiş ellerimizi masanın üzerine çekiyor. "Bu oyunu senin oynamaktan bıktım. Bu benim hayatım ve istediğim gibi yaşıyorum."

Sawyer tereddüt etmeden ya da önceden herhangi bir uyarıda bulunmadan başımı tutuyor, ağzımı kendine çekiyor ve beni tutkuyla öpüyor. Onu hayal kırıklığına uğratmıyorum ve bunun nedeni sadece Hunt'ın dudakları benimkilerle birleştiği anda kafamdaki tüm beyin hücrelerini kaybetmem değil. Bunu yapmanın ne kadar güç ve cesaret gerektirdiğini biliyorum ve yolun her adımında onun yanımdayım.

"Demek istediğini anladım," diye tersliyor Ethan. "Burası lanet olası bir iş yeri, seks kulübü değil," diye homurdanıyor.

Sawyer dudak kenetlenmemizi bozuyor, ellerimizi tekrar birbirine geçirip masanın üstüne koyuyor. Ava Hunt tam bir şok içinde oğluna bakıyor. Ethan'ın yüzünde tiksinti ve randevusuzluk ifadesi var. Bana ters ters bakıyor. "Kovuldun. Şirketimden defol git."

Gülümsüyorum çünkü tepkisi benim su-perhero iç çamaşırı giymem kadar tahmin edilebilir.

Sawyer babasını küçümseyen bir bakışla süzer. "Sevdiğim adamı kovacaksın. Aşık olduğum adamı. Hayatımın geri kalanını birlikte geçirmek istediğim adamı. Sırf benim için çizdiğin vizyona uymuyor diye mi?"

"Birlikte olman gereken kişi Sydney!" Ethan yumruğunu masaya vurur.

"Sydney'i sevmiyorum!" Sawyer kükreyerek masanın üzerinden babasına bakıyor. "Ben Xavier'i seviyorum." Beni ayağa kaldırdı. "İstifa ediyorum." Kemerinden personel kimliğini çıkarıp masanın üzerine fırlatıyor.

Personel rozetimi sessizce masadaki Sawyer'inkine ekliyorum. "Raporumu aldınız. Russell ihlali düzeltmek için ne yapılması gerektiğini biliyor. Ekipten herhangi birinin sorusu olursa telefonları kabul etmeye hazırım çünkü senin aksine, duygularımın ve kişisel hislerimin profesyonelliğimi gölgelemesine izin vermeyeceğim."

Sawyer, "Xavier'e vaat edilen ikramiyenin ödenmesini durdurmayı aklından bile geçirme," diyor. "Ona kazık atmaya kalkarsan yapacaklarımdan hoşlanmayacaksın."

"Beni tehdit etmeye cüret mi ediyorsun?" Gözyaşları Ava'nın yanaklarından sessizce süzülürken Ethan oğluna ters ters bakıyor.

"Kesin şunu. İkiniz de." Parmaklarını gözlerinin altına sürüyor. "Hadi tekrar oturalım ve bunu konuşalım."

"Hayır." Ethan'ın çenesinde bir kas patlar. "O yatağını yaptı. Bırakın içinde yatsın," diye hırlıyor.

"Ethan, lütfen." Ava kolunu çekerek yalvaran gözlerini ona diyor. "Eğer Sawyer'ın tercihi Xavier ise, bu bizim için yeterli. Oğlumuzun kusursuz bir zevki var ve biz onun kararlarına güveniyoruz."

Acaba gerçekten bunu mu demek istiyor yoksa durumu yatıştırmak için söylenmesi gerekeni mi söylüyor?

"Çık dışarı," dedi Ethan. "Aklın başına gelene kadar da geri gelme."

Sawyer'ın yüzünde acı belirliyor ve kalbim onun için acıyor. Ben de onun . Nasıl bir his olduğunu biliyorum. Öfkemi bir kenara iterek Ethan Hunt'a bakıyorum ve sırf Sawyer'ın iyiliği için ona ulaşmaya çalışıyorum. "Oğlun seni seviyor. Tek istediği karşılığında aynı koşulsuz sevgiyi görmek. Onun için senin seçimin olmayabilirim ama bu senin vereceğin bir karar ya da senin hayatın değil. En azından oğlunuzun kendisi için doğru kararları vereceğine güvenin. Bunu geride bırakmaya hazırım çünkü oğlunuzu seviyorum ve onun mutlu olmasını istiyorum. Eminim bu konuda hemfikir olabiliriz."

"Bunu sizinle tartışmayacağım ve ikinizin de ofisimi hemen boşaltmanızı istiyorum." Soğuk ifadesi taş kalbine uyuyor.

Ava kocasının yanında hıçkırığa hıçkırığa ağlarken Sawyer'ın elini daha sıkı tutuyorum.

"Haydi, Xavier. Nerede istenmediğimizi biliyoruz." Sawyer ailesine bir kez daha bakmadan, elim onun elinde, başını dik tutarak ofisten çıkıyor. İçimden kapıyı çarpmak geliyor ama profesyonelliğimi korumak istiyorum. O adama beni eleştirmesi için meşru bir sebep vermeyeceğim.

Magda bizi gördüğünde genişçe gülümsüyor, ayağa fırlıyor ve masanın etrafında dönüyor. İkimizi de kucakladı. "İkiniz hakkında haklı olduğumu biliyordum! Kıvılcımı gördüm ve düşündüğüm şeyi ifade etmesi için dua ettim." Sawyer'ın yüzündeki ifadeyi görünce gülümsemesi biraz soluyor. "Sorun nedir?"

"Sormana gerek var mı?"

Sempati yüzüne yansıyor. "Şoktalar. Kendilerine gelecekler."

Olmayabilir. Benim ailem yapmadı. Ama Sawyer'ın şu anda bunu duymaya ihtiyacı yok. Benim desteğime ve sevgime ihtiyacı var ve bunlara fazlasıyla sahip.

"Yapsalar da umurumda değil." Sawyer ağzına hızlı ve sert bir öpücük kondurdu. "İhtiyacım olan tek şey Xavier."

"Senin için buradayım." Kolumu sıktı. "İkiniz için de." "Teşekkürler Magda. Biz de seni seviyoruz." Onları bir grup kucaklaşmasına çekiyorum. Ayrıldığımızda Sawyer, "Yemek detaylarını bana mesaj at," diyor.

"Sizinle orada buluşacağız ve size her şeyi anlatacağız."

Eşyalarımızı toplamak için ofislerimize gitmek üzere ayrılıyoruz, on dakika sonra lobide buluşuyoruz. Bir kutu taşıyarak Sawyer'a doğru yürüyorum, büyük cam kapılardan kaldırımdaki kargaşayı ilgiyle izliyorum. "Dışarıda neler oluyor?"

Binanın hemen dışındaki kaldırımda en az elli kişi toplanmış olmalı, hepsi yukarı bakıyor.

Sawyer'ın göğsünden kahkahalar yükseliyor. "Neredeyse unutuluyordum." Başını öne eğiyor. "Bu bir sürpriz. Hadi gel."

Kutularımızı birkaç dakikalığına resepsiyon görevlisine bırakıyoruz ve Sawyer elimi tutup beni kapıdan çıkarırken mutluluğuma engel olamıyorum, binanın içindeki ve dışındaki insanlardan gördüğümüz ilgiyi umursamadan.

Biz yaklaşırken kalabalık dağılıyor ve bir alkış tufanı kopuyor. Sawyer beni kaldırımın ortasına kadar götürüp dururken baş döndürücü gülümsemeler ve meraklı bakışlar etrafımızı sarıyor. Daha fazla seyirci kaldırımı dolduruyor ve yolun diğer tarafındaki insanların yukarı baktığını görüyorum.

Sawyer muhteşem gözlerini bana dikmiş, elimi sıkıyor. Tüm yüzü canlanmış, son zamanlardaki üzüntüsü tamamen unutulmuştu. "Senin için savaşacağımı ve seni ne kadar çok sevdiğimi kanıtlamaktan vazgeçmeyeceğimi söylemiştim. Umarım bu sana ne kadar değer verdiğimi göstermek için bir yol olur." Çenemi havaya kaldırıp işaret ediyor. "Bence tayt içinde oldukça seksi görünüyorum."

Techxet binasının tüm kenarı boyunca uzanan devasa yasağa bakarken şok içinde kaldırıma yapışmış durumdayım. Büyük ve kalın harflerle yazılmış "Hiçbir şeye sadık değilim, General. Parlak Olan hariç." Altına imzasını atmış, böylece insanlar maskeli süper kahramanın arkasında kimin olduğundan şüphe duymuyor. Bu gönderme, Marvel Evreni çizgi romanlarından birinde geçen *Kaptan Amerika*'nın ikonik bir repliğinden . Yanılmıyorsam, *Daredevil*'in iki yüz otuz üç sayısından. Gururlu, gülümseyen Sawyer Hunt, Kaptan Amerika gibi giyinmiş, göğsü dışarıda, etkileyici geniş göğsüne karşı meşhur kalkanını taşıyarak afişin tam uzunluğu boyunca dimdik duruyor.

Onu dar kostümün içinde görünce kahkahayı patlatıyorum ve kendimi durduramıyorum. Kolunu tutup iki büklüm oldum, neredeyse kahkahadan boğuluyordum, bu anı çeken kameralar olduğunun farkındaydım ama umurumda bile değildi. Bunun ne kadar büyük bir olay olduğunu bilmek için Sawyer Hunt'ı tanımanız gerekir. Eski Sawyer böyle bir şey yapmaktan milyonlarca kilometre kaçardı. Kalbini böyle herkesin önünde ortaya koymaktan çok korkardı. Bu sosyal medyanın her yerinde olacak. Arkadaşlarımız bunu sonsuza kadar sağlayacaklar. Bundan saklanmak mümkün olmayacak. Sawyer biliyordu ama yine de yaptı.

Kahkahalarım kesiliyor ve doğrulup yüzümü ona dönüyorum. Yüzünü ellerimle kavriyorum, ani bir duygu seli içimi kaplarken gözyaşlarımla savaşıyorum. "Taytın içinde muhteşem görünüyorsun ve hiçbir şey aşkı süper kahraman aşkı gibi anlatamaz." Gözlerindeki duygu parıltısı, bakışlarımda görmek zorunda olduğu şeye katılıyor. "Seni seviyorum, Sawyer Hunt. Seni çılgın, güzel adam." Birlikte hareket ediyoruz, ağızlarımız birleşiyor ve sanki dünyada sadece iki kişiymişiz ve bizi tüm dünyaya tanıtan devasa büyüklükteki bir pankartın altında tezahürat yapan kalabalıklarla çevrili değilmışiz gibi öpüşüyoruz.

Hayatın bundan daha iyi olabileceğini sanmıyorum.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

XAVIER

"W en yakın müsait toplantı odası hangisi?" Sawyer'ın elini sımsıkı tutarak resepsiyoniste soruyorum.

"Uh. Bir kontrol edeyim." Sistemi kontrol ederken gözlüklerini burnuna itiyor. "3B bir saatliğine boş."

"Mükemmel. Bizi içeri al," diyor Sawyer, ayrılış haberimizin henüz tüm ilgili taraflara iletilmediğinden benim kadar emin bir şekilde. "Kutularımıza göz kulak ol," diye ekliyor ve biz lobiden toplantı odalarına doğru adeta yarışırken anahtarı kapıyor.

Sawyer, 3B numaralı odaya girer girmez beni kapının arkasına sıkıştırıyor, kapıyı kilitleyip panjurları kapatmak için düğmeye basarken dilini ağzıma sokuyor. Omuzlarını kavriyorum, birbirimizi yiyip bitirirken ağzına doğru inliyorum, ereksiyonlarımızı birbirine sürüyorum. Omuzlarını iterek onu üzerimden uzaklaştırıyorum. "Hemen şimdi kışına ihtiyacım var, Sawyer." Pantolonunun fermuarını çekştirerek indiriyor, elimi boxer'ının altından geçirip aletine ulaşıyorum.

"Sikeyim." Başparmağım tacını süsleyen prekum üzerinde gezinirken Sawyer tışlıyor.

"Masanın üzerine, Hunt." Elimi sikine dolayarak onu küçük odanın diğer ucuna itiyorum. Poposu masaya çarptığında, pantolonunu ve boxer'ını bacaklarından aşağı çekip dizlerimin üzerine çöküyorum. Muhteşem siki ağzımı sulandıran bir buzlu şeker gibi yüzümün önünde sallanıyor ve ben ağrıyan sikimi okşamak için çaresizce pantolonumun fermuarını karıştırırken ziyafet çekiyorum.

Sawyer kalçalarını yuvarlıyor, ben onu derinlemesine emerken ağzıma sokuyor, aletin ucu boğazımın tepesine çarpıyor. Dilim yuvarlanıyor

piercinglerinin etrafını sarıyor ve ben cennetteyim. "Lanet olsun. Bacaklarımın arasında dizlerinin üzerinde çok seksi görünüyorsun." Sawyer saçlarımı avuçluyor, ağzıma sokup aletin hareketini kontrol etmek için tutuşunu kullanıyor. Elim ereksiyonumun etrafını sarıyor ve sikimin başından precum sızarken Sawyer'ın uzunluğunun etrafında inliyorum. Dikkatli bir şekilde ağzımdan çekip beni dikleştiriyor. "Sanırım kayganlaştırıcın yok, o yüzden seni hazırlamama izin ver." Pantolonumu indirirken giydiğim Kaptan Amerika boxer külotunu görünce kıkırdıyor. "Mükemmel bir süper kahraman seçmişim," diye dalga geçerek pantolonumu bacaklarımdan aşağı indiriyor.

"Herhangi bir süper kahraman mükemmel olurdu. Hepsini sevdiğimi biliyorsun. Bu konuda çok cömertimdir." Taşaklarımı avuçlayıp dilini üzerlerinde gezdirirken ve ağzına alırken tıslıyorum. "Em beni, adamım." Kalçalarımı sarsıyorum. "Senin içinde olmalıyım ve acele etmeliyiz."

Sawyer sikimi elinde pompalarken bana gülümsüyor. "Eğer afiş babamın kalp krizi geçirmesine neden olmazsa, sanırım bizi toplantı odalarından birinde sevişirken yakalamak bunu yapar."

"Baban hakkında bu kadar konuştuğumuz yeter. Sikimi yala."

Sikimi bütün olarak yutmadan önce bana arsızca sırtlıyor. Dudaklarını sikimde aşağı yukarı gezdirip dilini piercingimin üzerinde gezdirirken, taşaklarımı okşuyor ve parmağını apış aramda gezdirirken kendimi sabitlemek için masanın kenarına tutunuyorum. Şimdiden nükleer patlamaya yakınım çünkü Sawyer'ın dokunuşu o kadar muhteşem ki. "Yeter," diye soluyarak sikimi ağzından çekiyorum. "Masanın üzerine. Kıcını havaya kaldır."

"Evet, patron." Sawyer sırtlıyor ve ben de kafasını tutup ağzına acımasız bir öpücük konduruyorum.

"Seni seviyorum amına koyayım."

"Ben de seni seviyorum." Masanın üzerine eğilip kıcını havaya kaldırmadan ve kalçalarını iyice açmadan önce beni bir kez daha öpüyor.

Arkasında diz çöküp kıcının yanaklarını ayırıyorum ve yüzümü büzülmüş deliğine doğru indiriyorum. Ben iki parmağımı içine sokup çıkararak onu hazır hale getirirken, dilim deliğinin etrafında sabit ve sabırsız bir yol yalıyor.

Sawyer homurdanıyor, ben girişinde sıraya girerken eli aletini okşamak için hareket ediyor. "Eyersiz girmeye hazır mısınız?" Bunu daha önce hiç yapmadığımız için soruyorum.

"Evet," diye tıslıyor. "İçime gir artık, Parlak Olan."

"Çok mu sabırsızsın, Talim Çavuşu?" Aletimi kışına sokarken alay ediyorum.

Onu doldururken ikimiz de küfrediyoruz ve sonra artık konuşmuyoruz. Ben onun daracık götüne girip çıkarken Sawyer kollarını masanın üst kısmına doğru uzatıyor, uzak kenarı kavıyor ve kontrolü sağlamak için mücadele ediyor. Fiziksel, duygusal ya da zihinsel hiçbir engel olmadan onu becermek tüm hayallerimi gerçekleştiriyor ve bunun asla bitmesini istemiyorum. Ama aletimin başka fikirleri var ve taşaklarım kalkıp gerilirken omurgamda tanıdık bir karıncalanma hissediyorum. Elimi kalçasının etrafında kaydırarak sertleşmiş aletini kavıyorum ve aletimin kışına vuruşlarıyla eş zamanlı olarak onu pompalıyorum.

"Siktir, evet. Xavier. Kahretsin, bu çok iyi hissettiriyor. Dayanamayacağım."

"Ben de çok yakınım," diye mırıldanıyorum, zevk dalgaları bedenimden geçerken gözlerimi kapatıyorum. Hızımı artırıyorum, ona sert ve derin bir şekilde sokuyorum ve tohumumu sıkın kışına bıraktığım anda elimde paramparça oluyor. Ne kadar terli ve ateşli olduğumu umursamadan vücudumu onun etrafına sarıyorum, sadece aletim yumuşarken onu böyle tutmaya ihtiyacım var. "Seni seviyorum, Sawyer. Benim için o sensin."

Sawyer hareket etmemi işaret ediyor, ben de geri çekilerek onun doğrulmasına izin veriyorum. Arkasını döndü ve yüzündeki sevgi ve hayranlık ifadesi hayal etmeye bile cesaret edemediğim bir şeydi. "Sen benim her şeyimsin, Xavier. Sadece sen varsın."

Kapının yüksek sesle vurulması bizi böldü. "Bay Hunt ve Bay Daniels. Size binadan çıkarken eşlik etmek için buradayım."

Sawyer ceketinin iç cebinden bir mendil çıkarıp bana uzatıyor. Ben elimi temizlerken o da ikinci bir mendille götündeki dölleri siliyor. Kapıdaki gümbürtü giderek artarken aletlerimizi bir kenara koyup giysilerimizi düzeltiyoruz. Açmak için hamle yapıyorum ama Sawyer beni geri çekiyor, yüzümdeki saçları düzeltiyor ve ceketimin düğmesini kapatıyor. "Babamın burada ne yaptığımızı bilmesini ne kadar istesem de, senin itibarını zedeleyecek hiçbir şeye izin vermeyeceğim. Babam bir pislik gibi davranırken sen kendini kusursuz bir şekilde idare ettin. Senden bir şey alınmasına izin vermeyeceğim."

"Bu yeni halini seviyorum," diyorum, o ceketinin düğmelerini iliklerken saçını düzeltiyorum. "Ama eski otoriter, huysuz, aksi Sawyer'ı da seviyorum. Senin tüm parçaların bana mükemmel bir şekilde uyuyor."

"Neden, Xavier. Bu bana söylediğin en güzel şeylerden biri olabilir," diye dalga geçerek kendi sözlerimi bana geri fırlatıyor.

Gözlerimi deviriyorum ve ellerini tutuyorum. "Hadi buradan defolup gidelim."

O gece Sawyer'ın çatı katına döndüğümüzde Abby FaceTime üzerinden "Dostum, viral oldu" dedi. Buraya gelmeyi özellikle istememiştim ama bir otele de gitmek istemiyordum. Tüm sosyal medya platformlarında trend olmuşken ve eğlence kanallarında herkes bizden bahsederken olmazdı. Techxet'in sahibi olduğu için dairede kalamazdım, bu yüzden Hunt eşyalarımı almama yardım etti ve Magda ile erken bir akşam yemeği için buluşmaya gitmeden önce buraya bıraktık.

"Biliyoruz," diyor Sawyer, bacaklarını kanepeye doğru sallayıp ayaklarını kucağıma koyarak.

"Bunu yaptığına hâlâ inanamıyorum," diyor Anderson, manik bir şekilde sırtarak. "En iyi arkadaşıma ne yaptın Daniels?"

"Ona ışığı gösterdim," diye cevap veriyorum, Shiraz bardağını yudumlarken Sawyer'ın ayaklarını ovuyorum.

"Ne zaman dönüyorsunuz?" Abby soruyor.

"Bu hafta Hunt'ın eşyalarını toplayıp ev bakmaya çıkacağız, o yüzden muhtemelen bu hafta sonu Rydeville'e gideriz," diye kesin konuşuyorum. Yemekten döndüğümüzden beri gelecek için planlar yapmakla meşgulüz, bir şişe kırmızı şarabı paylaşırken heyecanla seçenekleri tartışıyoruz.

"Bizimle kalabilirsin," diye teklif ediyor Abby ve Anderson başını sallıyor. "Bir sürü yerimiz olduğunu biliyorsun."

"Lauder da teklif etti," diye açıklıyor Sawyer, "bu yüzden kendi yerimizi bulana kadar muhtemelen ikinizin arasında taşınacağız."

"Birlikte mi yaşayacaksınız?" Abby neredeyse kanepenin üzerinde zıplarken kocası onu eğlenerek izliyor.

"Öyleyiz. Boston'daki dairemi satıp yeni bir daire alacağız ve kendi BT güvenlik danışmanlığı şirketimizi kurmaya karar verdikten sonra küçük bir iş yeri arayacağız."

"Rydeville'de bir ev bakacağız, böylece zamanımızı ikisi arasında paylaştırabileceğiz. En azından ben RU'dan mezun olana kadar," diye açıklıyor Sawyer.

"Seninle gurur duyuyorum Sawyer," diyor Abby gözlerinde parlayan yaşlarla. "Ve senin adına çok mutluyum Xavier. Hayal ettiğin her şeyi elde ediyorsun."

"Öyleyim." Sawyer'a yaklaşıyorum, o da bacaklarını oynatarak kolunu bana doluyor. Elimi kaldırıp yüzük parmağımdaki platin kordonu gösteriyorum. "Sawyer bana bir söz yüzüğü verdi ve bana sonsuza dek ve sonsuza dek söz verdi." Arkama yaslanıyorum, başımı eğiyorum ve onu öpüyorum. Çünkü öpebilirim ve öpmek istiyorum.

Abby çığlık atıyor ve kulak zarlarım itiraz ediyor. "Bu lanet olası bir huşu. Bunu kutlamalıyız. Cumartesi gecesi Rydeville'de ol. Nessa ve Shandra'yla birlikte planlayacağız."

Anderson ekrana doğru eğilerek, "Bana elini göster, Hunt," diyor.

Adamım sol elini kaldırarak sırtıyor. "Bende de bir tane var ama Xavier bana yeni bir yüzük almakta ısrar ediyor."

"Evet, öyle." Göğsüne bir tokat attım. "Kendine benden bir söz yüzüğü alamazsın, salak." Gözlerimi deviriyorum, meme ucumu çimdiklediğinde sıcıyorum ve kanepeye kırmızı şarap döküyorum.

"Tanrı aşkına, Xavier. Yeni yürümeye başlayan bir çocuktan daha kötüsün." Şimdi gözlerini devirme sırası onda.

"Senin varsayılan ayarın olduğunu bildiğim halde hıyarlık etme. Kanepe deri. Silinecektir."

"Beni kırıyorsunuz," diyor Abby. "Ama aşık ve birlikte olduğunuz için çok mutluyum. Sadece Drew ve Shandra'yı düzeltmemiz gerekiyor ve tüm ekip aşık olacak."

"Bebeğim." Anderson onu kucağına alır. "Sen karışamazsın. Kendi boklarını kendi zamanlarında ve kendi yollarıyla çözmeleri gerekiyor."

Abby suratını asıyor ama itiraz etmiyor. Görüşmeyi sonlandırıyoruz ve plan yapmaya devam ederken bir şişe şarabımızı bitiriyoruz.

"Sawyer," diye bağırarak oturma odasından yatak odalarına doğru koşuyorum. "Bunu görmelisin."

Eşyalarını topladığı yatak odasından uzatıyor. "Ateş nerede?"

"Şuna bak." Göğsüne kalın bir dosya sıkıştırdım.

"Nedir o?" diye soruyor, elimden alıp ana süitindeki duvarın yanındaki kanepeye doğru ilerliyor.

"William Hamilton'ın ölümü." Ayaklarımın üzerinde kayıyorum ve ellerimi birbirine sürtüyorum. "Ona karşı kullanabileceğimiz tonlarca kanıt var. Vergi kaçakçılığı. Seks ticareti. Uyuşturucu anlaşmaları. ABD'nin denizaşırı düşmanlarıyla yaptığı silah anlaşmaları bile var. Bu, terörizm potansiyeli olan bir vatana ihanettir. Bu yüzden onu yargılamamaları mümkün değil."

Hantal dosyayı karıştırırken Sawyer'ın gözleri irileşiyor. "Bunu nereden buldun?"

"Dün ofisten aldığım kutunun içindeydi ama oraya nasıl geldiğine dair hiçbir fikrim yok. Masamı temizlediğimde eşyalarımın arasında değildi."

"Kutuyu resepsiyon görevlisine bıraktığımızda biri onu oraya koymuş olmalı."

"Sanırım öyle." Ben de aynı sonuca varmıştım. "Bunun nereden geldiğini bulmalıyız."

"Elbette, ama şu anda bununla ne yapacağımıza karar vermemiz gerekiyor." "Lauder ve Anderson'ı arayalım."

Yanına oturdum. "Bunu kullanmanın Hamilton'ı Montgomery cinayet kasetini ortaya çıkarmaya zorlayacağından mı endişeleniyorsun?" O piçi asmak için kullanabileceğimiz somut bir cephaneye sahip olmak beni heyecanlandırırsa da en büyük korkum bu.

Sawyer başını sallar. "Öyleyim ama eğimiz olmayabilir. Hamilton etkisiz hale getirilmezse, üzerimize gelmeye devam edecek. Hepimizin üzerine."

"Katılıyorum," diyor Anderson on dakika sonra Jackson'la grup Zoom görüşmesi yaparken. Kızlar da oradaydı. Mutlu değiller. Anlaşılır bir şekilde. Ben de bu riskten hoşlanmıyorum ama başka bir seçenek yok gibi görünüyor.

"Neden bunu Hamilton'ı boyun eğmeye zorlamak için kullanmıyoruz?" Nessa diyor ki. "Bu, babanın elindeki kanıtlar ve sizin kaydettiğiniz kayıtlar arasında onu yola getirmeye yetecek kadar çok şey var. Ona başkanlığı bırakmasını ve çekip gitmesini söyleyin, siz de onu yetkililere teslim etmeyin."

"Bu işe yaramayacak, güzelim." Jackson kolunu karısının omuzlarında dolaştırıyor. "Peşimizden gelmeye daha da kararlı olacak."

"Lauder haklı. Bu istihbarat onun varlığından olamayacağı kadar tehlikeli. Yapabileceğimiz tek şey bunu yetkili makamlara teslim etmek" diyor Anderson.

"Ve yapılacak doğru şey de bu," diye ekliyor Sawyer. "Bu adamın günahlarının bedelini ödemesi gerekiyor. Dosyadaki şeyler iğrenç. Özellikle de seks ticareti. Binlerce çocuğu sattı ve diğerlerini fuhuşa ve çocuk pornosuna zorladı. Durdurulması gerekiyor."

"Keven Kennedy'ye gitsek nasıl olur?" Abby öneriyor. Derin düşüncelere dalmıştı. "Ona bunu ver ve kaseti anlat. Durumu açıkla. Belki seni hapisten kurtaracak bir anlaşma yapabilirsin."

Sawyer, Jackson ve Kai birbirlerine bilmiş bakışlar atıyor, gerginlik havaya karışırken sessizce iletişim kuruyorlar.

Jackson, "Bence Kennedy'ye kanıtları vermeli ama kaset hakkında hiçbir şey söylememeliyiz," diyor. "Bundan bahsedersek onu zor bir duruma sokarız ve yapabileceği hiçbir şey olmayabilir."

"Lauder'a katılıyorum. Ben şansımızı deneyelim derim," diyor Anderson. "Tutuklandıktan sonra evine girebiliriz ve bakalım bulabilir," diye öneriyorum. "Bahse girerim bu olay ortaya çıkar çıkmaz arkadaşları onu terk edecektir. Daha savunmasız olacak ve ofisine ve evine girmek daha kolay olacak."

"Onu orada bulacağımızdan şüpheliyim," diyor Kai. "Geçmiş deneyimlerimizden biliyoruz ki bu adamlar eşyalarını kimsenin bulabileceği bir yerde bırakmazlar."

"Risk almak zorundayız," diyor Sawyer. "Eğer ifşa edilirse, avukat tutacağız ve Montgomery'yi kötü adam olarak göstermek için medyayı kullanacağız. Bizi bu yüzden içeri atarlarsa büyük bir öfke doğar."

Anderson ve Lauder başlarını salladı. "Bence en akıllıca oyun bu."

"Yine de tutuklanırsın ve yargılanmayı beklemek üzere hapse gönderilebilirsin," diyor Abby, sesi korkuyla kalınlaşarak.

"Bu göze almamız gereken bir şans, bebeğim." Anderson kollarını karısına doluyor. "Bunu yapmanın zamanı geldi. Bu bizden daha büyük bir şey."

Jackson, "Herkesi en iyi yolu bu," diyor.

"O zaman yapıyoruz," diyor Sawyer ve parmaklarını onunkilerin arasından geçiriyorum. Bu riski almak zorunda olmaları hoşuma gitmiyor ama stratejilerindeki mantığı görüyorum.

Abby gözlerini ovuştururken Anderson, "Kennedy'yi ben ," diyor.

Ekrandaki güzel yüzüne dokunarak ona bir öpücük gönderiyorum. "Her şey yoluna girecek, kankam. Hiçbirimiz böyle bitmesi için bu kadar mücadele etmedik. Nasıl bitsin, her şey yoluna girecek. Bundan emin olacağız."

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

SAWYER

"**I** son yeri sevdim," diyor Xavier, şu anda bulunduğumuz Boston'daki dairesinde kendini kanepeye atarak Yaşamak.

Cep telefonum bir mesajla titriyor ve spor ayakkabılarımı tekmeleyip otururken onu çıkarıyorum. "Ben de isterim. Kirası iyi ve bölge de gelişmekte olan bir yer."

"Ayrıca, buradan sadece birkaç blok ötede." Çabalarımızı Rydeville'de yeni bir iş yeri ve bir ev bulmaya yoğunlaştırmaya karar verdik. Yeni bir ev satın almak için zamanımız olana kadar Xavier'in dairesini kullanabiliriz. Şu anda önceliğimiz işleri yoluna koymak ve önümüzdeki Pazartesi günü okula döneceğim. Magda Techxet'teki görevinden istifa etti ve yarı emekliliğin tadını çıkarabilmek için gelip bizim için yarı zamanlı çalışacak. Boston'da ev diyebileceği bir yer bulana kadar onu bir otele yerleştireceğiz. İkimiz de New York'ta kalıcı bir bağı olmadığı için teklifimizi hiç tereddüt etmeden kabul ettiği için çok heyecanlıyız. "CNN'i aç," diyorum Anderson'dan gelen mesajı okurken. "Hamilton hakkında haberler çıktı."

Keven Kennedy iki meslektaş ile birlikte New York'ta bizi ziyaret etti ve onlara kanıtları teslim ettik. Dün gece bize bir grup mesajı göndererek tutuklanmanın yakın olduğunu söyleyene kadar hiçbir şey duymamıştık.

Xavier televizyonu açar, çeşitli haber kanalları arasında gezinir ve hepsinin manşetinde bu haber vardır. Hamilton, Otisville Islahevinde Ronald Murtagh'ın öldürülmesiyle de ilişkilendiriliyor.

Tesis. Bu haber birkaç gün önce manşetlere çıktı. Belki soğuk davranıyorum ama hiç pişmanlık duymuyorum. O adam kendi mezarını kazdı.

"Şimdi bekleyeceğiz," diyor Xavier, televizyonu kapatarak. Elindeki zerreyi bir kenara fırlatarak kucağıma tırmanıyor. "Korkuyorum."

"Olma." Yanağını okşuyorum. "ne çıkarsa çıksın hallederiz. En kötü ihtimalle babama yalvarırım ve aleyhimizdeki davanın düşmesi karşılığında delillerini teslim etmesini sağlarım."

"Bunu yapar mıydı?"

Başımı salladım. "Algı onun için her şeydir. Bunu sen de biliyorsun. Cinayetden tutuklansam ve yüzüm tüm haberlere yansısı ne kadar dehşete düşeceğini hayal edebiliyor musun?"

Xavier usulca, "Senden elini eteğini çekebilir," diyor çünkü babamın ofisinden ayrıldığımızdan beri bana ulaşmak için hiçbir çaba göstermediğini biliyor.

"Annem ona izin vermez," diyorum. "Telafi etmek istediğini biliyorsun."

New York'tan ayrılmadan birkaç gün önce annem bana ulaştı ve onunla öğle yemeğinde buluştuk. Özür diledi ve babamdan vazgeçmemem için bana yalvardı. Onun üzerinde çalışacağına söz verdi. Aslında gerçekten iyi bir sohbet ettik ve beni dinledi. Nereden geldiğimi tam olarak anlıyor mu bilmiyorum ama denemeye istekli ve bu da şimdilik yeterli.

Babam tipik bir inatçı ve ayak diretiyor. Fikrini değiştireceğini hiç sanmıyorum. Özellikle de yönetim kurulu şok edici ve beklenmedik bir hamleyle onu CEO'luktan azletmişken. Dolandırıcılığı ve güvenlik ihlalini kötü yönetmesinden memnun değiller ve Xavier ve bana karşı tutumundan dolayı ona öfkeli. Yine de kalıyor. Şimdilik. Proje geliştirme müdürü olarak yeni bir rolde, BT ve satış arasında bir kanal olarak, yeni ürün ve hizmet hatlarına odaklanıyor. Bu onun için büyük bir darbe olacak ve hisselerini satıp yeni bir şey kurup kurmayacağını merak ediyorum. Sanırım bunu zaman gösterecek.

"Endişelenmemeye çalış," diye ekliyorum, kaşındaki kırışıklıkları düzelterek. "Ben bunu düşünmüyorum, sen de düşünmemelisin. Sadece hayatımızı yaşayalım ve zamanı geldiğinde bunu hallederiz." Kalçalarını kavriyorum ve dişlerimi boynunun sütunu boyunca gezdiriyorum. "Zamanımızla ilgili daha iyi şeyler düşünebilirim," diye mırıldanıyorum, pelvisimi yukarı itiyorum, sikim kotumun arkasında kalınlaşıyor.

"Düşündüğün şeyi sevdim." Xavier gömleğinin eteklerini tutup başının üzerinden çeker. Onu yere fırlatıyor. "Çıplak eğlence

zaman benim en sevdiğim eğlencedir."

"Fark ettim," söylendim, kot pantolonunu, boxer'ını ve spor ayakkabılarını çıkarmak için üzerimden inerken kot pantolonumun düğmesini açtım. "Ellerini benden uzak tutamıyorsun." Ona kendini beğenmiş bir sırıtiş atıyorum.

Ellerini kalçalarına dayıyor ve üzerinde sadece minicik Batman külotuyla dururken çok komik görünüyor. Dağınık gümüşü, mor ve mavi saçları dalgalar halinde alnına dökülüyor ve onu sertçe becerirken saçlarını avuçlamak için sabırsızlanıyorum. "Affedersin, Hunt." Külotunu aşağı itiyor ve cennet gibi siki serbest kalıyor. "Ellerini *benden* uzak tutamayan *sensin*." Kot pantolonumu ve boxer'ımı çıkarıp arka cebimden kayganlaştırıcı paketini alırken kaşlarını çatıyor. Artık gittiğimiz her yere yanımda götürmeye başladım. Kimin başlattığından bağımsız olarak, şu anda oldukça seks delisiyiz.

"Bu eşit bir ilişki." Onu üstüme çekerek kanepeye uzandım. "Her yönden. Seks dahil." Alt dudağını dişlerimin arasında sürüklüyorum. "El ele tutuşmamız karşılıklı bir şey."

Xavier elimden paketi alıp yırtarak açarken bana bakıp gülümsüyor. "Öyle ve bugünlerde bu kadar uyumlu bayılıyorum."

"Hâlâ her yeri dağıtmandan nefret ediyorum," diye hatırlatıyorum çünkü her gün dağınıklığı yüzünden tartışıyoruz. Daha az kandırıcı olmaya çalışıyorum ama benimle yarı yolda buluşmak zorunda. Ağzını aletimin üzerine indirip dudaklarını sert şaftımda aşağı yukarı gezdirirken ve piercinglerimi yalarken inliyorum.

Dudakları aletimin ucunda gezinirken bana bakıyor. "Benim bokumu karıştırmaya bayılıyorsun."

Yüzüm buruştu. "Oraya öylece gitmedin."

Aletimi kayganlaştırıcıyla yağlarken kıkırdıyor. "Yaptım ve iğrenme," diye ekliyor, kalçalarımın üzerine oturup sikimi kavırıyor. "Kıçımı sikme ihtimaliyle kaya gibi sertleştiğinde değil."

Sikimi kıçına doğru götürüyor ve üzerime çöküyor. "Siktir, Parlak Olan." Deliği etrafımda sıkılaşıyor ve ben yıldızları görüyorum. Xavier kendini sabit tutuyor ve ben , başı omzuma düşerken kollarımı ona sarıyorum ve birbirimizin hissinin tadını çıkararak em- brace yapıyoruz.

Xavier'in kışını doldurmaktan daha iyi olan tek şey onun benimkini doldurması. "Seni seviyorum," diye fısıldıyor Xavier, başını kaldırıyor ve

Yumuşak bir öpücükle dudaklarını.

"Ben de seni seviyorum." Kalçalarımı yukarı itiyorum. "Hareket edersen seni daha çok severim," diye takılıyorum, ellerimi beline sokup kalçalarımı yukarı doğru sallıyorum.

"Çok sabırsızsın." Xavier yavaşça üstümde aşağı yukarı hareket ederken ben de kalçalarımı onun hareketiyle senkronize bir şekilde döndürüyorum.

"Sana gelince mi? Her zaman." O sikimin üzerinde aşağı yukarı zıplarken dudaklarımı onunkilere yapıştırıyorum ve yeniden bir araya geldiğimizden beri sık sık yaptığımız gibi birbirimizin içinde kayboluyoruz.

"Misafir mi bekliyorsun?" Xavier birkaç saat sonra kanepede birbirimize sarılmış film izlerken soruyor. Duşta bir tur daha attık, Xavier bu sefer kışımı aldı, kurulanmadan ve uyku şortu giymeden önce.

"Hayır." Uzuvarlarını bedenimden ayırıyorum ve ayağa kalkıp şifonyere doğru yürüyorum ve silahımı alıyorum. "Orada kal. Kim olduğunu kontrol edeceğim."

Gözetleme deliğinden baktığımda Keven Kennedy'nin dairemizin önünde durduğunu görüp şaşıyorum. Onu içeri aldım ve soyunuk halimiz için özür dileyerek oturma odasına götürdüm. Silahımı kaldırdım ve erkek arkadaşımın yanına oturdum.

"Özür dilemene gerek yok," diyor kışını deri koltuğun koluna yaslayarak. "Bu kadar geç geldiğim için de özür dilerim ama bunun beklemesi gerektiğini düşünmedim."

"Tamam." Xavier elimi tutuyor, bunun bir dönüm noktası olabileceğini benim gibi .

Keven bana küçük kahverengi bir zarf uzattı. "Hamilton o bantla bar- gain yapmaya çalıştı. Ne demek istediğimi anladığını varsayıyorum."

Şaşırmadan başımı salladım.

"Göründüğü kadar kötü değil," diye geveliyor Xavier, sesi biraz titreyerek.

Evet, öyle olduğuna eminim. Lauder, Montgomery'yi paramparça ederken çılgın bir hayvandı.

"Hafifletici sebepler vardı," diye devam ediyor Xavier, panik ses tonundan belli oluyor. "Montgomery yozlaşmış bir piç ve hasta bir sapıktı. Vanessa onun öz kızıydı ve onu denizaşırı bir yere götürüp tecavüz etmeye kalkıştı. Çocuklar onu kurtardı ve bu nefsi müdafaaydı. Onlar onu öldürmeseydi, o onları öldürecekti."

Keven boğazını temizliyor. "Bundan hiç şüphem yok, ama yine de oldukça dehşet verici bir seyirlik." Yüzüne sempati yayılıyor. "Dani Lauder'a ve sayısız diğer kurbanı ne yaptığını biliyoruz. Bu yüzden patronum kanıtları cebime koyup gittiğimde görmezden geldi."

"Ne demek istiyorsun?" Anladığımdan emin değilim. "Buraya beni tutuklamaya gelmediniz mi?"

Başını sallar ve ayağa kalkar. "Öyle bir şey yok ve ben onu hiç görmedim."

"Sağ ol dostum." Xavier'i de yanıma alarak ayağa kalktığımda vücudum rahatlıyor. "Sana çok şey borçluyuz."

"Ya başka kopyalar da varsa?" Xavier sorar, endişesi hâlâ yüzüne kazınmıştır.

"Ekibim davanın tüm teknik yönleriyle ilgileniyor. Eğer başka bir şey ortaya çıkarılırsa, bunu ilk gören ben olacağım ve o da gizemli bir şekilde ortadan kaybolacak." Bana bir bakış attı. "Yak onu ve tavsiyeme kulak ver. Seçkinlerden uzak dur ve beladan uzak dur. Başka bir şey ortaya çıkarsa patronumun sana bir daha izin vereceğini garanti edemem."

Bu ne yapmamız gereken ilk açıklama ne de Keven'in bize yardım ettiği ilk sefer. "Sana ne kadar teşekkür etsek azdır, Keven." Kolumu Xavier'e doladım. "Sizin için yapabileceğimiz bir şey olursa, sadece istemeniz yeterli. Anderson ve Lauder'ın da aynı şeyi söyleyeceğini biliyorum."

"Bir bok yapmanın ne kadar kolay olduğunu biliyorum ve bu döngüyü kırmak zor olabiliyor. Ayrıca iyi bir karakter yargıcı olduğumu düşünüyorum. İyi adamlar olduğunuzu biliyorum ve Rick de Kyler'ın iyi bir arkadaşı. Özellikle ihtiyaç duyduğumuz zamanlarda dostlarımızın yanında olunuz."

". "

Keven başını iki yana sallar. "İlginç bir söylenti duydum. Techxet'ten ayrılmışsınız ve özel bir danışmanlık şirketi kuruyormuşsunuz?" Bakışları aramızda geziniyor.

Xavier bir kaşını kaldırarak "Öyleyiz," diyor. "Bize katılmakla musun?"

Gözlerim kocaman açıldı. Keven'in çılgın teknik becerileri var ve üçümüz birlikte çalışsak rüya gibi bir takım olurduk.

"Şimdi olmaz. FBI'daki işimi seviyorum. Belki ileride." Keven ellerini pantolonunun ceplerine sokar. "Sen de

Zaman zaman özel projelerde bizimle çalışmaya açık mısınız?"

Heyecanımı bastırmaya çalışıyorum.

"Bir ayı ormana sığar mı?" Xavier diyor ve ben gözlerimi deviriyorum. "Ortağımın kastettiği şey, bu tür operasyonları keşfetmeye açık ol-

FBI ile çalışma fırsatları."

"Güzel. Patronuma haber veririm. Çoğu zaman personel sayımız az oluyor ve ara sıra dışarıdan teknik yardım alıyoruz. Sizden yardım istemek iyi olur."

Xavier, "Neye ihtiyacın olursa biz buradayız," diyor ve ben de başımı sallıyorum.

"Gitmeden önce son şey daha," diyor Keven, kapıya doğru yürürken. "Hamilton hakkındaki tüm bu istihbaratı nereden aldın?"

"Bilmiyoruz," diyor Xavier. "Birisi onu Techxet'teki eşyalarımın arasına bırakmış."

"Her kimse, hepimize büyük bir iyilik yaptı. İstihbarat sağlam ve Hamilton'ın bundan sıyrılmasına imkan yok. Temelli batacak."

Xavier, "Bu uzun zamandır duyduğum en iyi haber," diyor.

"Kendinize iyi bakın ve bunu bize getirdiğiniz için tekrar teşekkürler. Minnettarız," diye ekliyorum.

Vedalaştık ve Keven'in gitmesine izin verdik.

Xavier zihnimi okuyarak, "Bize bu bilgiyi kimin verdiğini bilmek istiyorum," diyor.

"Techxet'teki kamera kayıtlarına girmemiz gerekiyor. Bunu kutunuza kimin yerleştirdiğini görmek istiyorum."

"Ben bunun üzerinde çalışırken sen de Anderson ve Lauder'ı ara."

Sırıtiyorum. "Eminim babam seni kovarken bunu düşünmemiştir." Xavier yeni güvenlik sistemini buldu ve ikimiz de sisteme fark edilmeden nasıl girileceğini biliyoruz çünkü yeni güvenlik duvarlarını o yarattı. Tabii henüz kurulmadılarsa.

"Babanın benim için yaptığı en iyi şey," diyor Xavier, Mac'ini alıp ada ünitesine doğru ilerlerken dudaklarımı gagalıyor ve kışını bir taburenin üzerine çıkarıyor.

"Gerçek." Artık en iyi hayatlarımızı yaşıyoruz ve son stres tabakası da kalktı.

Oturma odasına geçip kullan-at telefonumdan arkadaşlarımızı ve eşlerini arayarak onlara iyi haberi veriyorum.

"Hunt. Hemen buraya gel. Bunu görmen gerek," diye bağılıyor Xavier telefon görüşmemi bitirirken. Mutfığa doğru yürüyüp omzunun üzerinden eğildim. "Is

Bu düşündüğüm kişi mi?" diye soruyor erkek arkadaşım. Ekranı kırılmış sarı saçlı bir adamın görüntüsünde dondurdu. Resepsiyon alanından arkasını dönmüş, yüzünde yaşlanmış bir sırıtışla doğrudan kameraya bakıyor.

Yüzümde şok ifadesi beliriyor. "Dosyayı oraya Argon mu koydu?"

Parmaklarımı dalgınca kollarında aşağı yukarı gezdirirken Xavier başını sallıyor. "Resepsiyon görevlisinin tuvalet molası vermesini bekledi ve gizlice içeri girip dosyayı benim kutuma yerleştirdi. Bu adam konusunda çuvalladık."

"Kim bu adam ve neden Techxet'te staj yapıyordu?"

Xavier ekranı biraz daha büyüterek, "O sadece bir çocuk," diyor.

"Bir saniye bekle," diyorum yüzümdeki tüm kan çekilirken. "O daha

Onunla tanıştığımızda mavi gözleri ve gözlükleri vardı. Şimdi kahverengi gözleri var ve gözlükleri yok."

"Kişiler?" Xavier düşünüyor.

Ona bakıyorum, onunla ilgili altıncı hissim hâlâ ensemdeki ince tüyleri kaldırıyor. Ve sonra dank etti. "olmaz." "Ne?" Ben çantama doğru koşarken Xavier bana döndü,

bir not defteri ve kalem çıkarıyor.

Erkek arkadaşımın yanındaki tabureye tırmanıyorum. "Resmini Photoshop'a koy ve saçını koyu kahverengiyeye çevir," diyorum not defterine adını yazarken.

ARGON SANDERON.

"Kutsal. Siktir." İkimiz de siyah saçlı stajyerin görüntüsüne bakarken Xavier'in omurgası sertleşiyor. "Bunu daha önce nasıl görmedik?"

"Çünkü kendini gizledi ve amaç uğruna yolumuzdan çekildi. İsmine bakın. Bana ne gördüğünü söyle."

Xavier bana bakarken gözlerini kocaman açıyor. "Rydeville'e gitmeliyiz."

"Hemen şimdi," diye kabul ediyorum çünkü bu bekleyemez.

[OceanofPDF.com](https://t.me/ceviriigiller)

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

SAWYER

"W neler oluyor?" Kai kısmen şaşkın, kısmen korkmuş ve kısmen de kızgın bir ifadeyle soruyor Sabahın ikisinde kapımıza dayandı.

Xavier onu iterek, "Bir şey keşfettik," diyor. Uyku pantolonuna bakıyor. Siyah ve üzerinde kırmızı dudaklar var. "Şirin pijamalar." Sırıttıyor.

Anderson onu tersler. "Bunları bana karım aldı. Onu memnun etmek için giyiyorum."

"Amcık." Evine girerken dudaklarını titriyor.

"Bana gölge düşürmeye cüret mi ediyorsun General?"

Gözlerimi deviriyorum. "Sanırım bunu ben istedim." Cumartesi gecesi Rydeville'deki restorana gittiğimizde tüm arkadaşlarımla ve sevgililerinin ön yüzünde Kaptan Amerika gibi giyindiğim bir resminin olduğu, arka yüzünde ise "Seni seviyorum, Parlak Olan" yazan tişörtler giydiklerini gördük. Ayrıca masada benim pankartımın daha küçük bir versiyonu olan tam boy bir pankart sergiliyorlardı.

Lanet olası pislikler.

Bunu unutmama asla izin vermeyecekler. Ama ben halledeceğim. Çünkü adamı yakaladım. Ve önemli olan tek şey bu.

"Ne oldu?" Abby dizlerine kadar uzanan kırmızı bir ipek bornozla çıkarken uykulu gözlerini ovuşturarak soruyor.

"Bize söyleyecekleri bir şey varmış," diyor Anderson, kolunu karısının beline dolayarak. "Görünüşe göre sabaha kadar bekleyememişler."

"Olamaz," diyorum Xavier'i oturma odasına kadar takip ederek. Kai duvardaki düğmeyi çeviriyor ve oda ışıkla yıkanıyor. Oturuyoruz

ve Xavier Mac'ini açıyor.

"Rick'i aramalısın," diye önerdim. "Bunu duymak isteyecektir."

Anderson kaşlarını çatıyor, cep telefonumu alıp kardeşini arıyor-Beni sorgulamadan.

Uykulu bir Rick Face- Time'dan bize bakarken, Xavier ekran görüntüsünü Mac'ine yüklemişti.

"Bu adam Argon Sanderon," diye açıklıyorum onlara sarı saçlı öğrencinin resmini göstererek. "Yaz boyunca Techxet'te staj yaptı."

"Otelde ondan bahsettiğini hatırlıyorum," diyor Anderson. "Jamison'ın daireye girmesine izin verdiği kişi oydu."

"Doğru," diyor Xavier. "Hamilton hakkındaki dosyayı bize veren de o."

"Ne oluyor lan?" Rick'in sesi daha uyanık geliyordu. "Bir çocuk neden böyle bir bilgiye sahip olsun ki? Ve eğer Jami-son'la çalışıyorsa, ki öyle ima ediliyor, neden Hamilton'ı ispiyonlasın ki?"

"İkisi de güzel sorular," diyorum. "Ve-"

"Henüz onlara verecek cevabımız yok." Xavier önümü kesiyor ve ben de ona ters ters bakıyorum. "Saçını açık tut, Drill-"

Susturmak için elimi ağzına kapattım. "Odaklan, Daniels." Arkadaşlarım arasında zaten alay konusu oldum. Onun bana taktığı ismi duyarlarsa, bunu asla unutamam. Asla. Her şeyi kontrol etmek yerine daha fazla rahatlamayı ve akışına bırakmayı öğreniyorum ama yine de sınırlarım var.

Xavier resimleri değiştirirken, "Onlara bir sonraki resmi göster," diyorum. "Kılık ve bahse girerim saçını sarıya boyamıştır."

Telefonumu ekrana yaklaşıtıyorum, böylece Rick görebiliyor. "Yakından bak. Sana kimi ?"

Önce Abby fark etti. "Aman Tanrım." Kai'nin kolunu tutuyor ve gözlerinde yaşlarla ona bakıyor. "Sana benziyor!"

"İsmine bakın." Xavier ekranda yanıp sönüyor. "Bu bir anagram," diye açıklıyorum.

Rick ölüm sessizliğine büründü ve Kai'nin yüzü soldu. Kendini sabitlemek için sandalyenin arkasına tutunur. "Buna inanamıyorum." Sessiz gözyaşları yüzünden aşağı akıyor ve onları bizden saklamak için hiçbir şey yapmıyor. "O bizim kardeşimiz," diye boğuk bir sesle mırıldanıyor. "Bu Rogan."

Kayıp iki Anderson kardeşin neyin peşindeŞimdi [Sıcak Yaz Okulu Geceleri](#) antolojisiinde yer alan *Hissettiğim Nefret*'te öğrenin. olduğunu öğrenmek ister misiniz?

Drew serinin son kitabı olacak ve 2022 yılında yayımlanacak. Bültenime [buradan](#) abone olun veya güncellemeler için [Face-book'taki okuyucu grubuma](#) katılın.

Okuduğunuz için çok teşekkürler. *Sawyer*'ı beğendiyseniz, Amazon'da kısa bir yorum bırakmak için birkaç dakikanızı ayırırsanız çok minnettar olurum.

Tamamlanmış bir hafif kabadayı lise romantizmi okumak ister misiniz? *Kyler Koleksiyonu*'na göz atın. Şimdi tıka basa okuyabilirsiniz ve Kindle Unlimited'ta okumak ÜCRETSİZ. Bir örnek okumak için sayfayı çevirin.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

KYLER KOLEKSİYONU

USA Today çoksatan yazarı Siobhan Davis'in bağımlılık yaratan Kennedy Boys serisinin ilk üç kitabını içeren bu kutu seti, 950 sayfadan fazla kalp durduran dram, merak uyandıran Kıvrımlar ve dönüşler ve endişeli romantizm. Mutlu sonla biten ve uçurum olmayan eksiksiz bir üçleme.

İki kırık kalp ve inkâr edemeyecekleri yasak bir aşk.

Sahip olamayacağın şeyi istememelisin.

Faye Donovan her şeyini kaybetmiştir. Ebeveyninin trajik ölümünden sonra, bilinmeyen bir amcanın yeni vasisi olarak ortaya çıkmasıyla İrlanda'daki evinden uzaklaştırılır.

Amerikan rüyasının tam ortasına düşen Faye'in minnettar gerekir. Ancak zengin amcası, onun moda imparatoru karısı ve onların yedi berbat oğluyla birlikte yaşamak bir kabusu dönüştürebilir-özellikle de bazı uygunsuz duygular ortaya çıktığında.

Kyler Kennedy başını ağrıtıyor ve kalbini hızlandırıyor ama o onun kuzeni.

O yasak bölge.

Ve tam olarak hoş karşılanmıyor-Kyler cahil, huysuz ve Zaman zaman düpedüz zalimdir ama Faye onun taktığı maskenin ardındaki benzer ruhu görür.

Kyler kızlardan uzak durmaya yemin etmiştir, ancak Faye onu derisinin altına alır. Onu ne kadar uzaklaştırırsa, ona o kadar çekilir, ama bu duygularla hareket eder.

Duygular bir ton önyargıyı riske atar ve herhangi bir skandal kokusu değerli Kennedy markasına zarar verebilir.

Duygularını gizlemek tek seçenek gibi görünüyor.

Ancak herkesin saklayacak bir şeyi olduğunda, sır çok tehlikeli bir şeydir.

Kindle Unlimited'ta şimdi ÜCRETSİZ okuyun.
Bir örnek okumak için sayfayı çevirin.

[OceanofPDF.com](https://www.oceanofpdf.com)

Kyler Koleksiyonu - Örnek

BİRİNCİ BÖLÜM

"Y Ciddi olamazsın?" Oturan kel kafalı adama kuşkulu bir bakış atarken gözlerimin arasındaki gergin noktayı ovuşturuyorum. masanın diğer tarafında. Çenesini indirerek siyah çerçeveli gözlüklerinin üstünden bana bakıyor. Oldukça sivri burnunun ucuna tünemiş gözlükleri, eski moda avukat tiplerinde görmeyi bekleyeceğiniz türden demode gözlükler.

"Sizi temin ederim ki Bayan Donovan, Hayes, Ryan, Barrett ve Şirket Avukatları bu tür konularda şaka yapmazlar." Gözlerini bana dikerken dudakları onaylamayan bir çizgiye dönüşüyor. Ses tonunda ya da bakışlarında en ufak bir merhamet kırıntısı yok. Gözlerinde ölü, boş bir nitelik var. *Tıpkı vicdanı gibi, şüphesiz.*

Kayıtsızlığı sızdırıyor.

Ve tabii ki, neden umursasın ki? Parasını çoktan aldı ve onu işe alan müşteriler empati yoksunluğu yüzünden onu zor durumda bırakamazlar.

"Ben bunu neden duymadım?"-Ellerimi havada döndürüyorum
-"Daha önce Kennedy ahbap?"

İçini çekti. "Bu soruya sadece ailen cevap verebilir."

"Şey," diyorum gözlerimi kısarak, "ölülerle konuşmanın bir yolunu bulmadıysan, sanırım bu soruya asla cevap alamayacağım." Keder duvarı beni bir tsunami gibi vururken sandalyemde biraz yığılıyorum. Her ne kadar ukala sözlerim aptalca gibi görünse de, gerçek bundan daha farklı olamazdı.

Kazanın ardından yaşananlar nihayet evimize ulaşırken son üç gündür her şey aynıydı.

Artık "keşke ben de ölseydim" dediğim yeni hayatımın ilk dört günü bulanık geçiyor. Bekçinin kapımı çaldığını ve yumuşak, sempatik bir tavırla anne ve babamın kafa kafaya çarpışmada nasıl anında öldüğünü anlattığını hayal meyal hatırlıyorum. Gümüş renkli Toyota Corolla'larının körüklü kamyon karşısında hiç şansı yoktu. Ac-

Garda'nın raporuna göre, ailemin arabası tanınmayacak şekilde parçalanmış.

Korkunç bir görüntü zihnimin ön planına çıkarken gözlerim kapanıyor. Kollarımı belime doluyor, sandalyede yavaşça ileri geri sallanıyorum. Yoğun acı midemi düğüm düğüm ediyor ve boğazımın arkasında dağınık bir duygu yumağı birikiyor. Hiçbir çocuk ailesini böyle görmek zorunda kalmamalı. Yaşadığım sürece, onların acayip bir şekilde çarpıtılmış yüzlerinin anısını asla silemeyeceğim. Ama başka seçeneğim yoktu. Bedenlerini teşhis edecek başka bir canlı yoktu.

Ya da ben öyle sanıyordum.

Ta ki on dakika önce dünyam bir hafta içinde ikinci kez kendi ekseninde kadar.

"Bayan Donovan? Size biraz su getirebilir miyim?" Avukatın hafif nazik tonu beynimde zıplayan işkence dolu görüntülerden beni kurtarıyor.

Esmer saçlarımın uzun, yapışkan tellerini yüzümden geriye doğru fırçalayarak gözlerimi açıyorum. Hava bu yaz mevsim normallerinin dışında sıcaktı ve saçlarım Doğa Ana'ya cömertliği için teşekkür etmedi. Nem ve kalın telli saçlar birbirine uymuyor. Tüm yazı kafamın üzerinde terli, kıvırcık bir paspasla geçirdim. Luke ve ben yollarımızı ayırdığımızdan beri neredeyse hiç aksiyona girmememe şaşmamalı.

Avukat dikkatimi yeniden toplamaya çalışarak öksürüyor. "Faye?" Sandalyesinde öne doğru eğiliyor. "İyi misin?"

İnançsızlığımı bastırıyorum. *Ben iyi miyim? Bu moruk gerçek mi? Hayır, seni aptal! Ben iyi değilim.* Tüm hayatım altüst olmak üzere ve kafası karışık beynim bunun sonuçlarını güçlkle kavrayabiliyor. Günlerdir neredeyse hiç uyumadığım ya da kalbimin paramparça gerçeğinden bahsetmiyorum bile. Annemin ısıltılı gülümsemesini bir daha asla göremeyeceğimi ya da babamın her daim sevgi dolu bakışlarının rahatlatıcı ağırlığını hissedemeyeceğimi bilmek beni paramparça ediyor.

Ona tüm bunları anlatmak istiyorum ama yapamıyorum. Kendimin herhangi bir parçasını başka bir insanla paylaşmaktan acizim. Yaşayan, nefes alan, yürüyen bir insan kabuğu gibiyim. Ruhsuz bir zombi. Bunu kanıtlayacak çökük gözlerim ve hayaletimsi solgunluğum bile var. Belki *The Walking Dead*'de bir rol için seçmelere katılırım. Tercihen, şu Kennedy denen adam beni alıp götürmeden önce.

Başımı sallayarak, zihnimin acınası yollarına neredeyse eğlenerek, kendimi şimdi ve buraya odaklanmaya zorluyorum. "Henüz bilmiyor mu?" Avukatın aptalca sorusunu görmezden gelerek soruyorum.

"Bay Kennedy'ye ailenizin Son Vasiyetnamesi'nin içeriğini bildirdik. Yarın saat ikide burada olacak ve seni teslim alacak."

"Ben bir köpek ya da *sahip olunan* bir şey değilim.
"diye .

Bay Hayes sandalyesinde daha dik oturuyor ve o boş gözleriyle beni inceliyor. "Ben sadece gerçekleri söylüyorum. Reşit değilsiniz ve amcanız, yaşayan tek akrabanız olarak, on sekiz yaşıınıza gelene kadar vasiniz olarak atandı. O zamana kadar onun sorumluluğundasın."

"Vasiyete itiraz edemez miyim? Önümüzdeki birkaç ay boyunca kendi başımın çaresine bakabilecek durumdayım. Evin ipoteğinin ödendiğini ve yarı zamanlı bir işim olduğunu söylemiştiniz, dolayısıyla bununla ve ailemin bana bıraktığı birikimlerle idare edebilirim."

Atlantik Okyanusu'nun diğer yakasında bir grup yabancıyla birlikte yaşamaktan kaçınmak için bir uzvumu seve seve bağışlayabilirim.

İrlanda'dan ayrılmak istemiyorum.

Bildiğim tek ev orası.

"Bu birikimler seni çok uzağa götürmez, ayrıca," diyor masasının üzerindeki bir yığın kâğıdı hışırdatarak, "ailenin isteği amcanın seninle ilgilenmesiydi. Yalnız kalmanı istemiyorlardı."

Peki, neden beni terk ettiler?

*Neden bu yabancıyı bana
zorladılar?*

Beni dünyanın öbür ucuna taşınmaya mı zorluyorsun?

Bunu, ölümlerine eşlik eden ve sürekli büyüyen beyhude sorular listesine ekleyeceğim.

"Bunu durdurmak için yapabileceğim bir şey yok mu?" Son bir yalvaran soru soruyorum.

Ayağa kalkarken başını sallar. "Kanun böyle Bayan Donovan. Bu konuda başka seçeneğiniz yok."

Ellerimi kot pantolonumun ceplerine sokarak ayağa kalkıyorum. Şu anda fazla seçeneğim ama bu sadece kısa vadeli bir durum.

Devam et, Ocak.

O sihirli bir-sekiz rakamına ulaşır ulaşmaz, hemen eve gidiyorum.

"Fondip!" Jill elindeki shot bardağını benimkiyle tokuşturduktan sonra başını arkaya eğip bir şampiyon gibi fondip yapıyor. Elimdeki tuzu yalıyorum ve tekilayı iyi çalışılmış bir hareketle yutuyorum. Boş mideme ekşi süt gibi yerleşiyor. Bu şeyi hazmetmek hiç kolay olmuyor.

Luke geçirir ve Jill gülerek koltuktan düşer.

"Kahretsin, bu iyi bir şey. Doldur bakalım." Bardağını uzattı, ben de usulüne uygun olarak doldurdum.

Doğrudan şişeden içmek istiyorum. Uyandığımda tüm bunların tamamen bir yanlış anlaşılma olduğunu, yaşayan bir kâbusun somutlaşmış hali olmadığını keşfedeceğim umuduyla üzüntülerimi boğmak için. Ama ne yazık ki ben hayalperest bir tip değilim ve bu tür bir düşünce beni ancak bir yere kadar götürebilir.

"Belki o kadar da kötü olmaz, biliyor musun?" Rachel bir elini Jill'in gömleğine sokup onu tekrar kanepeye çekti. "Bu Kennedy denen herifin kaç oğlu var demiştin?"

"Yedi." Luke şişeyi elimden kaptığı gibi tekilanın boynuna özlemle bakıyorum. "Hey!" Kanepenin koluna uzanıyorum ve şişeyi kapmaya çalışıyorum. Şişeyi elimden çekip alıyor ve ben de göğsüne bir tokat atıyorum. "O benim. Ver onu bana."

"Sadece şişeden içmeyeceğine söz verirsen. Uçakta hasta olmak istemezsin."

"Belki de o kadar sarhoş olmak istiyorum ki yeni *vasimin* üzerine kusacağım ve o da beni almak konusunda tereddüt edecek." Şişeye doğru tekrar hamle yapıyorum ama onu kolumun erişemeyeceği bir yerde tutuyor. *Kaşlarımı* çatarak kanepenin üzerinden sandalyesine tırmanıyorum ve son bir hamleyle tekila şişemi geri almaya çalışıyorum. Parmaklarım soğuk, berrak bardağı kavırıyor, aynı anda Luke'un fırsatçı eli belime dolanıyor. Beni kucağına çekiyor, böylece ona binmiş oluyorum. Başını boynuma gömüp mırıldanıyor: "Harika kokuyorsun, Faye." "Kes şunu Luke. Donuma giremezsin." Deniyorum Kucağından sıyrılıyorum, ama sıkı tutuyor.

"Eski günlerin hatırına birlikte son bir geceye ne dersin?" Gergin yeşil gözleri şehvetle kararıyor.

Bir zamanlar Luke'un kışından güneş, ay ve yıldızların parladığını düşünürdüm.

Ama o gemi altı ay önce kalktı.

İlişkımız önce birlikte iki güzel yıl geçirdik. İlişkimizi bitirdiğimde incindiğini biliyorum ama en iyisi buydu. Aramızdaki kimya artık yoktu ve kendimi başka türlü kandırmanın bir anlamı yoktu.

Bir konuda kararımı verdikten sonra oyalanacak biri değilim.

Gerçi bu Luke'un arada sırada benimle kol kola girmesine engel olmadı.

Şu anda olduğu gibi.

Arkama uzanıp elini kışımından çekiyorum ve sert bir bakışla onu sıkıştırıyorum. "Böyle bir şey olmayacak Luke. Şimdi bırak beni."

Luke sinirli bir şekilde iç geçiriyor ve ben de ona yalvaran bir bakış gönderiyorum. İlişkımız nasıl bitmiş olursa olsun, ona hâlâ değer veriyorum ve ülkeden kötü şartlarda ayrılmak istemiyorum. Bir süre için hayatımın önemli bir parçasıydı ve bazı zor şeyleri atlatmama yardımcı oldu.

Bunu asla unutmayacağım.

İsteksizce beni bırakıyor ve ben de kanepenin kendi tarafıma geçiyorum.

Rachel, "Fotoğrafları göndermelisin," diye mırıldanıyor ve ben kıkırdıyorum. Bu kız sinirlenmeden alkole bile bakamıyor ama bunun onu durdurmasına izin vermiyor. Kaşlarımın çatıldığını fark edince, "Senin fit kuzenlerinin," diye ekliyor.

"Uygun olduklarını nereden biliyorsun?" En iyi arkadaşıma kaşlarımı çatıyorum. "Çünkü bütün zengin Amerikalılar yakışıklıdır."

"Bu senin ağzından çıkan en aptalca şey," diye alay ediyor Luke.

Ona pis bir bakış fırlatmak için başını bir anlığına koltuktan kaldırıyor. "Hayır! *Gossip Girl*'ü izledim ve o çocuklar fit ve zengin kokuyorlar."

"Vay be! Bunu dandik bir TV programında gördün, demek ki doğru olmalı." Dilinden alay damlıyor. "Bu daha da aptalca." Gözlerini tavana doğru yuvarlıyor.

"Daha aptal aslında bir kelime değil," diyor Jill, bayılmak üzereymiş gibi görünen biri için oldukça ayık bir sesle.

"O da var. Google'da ara." Luke bir kadeh daha içmeden önce ona ters ters bakıyor. "Tüm beyin hücrelerini tekilayla öldürmemiş olsaydın bunu bilirdin."

Rachel misilleme yapmak için ağzını açıyor ama ben konuşmanın dışında kalıyorum. Ayağa fırlayarak yan masadan cep telefonumu kapıyorum ve yuvasına takıyorum. Sesi sonuna kadar açıp arkadaşlarımla seslerini bastırıyorum. Oda'nın içinde bangır bangır müzik çalıyor ve Jill yüksek sesle bağıyor. Bana katılmak için zıplarken vücudum müziğin ritmine göre sallanıyor.

Gecenin geri kalanı devasa bir bulanıklığa dönüşüyor. Diğerlerinin geldiğini, küçük oturma odamızı saray yemekleri gibi doldurduklarını hayal meyal hatırlıyorum. Rachel ve Jill'in bana banyoya kadar eşlik ettiği görüntüler bulanık.

Bu ana kadar olan olaylar daha da bulanık.

Yavaş yavaş bilincimi yeniden kazanmaya başladığımda başım acıyla zonkluyor. Sanki biri kafatasıma bir matkap indirmiş ve kendi ritmiyle vuruyor. Dudaklarımdan bir inilti dökülüyor. Dilim ağzımın çatısına yapışmış, tekila ve tuzun ekşimiş tadı ağzımı iğrenç bir balçık tabakasıyla kaplıyor. Gözlerimi açmaya çalışırken kuru dudaklarımı nemlendiriyorum.

Çarşaf lar parlak kırmızı bir renge boyanmıştı ve ben şaşkınlıkla gözlerimi kırptırıyordum.

Karmakarışık kızıl saç telleri yüzümü kaplarken bir yandan da mide bulantısıyla mücadele ediyorum. *Bu da ne...?*

Dirseklerimin üzerinde doğrulmak başlı başına muazzam bir başarı. Titreyen uzuvlarımla, düğüm lenmiş kızıl saçlarımla gözlerimden geriye doğru tarıyorum ve yatağımın beyaz çarşaf larını kaplayan bol miktarda kırmızı boyaya bakıyorum.

. Lanet olsun. *Ben ne yaptım ki?* Saçımın bir tutamını ellerimin arasında ovuştururken, aklıma gelmeye başlayınca inledim. Gecenin bir vakti aklıma makyaj yapmak gibi parlak bir fikir ve banyoya baskın yapmış tık.

Kızıl saç boyası annemindi. Son birkaç aydır saçlarını boyamaya başlamıştı çünkü birkaç kır saç teli hoş karşılanmayan bir görüntü oluşturmuştu. Onun saçları da benimkiler gibi koyu renkti; zengin, gür bakır telleri vardı. Saçlarının güneş ışığında nasıl muhteşem bir şekilde parladığını hala hatırlayabiliyorum.

Yatağa tekrar uzanırken keskin bir acı kalbimi delip geçiyor.

İşte o zaman iki numaralı sorunun farkına vardım.

Bir el göğsümü sıkıyor ve çevik parmaklar meme ucumu okşamaya başlıyor. Yıldızlara şükürler olsun ki hâlâ giyinik durumdayım ama bu yatak arkadaşımı durdurmuyor. Panik ayağa kalkıyor ve beni tokatlıyor

Yüz. Bu iyi bir şey olamaz. Beynimi zorladım ama hiçbir ayrıntıyı hatırlayamadım.

Yanımda kimin yattığı hakkında hiçbir fikrim yok. Ya da ne yapıp yapmadığımızı.

Diğer tarafa dönerken bir iniltiyi bastırıyorum.

Luke'un muzip sırıtışı beni selamlıyor ve sessizce lanet okuyorum. Yeşil gözleri heyecanla parlıyor ve sanırım kusacağım.

Lütfen bana söyle. Lütfen bana bundan daha mantıklı olduğumu söyle. Ya da herhangi bir şeyi bir sonraki seviyeye taşımak için çok ileri gittiğimi. Ona kızarken gözlerimi kısıyorum. Parmakları meme ucumun üzerinde daha ateşli bir şekilde geziniyor ve tişörtüm tarafından korunuyor olsam da, çılgınca çimdiklemesi gerçekten acıtıyor.

Ona en iyi ölüm bakışımı gönderiyorum.

Genellikle haşarat ve seri katiller için ayırdığım. "Ne yaptığını sanıyorsun sen?"

"Komik," diyor ağır aksanlı bir erkek sesi. "Ben de aynı soruyu sormak üzereydim."

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

İKİNCİ BÖLÜM

Çığlık atıyorum, Luke'un elini iterek yatak başlığına yaslanıyorum ve yorganı çenemin altına kadar çekiyorum. Kısa siyah saçları ve delici mavi gözleri olan uzun boylu, yakışıklı bir adam yatağın kenarında duruyor az önce bir hayalet görmüş gibi bana bakıyor.

Saçmalık.

Bu gerçekleşiyor olamaz.

Gözlerim yatak kenarındaki dolabın üstünde duran küçük dijital saate kayıyor ve saati gördüğümde lanet ediyorum. Alarmı kurmak aklıma bile gelmemiştir ve şimdi sabahın ve öğleden sonrasının yarısını uyuyarak geçirmiştir.

Luke ayağa kalktı ve bir elini dağınık saçlarında gezdirdi. "Sen de kimsin be?"

Gözlerimi deviriyorum. *Cidden, kalın kafalı mı?* Kaburgalarına dirsek atıyorum. "Aptal olma, kim olduğu belli, yoksa dün gece söylediklerimin tek kelimesini bile dinlemedin mi?"

"Göğüslerine bakmakla meşguldüm."

Dürüstlük için puan ama zeka için sıfır. Hâlâ sarhoş olduğu belli.

Bay Kennedy, Luke'u sokağa atmaktan saniyeler uzakta gibi görünüyor.

Onu zahmetten kurtaracağım. "Sanırım bu gitmen için bir işaret." Onu nazikçe itiyorum. "Hadi, git."

Bana aşağılayıcı bir bakış fırlattı. "Dün gece söylediğin bu değildi."

Ellerimi havaya kaldırdım. Ağzımı kulağına bastırarak tısladım, "Her neyse! Sarhoş olduğumu biliyorsun!" Ona tekrar bakıyorum.

"Umarım yeğenimden faydalanmamışsındır," diyor yarı İrlandalı, yarı Amerikalı tuhaf bir aksanla. Luke'a sert bir bakış fırlatıyor. Birkaç saniye karşı karşıya kalıyorlar ve amcamın bakışı bir nanosaniye içinde kararıyor. Oldukça etkileyici bir bakış.

Bir keresinde alıcı tarafta değildim.

Onu sinsice inceleme fırsatını değerlendiriyorum. Uzun boylu ve zayıf, mütevazı kaslı görünümü spor yaptığını ama aşırıya kaçmadığını gösteriyor. Lacivert ve kırmızı uzun kollu bir

polo tişörtü ve koyu renk kot pantolonuyla yaşlı bir adama göre şık giyinmiş. Polo dar kesim ve belirgin göğsünü ikinci bir deri gibi sarıyor. Koyu renk saçları zahmetsiz bir şekilde alnından geriye doğru taranmış. Tıraş losyonunun misk kokusunu aldığım da burun deliklerim seğiriyor.

Rahatsız edici bir zenginlik havası yayıyor. Rachel'ın değerlendirmesiyle tam on ikiden vurduğundan şüphelenmeye başlıyorum.

Eğer amcam görünüyorsa, kuzenlerimin de onun belirlediği fit-zengin barometresine kolayca ulaşacaklarını hissediyorum.

Luke örtüyü kaldırıyor ve ayağa kalkıyor. Kıyafetlerini işaret ediyor. "Sakin ol, ondan faydalanmadım. Faye'i asla incitmem, onu seviyorum." Benim bakışlarımdan dikkat çekici bir şekilde kaçınarak yerde koşucularını aramaya başlıyor.

Amcamın çenesi kalktı. "O senin erkek arkadaşın mı?" Şüpheli görünüyor.

"Ex."

Şimdi rahatlamış görünüyor.

Luke yatağın kenarına oturup ayaklarını ayakkabılarının içine sokarken kaşlarını çatıyor. Arkasını dönüp bana bakıyor. "Sanırım bu bir veda?"

"Eh." Onay almak için amcama bakarken elimi başımın arkasında ovuşturuyorum. Planlarının ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yok; birkaç gün daha mı kalacak, yoksa hemen mi ayrılacağız? Bay Kennedy başını sallıyor ve ben de Luke'a dönüyorum. "Evet. Görüşürüz Luke."

Yanağımı öpmek için eğiliyor ve ben de onu hızlıca kucaklıyorum. Gözlerinde kısa süreliğine hüznü bir bakış belirliyor. "Kendine iyi bak, Faye. Seni özleyeceğim." Omuzları çökmüş bir halde odadan çıkıp gidiyor.

Boş alanı hemen bir gerilim katmanı dolduruyor. Amcam bana bakıyor, ben de ona bakıyorum ve ikimiz de ne söyleyeceğimizi ya da ne yapacağımızı bilmeden birbirimize bakıyoruz. Şaşırtıcı derecede tanıdık mavi gözleri benimkilere yapışmış durumda ve yüzünde bir dizi duygu uçuşuyor. Beni incelemeye devam ederken çenesinde bir kas kasılıyor ve ben rahatsız bir şekilde kıpırdanıyorum. Bu çok müdahaleci - pek çok farklı düzeyde garip. Dudağımın kenarını çiğniyorum, ama gözlerimi başka yöne çevirmeyi reddediyorum, onun delici bakışlarına tam olarak karşılık veriyorum. Birkaç dakika sonra başlıyorum. Kendimi Dublin Hayvanat Bahçesi'nde kafesteki bir maymun gibi hissediyorum. Sabrım taşıyor. "Sen değil miydin

hiç bakmanın kabalık olduğunu söylediler mi?"

Bu onu transa benzer durumundan çıkarıyor. Topuklarının üzerinde geriye doğru sallanıyor ve bana mahcup bir ifadeyle bakıyor. "Özür dilerim, Faye. Ve bu şekilde geldiğim için, ama avukatlarla olan randevunu kaçırdın, ah, yani lisansçılar" -şaşkın ifademi görünce kendini düzeltiyor

-"ve ben endişelendim."

Ben ona temkinli bir bakış atarken o ellerini ceplerine sokuyor. "Seni kırmak istememiştim. Sadece... çok fazla benziyorsun ... Saoirse." Neredeyse onun adını fısıldıyor. "Aynı yaştaki annenin tıpatıp aynısısın." Bir elini göğsüne koyarken gözlerinden yaşlar süzülüyor, yatağın köşesine çöküyor ve başını öne eğiyor. Güçlü duyguları içinde çalkalanırken sağlam gövdesi sarsılıyor.

Bu bir rol değilse, anneme gerçekten değer veriyor gibi görünüyor.

Aralarındaki ilişki ya da ilişkisizlik, bir ara çözmeyi isteyeceğim bir gizem.

Ne yapacağımı, onu rahatlatmak için elimi uzatıp uzatmamam gerektiğini bilmiyorum ama o benim için bir yabancı ve bu doğru gelmiyor, bu yüzden hiçbir şey yapmıyorum, kafasından geçenlerle kendi zamanında başa çıkmasına izin veriyorum.

Kısa bir süre sonra başını kaldırıyor ve gözlerindeki yıkımı görünce irkiliyorum. O anda yirmi yıl yaşlanmış gibi görünüyor. Gözlerinden çığ bir acı yayılıyor ve bunu benden saklamak için hiçbir şey yapmıyor. Bu hoşuma gidiyor. Onu bana sevdiren dürüst bir yanı var.

Yavaşça yorganı bırakıyorum ve yatağın kenarından kayıyorum. Yanına oturuyorum. "Bu doğru mu? Gerçekten annemin kardeşi misin?" Doğrulamaya ihtiyacım olduğundan değil. Aynı renk gözlere, aynı ten rengine sahip ve koyu renk saçlarında benzer küçük ateş kırmızısı şeritler izliyor. Annemin erkek versiyonu gibi. Annemin görüntüsü zihnimde ön plana çıkarken gözlerim yaşlarla doluyor. Gözlerimi kırıştıtarak onları uzaklaştırıyorum, ancak sinsi bir dilenci yanağımdan aşağı süzülmeden önce değil.

"Evet, bu arada ben de James." Elini uzatıyor ve ben de kendimi çok garip hissederek isteksizce elini sıkıyorum. "Kaybın için çok üzgünüm, Faye. Haberi duyduğumdan beri perişan haldeyim." Bir elini dikenli çenesinde gezdiriyor ve bu yakınlıkta bu gerçeği doğrulamak çok kolay. Kan çanağına dönmüş gözlerinin altında mor gölgeler asılı.

Gözlerinde ve cildinde sağlıklı bir renk var. Günlerdir uyumadığı belli.

"Neden bana senden bahsetmedi?"

Adem elması boğazında sallanıyor. "Karmaşık bir ilişkimiz vardı." Bunu gerçekten komik bir Amerikan tınısıyla söylüyor. Aksanı biraz . "Bir kızı olduğunu bilmiyordum," diye devam ediyor, gözlerini ciddiyetle bana dikerek. "Birkaç gün öncesine kadar ayrıldığını bilmiyordum. Bu süreci tek başına atlatmak zorunda kaldığın için üzgünüm. Burada seninle birlikte olmalıydım ama avukat talimatlarının çok açık olduğunu söyledi. Sadece cenazeden *sonra* benimle irtibata geçecekti."

"Sorun değil." Ona zayıf bir gülümseme fırlatıyorum. "Çileyi atlattım." Zar zor, ama bunu bilmesine gerek yok. Korkunç anıları uzaklaştırmak için gözlerimi kapatıyorum.

Bir kat daha rahatsız edici sessizlik çöküyor. Ona zayıfça gülümsüyorum.

"Ölümünün intikamını almak zorunda kalacağımı sanıyordum," diye mırıldandı birkaç dakika sonra, kırmızı lekeli yatak çarşaflarını işaret ederek.

Ortamı yumuşatmaya çalıştığını anlasam da gülmek için kendimi zor tutuyorum. "Görünüşe göre dün gece makyaj yapmanın iyi bir fikir olduğunu düşünmüşüm." Artık cafcıflı bir kızılığa bürünmüş saçlarımın tellerini incelerken yüzümü buruşturuyorum.

"Kendinizi böyle bir duruma sokmanıza şaşırdım, özellikle de pare'nizin başına gelenlerden sonra..." Yüzümdeki ifadeyi fark edince sözünü kesiyor.

Gizlenemeyen sefalet her yerimi dolduruyor ve başa çıkamıyorum. Nefesim daralıyor ve o korkunç çırpınma hissi göğsüme geri dönüyor. Beni yok etmeden önce onu durdurmalıyım. Oraya gidemem. Kazanın ayrıntılarını düşünmek hâlâ çok acı verici. Ve o kim olduğunu sanıyor? Her şeyi biliyormuş gibi buraya mı geliyor?

O hiçbir şey bilmiyor.

"Bana nutuk çekemezsin," diye . "Sen benim babam değilsin."

Eğer babamın yerini alabileceğini düşünüyorsa, başka bir şeyi hak ediyor demektir. O benim amcam, yedek babam değil ve bunu ne kadar çabuk anlarsa o kadar iyi olur. Bu saçma taşınmayı kabul çünkü başka seçeneğim yok. En azından Ocak ayına kadar.

On sekizime bastığımda her şey bitecek.

Ancak imasında da haklı ve şu anda kendimden nefret ediyorum. Ailem sarhoş bir sürücü tarafından öldürüldü ve kendimi unutana kadar içmek onların anısını onurlandırmanın en iyi yolu değil. Annem içki içmemden nefret ederdi ama beni durduramayacağını bilecek kadar da gerçekçiydi. Davranışlarım onu çok hayal kırıklığına uğrattı ve ben de onu hayal kırıklığına uğratmışım gibi hissetmekten nefret ediyorum ki bu çok saçma çünkü o beni çok daha kötü bir şekilde hayal kırıklığına uğrattı.

Her zaman yanımda olacağına söz verdi.

Ama yalan söyledi.

Çünkü o gitti ve hayatımın geri kalanını onsuz yaşamamanın bir yolunu bulmak zorundayım.

Gözyaşlarım ciddileşirken acı veren bir yumru boğazımı sıkıyor. Ben durduramadan bir hıçkırık kaçıyor.

"Kahretsin," diyor James. "Bu işi yüzüme gözüme bulaştırıyorum. Kızlara alışık değilim... o zamandan beri..."

gerek yok. Annemden beri.

Samimi gözlerine bakıyorum ve aniden patlayan öfke dolu kederim kayboluyor. İyi niyetli olduğunu ve bunun benim için olduğu kadar onun için de zor olduğunu söyleyebilirim. "Şey," diyorum, hayırsever olmaya karar vererek, "bir amcam ya da kuzenlerim olmasına alışık değilim ve İrlanda'nın dışına hiç çıkmadım bile, bu yüzden sanırım benim huzursuzluk seviyem seninkinden tamamen üstün." Parmaklarım gömleğimin eteğindeki gevşek bir ipliği karıştırıyor. "Bu bir yarışma falan değil. Sadece söylüyorum." Omuz silkiyorum.

Kocaman bir sırıtış yüzünü değiştiriyor ve gülümsediğinde çok genç görünüyor. "İçimden bir ses buraya uyum sağlayacağını söylüyor, Faye."

Ayağa kalkıp elini uzatıyor. " gel. Eve gidelim."

Numunenin sonu.

[Kindle Unlimited'tan şimdi indirin.](#)

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

YAZAR HAKKINDA

USA Today çoksatan yazarı **Siobhan Davis**, duygusal açıdan yoğun genç yetişkin ve yeni yetişkinlere yönelik romantizm, karmaşık karakterler ve beklenmedik olay örgüleri ile sayfaları yatma zamanından sonra da çevirebileceğiniz bir roman!

Siobhan'ın ailesi size onun okuma ve yazma konusunda biraz takıntılı olduğunu söyleyecektir ve haksız da sayılmazlar. Güvenilir Kindle'ı, ciltsiz bir kitabı veya dizüstü bilgisayarını elinin altında olmadan nadiren bulunabilir.

Siobhan, tam zamanlı yazar olmadan önce insan kaynakları yönetimi alanında başarılı bir kurumsal kariyer yapmıştır.

Kocasını ve iki oğluyla birlikte İrlanda'nın Garden County bölgesinde yaşamaktadır.

Siobhan ile aşağıdaki yollarla bağlantı kurabilirsiniz:

Yazar Web Sitesi: www.siobhandavis.com

E-posta: siobhan@siobhandavis.com

YENİ BİR SÜRÜMÜ ASLA KAÇIRMAYIN:

[Siobhan'ı Amazon'da Takip](#)

[Edin Siobhan'ı BookBub'da](#)

[Takip Edin](#)

OceanofPDF.com

SIOBHAN DAVIS'IN KİTAPLARI

KENNEDY BOYS SERİSİ

Üst Genç Yetişkin/Yeni Yetişkin Çağdaş Romantik

Kyler'ı Bulmak

Kyler'Kyler'ı

Tutmakı

Kaybetmek

İrlanda Kaçamağı i

Kalvin'i Sevmek

Brad'i Kurtarmak

Kaden'i Baştan

Çıkarmak

Keven'Affetmek

Nantucket'ta Yaz Serbest

Bırakılıyor Keanu

Keatona Tapıyor 'Reform

Kent

STANDALONLAR

Yeni Yetişkin Çağdaş Romantik

Ayrılmaz

Incognito

Sonsuza Kadar

Değiştiğinde Hiçbir

Duygu Dahil Değildir

Sadece Sen Varsın

İkinci Şanslar Kutu Seti

Ters Harem Çağdaş Romantizm Amber Springs'te

Hayatta Kalmak

Karanlık Mafya Romantizmi

Aşka Mahkum

RYDEVILLE ELITE SERİSİ

Karanlık Lise Romantizmi

Zalim Niyetler Çarpık

İhanet

Tatlı İntikam Charlie

Jackson

Sawyer

Hissettiğim Nefret

Drew^

AZİZLİK (LOWELL LİSESİ ÇOCUKLARI)

Karanlık HS Ters Harem Romantizm

Diriliş İsyan

Hükümdarlık

Azizlik: Serinin Tamamı

HEPSİ BENİM DUET

Angsty Yeni Yetişkin Romantizm

Ben O'yum De

Seni Sevmeme İzin Ver

ALINTHIA SERİSİ

Üst YA/NA Paranormal Romantik/Ters Harem

Kayıp Kurtarıcı

Gizli Varis

Savaşçı Prenses

Seçilmiş Kişi

Haklı Kraliçe*

TRUE CALLING SERİSİ

Genç Yetişkin Bilim Kurgu/Distopik Romantizm

Gerçek Çağrı

Aşka
Ulaşmanın
Ötesinde
Bin Yıldızın Işığı Kader
Yükseliyor
Kısa Öykü Koleksiyonu
True Calling Serisi Koleksiyonu

SAVEN SERİSİ

Genç Yetişkin Bilim Kurgu/Paranormal Romantik

Saven Aldatma
Logan
Saven İşşa Saven
Saven Meydan
Okuma İnkâr Axton
SavenSaven: Tüm Seri
Deliverance

*Gelecek 2021

^Yayınlanma tarihi onaylanacak

Gelecekteki tüm yayın tarihleri için www.siobhandavis.com adresini ziyaret edin. Lütfen yayınlanma tarihlerine dikkat edin

Okuyucu talebi ve yazarın programına bağılı olarak değışebilir. Yazarın haber bültenine abone olmak veya onu Facebook'ta takip etmek, planlanan yeni sürümlerden haberdar olmanın en iyi yoludur.

OceanofPDF.com

TELİF HAKKI

Telif Hakkı © Siobhan Davis 2021. Siobhan Davis, bu çalışmanın yazarı olarak tanımlanmanın manevi hakkını ileri sürmektedir. Tüm hakları Uluslararası ve Pan-Amerikan Telif Hakkı Sözleşmeleri.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler, olaylar ve diyaloglar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya kurgusal olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle veya olaylarla olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Satış Koşulları

Gerekli ücretlerin ödenmesiyle, bu e-kitap metnine erişmek ve ekranda okumak için size münhasır olmayan, devredilemez bir hak verilmiştir. Bu metnin hiçbir bölümü Yazarın açık yazılı izni olmaksızın çoğaltılamaz, paylaşamaz, iletilemez, indirilemez, derlenemez, tersine mühendislik yapılamaz veya herhangi bir bilgi depolama ve erişim sisteminde saklanamaz veya bu sisteme sokulamaz, elektronik veya mekanik, şu anda bilinen veya bundan sonra icat edilecek herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla.

E-kitap baskısı© Haziran 2021

Editör: Kelly Hartigan (XterraWeb) editing.xterraweb.com

Düzeltilmeler: Bre Landers, Lauren Lesczynski, Brenda Parsons, Elizabeth Clinton ve Amanda Marie.

Kapak tasarımı Robin Harper tarafından yapılmıştır
<https://wickedbydesigncovers.wixsite.com/wickedbydesign>

Kapak Fotoğrafları Wanda Aguiar Kapak

Modeli: Andrew Biernat Vellum

kullanılarak biçimlendirilmiştir

OceanofPDF.com

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

